

ଗୁଳବା ଓ ସମସ୍ତ ଦୂର୍ଘଟନା ନିବାରଣ
ବିଧକସ୍ତା କମିଟି ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ବାଦ ବିଧି-
କର କମିଟି ନିୟମିତ ବିଶ୍ଵବେ ଓ ଜାହାଙ୍କ
ପରମର୍ଶରେ ଏ ବିଷୟର ନିଯମାବଳୀ ସ୍ଥିର
କର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟକ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କାରଣ ପଠାଇବେ।
ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ବିଯୁମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଗବ-
ର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟରେ ଅର୍ପିତ ନ ହେବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମହାନ୍ତକାଳୀ ମହାଶକ୍ତି ପଦ ଓ ଉତ୍ତର ସନ୍ଦର୍ଭ
କି ଯାହା ଗତ ଜାନ୍ମନୀରୀ ମାତ୍ରରେ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାହା ସ୍ଵର୍ଗ ରହିବ । ଏ ଆଜ୍ଞା
ଅଛିଦିନ ହେଲା ତାହାଙ୍କ କିମ୍ବାକୁ ଯାଇଅଛି
ଓ ଏଥନ୍ତୀରେ ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ନାହିଁ ଯେପରି ବିନୋଦପ୍ରତି ହେବ ତାହା ଏ-
ଉତ୍ତାରୁ ଜଣା ପଡ଼ିବ । ପୁଣ୍ୟ ମହାରଜା
ଆଜାନ୍ମାରେ ଗ୍ରା ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସ୍ଥିତି
ପରିଣ୍ମେଣ୍ଟରେ ଅଠନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ଉକ୍ତ କର୍ମ-
ରେ ଦେଇ ପ୍ରକାର ଶୈଖିଳ୍ୟ ଶିଖିବାର
ମଧ୍ୟ ଅପ୍ରକାଶ ନାହିଁ । ଅଚ୍ଚ ୧୩ ଅମୂଳାକେ
ବିବେଚନା କରୁଁ କି ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟ ତାହାଙ୍କ
ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାହା ଅମ୍ବୀ
କ୍ରିକ ନୁହଇ ଏବ ଉଠିଲେ ଏହାକର ଅଧି-
କାର ପ୍ରକ ମଧ୍ୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପଣ ହୋଇ ନାହିଁ ।
କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ଏହି କହିଅଛନ୍ତି
ଯେ ଏତେ ଶୁଭକର ବ୍ୟାପର ଯେ
କେବଳ ଆପଣା ବିବେଚନାରେ ନିବାବ କରି-
ବାରୁ ବାହୀର ଜ କର ଦେଇ ସ୍ଵର୍ଗଲୋକଙ୍କ
ଆପଣା ମହିସୁରୁତ୍ୟ କମିଟି ନିୟମିତ କର ତାହା-
ଙ୍କ ପରମର୍ଶରେ ଓ ଆପେ ସ୍ଥିର କର ଥିବା
ନିଯମାନ୍ତ୍ରାରେ ବର୍ତ୍ତନାର ଦେବେ । ଏପରି
ହେଲେ ତାହାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତନା ଯେ ଆସ ଅଛି
ତାହା ସ୍ଥିର ରହିଲା । ଖାଲୁ ଦେଇବ ଲୋକ
ମହେକରଣ୍ଟି ଯେ ଗୋବିନ୍ଦପୁରୀ ସମୟରେ
ଦୂର୍ଘଟନା ଦକାଗେ ଏହା ପୁଣ୍ୟ ମହାରଜାଙ୍କ
ଦୀଦିତ୍ୟ କରିବାର ଉତ୍ତର ହୋଇ ନାହିଁ ସେ
ତାରେ ସରକାର କରିବାରକାରୀ ଉପର୍ଦିତ
ଥିଲେ ସେମାନେ ଅଧିକା କି ବିନୋଦପ୍ରତି କଲେ । ଏପରି ଚକ୍ରଲାର୍ଥରେ ଯେ ନିଜୁସ୍ଥ ମର-
ପତ୍ରବାର ଶୁଣାଯାଏ ତହିଁରେତ ମହାରଜାଙ୍କର
ଦୋଷ କୋଳି ଯାଇ ଜ ଥାରେ । ଏପରି ଏହି
କାଳରେ ଅମୋଦ୍ରା କାମା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲାର୍ଥ ଶ୍ଵାନ-
ମାନଙ୍କରେ ଭୟକର ଦୂର୍ଘଟନା ହୋଇଥିଲା ଓ
ପୁଲବ ତାହା ନିବାରଣ କର ପାଇଲେ ନାହିଁ ।
ଏଥରୁ ସହଜରେ ଅନୁମାନ ହୋଇ ପାରେ

ଯେ ଅସାଧାରଣ ଭିଡ଼କୁ କାହାର ଅସ୍ତ୍ର ନ
ଥିବାର ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଟୁ ବିବେଚନା କର ସରକାରୀ
କର୍ମକାରୁକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ କରିଅଛନ୍ତି ଅଥବା ସୁ-
ଖର ନିଷାରକାଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ଶାସନ କରିବାକୁ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲେ । ଏହା କେମନ୍ତ କର ପଣିଲା ।
ଏଥର ସଂଗୟ ମନ୍ଦରେ ଜାତ ହେବା ନିତାନ୍ତ
ଅସଜର ନୁହଇ ଓ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ବେମାନେ
ଏହାନ୍ତ ଆଗା କରୁ ଯେ ଗ୍ରାସକୁ ବନିଶକର
ସାହେବଙ୍କ ଅନ୍ତରଜାନ ଓ ଭାବୁରେ ଗବଣ୍ଟି-
ମେଣ୍ଟୁଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସବସାଧାରଣଙ୍କ ଗୋଚରଣ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ ହେଉ ତାହା ହେଲେ କାହାର କିନ୍ତି
ଭମ ରହ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଗୁପ୍ତବିର୍କଣ

ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଆମ୍ବୋମାନେ ଶୁଭଲ ଓ
ତହିଁ ସଙ୍ଗେଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶଶ୍ୱର ଭାବୁ ବଚି-
ବାର କଥା ଲେଖିଥିଲୁଁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ବିମେ-
ଇର ଦୂର୍ତ୍ତିଷ ତହିଁର କାରଣ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
କରିଥିଲୁଁ । ଏ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଭଳ
ଦର ରହିଥାଛି ଓ ଆହୁର ଭଳ ହେବାର ସମ୍ମୁଖୀ
ସମ୍ବାଦନା ଅଛି । ଏବୁପ ମହାର୍ଷ ଏକା ଏ ଜି-
ଲରେ ଦୋଇଅଛି ଏମନ୍ତ ନୂହେ ତେଣାର
ତିନିଜିଲ, ବଙ୍ଗଲା ଓ ବ୍ରଦ୍ଧିଦେଶ ପ୍ରଭାବ
ଯେତେ ସ୍ଥାନରେ ଧାନ ଶୁଭଲ ଅଧିକ ଜାଇ
ଦୁଆର ସବୁଠାର ଅବସ୍ଥା ଏକପ୍ରକାର ଅଟଇ ।
ସବୁଯାନରୁ ବସ୍ତୁରପରିମାଣରେ ଶୁଭଲ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ
ଓ ବିମେଇର ଯାଉଥାଣେ ଓ ଆହୁର କିଛିକାଳ
ଏହିପରି ଯାଉଥିବ । ଦୂର୍ତ୍ତିଷାତିଥି ପ୍ରାନରେ
ସେମନ୍ତ ଭାବୁ ଭଳ ହେତୁଅଛି ତେମନ୍ତ ମହା-
ଜନମାନେ ଏଠାରୁ ଭଳଦରରେ ଶୁଭଲ କଣି
ଏପ୍ରାମା କରୁଥାନ୍ତି । କୌଣସି ବାଟରେ ତାହା-
ଙ୍କର ଲାଭ ସେ ଲୋଜୁଥାନ୍ତି ଓ ଭାବୁ ଯେତେ
ଭଳ ହେତୁ ତାହାଙ୍କର ଗଣ୍ଠକ ମର ଯିବ
ନାହିଁ ସୁଭର୍ବାଂ ଏ କାଳଟ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ବଜା ଶୁଦ୍ଧ ଦୋଇଅଛି । ଏ ପ୍ରଦେଶର ଶୁଶ୍ରା
ଓ ମହାଜନମାନଙ୍କ ପଥରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତିମାନ
ସମୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧପଦ ଦୋଇଅଛି । ଏମନ୍ତ
ଯୋଗ ସମ୍ଭଦା ମିଳଇ ନାହିଁ ବି ସହିରେ
ଟଙ୍କାକ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଦୁଇଟଙ୍କା ବା ଅଟାଇ ଟଙ୍କା
ଦୁଆର । ଯେଉଁମାନେ ଧାନ ଶୁଭଲ ରଖିଥାନ୍ତି
ତାହାଙ୍କର ଲାଭର ସୀମା ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁମାନେ
ରଖି ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ବସି ଆପଣା କୃପାଳକୁ
ନିମ୍ନଥାନ୍ତି । ଫଳତଃ ତେଣା ଓ ମହାଜନଙ୍କ

ପ୍ରସରେ ଏ କାଳ ବଡ଼ ନାହିଁର ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର କଣିଶିଆଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କହିଲେ ସବୁ
ନାହିଁ ମୂଲୀଆ କାରିଗର ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟୀ
ଓ ଅଳ୍ପବେତିର ଗୁରୁ ଅଛିଲୁ ଦ୍ଵାରା ହେଲେଣି । କେତେ ଲୋକ ଘେଟପୂରୁ କର
ଖାଇ ନାହାନ୍ତି ଓ କେତେ ଲୋକ ଅବା ଠିଲିଏ
ଖାଇ ଠିଲିଏ ଉପବାସ ରହୁଥିଲୁଣି । ପରି ବସ୍ତୁ
ମତ୍ତା ଗୁରୁଲ ଶସ୍ତ୍ର ପାଇ ଦୁଃଖିମାନେ ଯେମନ୍ତ
ଆଗ୍ରହସହିତ କଣୁଆଛିଲୁ ତାହା ଦେଖିଲେ
କାହାର ବିଶ୍ୱାସ ନ ହେବ ସେ ଏମାନଙ୍କ
ସୋଲବିଶ୍ୱାସ ବ୍ୟାଧିଲାଣି ! ଏ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟବଳରେ
ଦେଇ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ କାରଣ
ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ରୂପୀ ମାତ୍ର ନଗର-
ବିଷମାନେ ଏ କାଳକୁ ଗୁପ୍ତଦୂର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୋଲି ମଞ୍ଚ
ଅଛିଲୁ । କିନ୍ତୁ କାହାକୁ କହିବେ ଓ କିଏ ଅବା
ତାହାଙ୍କ ଦୁଃଖ ଶୁଣିବ । ଦେଶରେ ଶବ୍ୟ ନ
ଥିଲେ ସମସ୍ତଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କୁ ବାଧନ୍ତା ଓ
ହାହାକାର ରତ୍ନ ପଢ଼ଗଲେ ସରକାର କୌଣସି
ଉପାୟ ପାଇନ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ସେପର
ହୋଇ ନାହିଁ । ଗୁରୁଥିଜୁ ଗୁରୁଲ ଶ୍ରୀ ନଗ-
ରରେ ଜମା ଦେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ମହାଜନମ ନେ
ତାହା ଉଚିତଦରରେ ତତ୍ତ୍ଵଶାହ୍ତ କଣୁଆଛିଲୁ ଓ
ଗୁରୁଲ ବାଣିଜ୍ୟରେ ନିୟମିତ ଥିବା ଲୋକ
ଅର୍ଥାତ୍ ମହାଜନ ଶଗଡ଼ିଆ ନାହିଁରା ମୂଲୀଆ
ପ୍ରଭୃତି ବଦନ୍ୟାରେ ମୂଲ ପାଇ ଖାଇ ପିନ୍ଧି ପଣେ
ନାହିଁ କରୁଆଛିଲୁ ବାଜା ସାମାନ୍ୟ ଉପାୟର
ଲୋକମାନେ ସେ କଷ୍ଟ ପାଇଥିଲୁ ସେମା-
ନଙ୍କୁ କିଏ ରକ୍ଷା କରିବ ଓ କାହାଠାରେ
ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ? ଏମାନଙ୍କର
ରକ୍ଷାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଗୁରୁର ଦର ତରା
କରିବା କିମ୍ବୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ତାହା କରିବେ ନାହିଁ
କିମ୍ବା କଲେ ତାହା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ ।
ଅତିଏକ ଆମେୟମାନେ ଦେଖୁଆଛି ସେ ମାନ୍ଦ୍ରା-
ଜର ଦୂର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିବାରଣ ଅଥବା ନୂତନ ଫସଲ
ହସ୍ତଗତ ହେବାଯାଏ ଏମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ପାଇବାକୁ
ହେବ ।

ସରକାସ୍ତ ଅଳ୍ପ ବେଳନର ଗୁରୁତ୍ୱମାନେ
ଦ୍ଵାରା ପାଇବେ ସକାଶେ ଆପଣାଁ ହାକିମଙ୍କ
ଠାରେ ଆଚେଦନ ପଡ଼ିମାନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ
ସେ ସମସ୍ତ ଦରଖାସ୍ତ ଶ୍ରାଵ୍ୟକ୍ତ କମିଶ୍ନ୍ତରୂପାଦେବ-
ଙ୍କ ସୁବିଶ୍ଵରକାରଣ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏ
ଆମେମାନେ ଉରସା କରୁଁ ଯେ କମିଶ୍ନ୍ତରୂପା-
ଦେବ ଦୁଃଖୀ ଗୁରୁତ୍ୱରୁଥାଳ୍ ଉପରେ ଦୟା ବହି

ଦେବାସକାଶେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡକ ମଞ୍ଚର
ଅଣାଇବେ ତାହା ହେଲେ ଏ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ
କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟି କେବେଳ ପରମାଣୁରେ ନିବାରଣ
ହେବ ଓ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡ ଅପଣା ଗୁରୁତବପ୍ରତି
ଦୟା ପ୍ରକାଶକଲେ ସେହି ଉଦ୍ବାଦରଣ ଦେଖ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣାଁ ଗୁରୁତବକୁ
କିଛି । ଅଥବା ଦେବେ ତାହା ହେଲେ କେବେଳ
ଲୋକଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକ କିଛି ଉପକାର ହେବ
ଏଥରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡକର ଅଥବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେବ
କାହିଁ କାରଣ ପ୍ରାୟ ଉନ୍ନମାସରୁ ଅଥବା ଏପରି
ଦେବ ଦେବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବନାହିଁ ଅଥବା
ଗୁରୁତବକାମନେ କେତେ କୃତିକ ହେବେ ଓ
ଆନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଧୀନିଲୋକ ମଧ୍ୟ ଆପଣାଁ ମୁନିବା
ତାରୁ କିଛି । ଲଭି କେବାପକାଶେ କେମନ୍ତ
ଉଦ୍ବାଧି ହେବେ । ଶୁଣିଲୁଁ ସେ କଲେକ୍ଟର
ଯାହେବ ଦେବ ଦେବାପରି ବଢି କରୁକ
ନୁହନ୍ତି । ସେ ଦରଖାସ୍ତକାରିମାନଙ୍କୁ ପରମର୍ଦ୍ଦ
ଦେଲେ ସେ ମଧ୍ୟରେ ଗୁରୁତବକୁ ଅଛି
ସେଠାରୁ ଅଣାଇ ନିଷାହ କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସାମାନ୍ୟ
ବେଳନର ଗୁରୁତବ ପରି ତାହା କେମନ୍ତ
ସହଜ ଯାହେବ ତାହା ଥରେ ଭାଲଲେ
ନାହିଁ । ସେଠିମାନେ ପରିମାଣରେ ବେଳ
ପାଇଲେ ଅବଦିନକୁ ହାତରେ ପଲାଷାଟିଏ
ନ ଥାଏ ସେମାନେ କପରି କିଛି । ଟଳା ହାତରେ
ଧରି ମଧ୍ୟରେ ଗୁରୁତବକୁ ଅଣାଇବେ । ସେ
ଯେବେ ଦୂର ଗୁରୁମାସର ବେଳନ ବାଦନ
ଦେଇ ଏପରି ପରମର୍ଦ୍ଦ ଦିଅନ୍ତେ ଅଥବା ସେହି
ଟଳାରେ ମଧ୍ୟରେ ଗୁରୁତବକୁ ଅଣାଇ ଗୁରୁତବକୁ
ଅସମ ଦାମରେ ବିକନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ଅବା
କିଛି ଯାହାଯାଦ ହୁଅନ୍ତା ମାତ୍ର ଅଣେମାନେ
ବିବେଳନା କରୁଁ କିମ୍ବା ଗୁରୁତବକାମନ୍ତୁ ଏପରି
ପରମର୍ଦ୍ଦ ନ ଦେଇ ମହାଜନମାନଙ୍କୁ ଯେବେ
ମଧ୍ୟରେ କଣିକାର ପରମର୍ଦ୍ଦ ଦିଅନ୍ତେ ତାହା
ହେଲେ କିଛି ଉପକାର ହୋଇପାରନ୍ତା । ସହରରେ
ଗୁରୁତବରେ ଗୁରୁତବରେ ଆଜ ପଥ କଳ ବାହାର ଅସି
ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଅନେକଷଣ ଯୁଗ କିନ୍ତୁ
ତୋର ବିକଷତି କ୍ଷଣିକାରେ କରୁଣାର ପ୍ରାଣ
କଣଗ କଲ । କେନ୍ଦ୍ରି ଆଜ ଗୋଟିଏ ବାଧର
ଗୁରୁତବକୁ ପାଞ୍ଚ ନାମକ ତ୍ରାମକିତରେ
ନିଲାଇ । ପିତା ମାତାଙ୍କ ଅପାଦ୍ୟାକଣା ଏପରି
ଯତନାର ମଳ ଅଟେ ।

ଦ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ । ବାଣିଜ୍ୟ ଉପରେ ଏତିକ
ହସ୍ତଶୈଳୀ କରିବା ସୁଜା ଅନୁଚିତ ମାତ୍ର
ଗୁରୁତବକୁ ମଧ୍ୟରେ ଗୁରୁତବକାର
କହିବାଠାରୁ ମହାଜନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ
ପଠାଇଦେବା ଗୋଟାଏ ପରମର୍ଦ୍ଦବୋଲି ଅନ୍ତରୁ
ମାନେ ଏହା କହିଲୁଁ ।

ସାପ୍ରାହିକପରମାଦ ।

ବେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ରାର ଅଭିଷ୍ଟଙ୍ଗୁ ଡିଲେକ୍ଟର ଫିଲ୍
ଥସ ଥାରେ ଏଥମାରେ ଏକଟି । କର୍ମଚାରୀ
ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ହୋଇ ବଜାଲାକୁ ବଜାଲା ହୋଇ
ଗଲେ । ବେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ରା ସକାମେ କେହି କିମ୍ବୁ
ବୁଝିବି କିମ୍ବୁ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋଥ ହୁଅଇ
ଅନ୍ତବା ବାବୁ କର୍ମ କରୁଥିବେ ।

ଶିଳାକ୍ରମର କାଳଗଞ୍ଜାମାନାରୁ ରମ୍ପାର୍ଯ୍ୟ
ନ୍ତି ବାଣିଜ୍ୟର ଗରାଯୁକ୍ତ ସକାମେ ଫିଲ୍ ଅଛି ।

ମୟୁରଗଞ୍ଜରୁ ଏକବ୍ୟକ୍ତି କେନ୍ଦ୍ରି କରୁଥିବି ଯେ
ଦେବାରେ ଏଥର ରଥଯାଦି ସମୟରେ ୧୦୧୫
ଦିନର ଯାଦି ହୋଇଥିଲେ ମହାଜନା ଯଥା-
ଭାବୁ ଓ ଭସାକ ସହିତ ଏ ଯାଦି ହେଲୁ । ଉପ-
ରୁ ଆଜ ଦିନର କରନ୍ତି । ଏପରି ମହାଜନା
ଗୋଟିଏ ଯାଦୁଜୀବୀ କର୍ମିଣ କର ଅନେକ
ସଜ୍ଜବ ପଣ୍ଡଗଣ୍ଡା ସେଠାରେ ରଜାଇଥିବିଲୁ ଓ
ଯାହିଁ ଦେବା ସକାମେ ଉତ୍ସବିତରଣରେ ।

ଉତ୍ସବରେ କେଣ୍ଟିଥିଲୁ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱର
କିମ୍ବା ଦେବଗନ୍ଧ ଅଭିଷ୍ଟପାଦ୍ମ ରଜାଇଥିବା
କେନ୍ଦ୍ରି ଆଜ ଗୋଟିଏ ବାଧର
ଗୁରୁତବକୁ ପାଞ୍ଚ ନାମକ ତ୍ରାମକିତରେ
ନିଲାଇ । ପିତା ମାତାଙ୍କ ଅପାଦ୍ୟାକଣା ଏପରି
ଯତନାର ମଳ ଅଟେ ।

ପାତ୍ରମାର ମହାଜନକ ସକାମେ କରୁଣ୍ଟି-
ମେଣ୍ଡ ଭାବୁରୁ ମାପକୁ ୧୯୭୦ ମ୍ରା ଦେବଗନ୍ଧ
ରେ ଦିନେ ନାଗର ବସନ୍ତ କରିଥିବି ।

କଥିତ ହୁଅଇ ଯେ ଶ୍ରାମିକ ଉତ୍ସବରେ
ସୁଦିର ଅଭିନ୍ଵ ବିବାହି ଅଟନ୍ତି । ସୁଦିର
ତାହାଙ୍କର ଏକବୁଦ୍ଧ ରଧାର ବିରମାନ ସତ୍ୟ
ବାଲର ଧର୍ମର ବିବାହି ଅଟନ୍ତି ଅବୁଧ ଏକା
ପରମାଦ ମହାଜନକ କରୁଥିବା କରିବାକୁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଲୁଛି । ସେ କରିବାକୁ ଯେମନ୍ତ
ବୁଝିବା କରିବାକୁ ବିବାହର ନାହିଁ ।

ଭାରି ପରମର୍ଦ୍ଦ କଣେକି ବାଧର ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ର
ଏକବାର ଭାରାକୁ ସୁଦିର ବିବାହର କରିବା
କିମ୍ବା ପରମର୍ଦ୍ଦ କରିବାକୁ ବିବାହର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଲୁଛି । ଏମାନେ ଲୋକ-
କୁ ବୁଝାଇ ଦେବେ ଯେ ବିବାହ କରିବା
ଯାମ୍ବରେ କିମ୍ବା ହୋଇ କରିବାକୁ
ବୁଝିବା ଅଛନ୍ତି । ଏବୁଧ ବିବାହର
ମହାଜନକ ପରମର୍ଦ୍ଦର ପରମର୍ଦ୍ଦର
କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଦେବାର
ବିବାହର ମହାଜନକ ପରମର୍ଦ୍ଦର
କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଭାରି ପରମର୍ଦ୍ଦ କଣେକି ବାଧର ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ର
ଏକବାର ଭାରାକୁ ସୁଦିର ବିବାହର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଲୁଛି । ଏମାନେ ଲୋକ-
କୁ ବୁଝାଇ ଦେବେ ଯେ ବିବାହ କରିବା
ଯାମ୍ବରେ କିମ୍ବା ହୋଇ କରିବାକୁ
ବୁଝିବା ଅଛନ୍ତି । ଏବୁଧ ବିବାହର
ମହାଜନକ ପରମର୍ଦ୍ଦର ପରମର୍ଦ୍ଦର
କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି ।

ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ।

	ମାତ୍ରା	ମାତ୍ରା
ମାତ୍ରା ଅବଦାନ ଦାତା	”	ଟ ୧୮
ମାତ୍ରା ଅବଦାନ ରକ୍ତାବ୍ଦ	”	ଟ ୧୯
ମାତ୍ରା କର୍ମକାରୀ ଦାତା	”	ଟ ୨୮
ମାତ୍ରା କର୍ମକାରୀ ରକ୍ତାବ୍ଦ	”	ଟ ୨୯
ମାତ୍ରା କର୍ମକାରୀ ରକ୍ତାବ୍ଦ ଦାତା	”	ଟ ୩୦
ମାତ୍ରା କର୍ମକାରୀ ରକ୍ତାବ୍ଦ ଦାତା	ଟ ୩୦	ଟ ୩୦
ମାତ୍ରା କର୍ମକାରୀ ରକ୍ତାବ୍ଦ ଦାତା	ଟ ୩୦	ଟ ୩୦
ମାତ୍ରା କର୍ମକାରୀ ରକ୍ତାବ୍ଦ ଦାତା	ଟ ୩୦	ଟ ୩୦
ମାତ୍ରା କର୍ମକାରୀ ରକ୍ତାବ୍ଦ ଦାତା	ଟ ୩୦	ଟ ୩୦

କଥା ଏହ ରକ୍ତାବ୍ଦର ସତ୍ୱକରକ ଦର୍ଶାକରାର କରିବ
କର୍ମକାରୀ ସମ୍ବାଦରେ ମୂଳ୍ୟ ଟ ୧୦ ଟ ୩୦ ଟ ୩୦

ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରକାଶନ ମେଟ୍ରୋ

ସାପୁଦ୍ଧିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୨୯

ସୀଳନ ଜ୍ଞାନ

ତା ଗ୍ରୂ ହର ମାହେ ଜୁଲାଇ ସନ୍ତୋଷ ମେଁ ମହିଦାର । ମୁଁ ଗ୍ରାହଣ ବି ୧୫ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୮୪ ସାଲ ଖରବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟମର୍ତ୍ତାର ତାକମାସୁଲ ଟେଙ୍କା

ରୂପୀଥା ଓ ରୂପୀର ସ୍ଵର୍ଗରେ ଯେ-
ସମ୍ବୁଦ୍ଧମାର୍ଗର ଏ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଅସିଥିଛି ଜହିଁ ରୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ରୂପୀଥାକେ ରୂପୀର ଗଙ୍ଗା
ଆମ ଦିଗଳୁ ନମଶ୍ଚ ଅଗ୍ରବ ହେଉଥିଛନ୍ତି ।
କେତେବୁଦ୍ଧିର କଲୁ ହସ୍ତନିକ କଲେଖି ଓ
କଲୁକାଳ ପଞ୍ଚକୁ ପାରିଦୋଇ ୧୦ ଘରତଳ
ଦିପାହି ଦିପକାର୍ତ୍ତ ବାଟେ ଅବ ପାଇରେ ଧ୍ୱନି
ଦେଶ ହେଲେଠା । ପାତି ପାର ହେବାରେ
ରୂପୀଥାର ଅଛେକ ଦେଇଁ ମର୍ମ ପଢ଼ିଥିଲେ ।
ରୂପୀ ପକ୍ଷରୁ କିନ୍ତୁ ସମ୍ବାଦ ଅସି ନାହିଁ ଓ
ଦେନାକେ ଏଣିକି କି କରଇ କରୁଥିଛନ୍ତି
କଣ ନାହିଁ । ଯେମନ୍ତ ଅବସା ଦେଖାଯାଏ
ପ୍ରାୟ ଦେଇମାମ ମଧ୍ୟରେ ରୂପୀଥା କଜଣାଗ୍ନି
ଚୋପକରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ । ଆଭିନିତ୍ୟା
ଅଞ୍ଚଳର ସ୍ଵର୍ଗର ବିନ୍ଦୁ ସମ୍ବାଦ ଅସି ନାହିଁ ।

ପ୍ରତିର ନଗରଯାତ୍ରି କେବଳ ଗୃହଳର ଚି-
ନ୍ତାରେ ବିବୁଦ୍ଧ । ସାଜ ବତ ସମ୍ବେ ଏକା
ଗୃହଳର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ କଥା କହୁଥିଛନ୍ତି ଯେଉଁ
ଠରେ ଦେଖ ଏହ ଚର୍ଚା ଲାଗିଥିଛି ଓ
ସମ୍ବାଦାରଣ ଏବନିକ ହୋଇ ଏଥିରେ
ହାତମଙ୍କୁ ଦୋଷ କରୁଥିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର
ରଜା ଯେ ସରକାର ମା ଗାଁ ସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରପାଗା କଥ କରିଦେଇନ୍ତି । ଗର ଗୁରୁକାର
ଏକ ଜଳରବ ଉଠିଲ ଯେ କମିଶକର ସାହେବ
ରପାଗା ସ୍ଥବିଜ କର ହେବ ସେବେ ରେ ରେ

କିନ୍ତୁ କରିବାର ଆଜି ଦେଇଥିଛନ୍ତି । ପେହନ
ଟଙ୍କାକୁ ସେ ୨ ର ଠରୁ ସେ ୨୭ ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କହିଥିଲେ । ଅପର କେବୁ କହନ୍ତି ଯେ
ପଳକଟ ବଜାରରେ ସିପାହିମାନଙ୍କ କାହୁବଳରେ
ଭର ଶାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଯାହା ହେଉ ଅବସା
ଭଲ ଜୁହିର ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ଆଗାବରୁ ଯେ
କମିଶକର ଓ କଲେହୁର ପାହେବ ଏମନ୍ତ
ଦିନ ବିଧାନ କରନ୍ତି ବି ସହିରେ ଜଳରବା-
ମିମାନେ ଏ କିପଦଳ ଅପନିମ କରିବାକୁ ସନ୍ତମ
ହେବେ ଓ କୌଣସି ରାଶ ଅନିନ୍ତ କାଳ
କ ହେବ ।

ଅହିମବାବାଦରେ ଦେଶୀୟ ଶିଳ୍ପିକାର୍ଯ୍ୟ
ଏକ ଗ୍ରନ୍ଜକିଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ପକାଶେ ଗୋଟିଏ
ସବୁ ହାପିତ ହୋଇଥିଲା । ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହ
ପର କଳିବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା ଯେ ଦଶ-
କଳାର ଟଙ୍କାର ମୂଳଧନ ସହର ଗୋଟିଏ
କମ୍ପାନୀ ହେବ ଯେବୁ ଦେଶୀୟ ଦ୍ୱିତୀୟ
ବିଦେଶୀୟ ପ୍ରକଟ୍ୟାର ବଜାରଗୁ ଅନୁର୍ବାନ
ହେଉଥିଲା ସେ ସବୁ ଦିନ୍ତ କର ଉଠି କମ୍ପାନୀ
ବିଦେଶୀ କରିବେ ଏବ ଯେ ସମସ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟ କି-
ଦେଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହେବାକୁ ସେହି ପ୍ରକାର
ଦେଶୀୟ ଗ୍ରନ୍ଜକାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅତି ପାଥାରଣ-
ରୂପେ ଦୋକାନମାଜଙ୍କରେ ବିଦେଶୀ ହେଉ
ନାହିଁ ସେ ସମସ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ମନ୍ତ୍ର ଦିନ୍ତ କର ବିଦେଶୀ
କରିବେ । ଏ ସମସ୍ତଦ୍ୱିତୀୟର ମୂଳ ସପରି ହେବ

ବି ଯହିରେ ଅଜାୟାପରେ ଲୋକେ କିମ୍ବା
ପାରିବେ । ସଭା ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିଜ୍ଞାପଦି ଧାର୍ଯ୍ୟ
ବରାହିଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବମାନେ ସ୍ଵର୍ଗମାନୀ-
ମାନେ ଭାବୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପ୍ରତିପାଳନ କରିବେ ।
ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଯଥା—“ଆମେମାନେ ସ୍ଵାଭାବି
କରୁଥାନ୍ତେ ଏ ପରିକାରକ ଜର୍ତ୍ତ ସକାଗେ
ବିଦେଶୀୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ସେହି ସମସ୍ତ
ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟବହାର କରିବୁ ।”

ଦେଶୀୟ ଗ୍ରନ୍ଜକାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ସାହ ସକା-
ଗେ ମନ ପ୍ରସାଦ ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ପ୍ରତିଜ୍ଞା-
ପଦି ସଞ୍ଚିତରୁପେ ପ୍ରତିପାଳନ ହେବା ପକ୍ଷରେ
ସନ୍ତେଷ କୋଥ ହୁଅଥାର । କାରଣ କୁଳପାତ୍ରବ୍ୟ
ଭାବୁଗ ଖାଣ ନ ହେଲେହେ ଦେଶୀବାକୁ ସୁନ୍ଦର
ଓ ଗ୍ରନ୍ଜଦାମରେ ମିଳୁଅଛି ବୋଲି ଦେଶୀୟ
ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାର ଭାବାକୁ ଲୋକେ ଅପ୍ରକାର କର
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ଶାରୀର ଲୋକ ସମସ୍ତେ
ସମ୍ବାଦ ରହିବେ ଏବଥା ମନ୍ତ୍ରକୁ ଅସୁ ଜାହିଁ ।

ଏ ନଗରରେ ଗୃହଳର ଭର ପ୍ରକାଶାୟ
ରହିଥିଲା ଓ ଲୋକଙ୍କର କଷ୍ଟ ତେବେଳୀ ସ୍ଵାମୀ
କାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଆମା ଏହ ଯେ କବଣ୍ଣି-
ମେଣ୍ଣ ରପାଗା ବନ୍ଦ କରିଦେଇ ଏଠାରେ
ଗୃହଳର ଭର ଶାରୀ କର ଦେଇନ୍ତି ଓ ଏଥାରେ
ହେବୁ ଦୁଷ୍ଟମୋହନ ଏମନ୍ତ ସ୍ଵା

ବନ୍ଦରବ ଉଠାଇ ଦେଉଥିବୁ ଯେ ଗାୟ
ପିଲା ଶତ୍ରୁ ନ ହେବେ ଗୁରୁଳ ଗୋପମାନ
ଲୁଟି ହେବୁ । ଅମେସାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଏ
କଷ୍ଟପୂର ଜିଲ୍ଲାର ବେଳାମୀ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଖେଇ
ଖାନରେ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ସରବାର ଉଚ୍ଚ
କର୍ମବାରବମାନେ ପଥାବାଳରେ ଶାବଧନ
ହୋଇ ଗୁଡ଼କଗୋପମାନଙ୍କରେ ଜିଣିପିଷ୍ଟିଲୁ
କିମ୍ବା କରି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଗାନବାବୁ ନ
ଧାରନେ ଫଳା ନେଇମାନେ କିମ୍ବା କରି ପା-
ଇଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଯେ ଜାହାଙ୍କର ଅସ୍ଵକ ଅକଷ୍ୟ
ହେବ ଓ ଯାହା ଅବା ମିଳୁଥିଲି ଜାହା ସୁନ୍ଦା
ମିଳିବ ନାହିଁ ସେ ବଥା ଫୁର୍ମଲେବକୁ କିମ୍ବା
ଶୁଣାଇ ପାଇବ । ଫଳରେ ଅବସ୍ଥା ବଜ ମନ
ଦେଖାଇଥିଲା ଏଥିରେ ଘୁଣି ଖରମଜ ବର୍ଣ୍ଣବାଲର
ଦୃଷ୍ଟି ହେଉ ନାହିଁ । ଦିନଯାକ ରୂପ ଗରୁ ଓ
ଅପରିଷ୍ଠ ବାଲରେ କୌଣସି ଦିନ କୌଣସି
ଏବିଦିଗରେ ବୁଝି ହେଉଥିଲା । ଶାବଧମାସ-
ରେ ଅନବରତ ହୁଏ କେବାର ଆବଶ୍ୟକ
ଜାହା ନ ହେଲେ ବିଆଳ ଧରନ ରଙ୍ଗ ଦୁଇଥିଲା
ନାହିଁ । ପେପକାର ବର୍ଷା ନ ହେବାରୁ ବିଆ-
ଳର ଅଶା ଅଗ୍ରନ୍ତ ଭାଣୀ ଦେଖା ଯାଏ ଓ
ଏଥିପାଇ ଗୁରୁଳ ଅନ୍ତର ଦୁଇମର୍ଦ୍ଦ ହେଉଥିଲା ।
ମେହେ ହାତିମଙ୍କର ଦୋଷ ଦେଉଥିବାକୁ
ମାତି ହାତିମାନେ ଯେ କିମ୍ବିନ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଏହା
ଅମେସାନେ କହ କି ପାରୁ । ପେମାନେ ମନ୍ତ୍ର
ପ୍ରକାଳ ସକାଶେ ବଂସ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି ନାହିଁ ଉଗ୍ରାଧୀ
କିଛି ଦିଶୁ ନାହିଁ । ଅମେସାନେ ବୋଥବରୁଁ
ହାତିମାନେ ମୋଧୁପଲବୁ ଗସ୍ତାଦରରେ ଗୁ-
ରିଲ ବିଟି ଆଶି ବାଟରେ ଭାବୀ ସରକାରାଗରକର
ଓ ଦୁଇମାନଙ୍କୁ ବିଦୟୁ କଲେ ଓ ଉତ୍ସନ୍ନେ
ମହାଜନମାନଙ୍କୁ ସହର ମିଶରେ ଗୁରୁଳ ଭାବୀ-
ବାର ବିଶେଷ କଲେ ଉପର୍ତ୍ତି ଅଛବିଲୁ ଅ-
ନେବ ପରମାଣରେ ଉଣା ହୋଇ ପାରେ ।
ଏବକମାହ ସପୁରୀ ଅମେସାନ୍ତଙ୍କ ଦୁଇକୁ ଥୁ-
ଥୁଣ୍ଡ ଓ ନିରାକୁ ଅଶାବରୁଁ ଯେ ଗ୍ରମୁକୁ
ବିଶିଷ୍ଟନର ଓ ଲଳେବୁର ଶାହେବମାନେ
ଏଥିର ସୁଦିନର କରିବେ ।

ବ୍ୟାପକ ଗରୁଦାଳ ବନ୍ଧୁବାର ଦିନିଙ୍କ ହୋଇଥିଲା । ମାନାଜର ଅନେକ ଚିନ୍ତରେ ବନ୍ଧୁବାର ଫାଟି ଏହାର ପାହାରୁ ଓ ପୂର୍ବ ଏକସ୍ଵାନରେ ଯାହା ହୋଇଥିଲା ତହିଁର ପରମାଣ ଏକନଷ୍ଠ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂରର । ଏଠାର ଅବସ୍ଥା ମନ୍ଦ ଦେଖାଯାଏ ଶାଶ୍ଵତବର୍ମରେ ଘରିଆବା ମୂଳଗ୍ରାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବନ୍ଧୁବାର ଓ ପୂର୍ବପାରୁ ଅଧିକ ଗେବ କୁଦରେ ଅଛେ କମା ଦେଇଥିଲୁଛି । ଏଥରୁ ପହଞ୍ଚରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେ ଖେଳରେ ଦୂର୍ଲିପ୍ତ ବେଳକୁବେଳ ବନ୍ଧୁବାର ଓ ଆଗାମୀ ଫ୍ରାନ୍କର ସ୍ଵାବଳା ଅବସ୍ଥା ଭଲ ଦେଖା ନ ପିବାରୁ ଲୋକେ ଆହୁର ବବଳ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । ମସ୍ତକୁ ଭର ଅବସ୍ଥା ଠିକ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରାୟ ଅଧିକ ପ୍ରାପ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି କି ହେଲେ ଆଉ ଫର୍ମଲ ଦେବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ନଈ ଲୋକଙ୍କର କଣ୍ଠ ବୃଦ୍ଧି ହେଉ ଅଛି । ବିମ୍ବେର ପ୍ରଦେଶରେ କେବଳ କାନାର କିଲାରେ ଭଲ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ଆଉ ସବୁ କିଲାରେ ବୃଦ୍ଧିର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଭିଭ ଦେଖାଯାଏ ସନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରଦେଶରେ ନଈ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ମୃଷ୍ଟିମର୍ମ ଏକପ୍ରକାର ଘରିଆଇଛି । ନଈପ୍ରଦେଶରେ ୮୮ କିଲା ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚକିଲାରେ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ନାହିଁ ଅପର ତେବେଳା ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଗରଜକିଲାରେ ଏକଇଛିରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ବୃଣାରୁଣି କର୍ମ ପ୍ରାୟ ସବଳାରେ ମାତ୍ର ଗରୁ ବରିବାର କୌଣସି ପୂର୍ବକ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । କର୍ମରେ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଫର୍ମଲର ଅବସ୍ଥା ନଈପ୍ରଦେଶ ପ୍ରାୟ ଅବର । ନଈ ଗରଜକର୍ମରେ କେବଳ ସବଳା ଓ ଗୁଆରିଥରେ ବିଲୁ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ଶକ୍ତିଗାର ପୂଜାକିଲା ଅର୍ଥକୁ ମାରିଯାଇଛନ୍ତି ଓ ବିଜାନୀରେ ବିଲ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ବିଜାନୀରେ ପରି ଉତ୍ତର ଓ ସମ୍ବନ୍ଧମୁହାଣ କିଲାମାନଙ୍କରେ ଭଲ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ବେଦାରର କେବେଳକାନ୍ଦିଶ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠନାରଥର ଏକ ଡେଶାର ଏକ ଲଗରେ ପ୍ରତିର ବର୍ଣ୍ଣ ଦୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଫର୍ମଲର ସାଥୀରଣ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତର ଦେଖାଯାଏ । ଅଶାମ ଓ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ନଈ ବର୍ଣ୍ଣର ଅଭିଭ ଅଛି । କେବଳ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରେମରେ ସୁନ୍ଦରୀହେବାର ଅମ୍ବାଦ ଅବିଅଛି । ଉତ୍ତର ପର୍ବତ ଓ ଅମ୍ବାଜାପଦେଶ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଆଶା ଦକ୍ଷାରସ ଓ ଏକାବାପରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା ଓ କର୍ମର ପରେ

ମୋତା । ପଞ୍ଜାବରେ କେବଳ ଘେଗାକର ଓ
ଜଳନ୍ଦରେ ବିହୁର ବୁଝି ଉଦ୍‌ଆର ହୋଇଥିଲା
ଏବେ ଭଲ ବର୍ଷା ମୋର ନାହିଁ ମାତ୍ର ଫର୍ମା-
ନର ଅକହା ଅବସ୍ଥା ଭଲ ଅଛି ।

ଉଥରଲାଭକୁ ବିନରଣ ଗବର୍ନ୍ମମେଖା ଦେଖି
ପ୍ଲାନ୍ ବିଜ୍ଞାନଗାରୁ ପ୍ରକାଶ ଓ ଏଥରୁ ପାଠମା-
ନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଆଶାଚମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଭଲବୁଝି କୌଣସିତାରେ ହୋଇ ନ ଥିଲା ଓ
ଚଳିଛ ଶାବଣ ମାସରେ ଯେତୁ ପାଠାରେ
ପ୍ରତିକଷା ହେଉଥାଇ ଭହୁରୁ ମହିଳରେ ଅନ୍ତମାକୁ
ହୋଇପାରେ ଯେ ସଂଧିରେ ପ୍ରତିର ବର୍ଣ୍ଣା
ହୋଇ ଚାହୁଁ । ଏପରି ଅବହ୍ଵାରେ ଆଶାପା
ଧିପଲ ଭଲ ହେବାର ବେଳେ ଭରପା ?

ଚିତ୍ତ ମାସ ଜା ୧୭ ରଖିରେ ଏ ଛଇର
ଶିକ୍ଷା ପ୍ଲଟିର ଅସ୍ଥିରଣ ହୋଇଥିଲା ।
ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କୁ ନ୍ୟାସ୍ତମରଣ ଦେଖି ହେଉ ମାହୁଁ । ଭାବା
ଏହି, ଏଠାର କ୍ରିସ୍ତିଆନ ମୂଳ (Christian
school) ନାମକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସକାଗେ ଶାଦୀ-
ଯ, ପ୍ରାଣୀର ଅନେକଜ୍ଞ ହୋଇଥିବାରୁ
ସହିପରି ପ୍ରାସ୍ତର ବିମ୍ବଶାହେବ ଉକ୍ତ ଅବସଦିକ
କମିଟିରେ ଅଗଳ ଦର ମେତେ ଫ୍ରେଶରୁ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାବିତରି ମାତ୍ରକୁ କୁଟୁମ୍ବକୁ ପାହା-
ଯ ଦେବାର ପ୍ରାକ କଲେ । ଏଥରେ
ତାକୁର ଶୁର୍କାରେବ ପୋଷକଭାବ କଲେ
କୁ ପ୍ରାସ୍ତର କଲେବ୍ରତ ବିଭିନ୍ନଶାହେବ
ଅପରି ଦର ଦହିଲେ ଯେ ଏପରି ଦାତା ମେତେ
ଫ୍ରେଶରୁ ବୋଲି ନ ଥାରେ କାରାଣ ପାହା
ଦକୁ ଫ୍ରେଶର ଆବ କରିଲାର ବହୁତ ଅଟ୍ଟି ।
ହିନ୍ଦୁଲିପାହେବ କଣ୍ଠ ମେଲକୁର ଏ ଅପରିର
ପୋଷକଭାବ କଲେ ଜଣ୍ଠ ଲାଘ କର୍କରିଲାର
ଲାଗିଲା ଓ ପୁନଃଜନ ପରିଜଳିବ ପରି କର୍କରାର-
ମାନେ ବହୁତ ସଙ୍ଗେଜ ହୋଇରଠିଲେ କହିଲେ
କୁହାଯାଇପାରେ । ବିଭିନ୍ନଶାହେବ ଆପଣୀ
ଅପରିର ପୋଷକଭାବେ ଅନେବ ହେବୁ ଓ
ପୁନଃ ଦର୍ଶାଇଲେ କିମ୍ବ ଡିମ୍ବଶାହେବ ପେଷକୁ
ପାଦ୍ୟ କଲେ କାହିଁ । ସେ ହୃତକ ଲୋକ ଥିଲା
ଦୋଷରେ ସବୁ ଜଣ୍ଠକ ହୋଇଗଲା । ଜଣ୍ଠ
ଏ କଷ୍ଟଦୂରେ ଉପରିବ ସର୍ବଯମାନକର ମର
ପାର୍ଦନା ହେଲ । ହିନ୍ଦୁଲିପାହେବ ଓ କାନ୍ଦୁ
କାରାଣାଥ ତତ୍ତ୍ଵବତ୍ତକ ଦିନ ଅନ୍ୟ ସନ୍ତୋ
ନ୍ୟ ପାହେବକ ସମସ୍ତରେ ମର ପ୍ରଭାନ କଲେ

ସୁରବ୍ଦ ଜାଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ଥାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଅଥ-
କାଂଗ ବ୍ୟକ୍ତିକର ଯେଉଁ ମତ ଜାହା ଠିକ
ଏପରି ସ୍ଵକ୍ଷିଳୁ ଜାହାର ଉତ୍ତର କାହିଁ ତେବେ
କମିଶ୍ଵର ସାହେବଙ୍କ କେତେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମତ
ଦେବେ ଏପରି ସ୍ଵାଧୀନ ସର୍ବ ମୋଧପଲରେ
ଅଛି ବରଳ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଶିଖର ଲୋକମାନେ
ଦିବାରୁଷ ସ୍ଵାଧୀନଜା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଦରେ ବସି
ଦେବେ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବ ଦେଖାଇଥାଏ ମାତ୍ର
ବଢ଼ି ହାତିଲଙ୍କ ସମ୍ମଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ
ସେହି ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ଭୋଲ ହୋଇଯାଇଁ ସେ-
ପରୁ ଭାବ ଏବାବେଳକେ ଧାରୋର ପକାନ୍ତି ।
ଏ ସବୁ ଦେଖି ମନରେ ଅବରହ ଏହି କଥା
ଜାତ ହୃଥର ଯେ ମୋଧପଲର କମିଶ୍ଵରମାନ
ବିତମ୍ବନାମାତ୍ । ‘ମେଣ୍ଡ ଫଣ୍ଡ’ ର ଉଦେଶ୍ୟ
ବୋଥ ହୃଥର ଜାହାରକୁ ଅବଦିତ କାହିଁ ।
ଓଡ଼ିଆର ଶ୍ରୀମାନେ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେ-
ଶିକ୍ଷା ବା ଧାର୍ମାର୍ଥପ ପଣ୍ଡକାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ
ହେଲେ ତଥାରୁ ଅର୍ଥାତବରେ କଜଳାର
ନାନା କଲେଜକୁ ଯାଇଁ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ
କର ପାରୁ ନ ଥିଲେ ଏହିପରି ଶ୍ରୀମାନ୍ଦ ସାହାଯ୍ୟ
କମିଶ୍ଵର ଉତ୍ତା ଫଣ୍ଡ ଫାନ୍ଦିତ ହୋଇଥାଏ ।
କେବଳ ଯେଉଁମାନେ କଜଳକୁ କଲେଜରେ
ପଢ଼ିବାଲୁବି ଯାଉଥିଲେ ସେମାନେ ଜାହା ପାଉ-
ଥିଲେ । ପରେ ଏଠାରେ କଲେଜ ହାତନ
ହେବାରୁ ଏହି କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ଜାହା ଦିଆଗଲା । ଏବ୍ୟକ୍ଷ୍ୟା ମଧ୍ୟ ପଞ୍ଚଶିର-
କୁପେ ହୋଷନ୍ତିନ୍ୟ ନୁହଇ ବାରଣ ପ୍ରକୃତଗୁପେ
ବୁଝିବାକୁ ହେଲେ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା
ଓଡ଼ିଆରେ ହୋଇ ନ ଥାରେ ଜାହା ବଜ-
ଲାରେ ଯାଇଁ ଶିକ୍ଷା କରିବା ସକାଗେ ଉତ୍ତା
ଫଣ୍ଡ ଶ୍ରୀମନ୍ ହୋଇଥାଏ । ଉଥାତ ଏଠା
କଲେଜରେ ଉତ୍ତା ବୁଝି ଦେବା ଏବପ୍ରକାର
ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାର ବିଷ୍ଟାର କରିବା ହେବାରୁ
ଜାହାକୁ ଭେଜେ ମନ ବୋଲିଯାଇ ନ ଥାରେ ।
ଏପରି ଫଣ୍ଡରୁ ଶ୍ରୀମିଶ୍ଵର ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ
ଦେବା ସର୍ବଶିର୍ଷ ଅନ୍ୟାୟ ଥାଇ ସ୍ତରରୁ କଲେ-
କୁଟ୍ଟରଗାହେବଙ୍କ ଆପତ୍ତି ସମ୍ଭାବନାବେ ଯଥାର୍ଥ
ଥିଲା ମାତ୍ର କମିଶ୍ଵରରୁବାହେବଙ୍କ ପାଖରେ ଜାହା-
କର ମୂଲ୍ୟ କେଣେ ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଯାଇସୁର ସମ୍ବାଦବାଜା
ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି ଯେ “ଚଳନମାସ ଜା ୧୦ ଜାତିରୁ
ଜା ୧୯ ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଫର୍ମାଣରେ ଅଛିରୁ

ବୁନ୍ଦି ହୋଇ ନିରାମାନ ଏଗାରଥ ବଢି ଚାଲୁ
ପ୍ରବଳଗୁଣେ ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ବିଶେଷତଃ
ବୈତରଣୀ କଣ ବୁନ୍ଦିପୁର ଅନେକ କ୍ଷତ
ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ନିରାମାନ ଦିନିଶ ଜରଫ
ମଞ୍ଜଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆହସ୍ଵର, ନିମାପାଳ,
ସୁନ୍ଦରୀପୁର, ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର, କରିଷ୍ଠପୁର, ଗଣଗର
ୟୁବ, କମାଗଡ଼, ଗୁରୁଦାସପୁର, ଚନ୍ଦନପୁର,
କରୁଆ, କାଟାପାହି, କରଦା, ପାନବରକ ଓ
ହାଇଲେବଲ ଭେନାଲର ଉତ୍ତର ବିଜାଗ
ମୌଳିକାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୁଗୁର୍ବାଂ, କଣ୍ଠପୁର,
ନୂଆବୀଂ, କମଟିବିରୀ, ବିଶିଥାଗଛିଆ, ପୋଲୀ,
ବିଜପା, ହାଟପାହି, ମରିକାପୁର ଓ ଶୁଭାନନ୍ଦର
ପର୍ମି ଜରଫ ମଞ୍ଜଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମତାବାଜ
ଉତ୍ତରେଶର, ଝପୁର, ଗୋପନଗର, ବିଦ୍ୟାଧ-
ରପୁର, ଯମୁନା, କୁଳକା, ଅଲେଖପୁର, ରଜନୀ-
ପୁର ଓ ନୟାଅତା ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରୁ ଅସୁକାଂଶ
ଘର ଓ ଗୋରୁ ଓଗେର ପଶୁମାନେ ଶୁଷି
ଯାଇଥିଛନ୍ତି । ମନ୍ଦିରମାନେ ଆପଣା, ଜୀବନ
ରକ୍ଷା ସକାଣେ ଦୁଇଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁକ୍ଷମାନ-
ଙ୍କରେ ଆବେଦନ କର ରହିଲେ ମନୁଷ୍ୟ କିଛି
ନାହିଁ ହୋଇଥିବାର ନିଷ୍ଠା ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ
କେବଳ ଯାତିପୁର ସହର ଦିକ୍ଷା ଆଙ୍କଳ
ନାମକ ଗ୍ରାମରେ ଏବବସ୍ତୁ କୌକାରେ ଅନ୍ୟ
ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇଥିବା ସମୟେ ତଥା ବୁଦ୍ଧିବାରୁ
ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଳମର୍ମ ହୋଇଥିଲା । ଅମୁଖ-
ଦୀର୍ଘ କେତେକ ସରକାର ବଗଲା କୁଡ଼ା
ଚିତ୍ତବରମାନ ଓ ସେ ପ୍ରାନ୍ତର ଲୋକଙ୍କ ବାସ
ବୁନ୍ଦିମାନ ଭୁବି ଯାଇଥିଲା । ଉପର ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମ-
ମାନଙ୍କର ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆମୁମାନଙ୍କ
ଦୟାକୁ ଗର୍ଭିମେଶୁଙ୍କ ବିନା ସାହାଯ୍ୟରେ
ପୁନର୍ବାର ବାହୟତ ନିର୍ମିତ କର ଆପଣା,
ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବାର ଅସମ୍ଭବ । ନିମ୍ନ ବୁନ୍ଦି-
ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରସର କିଛି ନାହିଁ । ପ୍ରାଚୀ
ନିମ୍ନ ବନ୍ଧ ଜାଗରଣରୁ ଥିଲ ଦିନଦିନ ହେଲା
ବୁନ୍ଦି ହେଉଛି ନ ଥିବାରୁ ଅଭିନ୍ୟ ଗ୍ରାମ ହେଉ
ଥିଲା । କିମେଣ୍ଟ ମଞ୍ଜଳମାନେ ଏଦେଶରୁ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତକୁ ଗ୍ରହଳ ରିଆମ କରିବା
କାରଣ ଗ୍ରାମ ବୁଲଟଙ୍କା ଦାନି ଦେଇଥିବାରୁ
ଗ୍ରହଳ ଦର ପ୍ରଦତ୍ତ ବୁନ୍ଦି ହେଉଥିଲା । ଏ
ଯାତିପୁର ସହର ମୋଦିମାନେ ଆପଣା ଉକ୍ତ
ମରେ ଦିନ ବରଦିନ ଗ୍ରହଳ ଦର ବୁନ୍ଦି କରୁ
ଥାବାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାନରେ ଝଙ୍କାରୁ ମୋଦ
ଗ୍ରହଳ ସେ ୧୯ ର ଓ ସର୍ବାଦିଲ ସେ ୨୭ ର

ହୁବାବ ପ୍ରାଣ ହେଉଥିଲି କିନ୍ତୁ ଏ ଦର ସ୍ଵର
ହୋଇ ରହିବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।

ଅମୃମାନଙ୍କର ତେଣୁଠି ମାଜଷ୍ଟ୍ରେଟ ଓ
କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାସ୍ତ ଦାରୁ ଅବୁଲଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦୂଯାରୀ
ଙ୍କର ବାଲେଶ୍ୱର ବଦଳ ହେଉଥିବାରୁ ଏ
ସବ୍ରତବିଜନପୁ ଧମ୍ପତ୍ତ ଲୋକମାନେ ବିଶେଷ
ପୁଃଶ୍ଵର ଅଛନ୍ତି । ବାରୁ ମହାଶୟ ସୁଯୋଗ୍ୟ ଓ
ଚିରପେକ୍ଷ ବିଶ୍ଵରଥ ଅନ୍ତରୁ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦମା
ବିରାରରେ ପ୍ରାସ୍ତ ତୁଳନା ଥାଏ । ରଷ ଏ ସ୍ଥା
ନରେ ପ୍ରାସ୍ତ ଏକବର୍ଷ ରହୁ ଥାନେକ ଦୃଷ୍ଟି
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶାସନ କରିଥାନ୍ତିରୁ ତାଙ୍କପ୍ରାଚି ଯାଜି-
ପୁରର ଅସଂଖ୍ୟ ମଙ୍ଗଳର ଆଶା ଥିଲା
ଗ୍ରା ପରମେଶ୍ୱର ସେ ଆଶାରୁ ନେଇଶ କରୁ
ଅଛନ୍ତି ଯଦି ଅମୃମାନଙ୍କ ଦିଦ୍ୟାବାନ୍ କମିଶର
ସାହେବ ବାରୁମହାଶୟଙ୍କ ବଦଳ ପୁରିତ କରନ୍ତି
ତାହା ହେଲେ ଯାଜପୁରବିବାହିଙ୍କର ସୌଭଗ୍ୟ
ବୋଲିବାରୁ ହେବ ।”

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଗର ମଙ୍ଗଳବାର ଏଥରର ଦୋଷ ମିଳିଲ
ଶେଷ ହେଲା । ଖୋରମଃରୁ ଅସେଥିକା ପାଉଛା
ଜାଲ କରିବା ମନ୍ଦମାର କ । ଶ ଆଶାମା
ମା ୨ ସ ଲେଖାଏଁ କରିବାର ଦଶ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ବରତା ଗ୍ରାମରେ ଗୋଟିଏ ଘର ଉଚ୍ଚାଲନ୍ତି
ହୋଇଥିବାର ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ । ଜକା-
ଏଗମାନେ ପ୍ରାୟ ଜ ୭୦ ଏ ଅସ୍ତ୍ର ଦେବ
ମୟାଳ ଜାଳ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମିଣର ବର ବାହୁ
ଭାଙ୍ଗି ବାଟ କର କଗଦ ଓ ଦିବ୍ୟାଦି ପ୍ରାୟ ତଳି
ହଜାର ଟଙ୍କାର ମାଲ ଲୁଟ୍ଟି କେଉଥିବାରୁ ।
ମାତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମିଣ ବେଦିଲ ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କାର ମାଲ
ଯାଇଥିବାର ଘୂର୍ଣ୍ଣରେ କହିଅଛୁ । ଏଥର
ବାରଣ ଲୋକେ କହନ୍ତି ଯେ ଅସ୍ତ୍ରକ ଟଙ୍କା
ଜାହାଠାରେ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ବାଳେ
ଟଙ୍କା ପଢ଼ିବ ଏହିକଥା ଧାର୍ମ ସେ ଅନ୍ତମାର
ଗେଣ୍ଣ ସିବାର କହିଅଛୁ । ଏ ସୁରିଷ୍ଟି ମନ
ନୁହଇ ॥

ଆମେମାନେ ପୁଣ୍ୟର ସହିତ ଅବଗାଜ ହେଲୁ
ଯେ କିମ୍ବା ହଣ୍ଡୋଳର ନୂଜା ଘୁଣାଙ୍କୁ ଶର୍ତ୍ତକରିବା
କାରଣ ଯାଇ ଦେତାରେ ଲୋଜିତାଷେଗରେ
ପ୍ରାଣ ଦରିଉ ଅଛନ୍ତି । ନୂଜାଙ୍କର ବୟସ ବୁଝିବୁ
ଥିଲା ଓ ପ୍ରାୟ ଦୂରବର୍ଷ ହେବ ନୂଜା ହୋଇ-
ଥିଲେ । ଜାହାଙ୍କର ସନ୍ଧାନ ନାହିଁ । ଜାହାଙ୍କ

ଅମେଲିମାନେ ବେଳେ ମୁକାମରେ ଜାହାଜ ସା-
ହିରାକୁ ଗୁଡ଼ା କରିଥିଲୁଣ୍ଟି । ମୁଠ ଗୁଡ଼ା ବଜା
ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଦୀନ ଥିବାର ବିଥିର ହୁଅଇ ।

ଏଠାର କିରୁ ଓ ହିଂସକ ଲୋକେ ନାହାଏ
କୌଣସିରେ ବେଳାମି ଦରଖାସ୍ତ ଚଳାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଯାଇପୁରର ଅବକାଶ ମୋହରିର
କିରୁଷିରେ ଶ୍ରୀଏ ଦରଖାସ୍ତ ବିମ୍ବିରାଶେ-
ବିଜ୍ଞ ବିଜ୍ଞରେ ଜାକ୍‌ଯୋଗେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା
ସେଥିରେ ମୋହରି ଅପହରଣ ଓ ଅଭାଗ
ପର ସଂଧର ଲେଖା ହୋଇ ଅବକାଶ
ଦେବାକିନ୍ତର ଜାମ ଓ ସାଷର ଥିଲା । ବିମ୍ବି
ଶାହେବ ବେଳାମି ଦରଖାସ୍ତରେ ବିବକ୍ତ ଥାଏ
ଏହାକୁ ସନାମା ଦରଖାସ୍ତ ଦୂହି ଉଦୟ ବରନା
ଦୀର୍ଘ ସବୁ ଡିଫିନିଜକୁ ପଠାଇଲେ । ଉଦୟରେ
ପ୍ରବାଶ ହେଲା ଯେ କଥିତ ଦରଖାସ୍ତକାରିମାନେ
ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ବିମା କିନ୍ତୁ ଜାଣନ୍ତି
ନାହିଁ । ସାଷରପରୁ କୃଦିମ ଅଟେ । କଟକର
ମନ୍ଦିରପି ମହିଳାମା ଅମଲାମାଙ୍କ ଜାମରେ
ଶ୍ରୀଏ ଦରଖାସ୍ତ ଗ୍ରାସୁକୁ ଲଜ୍ଜାଶାହେବଙ୍କ
ବିଜ୍ଞରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ତାହା ବେଳାମି ଥିବାକୁ
ଶାହେବ ତଙ୍କପକାଇବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

ଅମ୍ବେଶାକେ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସହି କାରୁ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ମଙ୍ଗେର ନଗରର କଣେ ମନ୍ଦିର
ବାରୁ ଅଧିବଳଳ ସେନ ପ୍ରିସିଯାକ ହୋଇ
ଥିଲେ । ବେତେକ ଦିନ ବେଳୀ ବ୍ରାହ୍ମିତର୍ମା
ପ୍ରଗରକ ବାରୁ ଅମ୍ବୋରଜାଥ କ୍ଷୟ ଯେ କି
କୃତିବର୍ଷ ଧୂକେ ଏଠାକୁ ଅସିଥିଲେ ତିକୁ
ମୁକ୍ତାର ବାହୁଙ୍କ ବ୍ରାହ୍ମ ଧର୍ମକୁ ଅଣିଅଛନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଟ ଅବଶଳ ହୋଇଥାଇଲୁ ଯେ
ଭିଂଲଗୁରେ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଗଜିବାର
ପଥ ହିଅଯିବାର ପ୍ରସାଦ ହେଉଥାଏ । ଭଲ
ଷଫି ଜାଣିବା ଗୋଟିଏ ଖଣ ଅଟଇ ଓ ଖୁ-
ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାବୀ ନିତାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ଥାବିନ୍ୟାସ ।

କୁରାଜିଲାର ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାବିଜ୍ଞାନର
ଶରୀର କୁଅରବିଜନାମସିଂହ କେତେବୁ କର୍ଷ
ଦେବ ଶ୍ରୀପୂଜାଧର୍ମ ପ୍ରବନ୍ଧକର ଜଣେ ଦେ-
ଗାୟ ଧର୍ମ ପ୍ରଗରହକର ବନ୍ଦ୍ୟାଚୁ ବିକାଶ କର
ଥିଲେ । ପଞ୍ଜାବ ବବର୍ଜିନେଗୁ ଭାବାକୁ କୁର-
ାଜିଲାର ଆଶକାରସ୍ତ ଅଯୋଗ୍ୟରେ ଏହି ଜନ୍ମ-
ଦିଶାର ମେନେକର ନିସକ୍ତ ବରାହତତ୍ତ୍ଵ ।
ଏଥରେ କୁରାଜିଲାର ଲୋକମାତ୍ରେ ଦିଗ
ଅଧିକୁଳ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶନ

ଶ୍ରୀମୁକୁ ଉତ୍ତଳଧାରିକା ସମ୍ମାନିକ ମହାଶୟୁ
ସମୀପେଷ ।

ଶ୍ରୀ ମହାପାତ୍ର ଅର୍ମନ୍‌କୁ ସାହେବ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ
ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାଚି ଉତ୍ସବାଦି ଚଲନା ଓ ସହର
ସଫା ରହିବା ବିଷୟରେ ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦମୋହନ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ସେପରି ଏଠାରେ
ଦୋଷାଦ୍ଧି ସେପରି କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ଦେଖା କାହିଁ କଲିକତା ଦୟାର ପରି ସହର-
ଠାରୁ ସମ୍ମତ ବାଲରେ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାନେ ପଦମାନା
ମାଳୀ ହୋଇ ଜୟାର ଅଛି ଲୋକମାନେ
ବେ ପ୍ରାନ ବ୍ୟତିରେବେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନରେ
ମୀଳା ବରୁ ନାହାନ୍ତି । ଫିଲଣକୁ ତଣ ଜୟାର
ନେହିଁଏ ଦିବମାତ୍ରରେ କି ଏ ଏ ମେହନ୍ତର
ବିକର କିମ୍ବକୁ ଓ ନାମା ପୁହାଇ କେବା
ଗୋ ୧୦ ଟା ବଳଦ ମନ୍ଦ ଗାଉ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତେ ତୀରାହାଣ୍ଟରେ ମନ୍ଦଲା ରହି ସେହି ତୀରାର
ସର୍ବସେଵ ରକା ଯାଇ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ହୁଏ ଲୋକ-
ମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦଲା ଯାଉଥିବାର ଦିର୍ଘକି କଣାଯାଉ
ନାହିଁ । ବଳଦ ଫି ଗୋଟିକୁ ଲୋଗକୁ କୁଣ୍ଡା ଓ
ବରଦିଷ୍ଟମ ରକମର ଦେଖା ଓ ତଣ ଡେବେର
ମାନା ଓ ଘାସର ଦିମଳ ୧୦/୦ ର ଗାଉଥିଲୁଛନ୍ତି
ଶାହର ହିଥାବ ଓ ହିପାକର ବୁଦ୍ଧିବାସବାନେ
ଦିଲାହାଣ ଲାଗିବା କୁଞ୍ଜା ଅନ୍ୟ ବଳକୁବଳ
ମାନାର ଓ ମୋହରରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର
ପେ ଓ ତାତ୍ତ୍ଵର ସାହେବ ପ୍ରତ୍ୟେହି ସକାଳ
ବଳାରେ ଉଦୟ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ଦୂରୁ କମିଦାର
ଲାଜୁଗିଦିବାରମାନଙ୍କୁ ଅପରିଧ ସାବଧିପୁରୀ
କି କରୁଥିବାରୁ ଲୋକମାନେ ଭାବ ନାମ
ଶଳ ମାଧ୍ୟବେ ଥରବର ହେଉଥିଲୁଛି ।
ବରାଣ୍ସ ଗୁରୁମାନେ ଉଥୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କାର୍ଯ୍ୟ
ବୁଅଛନ୍ତି କୌଣସି ମନ୍ଦମା ଅନ୍ଧର
କି ବାଲ ବଢ଼ି ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ
ନେହିଁରେ ସାବକ ବିଲକ୍ଷର ଓ ଶ୍ରୀମତୀ
ଲକ୍ଷ୍ମିଙ୍କ ପାହେବଙ୍କ ଭୁଲ୍ଲ ମନୋଯୋଗା
କିମ୍ବି । ଏଥର ରଥଯାତ୍ରେ ଦିଶେଷ ଯାତ୍ରା
ମାର ନାହାନ୍ତି ଉଥାପି ବଳା ଦେଖ ଓ
ତଥାଦେଶ ଯାତ୍ରୀ ଅନାତ ପରିଶ ବିକାର
ନେହିଁ ହୋଇଥିଲେ ବାହାର ଅଶ୍ଵ ହୋଇ
ହିଁ ରଥମାନ କରିବୁକରେ ଅଗଧି ହୋଇ
ପରିବାତିରେ ପରିଷ୍ଠାନ୍ତି । ଏହାଲ କିମ୍ବାରୁ
ମି ପାଇଦନ ସହ ପ୍ରଦରବ ସମୟେ ବୃକ୍ଷି

ଦରକୁ ଠାକୁରମାନେ ପଢ଼ିଗ୍ରି କଲେ କର
ଶ୍ରୀହାର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥେ ଗଲ କାଳ ଘୋରତାରୁ
ଅଛି ଦେଇ ହେବାଇବ ବୋଠାରେଖ ଓ ମନ୍ଦ-
ମୁମାନଙ୍କରୁ ଜଳମାନମାନକର ଅଚେ କଷଦାର୍
ଅହାର କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମହାପ୍ରଗାଦ ଜୀବାର
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବସଇଥାଇଛନ୍ତି । ଅଛି ଜଳର ତାଙ୍କରି
ଶୁଣିବାର ଦିବା ଗେଷ ସନ୍ଧି ହମଣ୍ଡେ ବାହୁଡ଼ା
ପର ପ୍ରିଯ ଉତ୍ସବିଂଶାଥକରୁ ପଢ଼ି ବଜେହୋଇ
ଜଗମୋହନ ପର ଜମୁନାଙ୍କରେ ବଜା
ଯାଇଥାଇଛନ୍ତି । ରଥମାନେ ଦିନେଶୁର୍ବିଦ୍ଧି ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି ଜାହା କରିବା ପଞ୍ଚ ରତ୍ନାକର ଜର-
ଧରୁ ମନୋଯୋଗ ନାହିଁ ରଥ ଫେର ହେଲାରୁ
ପ୍ରାୟ ଗରିବଳ ପରେ ଠାକୁରମାନେ ରଥକୁ
ଦିଲେ କରିବେ ଜାହାର ଦେଇବ ଦିନେ
କଷଦେଇଲରେ ମାଳାହୁ କିଛେ କରିବେ ଜାହା
ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁର କର ଯାଇ ନ ଧାରେ ତେ
ମହାମାନ୍ୟ ଗର୍ଭିନୀଶ୍ଵର ଅଞ୍ଜନୀଧାରେ ଦେ-
ଇଲର ହାତ ଲାଗ ପୁଣିବା ସଜ୍ଜାମେ କମିଟୀ
ମୁକୁର ହେବେ ଶ୍ରାୟର ମେଲକୁର ସାହେବ
କାଳେ ନାମରେ କମିଟୀ ମୁକୁର ବାରଣ
ପନ୍ଦ କର କମିଟୀ କାମ ଜାଲିବା ଦେବ
ବାଶ ଧରିଯାନା ସାଧର କରିଥାଇଛନ୍ତି ଉତ୍ତମ
ପ୍ରମାନେ କମିଟୀ ମୁକୁର ହେଲେ ଗୁରାଙ୍ଗ
ହୁଏ ରଙ୍ଗ ହେବ । ପୁଣୀ ଦହରରେ ଠାକୁର
ମାତ୍ରମୁକୁ ହେଠେର ତେ ପରୁ ଗୁରୁତର ହେଠେର
ଲିଙ୍ଗାବ ହୋଇଥାଏ ଜଥଥକ ଚକ୍ରିଷ ପମଣ୍ଡେ
ଯପର ଲୋକମାନେ ଗୁଣ ହୋଇ ପରକାର
ନାହାମରୁ ଗୁରୁତ ଜରିବ କରୁଥିଲେ ମେହେ
ଏ ବଠାଗଞ୍ଜରୁ ଲୋକମାନେ କେଉଥାଇଛନ୍ତି
ତାଗା ପୁରୀଷ ପର ଦେଖାଯାଏ ତେ ମଧ୍ୟ ଏ
ଯକ୍ଷମ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ କରଣ୍ଟା ନ ଦେବାରୁ
କଷଦ୍ଵଲ ଉତ୍ତମପୁଷ୍ପ ତରହୁନ୍ତ ହୋଇ
ହେଇବ ତାଗା ଧାନଗଛ ଗୋରୁ ଜୀବ
କେବି ପାଇଁ ଅଛବେ କୁଥ ଦେହୁଡ଼ା ହୋଇ
ହେଇ ସତକବଜାରୁ ଜୟକଥୋଇରେ ଶୋଧାଏ
ନାହିଁ ଏ ପୁଣୀମୁକ୍ତାମରେ ଲୋକଠାରଥାପୁ
ଗପ ଲାଗି । ଉତ୍ତମ

୧୯୭୭ } ଶ୍ରୀ ଦେଖାଳକ ସମ୍ପଦ

ମୁଦ୍ରଣପ୍ରକାଶ

ମୁନ୍ଦ୍ର ଅଟିର ଶାକୁ ବିଜସାଇ ଅଛୀନ ତୁମେ
ଏହି ଯହ ଯତକଳାପିତା ସତରବିତତ ଦରମାକରାର ବିତତ
ଦ୍ଵାରି-ବରାରେ ସମ୍ମାନସ୍ଥର ମୁହଁର ଓ ପ୍ରମପନ ହେଁ ।

ଅନୁକୂଳ ମାନ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୃଷ୍ଠା ୧୩

୩ ଏ ଦିନ ମାହେ ଅଗଷ୍ଟ ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା । ମୁ । ପ୍ରବଶ ବ ୧, ନ ସନ ୧୯୮୪ ସାଲ ଶନବାର

ପୃଷ୍ଠା ୧୫

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମ୍ବଲ୍ୟ ୨୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୨୫
ମଧ୍ୟସଲ୍ଲୋର ଡାକମାସୁଲ୍ୟ ୨୫୪

ଆମ୍ବୋନେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାଜଙ୍କରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତରୁତ ପାଠ କଲୁଁ ଯେ ଆବଶ୍ୟକ ଗତ ଘର୍ଷଣାରୁ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଭରତ-ବର୍ଷର ସକଳ ସ୍ଵନରେ ଫର୍ମଲ ନିର୍ମାଣ ହେବା ଭଲ ପ୍ରକାର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ନ ଥିଲେହେଁ ପ୍ରାୟ ଦିନରେ ନୂନାଥକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ମାନ୍ୟକ ଓ ମଧ୍ୟସର ପରିଚାର ଦେବ ବି ଯେଉଁ ଠାରେ ଅଛୀ ବର୍ଷାର ସାମାଜିକ ନ ଥିଲ ସେଠାରେ ମନ୍ଦାର୍ଥ ବର୍ଷା ହୋଇ ଫର୍ମଲର କେତେବେଳେ ଉପକାର ସାଥନ ଦିଇଥାଏ । ବର୍ଷା ବିହୀନ ହେବାରୁ ଓ ଏଥମଝରେ ଅନେକ ଭଲ ମାନ୍ୟକରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାରୁ ସେଠାରେ କୁରଳର ଦିର କିନ୍ତୁ ଉଣା ହୋଇଥାଏ ସେହି କାରଣରୁ ରାଷ୍ଟ୍ରାନ୍ତିର୍ଯ୍ୟ ରିଥିଲ ଓ ଉର୍ଧ୍ଵରେ ଏଥିଲରେ କୁରଳର ଦିର କିନ୍ତୁ ଉଣା ହୋଇଥାଏ । ବର୍ଷା ବିହୀନ ହେବାରୁ ଓ ଏଥମଝରେ ଅନେକ ଭଲ ମାନ୍ୟକରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାରୁ ସେଠାରେ କୁରଳର ଦିର କିନ୍ତୁ ଉଣା ହୋଇଥାଏ । ବର୍ଷା ବିହୀନ ହେବାରୁ ଓ ଏଥମଝରେ ଅନେକ ଭଲ ମାନ୍ୟକରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାରୁ ସେଠାରେ କୁରଳର ଦିର କିନ୍ତୁ ଉଣା ହୋଇଥାଏ ।

ଆମ୍ବୋନେ ଦେଖି ଅନନ୍ତର ହୋଇଥାଏ ଯେ ପ୍ରାୟ ଶତବର୍ଷ ଭାରାରୁ ଏଥାର କଟକ ମିରନ୍ଦିପାଲିଟିର ଭାଗ୍ୟ ଫିଟ୍ ଥାଏ । ବାଲେ-କେବରମାନ ପ୍ରାୟକୁ ବାଣ୍ଣିଯାହେବ ନଗରର ଦୂରବସ୍ତା ମୋଚନ କରିବାରୁ ଯଥାର୍ଥରୁ ମନୋଯୋଗ ହୋଇଥାଏ । କୁରାନ୍ତେ ନାଲ ପରିଶାର ଓ ସହକ ମରମତ ବାର୍ଷି-

ଏବାବେଳବେ ଲୁଗି ଯାଇଥାଏ ଓ ଯେନନ ବର୍ମ ହେଉଥାଏ ଭାବା ଦେବ ଅନୁମାନ ଦୁଆର ଯେ ଏଥର ବର୍ଷା ଜଗରବାସିଙ୍କୁ ଲୋଗ ଦେବ ନାହିଁ । ମିରକିଷିପଳପଣ୍ଡରେ ଝକା ବିଷ୍ଟର ଜାହିଁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଦେବାଲ୍ୟା ହୋଇଥାଏ ପୁରୁଣ୍ଠ ଅୟକ ବିଷ୍ଟରେ ସହବମାନ ଯଥୋଚିତରୁଷେ ମରମତ ଦେବା ଏବର୍ଷ ସୁକଠିନ ଅଥବା ସହକ ସହରେ ଏକେ ଜାଲ ତିଥ ଯେ କହିଁ ଉପରେ ଭଲବା କଠିନ ଓ ଗାନ୍ଧରେ ବସିଗଲେ ଦେବ ପରିବ ହୋଇଯାଏ । ନାହେବ ପ୍ରଣାମିତ ବୁଦ୍ଧର କରି ଭାକୁ ଗାନ୍ଧମାନ ବାନ୍ଧମାଟି ବା ପଥର ଗୁଣ୍ଡରେ ଭରତ ବସିର ଦେଇ ଅଗାତଃ ସହକରୁ ଏକପ୍ରକାର ବିଦବହାର ଯୋଗନ କରି ଦେଇଥାଏ । ଏହରୁଷେ ବର୍ଷାକାଳ କଟିଗଲେ ତେଣିକ ଗେଟିବ୍ୟ ସହକ ଦୁନରୁଷେ ମରମତ ହେଉଥାଏ । ଏ ବିଦବହାର ଭଲ ହୋଇଥାଏ ଓ ଅମ୍ବୋନେ ଏଇକ ଅଗା କରୁଁ ବି ନଗରର ଯେବମର ଗଲ ଓ ସାନ ସହକରେ ବିଷ୍ଟର ପାଣି ଜମା ହେଉଥାଏ ସେବତକର ନାକ ଅଗେ ମରମତ ହେଇ ଯେନନ ବି ବର୍ଷା ଅୟକ ହେଲେ କେହି ବାହରେ କୁତ ମରବାର ଗଢା ନ ଥିବ ।

ଭରତବର୍ଷର ପ୍ରଥାନକରମିଶ୍ରମାନେ କୌ-ଶି ବିଷ୍ଟରେ ଅମ୍ବୋନ୍ଦର ଗୁହାର ନ ଶୁଣିଲେ ଅମ୍ବୋନେ ବିନନ୍ଦର ମହାସରରେ

ଦରଖାସ୍ତ କରିବାକୁ ତେଣ୍ଟା କରୁଁ ମାତ୍ର ଭକ୍ତ ମହାସର ଭରତବର୍ଷ ସକାଗେ ବେତେ ମନୋ-ଯୋଗୀ ତହିଁର ଭଦ୍ରବରଣସରୁ ଥାମ୍ବୋନେ ପାଠକଙ୍କ ଜଣାଇଥାଏ ବି ଯେଉଁ ସମୟରେ ଭରତବର୍ଷର ଭଲତ ବିତ୍ତ ହେତୁ ବିଷ୍ଟରେ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସର୍ବରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେଲୁ ସେ ସମୟରେ କେବଳ ଦୁଇଜଣ ସତ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଉପର୍ତ୍ତି ଥିଲେ । ତହିଁ ଭଦ୍ରବରୁ ଆର ଦୂରତା ସର୍ବ ଅସିଲେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭକ୍ତ ବିଜକ ହେଉଥାଏ । ଏହିମଧ୍ୟରେ ଦାମଣ ବାହେବ ଜଣାଇଲେ ଯେ ଭଲଗଲ କଣ ସତ୍ୟ ନ ବିଷିଲେ ସର୍ବତା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ବିଦ୍ୟ କାହିଁ ଓ ଭେତେ ସଂଖ୍ୟାର ସତ୍ୟ ପ୍ରତିକାହାନ୍ତି । ଏଥରେ ଅଥିଶ୍ରୀ ବାଲ ଗନ୍ଧ ବିଷିଦ୍ଧାକୁ ହେଲୁ ତହିଁ ଭଦ୍ର ରୁ ଅର ଜ ୫ ଏ ସତ୍ୟ ସର୍ବ ଗୁହାରୁ ଆବିବାରୁ କୌଣସିରୁଷେ ବିତ୍ତ ବିଜକାର୍ଯ୍ୟଟି ସମାଧା ହେଲୁ । ପ୍ରାୟକୁ କାମଳ, ଲେଙ୍କ, ଫ୍ରେଷ, ସୁଲେଖ ବାହେବମାନେ ବିତ୍ତ ସମ୍ରକରେ ବେତେକ କଥା କରୁଥିଲେ ତହିଁରେ କେତେ ଥାର ଓ କେତେ ଅଗର କଥା ଥିଲେ । ଫଳତଃ କାର୍ଯ୍ୟଟି କେବଳ କିମ୍ବନ ପ୍ରତିଶାଳ ପର କିମ୍ବା ହୋଇଗଲ ଓ ଫ୍ରେଷ ବାହେବ ଯେ ଶ୍ଵାମାୟ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ କର ଭାବ ଭିତବାର ନିମ୍ନ ଭବୁନ୍ଦରେ କେତେ ସାରକଥା କହିଲେ ତାହା କେତେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ଏହିଥିରୁ ପାଠକମାନେ କୁହିବେ ଯେ

ମହାସବ୍ରାତକେବଳ ମୁଦେଶର ବିଷୟରେ ବ୍ୟାପ୍ତି
ଭାବରକ୍ଷଣୀୟ ସେମାନେ ବନ ଚନ୍ଦ୍ରକ ହୃଦୟର
ନାହିଁ । ଦେଇଦିନ ଭାବରକ୍ଷଣୀୟମାନେ ବିଲ-
ଭର ମହାସବ୍ରାତରେ ସର୍ବ୍ୟ ନ ହେବେ ତେଣେ
ଦିନ ଭାବରକ୍ଷଣୀୟ ଗୁହାର ମହାସବ୍ରାତରେ କେହି
ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।

ଯାତ୍ପୂରିଆଖିଲରେ କିମେଷତଃ ଆଶାପଦା
ଓ ଜନ୍ମକୁଳପୁ ଅକାହ୍ୟ କେତେହାମରେ
ବୈଜରଣୀକା ତୁରିଚୁବୁ ଯେପ୍ରକାର କ୍ଷତି
ହୋଇଥିବ ତାହା ଏଥୁପୁବେ ଲେଖିଥିବୁ ।
ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏବର୍ଷ ଅବ୍ୟ ପ୍ରତିକୁ-
ବର୍ଷା ହୋଇ କାହାଁ ଓ ଯଦ୍ୟପି କି କହିବାରୁ
ଯାତ୍ପୂରିଆଖିଲରେ ବିଛି ଅଥବା କୁଣ୍ଡିବେବାର
କୁହାଯାଇଥାରେ ମାତ୍ର ଉହିର ପରମାଣ ଏକେ
ନୁହିର ଯେ ଗୁରୁ ୧୫ ଅବସର ପ୍ରବଳ ନିର୍ମା-
ବରି ହେବ । ଅଥବା ସେହିପରି ବା ରତ୍ନାୟକ
କି ବରି ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ବାରଣ କି ?
ସବୁଯାଥାରଣଙ୍କ ମର ଏହି ଯେ ନାଲକନ୍ତେରୁ
ଜନ୍ମଗଣି ଗର୍ଭାତେ ବାହାରଯାଇ କି ପାରବାରୁ
ବରି ଏତେ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା । ଅମୂଳନଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ଏ ବାରଣଟି ନିଃରନ୍ଦିରି ପ୍ରକୃତ
ଅଟକା ପ୍ରାୟ କେଉଁତାମାନାଠାରୁ ଅଖାଧ
ପଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଅଗ ଉତ୍ତରବଳ ହିର୍ମତ
ହୋଇଥିଛି । ଅଜୁଅପଦାର ନାଲକାର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ଷା
କରିବା ଏଥର ଉଦେଶ୍ୟ ଅଛି । ନିର୍ମାଳୁପୁ
ବସିବିଦ୍ଵାରା ପର୍ବତାତେ ବନ ପଢ଼ିଥିଲୁ ଯେ-
ଭେବେଲେ ବନ କିମଣି ଅରମ୍ଭ ହେଲା କେ
ଭେବେଲେ ହୋତା ନିର୍ବାସିମାନେ ଅବସ୍ଥା ଅ-
ମଙ୍କା କର ଘର ଭାବାରେବା ସକାମେ ଷେ-
ପୁରଣର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ୍ର
ବାରବମାସୁଧାନହବୁନା ସିକଳକର୍ମଗରିକୁ ବୁଝାଇ
ହେଲେ ଯେ ବଜନ୍ମାବୁ ଉତ୍ତର ନିର୍ବାସିକର
ଉପକାର ହେବ ଅନେକ ହେବ ନାହିଁ ବାରଣ
ବନହେବରୁ ଜନ୍ମାଇ ବେଗ ଅଥବା ହେବ
ସୁତମୁଣ୍ଡ ବର୍ଣ୍ଣାଶି ଅନ୍ତପାତ୍ର ବାହାରିବ । ସେ
ବୁଦ୍ଧି ଯେତେବେଳେ ସୁଷ୍ଠୁ ଜାହା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେଖିବାରେ ଅସିଲା । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁଳର ବନ
ଓ ବାଲ ବାର୍ଯ୍ୟର ବିମେଷ କରି ଦେଲା ଉହି-
ପାଇଁ ଚିନ୍ମୟ ନାହିଁ । ଜୀବଜାଲରେ ବାରବମା-
ସୁରମାନେ ସବୁ ସମ୍ମତ ନେବେ ଓ ଅଛିବୁ
ଖର୍ବର ରଧୁ ନାହିଁ ବଳପୂର୍ବକ ଜଳକର
କେବାର ଆଇନ ଜାହା ହେଲେ ସବୁପଞ୍ଚା ଅସି

ପିବ ମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରକାଳେ ଯେ ଘରପାର ଓ
ଯାବଲ୍ଲୟ ପ୍ରବ୍ୟ ଛସିଗଲ ଉହିପାଇ ଦୟାବାନ୍ତ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଟିକ୍ଟ କରିବ କରିବାରକି ଅବସ୍ଥା
ଶୁଣାଗଲା ନାହିଁ । ଏମାଜେ ପୂର୍ବରୁ ଦୂର୍ଧିନାର
ବିଧା ଜଣାଇଥିଲେ ସୁତ୍ରରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ହର୍ମ-
କରିମାଙ୍କେ ତାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିର କାରଣ ଆମ୍ବନ୍ତି ।
ଯେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ହେମାଜଙ୍କୁ କ୍ଷରପରଣ ନ
ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ବଢ଼ ଅଗ୍ରଗର ବିଧା ହେବ ।
ଏହିଲେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବକ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଏପ୍ରକାର
ଦୂର୍ଧିନାମାନ ହେବାର ଦେଖି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ
କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟରେ କିନ୍ତୁ ସବାଗେ ପ୍ରକାଳିତାରୁ
କର ନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି ? ବଜିପ୍ରାପ
ପ୍ରକାଳର ମନ୍ଦିର କେବେ ଓ ଅନ୍ତରି ବେ-
ତେ ହେଉଥିଲା ଥରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁଙ୍କର
ମନ୍ତ୍ରର କରିବାର ଉଚିତ ।

ଗର ଆଶାଉମାସ ଜା ୨୭ ରିଗର କରଇ
ସଂସାରକ ଜାମର ବର୍ଷାଳା ପଦିହାରେ ତେଣୁ
ଗାର ଜାଲ ବିଷୟରେ ଖୋଟିଏ ଖରସ୍ତବନ୍ଧ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ତେ ଲେଖନ ଯଥେତୁ-
ରୂପେ ଗବ୍ରୁମେଳକ ପ୍ରସ୍ତାବର ଜଳର ବିରୁ-
ଦିରେ ମର ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ସେ କେବେ-
ଅଛନ୍ତି ଯେ “ କେବେବୁଦ୍ଧର ଘ୍ୟବାର ମିଶି
ଓରିଶାରେ ଜାଲକ୍ଷୟ ଥରମୁ କଲେ ମାତ୍ର
ଅକୁଦନରେ ସେମାନେ ଦେବ ଲମ୍ବା ହେବାର
ଉପଦିମ ଦେଖି ଗବ୍ରୁମେଳକ ଦୟାପୂର୍ବକ ରତ୍ନ
କଞ୍ଚାନିର ସମସ୍ତ ଉଷ୍ଣତି କିମ୍ବା କଲେ । ଯରଣେ
ବିରେ ସେହି ସମସ୍ତ ଦଶ ପ୍ରକାଶ ମୁଣ୍ଡରେ
ନେଇଲେ ଥନ୍ୟ ଗବ୍ରୁମେଳକର ଜ୍ୟାୟପରତା
ଓ ସହିଦ୍ୟବର । ” ଏ ଉତ୍ତାରୁ ଲେଖନ ମହା-
ମୟ ଓରିଶାର ପ୍ରକାଶ ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତନ କରୁ
ଦେଖାଉଥିବାକୁ ବି ଏମାନେ ବହାର ପ୍ରତିମାର
୫ ୨୫ ଛା କଳକର ଦେଇ କିମାର ହୋଇ ନ
ଥାରିବେ । ଏଥିର୍ଗାର ସେ କରବାରିମାନଙ୍କ
ଓରିଶାର ଉଷା ହକାମେ ଚଳିବିରୁଧୁରୁଷେ
ଅନୁରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି ଯଥଃ ।

“ଉତ୍ତରାଜ୍ୟର ବିଜ୍ଞାନର ଗୋଟିଏ ଅଳ୍ପ ତେମୁମାକେ ବଜାଲିମାକର ବିଜ୍ଞାନୀ, ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ, ଏହାପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନର ସମସ୍ତ ଶୈଖିକର ବିବେଚନା କରିବା ଉଚିତ । ଉତ୍ତରର ଭଲ ମନ ଧାର ବଜାଲିମାକେ ଦାଖା, ଯଦ୍ବ୍ୟା ଜେଣ୍ଠୁରାଗା ବିଜ୍ଞାନ କଥାର ସାଥେ କରିବା ବିମନ୍ତେ ଦାଖା ବୋଲିଯାଏ ତାହା ହେଲେ

ଶେଷାଂକ ବଜୁଦେଶକୁ ଯଥାର୍ଥ ପାୟୀ ବୋଲି
ହାତାର ବରବାକୁ ହେବ। ସମସ୍ତ ବରଦେଶୀୟ
ମାନୁଷଙ୍କ ଭାବନଗ୍ରହ ଦିଗେଷ୍ଟରଙ୍ଗ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ପ୍ରକାମାନୁଷଙ୍କ ମନୁଷୀଙ୍କ ତେଜ୍ଜ୍ଞ କରିବା
ବିଜାନୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଭାବନାଦେଶୀୟ ଲୋକ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଂଗ ଅନୁଭବ ଏକଥାଏ ବୃତ୍ତବିଦ୍ୟ
ବଜାରୀ ନିହାରଧିମାନଙ୍କର ଅବଦତ ଜାହଁ ।
ସେମାନେ ଯେ ଉତ୍ସମୋଗୀ ହୋଇ ବଜାର-
ମାନୁଷ ଭବତକୁ ଅସିବେ ସେ ପ୍ରକାମା କରିବା
ଉଚିତ ନୁହେ, ବିଶେଷତଃ ଯେତେବେଳେ
ବନ୍ଦିଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ତୁମ୍ଭୀମାନେ ରୂପରେ
ମରନ୍ତି ତେଣେବେଳେ ପଦ୍ମମୁଖୀ ହେଲେ ମୟ
ଭନ୍ଦିଶ୍ଵର ସାହେବଙ୍କ ମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ସମୋଗ
କରିବେ ଭାବୁର ମୟ ସମ୍ମାନକା ନାହଁ । ଏ
ହେବୁରୁ ଥାମ୍ବୁ ଭାବତସବରୁ ଦିଗେଷ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରେ
ରେଖ ବରୁ ଭରତପଦ ଉତ୍ସମୋଗୀ ହୋଇ
ଶେଷାର ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଦୟର ପ୍ରକାମିଥାର ପାଇଁ
ବିବାହ ପାଇଁ ଉତ୍ସମୋଗ କରନ୍ତୁ ।”

ଲେଖକଙ୍କର ଉପରାଜ୍ୟକ ମହିଳାବ ପ ୧
କର ଅମ୍ବୁମାନେ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଅନନ୍ତର ହୋଇ
ଅଛୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ମନେ ବରତ୍ର ଯେ
କେବୁକୁ ବଜାଲମାନେ ଦେଖିଥାବନ୍ତି ଜାହି
ସେମାନେ ଗୁଡ଼ିବେ ଯେ କୁଦୁରୁଳିକର
ସେପରି ଶବ ନୁହଇବା ହୃଦୟଶ୍ରୀଯା ଏଥେ
ଏବଜ ଏଥୁପୂର୍ବ ଗର୍ବଶ୍ରୀମନ୍ଦିରେ କଳକର
କିନ୍ତୁ ଆବେଦନ ବରଥାବନ୍ତି ଓ କାରଣ
ଏଇ ଏକଷ୍ଟଧରେ ଯତ୍ନ କରିବାର ମଧ୍ୟ ଅମା
ଅଛୁ ମାତ୍ର ଗର୍ବଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଶୁଣିଲେବ ହେବ ।
ଯଥା ହେବ ଅମ୍ବୁମାନକର ଗୁରୁତ୍ଵ କରିଥା
ଅଛୁ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର ଧରନମ ବାହେବ ଯେଉଁ
ଅନୁମାନ କରୁଅଛୁଣ୍ଟ ଭାବା ଧେଶ ହେଲେ
ସେ ଅବଶ୍ୟ କ୍ଲିନିକ୍ ବରଦେବ ଓ ଶର୍ମରେ
ପାଇବାର ମନ୍ତ୍ରର ହେବ ।

। ହେଠା ଗତକାଳର ବାର୍ଷିକ ବନ୍ଧୁପଳୀ ।

ସନ ୧୮୭୭ ବାବକୁ ଶେରା ଗଡ଼କାଳ
ପଞ୍ଚରେ ଶାସ୍ତ୍ର ନାମସ୍ ସାହେବ ଏହିଠି
ଦମ୍ଭଶୂନ୍ୟ ଯେଉଁ କାର୍ତ୍ତିତ ବିଜ୍ଞାନୀ ପଠାଇ-
ଥିଲେ ତହିଁ ଉପରେ ବବର୍ଣ୍ଣମେଳିବଜାଲଙ୍କର
ମନୁବ୍ୟ ପରି ପ୍ରକାଶିତ ବନ୍ଦବନା ମନ୍ତ୍ରେରେ
ଛିଏ ହୋଇଥାଏ ।

ଲେଖନେବୁ ବବଣ୍ଡିର ଦିଲ୍ଲାପନା ୩୦-
କରି କହିଅଛି ଯେ ଅମ୍ବଳାଂଗ ଗତିକର

ମାହାଲର ଉତ୍ତମଗୁପେ ନିବାହ ହୋଇଥାଏ ଓ
କିମଣଃ ଉଦ୍‌ଦିତର ପରିଚୟ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ପାଇଁ
ଯାଉଥାଏ ।

ଅନ୍ତରୁଲ ଓ ବାଜୀ ଶାସନାଥାଳମାଙ୍କଳର
ଅସୁଲ ଛହିଲ କାର୍ଯ୍ୟ ବଢ଼ି ହନ୍ତୋଷଜନକ-
ଚୂପେ ହୋଇଥାଏଛି । ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡୁଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ
ରଜତ ସମ୍ବଦ୍ୟ ଆନ୍ଦୟ ହୋଇ ଉପରେ
ଆଗରୁଳ ବିଜୁ ଝଙ୍କା ପ୍ରତି ହୋଇଥାଏଛି ।
ରଜାମାନେ ମନ୍ତ୍ର ଆପଣା ପେଷକ୍ଷ ନିର୍ମା-
ନ୍ତରରେ ଦେଇଥାଇନ୍ତି ଏକ ୧୭ ମାହାଳ
ମଧ୍ୟରୁ ମା ୨ ହାଲରୁ ଚଳଇ ବର୍ଷ ବାବତ୍
କିମ୍ବା ଝଙ୍କା ଗଛିତ ହୋଇଥାଏଛି ।

କନ୍ଦମଳରେ ତୁଟକର କାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଲୋକମାନେ ଛାପିଲୁଙ୍କ ଦୁଇଶ୍ଵରବାର କର
ବିମାର୍ଥାଚିନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବଦୋକାନରେ
ବିଦ୍ୟାଲୟ ସକାଗେ ଏବଂ ଲଙ୍ଘଲ ଉପରେ
କର ତେବେ ନିର୍ମିଣ ସକାଗେ । ଦୋକାନ
ଠାକୁରୀ ଠ ୨୪୧୦ ଆଦୟ ହୋଇଥିଲା
ଖର୍ଚ୍ଚ ଯାଇ ପୁରୁଷ ବାକୀ ବହିତ ଠ୍ୟଙ୍କ୍ୟୁକ୍ତ
ଫଶ୍ରରେ ଜମାଅଛି । ଏଥରେ ନୂତନ ସ୍କୁଲ-
ମାନ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ବାଦେବ
ପ୍ରଦ୍ରାବ ବରିଥିଲେ ଗବ୍ରୀମେଘ ଜହିଁରେ
ସମ୍ମଳ ହୋଇଥିବାକୁ ଲଙ୍ଘଲ ଠାକୁର ଉପରେ
ପୂର୍ବ ବର୍ଷର ବାକୀ ବହିତ ଠ ୨୪୧୫ଙ୍କୁ
ହୋଇଥିଲା ଏଥରୁ ଠ ୨୭୭୮ ଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ
ହୋଇଥାଏ ବାକୀ ଠଙ୍କାସବୁ ସତ୍ତକ ନିର୍ମିଣରେ
ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା କାରଣ ଲେପ୍ତନେଶ୍ଵରବର୍ତ୍ତ
ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିବାକୁ ।

ଦେବାଳୀ ଓ ମାଲସଂକାନ୍ତ ମୋକଦମାମାନ
ସ୍ଥା ଜୟମରେ କଷ୍ଟିର ହୋଇଅଛି ୧୦୫୦
ମୋକଦମା ପ୍ରାଚିତ ଓ ଜହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ୧୯୭୫
ଧ୍ୟେସଲ ହୋଇଥିଲା ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ଦେବଳ
ଅନୁଗ୍ରହ କାଙ୍କୀ ଓ ବାନନାଶାଟିରେ ୧୯୯୯
ମୋକଦମା ଧ୍ୟେସଲ ହୋଇଥିଲା ଅବରିଷ୍ଣ
ମୋକଦମାମାନ ଗ୍ରାଙ୍କ କଷ୍ଟିରେ ଅଥରୁଷ୍ଟ
ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କପ୍ରାଣ ହୋଇଅଛି ଓ
ଏପରିବାର ମୋକଦମାର ସଂଖ୍ୟା ଉଣା ଦେବାରୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ କାଙ୍କାମାନେ ପୃଷ୍ଠାର ପୂର୍ବକ
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ମୋଟ ମୋକଦମାର
ତୁଳ୍ୟାଂଶ ଦେବଳ କଞ୍ଜା ବାବଜରେ ହୋଇ-
ଥିଲା ଏଥମଧ୍ୟରେ ଏକା ବାଙ୍କୀରେ ୩୧
ମୋକଦମା । ପ୍ରାୟ ଦ୍ୱା ପ୍ରକାର ମୋକଦମା
ଯେତେ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଜହିଁ ର ଦୃଶ୍ୟ ବାଙ୍କୀରେ

ହୋଇଥାଏ ଓ ଲେଖନେଶ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣର ଅନୁମାନ
କରିଥାଏନ୍ତି ଯେ ବାଙ୍ଗରେ ଲେବ ସଂଖ୍ୟା
ଅସୁର ଓ ତାହା ନୁଗଳଦିନର କବିତା ହେବାର
ଏପରି ହୋଇଥାଏ ।

ଗନ୍ଧାରା ରାଜାଙ୍କ ଦିଲ୍ଲିପରେ ଏହିରୂପ
ଲେଖାଅଛି ।

ନୟୁରବଙ୍କ ଓ କେଉଁଥିର ମହାଶ୍ଵରମାନେ
ସାଧାରଣ ବ୍ୟାନ୍ୟତା ଓ ଉନ୍ନତ ଶାହ-
ପ୍ରଶାଳିଦ୍ୱାରା ଅପଣା ଖୋଲ ରକ୍ଷିତାକୁ
ଏକ ଭାବେ ପୁରସ୍କାର ସ୍ଵରୂପ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ
ଏମାକଙ୍କ ମହାଶ୍ଵର ପଦ ଦେଇଥାକିଲା ।

ଗର ଫେବୃଏଣ୍ଟ ମାସରେ ଛେତ୍ର ନାଳର
ମହାବୁଜା କାଳପ୍ରାସରେ ପରିବ ହେବାର ଶୁଣି
ଲେଖୁଣେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣ ଅବ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ
ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଏବଂ ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରତିବିଦ୍ୟସାହେବ
ମଧ୍ୟ ଏଥରେ ଗୋବ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇନ୍ତି ।
ମହାବଜା ସବଦା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁଙ୍କ ଦିଗ୍ବୀଷ ଓ
ପ୍ରତାଙ୍କ ମେହ ଓ ସମ୍ମାନର ପାଇ ହୋଇଥିଲେ
ଏବଂ ଦିନ୍ଦିନକାଳ ସାହର କରି ଆପଣା ଗୁଡ଼ିର
ଅନେକ ଚିରଶ୍ଵାସୀ ଉପକାର ସାଥକ କରି
ଥାଇନ୍ତି ।

ଅଂଗତ, ପାଲନ୍ଦିତା ଓ ନରଷିଂହପୁର
ଶକ୍ତିମାନେ ଜ୍ୟୋତିଷବାନ୍ ଓ ବୃଦ୍ଧିମାନ୍ ମାସଙ୍କ-
କର୍ତ୍ତା ବୋଲି ଅପଣା ପୂର୍ବ ସୁଖ୍ୟାତି ରକ୍ଷା
କରିଅଛନ୍ତି ।

ଅଂମଳ୍ଲିକର ଶକ୍ତା ଏହି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରାଣ ଜ୍ୟୋତି କରିଥାନ୍ତିରୁ । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରକାମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘରେ
ଯ ତାହାଙ୍କର ଆଦିର ଥିଲା । ତାହାଙ୍କର ପୁର
କର୍ତ୍ତମାନ ଗଜା ହୋଇଥାନ୍ତିରୁ । ସେ ଜଣେ
କର୍ତ୍ତମାନ ଓ ରିକ୍ଷତୀୟବା ଅଟନ୍ତି ଓ ପୂର୍ବରୁ
କର୍ତ୍ତମାନ ନିଷାହ କରିବାରେ ଅପଣାର
କାଳ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

ମାଲଗିର ଓ ବଡ଼ମ୍ବା ଗଜାଙ୍କର ଅଜ୍ୟାଛିସୁ-
କ ରିପୋର୍ଟ ପୁନଃବାର ପାଇ ଲେଖିବେଶୁଳୀ-
ଶୀର ଦତ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏବିଷ୍ଵରେ
ଯକୁ ବାମସ୍ଵାହେବ ପୃଥିକ ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇ-
ନ୍ତି ଅଜୀବାର କରିଥାଏନ୍ତି ଓ ଗବଣ୍ଡିମେଣ୍ଟ୍
ପାରିପ୍ରତିବାଦାରେ ଦିଅଛନ୍ତି ।

ଭାଲଚେରର ଅକ୍ଷୟା କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ହେବାର
ଦିଶାଯାଉ ନାହିଁ । ଏଠାର ସୁବ୍ରତ
ଜନ୍ୟାୟି କର ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗୁଆକ କେବାଳ
କ୍ଷୟା କର ନାହାନ୍ତି ନାହିଁ ସେ ଅପଣାର

ମନ୍ଦମହିମାଜଙ୍କ ବାହାର କର ଦେଇ ଜାହାନ୍ତି
ଓ ଅବସ୍ଥ ଅନୁରଦ୍ଧରଣା ଓ ଅପବ୍ୟୁକ୍ତରେ
ରତ ଅଛନ୍ତି । ଲେଖନେଶ୍ୱର ଗବହୂର ଆଗା
କରନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ଜମସ୍ତାହେବ ଅବକାଶମ-
ତେ ଶୋଭା ଏ ବିଶ୍ଵାକୁ ଯାଇ ରହୁଥିର ଅବସ୍ଥା ଓ
ଲୋକଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପୋଷ୍ଟ କରବେ ।

ଦିଗପଲୁ ସଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗବ୍ରୀମେଘଙ୍କ
ଗୋଚରରେ ଅନେକଥର ଅସିଥାଛୁ ଓ ସମ୍ପ୍ରତି
ଦେବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଉପୋର୍ଦ୍ଦ ଅସିଥିଲା ।
ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତାଙ୍କପ୍ରତି ଅଭ୍ୟାଗର ଓ ଶକ୍ତ୍ୟ
ବିଶୁଣୁଳା ଏତେଥୟବ ହୋଇଥାଛି ଯେ ସଭାର
ସାହାୟ୍ୟ ଭିନ୍ନ କୌଣସି ସାଧାରଣ କର୍ମ କରି-
ବାକୁ ମାନ୍ୟବର ରତ୍ନମୁଖ ପାହେବ ତାହାଙ୍କୁ
ନିଷେଧ କରିଥାନ୍ତିରୁ ସମ୍ପ୍ରତି ସକାଳପ୍ରତି ଆ-
ଞ୍ଚା ହୋଇଥାଛି ଯେ ଏବଜଣ ବିଶେଷ କର୍ମଗୁ-
ରହୁଗୁ ଅପଣା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସକ୍ତ୍ୟର ବନ୍ଦୋବପ୍ରୁ-
ଦ୍ୟ ସମ୍ମନ କରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ତାଙ୍କିଧି
ହୋଇଥାଛି ବି ଯେବେ ମା ୨ ସ ମଞ୍ଚରେ ସେ
ପ୍ରତାଙ୍କ ସହି ସହିବ୍ୟବହାର ନ କରିବେ
ଓ ଧନ ୧୩୭୪ ମସିହାର ସର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତିପାଳନ
ନ ବରିବେ ତେବେ ଲେପ୍ତନେଣ୍ଟ ଗବ୍ରୀର
କିମ୍ବୁ ତାହାଙ୍କୁ ଶକ୍ତ୍ୟରୁ ଅନ୍ତର କରି ଜାପ
ତହସିଲରେ ରଖିବେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ରେବନନ୍ଦା ପାହେବଙ୍କୁ ଗଢ଼ୀମେଘ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବୁ ହରେକୁ—
ଶ୍ରୀମତୀ ବିଜୁଳି ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ଶ୍ରୀନାଥ ବୋଷ
ପ୍ରମଣେଷ୍ଠା ପାଇଥିଲୁଛନ୍ତି ।

ସାଧ୍ୟାହିକସଂବାଦ ।

ଗମୁତନ୍ତ ନକ୍ଷା ନାମରେ ଉଠେ ବଜୀୟ
ସବା ଇଲ୍ଲାଣ୍ଡିକୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ ସକାଶେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଯାଦା କରିଥାଚନ୍ତି । ଶିକ୍ଷାଗାସ୍ତ ପଢ଼ିବା ଏହା-
କେବଳ ଉଦେଶ୍ୟ ଅଟେଇ ।

ଗବ୍ରୁମେଘ ଉଣ୍ଡିଆ ମାନ୍ଦାକ ଗବ୍ରୁମେ-
ଶୁଙ୍କ ଜଳାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସରଜାରୀ ବେଘନ
ଦ୍ରୋଗୀ କର୍ମଧରୀମାନେ କୌଣସି ସାଥୀରଣ ବା-
ହି ବା କଷାନ୍ତର ତାଇରେକୃତ ସ୍ଵରୂପ କର୍ମ
କରିବାର କଷେତ୍ର ହୋଇଥାଏ ଓ ଏ କିମ୍ବାର
ବହିତ୍ତର ବିକ୍ଷି ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ସେନ୍ଦରିଲୁ
ଅବଶ୍ୟକ ଅସମ୍ଭବ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

କଲୁବଜାରେ ଏବିଜଣ ଛନ୍ଦୋଳା ଜଣେ ସୁ-
ଜାଗିଥି ସୁଖଟା ସୀକୁ ତମ୍ଭନଦେବାର ଚେଷ୍ଟା-

କରିବାରୁ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ଜାହା ଉପରେ
୫ ୨୦୯ ଜାରୀ ଅର୍ଥଧର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ବବନ୍ଦର୍ହନ୍ତି ।
ଚମ୍ପିଥିଲେ ବେଳେ ଅର୍ଥଧର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତା ଜାହା-
ବାର କୌଠୁକ ବିଶିଷ୍ଟ ।

ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟର୍ ଅଠ କାହାକୁ ସମ୍ମାନରେ ପାଠର
ଅଛନ୍ତି କି କାହାକୁର ବାହମ ଅମିରଙ୍କ
ଜାହାର୍ହନ୍ତି କି ଦୂରଜଣ ଗୋପନରେ ସ-
ମାନ ଲେଖି ପଠାଇବା ଅପରାଧରେ ଧରାପାତ୍ର-
ବାରୁ ଜାହାକର ପ୍ରାଣଦର୍ଶ ହୋଇଥାଏ ।
ଅମିରଙ୍କର ଏପରି ବିଶୁର ସମ୍ମାନଦାତାଙ୍କପକ୍ଷ
ରେ ବଡ଼ ଦୂରୀର କଥା ଅଛି ।

ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ମାନ ସହାଯେ ଘୁମୁକ୍ତ ନିଷାଚିନ୍ତା
କରିବା କାରଣ ସମ୍ମାନରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶ୍ଵାସ
ତାହା ଦେଖିଲୁଣି । ସଭ୍ୟମାନେ ଅପଣା ହୁଏ
ନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କରିଥିଲୁଣି । କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଶୁ
ହେଲା ଜଣା ପଢିଲା କାହାଁ । ବହାରମ୍ବେ ଲକ୍ଷ
ଦିଲ୍ଲୀ ହୋଇ ନାହିଁ ?

ବମ୍ବେଇର ପାରିସିମାନଙ୍କ ପ୍ରଥାନ ସର୍ବ
କେମ୍ବେଷ୍ଟଙ୍କ ଜଳଭାବେ ଗତ ମାସ ଜାତୀୟ ରିତି
ରେ ମାନବଜୀବି ଶରୀର ବରାହିନ୍ତି । ଏମହାର୍ଯ୍ୟ ଜଣାକ୍ଷେତ୍ରର ଅଭିନ୍ଦନ
କରିବାକୁ କି ଦେଖିଯୁଥିବନ୍ତେ ଏହାଙ୍କୁ ଅଭିନ୍ଦନ
ମାନ୍ୟ କରୁଥିଲୁଣି । ଏହାଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାକାରୀ ଓ
ଦୟା ଅଛି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଥିଲା ।

ଆଜ୍ଞ୍ଞୁଲିଖାରୁ ଏବେବେକୁ ବେଶ୍ମେଶ୍ଵର
ମୂଳ ଦେଇଥିଲୁଣି କି ବିଷାକ୍ତ ସର୍ବର ପିତା
ସର୍ଵଦିଂଘର ଅବିର୍ଯ୍ୟ ଜୀଜଧ ଅଛି । ସାପର
ପିତାଙ୍କର ଖୁବ୍ ମଦର୍ଦ ସବରେ ମିଳାଇ ଏକ
ବସାହ ଗୋଟାଏ ବେଳାଳରେ ରଖିଦେବ
ଜହିରାରୁ ଜାହା ବ୍ୟବହାର ଯୋଗିଦେବ ।
ବାଧ୍ୟକ ଅନ୍ତରେ ଏବଂ କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ଶିଥିର
ତଥ୍ୟରେ କିଷ ତୈରିବ ଏବଂ ବରହର ଚାଟି-
ଖଲେ ଦିହାରୁ କିଥ କିମିତ ଶର୍ମନ୍ତ ପ୍ରମ୍ବା
ଜନ ହେବ । ତାକୁର ଫେରର ସାହେବ ଏହା
ପରିଷା କରି ଦେଖିବାରୁ ଦ୍ୱୀପ ହୋଇଥିଲୁଣି
ଏହୁବେଶନ ଗେହେଟ୍ ନୁହିବାବାଦପଦିବାରୁ
ଅବରତ ଦୋରାଇଥିଲୁଣି କିମ୍ବା, କିମ୍ବା, କିମ୍ବା,
କିମ୍ବାହିନ୍ତି ଏବଂ ମହିମାକୁ ଦିଂଗନ୍ତ ଉପରେ
୧ । ଉପିକାରୁରଧ୍ୟାନା ଦୁର୍ଦ୍ଵୀପରିବେଶ ଗୋଲି
ଦେଇ ଦେବାକୁ ହେବ ।

୨ । ଶାର୍ଦ୍ଦିକ ଦୂସିତ ଅଛି ସରମାଙ୍ଗଳରେ
ଗୋଲି କନା କୃତ୍ତାର ପଟି ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଜାହା ପ୍ରାପ ଜ ହେଲେ ସବୁପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନେମୁ
ରିଥରେ ପଟି ଦେବାକୁ ହେବ ।

୩ । ଅଧ୍ୟବାଧୀତା ହେଲେ ଗୋଟିଏ ଲୁହାର
ଜବ ବାନ୍ଧାଜାନାରେ ଯୋର କରି ମାତ୍ର ଧରି-
ବାକୁ ଦେବ ଉଚ୍ଚରେ ଲକ୍ଷତ ଦିକିବଣ ରିତ-
ରେ ପଢ଼ି ବାହାରୀବ । ସେହି ଲକ୍ଷତ ବାହାର
ଗଲେ ପାତା କମି ଯବ । ପିଆକ ବାଟି କେଷ
ଦେଲେ ଉପବାର ଦେବ । ତେବେଳିମଙ୍ଗା ପଥ-
ରରେ ଏହି ଜାହା ଉପବର ଲାଲଗ୍ରେଣ୍ଟା ହିତି
ଯାଇ ଗୁବା ବାହାରଲେ ଜାହାରୁ କିନ୍ତୁଜାନରେ
ଦେଇ ବାଜି ରଖିବ । ବିଶ୍ଵରକ୍ଷଣ ଉତ୍ତାରେ
ଯହଣା ବିକାରଣ ହେବ ।

ପ୍ରେରିତପଥ ।

ମାନ୍ୟବର ଶାସ୍ତ୍ରର ଉତ୍ତରାଷ୍ଟରପିକା ଫଳାଦିକ
ମହାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାନପାତ୍ର ।
ମହାର୍ଯ୍ୟ !

ବର ଗନ୍ଧବାରଦନ ବ୍ୟଥ ଏ ? ଶ୍ଵା ସମ
ସୂରେ କରିବ ଟିକ୍ଟିଳୁକ୍ଷାନିକୁ ହଇରେ ବାକୁ
ଶ୍ଵା ପ୍ରାଣମୋହନ ଅର୍ଥର୍ୟ “ମହାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ବନ୍ଦର୍ହନର
ଦିଦେଶ” ଏହି ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତା
ଜା ଦେଇଥିଲେ ଜାହା ଶ୍ଵାବାକୁ ଦେବେଶୁତ୍ତରେ
ସୂଲ ବାଲକ ଓ ଦେଇବ ଶିଷ୍ଟକ ଏବଂ
ଦେଇବ ପଥ୍ୟକାର ମହାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ
ପାଶ୍ଚିମାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁଣି କିମିତ ଦେଇଥିଲୁଣି
ଶ୍ଵାର ପାଶ୍ଚିମାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁଣି ? ସବେ ତି
ଗୋଟିଏ ମାନ୍ୟବର ହେବ ? ନା ମେହେନ୍ତୁ
ଧଳା ଦିଶୁକୁଳରୁ ଗଲାପର ଉକ୍ତ ଧଳା
ବୌରୀ ବିରାଗ ସାହାଯ୍ୟରେ ଲାଗିବ ?

ବିପକ୍ଷକାର ।

ପାରମାନନ୍ଦରେ ମହାବିଦ ଦେଇଥିଲି
ବିଶ୍ଵରକ୍ଷଣ ବରତିର ଶବ୍ଦପ୍ରାଚ୍ୟାନକାମକ ସୁନ୍ଦର
ପ୍ରଥମମୁଖ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟରପିକାର
ଅନୁବାଦ ଓ ମୁଦ୍ରାକିତ ହୋଇ ନ୍ୟାଯିବଜ୍ଞା-
ବିବାହମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବାମନ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ଯେ କେହି କିମ୍ବା ପ୍ରତିକର କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚବାକୁ କିମ୍ବା
ବରତି ଦେଇଥିଲା ବରତି ପିକ୍ଟିଲୁକ୍ଷାନିକୁ
ବାର୍ଯ୍ୟାଲ୍ଟର୍ସରେ ଓ ଡେଶାପ୍ରେଟିଆପ୍ଟ ପ୍ରେରରେ
ଓ ଗ୍ରା ବାକୁ ଗ୍ରାହିତରଙ୍କ ଚତୁର୍ବିଦ୍ଧାଧ୍ୟକ୍ଷଣ
ଦେଇଥିଲାରେ ଅନକାମାହିତବାଦକାର ଧମ୍ଭ
ବିଶ୍ଵରେ ଉଚ୍ଚବାକୁରେ ପ୍ରାପ ହେବେ ।

ନେତ୍ରର ପାରମାନନ୍ଦ ନେତ୍ରାକୁ କିମ୍ବା ନେତ୍ର
ରେ ଦେଇଥିଲା ଏ ୦/ ତାବନାମୁକର ହୁଏକ
ମୁକ୍ତ ପଠାଇଲେ ଏଇବେ ।

ମୁକ୍ତ ଏ ୦/ ବିଅଶାମାନ୍
କ୍ୟାଲମ୍ବନ କର

ଏହା ଏହ ହୃଦୟରେ ହୃଦୟରହିତ ଦିନମାନର
ଦିନମାନର ସମ୍ମାନରେ ସୁନ୍ଦର ତୁମ୍ଭର ହେବେ ।

କ୍ଷେତ୍ର ମାଲେଖ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀଗ

ଶ୍ରୀଗ ଜୟ

ମୀ ୧୯ ରାଜ୍ୟ ମାହେ ଅଗଷ୍ଟ ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା । ମୁ । ପ୍ରାବଳ ବ ୨୫ ଜ ମସି ୧୯୮୮ ବାଲ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷିକମ୍ପ୍ଲେ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟଦେଲେବର୍ଷବୁ ୩୭
ମଧ୍ୟସଲଦୀର୍ଘ ଜାକମାସୁଲ ୩୭୫

— ଗୁଡ଼ିକର ହୃମୂଳ ହେଉ ଏଠାର ପ୍ରାୟ ସମୟ ସରକାର ମହିମାର ଆମଲମାନେ ଉତ୍ତାପାଇବାର ଅବେଦନ କରିଥିବାର ପୂର୍ବେ ଉଛେଣ କରିଥିଲୁ । ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବିମିଳନର ସା-
ହେବ ଦ୍ୱୟାପୂର୍ବକ ଅଛୁ ଦେଇନ ଦେଗା ଅମଲ ଓ ଚପରସୀ ପ୍ରଭାବକୁ ବହି ଅସକା ଦେଇନ ଦେବା ସବାମେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଲେଖିଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ଲେଖିଥିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ପାହେବ ଜାହା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ଆମ୍ବୋମାନେ ଯାପ ଏହିରୁ ଆଗଙ୍ଗା କରିଥିଲୁ । ବିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତନ୍ତ୍ରିନ୍ଦ୍ରିୟ ଯେହିଁ ଦେଇଥିଲେ ତେବେ ଏ ସ୍ଵର୍ଗି ଜନ୍ମନା । ଲେଖିଥିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଗାହେବ ଥର ପୂର ଏକ ହେଉ ଦେଖାଇ ଅଛିନ୍ତା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଉରେ ଜାଙ୍କର ଦ୍ୱାମ ଥିବାରୁ କ୍ରମ ଉଚାରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଆ-
ମ୍ଭୋମାନେ ଜାହା ଉଛେଣ କଲୁ ।

ବୁରକ ଓ ରୁଷିଯାର ସ୍ଥିତି ।

ଏଥ୍ୟବେ ଆମ୍ବୋମାନେ ଲେଖିଥିଲୁ ୟେ ରୁଷିଯମାନେ ବୁରକର ଏକ କିମ ଦଶଲ କରି କିମଶଃ କିମିଯାଗ୍ନିଜୋପଲିଦିଗର ଅଗ୍ରବର ହେଉଥିଲୁ ଓ ଅଳ୍ପଦିନରେ ଅନ୍ତିର୍ଣ୍ଣୋ-
ପଳରେ ପ୍ରବେଶ ଦେବ । ବାପୁବରେ ଜାନ୍ମୁବ
ଜଗା ଓ ବଳକାଜ ପଦ୍ମତମନ୍ତ୍ରରେ ଥିବା ବୁରକ
ଗନ୍ଧ ରୁଷିଯିଷେଜାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା
ଓ ରୁଷିଯମାନେ ଏକ କିମ କିମ କରି ଏମନ୍ତ
ଭିପ୍ରାତ ଅବମୃ ବରୁଆରୁ ଯେପ୍ରକାମାନଙ୍କର
ବହିବାର କିମ୍ବ ସତରିଂ ଦର ଦିର ଗୁଡ଼
ପଲାଉଥିଲା । ରୁଷୀୟ ସେନା ମୁଖଲମାନ
ପ୍ରକାଳ ଉପରେ ଅଜନ୍ମ ଅଜାହିର କରିବାର
ନାହିଁ ସମ୍ବାଦ ଥିପ୍ରାତ ଓ ସେ ସମ୍ବାଦ ସତ୍ୟ
ବୋଲି ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଆରୁ । ଏପର
ରୁଷିଯମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା
ଅକ୍ଷମନ କରୁଆରୁ ସେଠାରେ କିର୍ତ୍ତେଷୀ
ନଗରବାସିଙ୍କୁ ସବା ଶତ୍ରୁ ଜାହାନ୍ତି । ରହୁଣି
କିମ୍ବାର ଅବିଧିଲେ ସେମାନେ ଥର ଥପି

ବିନ୍ଦୁ ଉପରେ ଯେଉଁଠାରେ ତୋପ ଦାଖିଲେ
କେତେ ଶୋଲା ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପଢି ଜଗର-
ବାସିଙ୍କ ଘରରୁ କଲା ଦେଇଲେ ଲୋକ ମଧ୍ୟ
ମଧ୍ୟପତିଲେ ରିଞ୍ଜି ଚିହ୍ନାଲ୍ୟ ଅନାଥାମ୍ବନ
ଓ ଅଜ୍ୟାନ୍ୟ ରଜ୍ୟର ମୁକ୍ତାରମାନଙ୍କର ସର-
ବାସ ବୋଠି ପ୍ରଭାବ କିମ୍ବ ଶତ ଗଲ୍ଲ ହାହୁ ।
ତୋପର ଗୁରୁରେ ସମସ୍ତ ରଗୁ ହେଲା । ଏପରି
ବାର ଅଜ୍ୟାନ୍ୟ କେହି ଦେବେ କରିବାର
ଶିଶ୍ରା ନାହୁ । ରୁଷୀୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାକ ପ୍ରଚାଳ୍କୁ
ରକ୍ଷା କରିବା ସବାମେ ଯାଇ କିମ୍ବା ଉକ୍ତାହ
ରଗୁ କରୁଆରୁ ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାକମାନଙ୍କୁ ସବା
ମାରୁଆରୁ ଏବତ ବିବଦ୍ଧ କଥା । ଯାହା ଦେଉ
ଏପରିବରେ ଜାରିବାକ ଯୋଗେ ଯେପମସ୍ତ
ପମ୍ବାକ ଥିପ୍ରାତ ଜାହା ବୁରକ ପକ୍ଷରେ ଶୁଭ
ଅନ୍ତର । ଗତମାତ୍ର ଶେଷ ଜାଇଗରେ ଫେରନା
କିମ୍ବରେ ୭୦ ଦକ୍ତାର ରୁଷୀୟ ସେନା ଏହିତ
ପେମାନ ପାଶା ଲଗାଇ କରିଥିଲା ଦୁଇଦିନ
ସୁବି କର ରୁଷୀୟ ସେନା ମଧ୍ୟରୁ ୮୦୦୦ ଦିନ
ଓ ୧୫୦୦୦ ଅହର କର ଅବଶିଷ୍ଟ ସେନାକୁ
ତତ୍ତି ଦେଇଥିଲା । ଏପରି ପାଶାକୀୟରେ
ରୋତିପ ପାଶାକୁ ରୁଷୀୟମାନେ ହରାଇ ଦେଇ
ସେ ନଗର ନେଇଥିଲେ ମାତ୍ର ପୁଲେମାନପାଶା
ଦେବାରେ କଟୁଳାର ଦର ଉକ୍ତ ନଗରକୁ
ସୁନଗାର ଅସକାର କରୁଆରୁ । ଯେଉଁ
ରୁଷୀୟ ସେନା କଲିବାକ ପରିବ ପାର ହୋଇ
ଜିର୍ହିବାର ଅବିଧିଲେ ସେମାନେ ଥର ଥପି

ହୋଇ ଥାରୁ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନ ପାଶାଙ୍କ
କଥି ଲାଗିରେ ରୂପିଦ୍ୟାର ସମ୍ମାନ କରି ଭବିତ
ହୋଇଥିବାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଏଥର ପ୍ରଦଳ ଦେ-
ବେ ଠିକ କରି ଥାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏଣେ ଅର୍ପି-
ନିଦ୍ୟାରେ ରୂପିଦ୍ୟାକେ ବିଛି କରି ନ ପାର
ଅଥବା ଦୈନିକ ଆଗାରେ ବିଶ୍ଵିଷ୍ଟରେ ସମ୍ମାନ
୧୪ ଧଳିତକ ଅବକା ଦେଖା ପିଦାରୁ ପୁଜଣାର
ମୁଦି ଥରମୁ କରିଥିଲା ।

ବିଶ୍ୱମହିଳାମାନଙ୍କର ସବୁ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ଏ ଗୋଟିଏ ଲୀଖ କଥା
ବାହାରମ । ପୂର୍ବେ ଏହା କେବେ ହୋଇ ନ
ଥିଲା ଏଠାରେ ଆଧୁନିକ ସର୍ବଜା ଉଦୟମୁହେଲ-
ଫଳଠାରୁ ଘୁରୁଷମାନେ କିମଣଃ ଉଦୟତବ ଲଭି
ଯଦ୍ଵାରା ଜାହା କିମ୍ବାରେ ଅଧିଶ୍ରୀ ମନୋଭାବ-
ପ୍ରବାନ୍ତ ବରି ଅସୁଅକନ୍ତୁ । ଅନ୍ତ୍ୟରବାହିନୀ-
ମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ ଏବେହାଳ ଘରମଧ୍ୟରେ
ଆବଦ୍ୟନ ସର୍ବଜାର ପ୍ରସାଦରୁ ଏଥର ଜାହା
ଦାଣୁରୁ ବାହାର ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା
ଗୋଟିଏ ଅପୂର୍ବ ଘଟନା ପ୍ରାୟ ବୋଧ ହେଉ-
ଅଛି ମାତ୍ର କିମ୍ବାଦିନ ଉଦ୍ବାରୁ ଆଉ ଜାହା ରହିବ
ନାହିଁ ସାଥୀରଣ ବ୍ୟାପାର ମଧ୍ୟରେ ଅପାରିତ ।

ଘଟନାଟି ଏହି ସେ ଗଲ ମାତ୍ର ଜାତୀୟରେ
ବାବୁ ଅନନ୍ଦମୋହନ ପୋଷକ ଘରେ ଜାହା-
ଙ୍କର ସହଥରେ ଶ୍ରାମକୁ ସୃଜନକୁ ବୋଷକ
ଉଦ୍‌ଯମରେ ବଳୀୟ ମହିଳାକର ଗୋଟିଏ ସବୁ
ହୋଇଥିଲା । କୁମାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିବେଳେ
ଗମନ ହେବାବ ଶୁଣି ଏ ଦେଖାଯି ମହିଳାଙ୍କ
ହିତିମୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ଗୋକ ଓ ଦୁଃଖ ଉପରୁକ୍ତ ହୋ-
ଇଥିଲା ଜାହା ତଥାର ଜାହାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ
ବର୍ଗର ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ପଦରେତା ପ୍ରାପନ ଏବଂ ଜା-
ହାଙ୍କ ସୁରଣାର୍ଥ କୌଣସି ସ୍ଵର୍ଗକୁ ପ୍ରାପନ
କରିବା ଏ ସବୁର ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ସବୁକୁ
ଆସିଥିବା ମହିଳାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ କେତେବେଳେ
ସୁରୁଷ ମନ୍ଦ ସବୁଶୁଳରେ ଉପରୁକ୍ତ ହୋଇଥ-
ଲେ । ସବୁର ଯାବଣୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମହିଳାମାନେ
ଏବା ସମ୍ପଦର କରିଥିଲେ ।

ବାରଷ୍ଣର ମନୋମୋହନ ଘୋଷ ମହାଶୟକ
ସହିଥରୀ ସୁତ୍ରିଲଜା ଘୋଷ ସହପରିଚ ଆବନ
ଶବଦ ବରିଥିଲେ । ନିମନ୍ତିତ ନିହଳାମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବରେ ଉପତ୍ତିତ ହୋଇ
ପାର ନ ଥିଲେ ବେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବୁ
ଅଛିରୁ ଉଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ମଗିଥିବା କିମ୍ବାପରେ

ପଥମାନ ଲେଖିଥିଲେ । ଶ୍ରମଣ ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରାତି ଦୋଷ
ଛିତା ହୋଇ ସେବମୟ ପାଠକଲେ । ତତ୍ତ୍ଵର
ଆରୁ ସେ ମୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ବଜ୍ରଜାପ୍ତାର କୁମାର
ବାର୍ଷିକୀର୍ବଳ ଗୁଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତା
ବିଚି ଏହିରୂପେ କଲେ କି କୁମାର ବାର୍ଷିକୀ
ରିଙ୍ ଥରନ୍ତେବ ଗମନରେ ଏ ଦେଖାୟ ମରୁ
ଲାମାନଙ୍କର ଯେପ୍ରକାର ଫୁଲ ହୋଇଥାଏ
ତାହା ଜ୍ଞାପନ ପୁରୁଷ ଜାହାଙ୍କ ଅତ୍ୱାୟ ବର୍ଣ୍ଣ
ସହିତ ସନ୍ଦର୍ଭଗତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ହେଉ
ହେ ଏ ଦେଖାୟ ସ୍ମାଜିତର ଶୁଭବାଧନ ଉଦ୍‌ଦେ-
ଶରେ ଯେପ୍ରକାର ସହ କରିଥିଲୁଣି, ଆପଣା
ଜୀବନରେ କିମ୍ବାର୍ଥ ପରେପକାର ବୁଦ୍ଧର ଯେପରି
ଉଚ୍ଛ୍ଵଳ ଦୃଶ୍ୟାନ୍ତ ଦେଖାଇ ଅଛିଲୁଣି, ଅଛେବି କିମ୍ବା
ସ୍ମାକାର ପୂର୍ବକ ଘର୍ଥର ଏଦେଶରୁ ଅରମନ
କର ଯେପ୍ରକାର ସହଦୟଗତର ପରିଚ୍ୟ ଦେଇ-
ଅଛିଲୁଣି, ସେଥି ପାଇଁ ଏ ଦେଖାୟ ଶିକ୍ଷିତ ସ୍ମା-
ମାତ୍ରକେ ଜାହାଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନରେ କୁଳକ୍ଷତା ଦୂରରେ
ଆବଶ । ହାଇବୋର୍ଡର ଉକ୍ତାଳ ପୂର୍ବାମୋହନଦୀର
ମହାଶୟଙ୍କ ବଳ୍ପ କୁମାର ସରଳା ଦୀପ ଏହି
ପ୍ରସ୍ତାବ ସମର୍ଥକ କଲେ ।

କଟ୍ଟୋଧୂର ତେଣୁମୀ ବଳେଦୂର ଉଗବାନ୍
ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ମହାମଧୁକ କଲ୍ୟାନୀ କୁମାର ସ୍ଵର୍ଗ
ପ୍ରଭ ବୋଷ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ କି କୁମାର ବାପେ
ଶୁଭଙ୍କ ସୁରଣାର୍ଥ ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମାନର ତେଜ୍ଜ୍ଞ
ହେଉ ଓ ଜୀବବାଗେ ଅର୍ଥ ସରବ କରିବା
ନିରିତ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କିମାରକ କମିଶ ବସୁ
ଯେଉଁ ମହାମାନେ କମିଟିରେ ବିସ୍ତର ହେ-
ବେ ତାହାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଡିଲ୍ଲୀ କଲେ ।
ଶ୍ରୀମତ୍ତ ପାବନାସୁନ୍ଦର ବୋଷ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରୁ
ସମର୍ଥନ କଲେ ।

ବରମଞ୍ଜାଳା ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରଥମ ଶୋଭାର
କଣେ ସୁଧା କୁମାର କାମନୀଙ୍କ ବୋଷ ପ୍ରସାଦ
ବଳେ କି କୁମାର କାର୍ଯ୍ୟଗୀରଙ୍କର ଖଣ୍ଡିତ ଜୀ-
ବଜ ଚରିତ ବରମଞ୍ଜାଳାରେ ମୁଢ଼ିତ ହେଉ ଯେ
ତାହା ପାଠ୍ୟର ଜାହାଙ୍କର ବାଧୁ ଉତ୍ସାହକୁ
ବିବାହ ମହିଳାମାନେ ଅନୁଭବରୁ ବରମାର
ସମର୍ଥ ହେବେ । ଶାମଣ୍ଡ ବିରତା କୁମାର ବ-
ଦୋପାଖାୟ ଏ ପ୍ରସାଦକୁ ସମର୍ଥକ ବଳେ ।
ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ମହିଳଙ୍କ ସମ୍ମରଣରେ ଉପର
ଲିଙ୍ଗିତ ପ୍ରସାଦମାନ ଆର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଉତ୍ସାହକୁ
ସବର ଅନୁଭେଦ କିମେ କାରୁ ଅକନ୍ଧମୋହନ
ବୋଷ ଓ କାରୁ ପ୍ରକାଶକନ୍ତୁ ନୟମନାର ମହା-
ଶପୁମାନେ ମୁକ୍ତ କମାରିତ ମୋହନ ଉପର

ଦେଉଥିଲେ ସେବରୁ ସନ୍ଦର୍ଭାବେ ବବୁଜ କାଳେ । ଧରିଗେଷ୍ଟରେ ଶ୍ରମିତି ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣପ୍ରଭା ବୋାବ
ପରିବ୍ରକ୍ତ ଗଢା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷରଙ୍କର ଯେଉଁ ଜନ-
କନ୍ତୁଭାନ୍ତ ଲେଖିଥିଲେ ଜାହା ପଠିବ ହେବାରେ
ଜହଂର ପ୍ରଗଣ୍ୟ ହେଲା ଓ ଜାହା ଗାନ୍ଧୀ ମୁଦ୍ରା
ହେବାର ଲ୍ରିବ ହେଲା । ଅଭିଷର ସବୁ ଉଚ୍ଚ
ହେଲା ।

ଶିଖାବସ୍ଥର ନିଜତି ବିନୋଦସ୍ୱ ।

ଗରୁମାସର ଏକମଣ୍ଡ କଲିବଜା ଗଛେଟରେ
ଶିଖା ଦିଲାଗର ବନୋବସ୍ତୁ ସଂପର୍କରେ ଗୋଟିଏ
ବବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ କର୍ଣ୍ଣରଣ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛୁ ।
ସବୁ କର୍ଜ ବାମର ଯେଉଁ ବନୋବସ୍ତୁ ବର-
ଯାଇଥିଲେ ଓ ଯାହା ବରୁ ରଙ୍ଗର୍ତ୍ତ ଫେମିଳୀ
ପ୍ରାସାଦରେ ପରମାଣରେ ସଂଗୋଧୁଳ ହୋଇ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଲଜୁଆଳ ତହିଁରେ ବେଳେ ଶୁଭ୍ରବ୍ରତ
ଶୁଭୁତର ଦୋଷ ଥିବାରୁ । ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ତମ-
ବାହେବ ସେ ସମସ୍ତ ସଂଗୋଧଙ୍କ କରିବା
ପରରେ ଯେପ୍ରକାର କୁରାକ ବନୋବସ୍ତୁ କରି-
ବାକୁ ଉତ୍ତା ବରାପରୁ ଜାହା ଉତ୍ତା କର୍ଣ୍ଣରଣ-
ରେ ବାହୁଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ ତୋରିବି ଆଶୁରିଥା ପଢ଼ିବ ବ ନାହିଁ
ଜାହା ଜାଗିବା କାରଣ କମିଶର ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଓ
ଉତ୍ତରପ୍ରକାଶମାନର ମର ପ୍ରାର୍ଥନା କରାପରୁ ।
ଏ ସମସ୍ତ ମର ଜାଗିଲୁ ଉତ୍ତାରୁ କୁରାକ
ବନୋବସ୍ତୁକୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଅନ୍ତର
ସଂଗୋଧଙ୍କ କୁରାକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ।

ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ପ୍ରଥାଳ ବିଷୟମାନ
ଧାରାକୁ ଛାଇବା କାରଣ ଏଠାରେ ପ୍ରହାରିତ
ହେଲା ।

ଭାର୍ଯ୍ୟ କୁମର କର କଥାଳପୂମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା
ଦେଖିବା ଓ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟ ସୁରକ୍ଷାତ୍ମକ ଚଲା-
ଇବା ପକ୍ଷରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖିବା ଅଛି । ଏମାନଙ୍କ
ହାତରେ ଦିଲ୍ଲି ଭାର୍ଯ୍ୟାଦି ପାଗ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଜାହାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ କାର୍ଯ୍ୟର ବିଧାରାଜ
ହୁଅ । ଏଥିରୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ଉରେନ୍ଟରକ ଅଧିକ ସଙ୍ଗେ ଗେଟିବ ଦିଲ୍ଲି
ଭାର୍ଯ୍ୟାଦି ପାଗ କରିବାର ଅଧିକ ହେବ ଓ
କଣେ ଅନ୍ତର ଉସକ ହେବ ।

ଇନ୍ଦ୍ରିୟକ ଇଲାଜରେ ସମଗ୍ରୀ ଜ ଥିବା ଓ ଏକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକ ଇଲାଜ ଏଲାଜ ଅଟେ

ଥିବାରୁ ଅଣିଷ୍ଟା ବା ଜିଏଣ୍ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ରହିଲାକୁ ହେବେ ଅଛି ଏବଂ ଶୈଶିର କର୍ମବାରକ କିମ୍ବା ହେବେ । ଏ ଶୈଶିରେ ଗରିଜଣ ନିୟକୁ ହେବେ ଏହାଙ୍କର ବେଳନ ମାତ୍ରକୁ ୫ ୪୦୦ ଲୋକାଏ ହେବ । ଶାଗରୁ ଶୈଶିର ଶୈଶିର କାଗରୁ ଡେଣା ଓ ଚଢ଼ିଆମ ବିଭାଗରେ ଏ ଶୈଶିର କର୍ମଗୁରୀମାନେ ନିୟକୁ ହେବେ ।

ଡେଣା ଓ ସବ୍‌ଡେଣାଟି ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ମାତ୍ରକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ କିମ୍ବା ଅଧିକରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଭାଗରୁ ହେବାରୁ ଅଥବା ମୁନିକଳ ମନ ଯୋଗାଇବାରେ ଏମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵ ହେଉଅଛି । ନୂତନ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଏମାନଙ୍କର ଅଧିନଗର ବୀମା ବିଶ୍ଵ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ରକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ଡେଣାଟି ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ରକ୍ତକୁ ଜରିମାନା ବା ସ୍ଵପ୍ନେ ବର ପାରବେ ନାହିଁ । ସେ ମନଙ୍କ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଅର୍ପିତ ହେବ । ମାତ୍ରକୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରବାର ଦଣ୍ଡ କେବଳ ସବ୍‌ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ରମାନକୁ ଦେଇ ପାରବେ । ଡେଣାଟି ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ପଦତ୍ୟ କରିପାରିବେ ।

ପାଠାରା ସମସ୍ତର କର ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ମାତ୍ରକୁ ହାଜରେ ରହିଲା ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ କେବଳ ମାତ୍ରକୁ ପରମର୍ଶ ଦେବେ ଓ ମାତ୍ରକୁ ସେ ପରମର୍ଶ ନ ଶୁଣିଲେ ବିନିଶ୍ଚିର ସାହେବ ଜହାର ବିଶ୍ଵ କରବେ । ବିନିଶ୍ଚିର ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ମାତ୍ରରେ ମନ ରେବ ହେଲେ ଉତ୍ତରେ ଜହାର ବିଶ୍ଵ କରବେ ଓ ସେଠାରେ ମନ ମନ ରେବ ହେଲେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟକ ଥାରାର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ । ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବାର ଦରଶାପୁମାନ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ କ୍ରିଟରିଟାରେ ପ୍ରଥମରେ ହେବ ଓ ସେ ସାହାଯ୍ୟର ସଂଖ୍ୟା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରସାବ କରବେ । ଛଲ ବିନିଶ୍ଚିର ଜହାରେ ମନ ରେବ ହେଲେ ବିନିଶ୍ଚିର ବିଶ୍ଵର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ଓ ଫିନେ ଅବଶ୍ୟକ ମନରେ ଉତ୍ତରେ ଜହାର ଓ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟକ ବିଶ୍ଵ ସକାଗେ ଜାହା ଯାଇଥାରେ । ଛଲ ଓ ସରକାରେ ଦେଶୀୟ ଭାଷାର ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟ ମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ଜନ୍ମାବଧାରଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବାରୁ ହେବ ।

ପ୍ରତିନିଧି ବିନୋଦପ୍ରସାଦ ଅପେକ୍ଷା ଉପରିଲିପିତ ବିନୋଦପ୍ରସାଦ ଯେ ଅନେକାଂଶରେ ଉତ୍କଳପିକା

ଅବଶ୍ୟ ସୀବାର ବିଭାଗୁ ହେବ ମାତ୍ର ଅମୂଳନକୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଓ ବିନିଶ୍ଚିର ଅଥବା ବିଲେକ୍ଷିତରକ ମାତ୍ରରେ ସମୟରେ ମନ ରେବ ହେବ ଅଥବା ଜାତ ହୋଇ ପାରେ । ଏପୂର୍ବ ବିଭାଗର କର୍ମଗୁରୁ ମନଙ୍କ ପୃଥିବୀ ବର ଦେଲେ ରହି ହୁଅନ୍ତା । ସମସ୍ତେ ସରଳଭବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏ ବିଦୋବସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ସୁନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟ ତଳକ ମାତ୍ର ଜିଲ୍ଲା ବାଦିମ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ମାତ୍ରରେ ପଦର ସମତା କଥାରୁ ଅନେକ ମାତ୍ରକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ପରମର୍ଶ ଅନୁଯାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଉଣା ମନେ କରିବେ ଓ ଜହାରେ ପରିମେଶରେ ମନମାଳନ୍ୟ ଜାତ ହେବ ଏତିବି ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଗଙ୍ଗା ହେଉଅଛି ।

ସାପାଦିକଷାଂବାଦ ।

ଗଜ କୁନ୍ତମାପରେ କଟକ ବନରକୁ ୫ ୧୯୫୫ ଜାର ଦ୍ରବ୍ୟ ଅନ୍ତରୀମ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥାକ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଲାପା ଲୁଗା ଜହାର ମୂଲ୍ୟ ୫ ୧୨,୮୫୯ ଟଙ୍କା ଓ ବିଲାପା ସରବ ପ୍ରାୟ ୫ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅନୁପରୁ ବାଜେ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଟଇ ।

ଏହି ମାତ୍ର ମାତ୍ରରେ ଏବଦରକୁ ୫ ୨୫୫୫୫ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଦ୍ରବ୍ୟ ରପାନା ହୋଇଥିଲା । ଏଥିମାତ୍ରରେ କେବଳ ଗଢ଼ିଲ ୫ ୨୨୭୮୮୮ ଟଙ୍କା ଓ ଧାନ ଗହନ ମାଣିଯା ପ୍ରତିର ମାତ୍ର୍ୟ ୫ ୧୫,୫୫୫ ଟଙ୍କା ଏବରୁ କେବଳ ମାନ୍ଦାକୁ ଯାଇଥାଏ । ଅତି ସବୁ ଶକ୍ତି ଦ୍ରବ୍ୟ ଜାହା ବିଲକବାକୁ ଯାଇଥାଏ ।

ଏ ନଗରର କାଞ୍ଚିଲବଜାର ଏଲକାରେ ଏବର ରହିଥିବା କାରୁଲି ବୌଦ୍ଧବାରଙ୍କ ମାତ୍ରରେ ଅଛି ଜମି ସକାଗେ ବିଲାପା ହେବାରୁ ଏବଦର ପ୍ରତିର ମାତ୍ର ପାତିଗଲ ମାତ୍ର ରହିଲା ହାସପାତାଲକୁ ତିହାସା ସକାଗେ ଜାହାକୁ ଯେବିଗଲେ । ଏହାଙ୍କର ରାଗ କର୍ମକାରୀଙ୍କର ହେବ ।

ଏ ସପାଦରେ ଭଲ ବର୍ଷା ହୋଇ ନାହିଁ । ଛଲର ଏବର ଦିଗରେ ବିଲୁ ବର୍ଷା ହୋଇ ଥିଲା ମାତ୍ର ସବ୍ଦରିତରେ ଅବସ୍ଥା ବେହୁତା କାର୍ଯ୍ୟ

ସମାପ୍ତ ହେବା ଭଲ ଜଳ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ କଗର ମାତ୍ରରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମୋଟ ଗଢ଼ିଲ ଟଙ୍କାକୁ ସେ ୫ ରବୁ ଅସ୍ଥକ ନାହିଁ । ମୋଟପରିମାଣରେ ରାତି ଗ୍ରାମ ବୋଲି ଗୋଟେ ବେହୁତା ମାତ୍ର ଅସ୍ଥକ ପରିମାଣରେ ମିଳିବାହିଁ ।

ଶାଖାପାଦରେ ତା ୩୦ ରଖରେ ଗ୍ରାମନାଥ ମହାପର୍ବତ ରଥଯାତ୍ରା ଶେଷ କରି ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ଏଥର ଯାଦାଟି ବଜା ସହିତରେ ନିର୍ବାହ ହେଲା । ଅସ୍ଥକ ଯାଏ ନ ହେବା ଏଥର ମୂଲ୍ୟ ଅଟଇ ।

ସୁରା ଓ ଶୋଧା ଅନ୍ତରେ କଟକ କିଲାରୁ ବର୍ଷା ଉଣା । ଗଢ଼ିଲକ ଭଲେ ବିଲୁ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଶୁଷ୍କପର୍ମ ସକାଗେ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଶୋଧାର ରାତ୍ରପାଦ ବାଦିମ ପ୍ରାବିଷ୍ଟାହେବ ଧୀରଲର ଅବସ୍ଥା ଦେଖିବା ସକାଗେ ମୋଟପରିମାଣର ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇଥାକୁଟ୍ଟି ସଦର ମନ୍ଦିରର ଗଢ଼ିଲ ଟଙ୍କାକୁ ସେ ୧୦୧୯ ର ମିଳିବାହିଁ ।

ବାବୁ ବିରକାଳୀ ମୁଣ୍ଡିଯା ପୁରୀ କିଲାର ସଦର ମୁବାମକୁ ବଦଳ ହେବାର ଅଜ୍ଞା ଗଜେଟରେ ଦେଖିଲୁ । ବିରକାଳିବାବୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପୁରୁଣା ବିଲୁଅଟନ୍ତି ।

ମୌଳିକ ଅବରୂଲ ଲିଟିପ ଜାନ ବାହାପୂର ବଲକବାର ଏକଜଣ ପୁଲିସ ମାତ୍ରକୁ ହୋଇଥାଏ । ଏ ଉତ୍ତରପଦି ଅନେକ ଦିନ ହେଲା ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ମିଳୁ ନ ଥିଲା । ଏହାକୁ ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ତରପଦାହେବଙ୍କ ସୁରାପରିମାଣର ଫଳ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ବାବୁ ଫଳମୋହିନୀ ସେନାପତି ରେକାନାଳର ଅଣିଷ୍ଟା ମାନେଜର ପଦରେ ଉତ୍ତର ହେବାର ଗତ ନିର୍ବାହ କଲେ ।

ଆମ୍ବମାନେ କୃତଙ୍କରା ସହଜ ସୀବାର କରୁଥାଏ ପ୍ରାୟ ମାନଙ୍କରଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିରଭୂତାବର ଏବଂ ବାବୁ ରାତ୍ରାନାଥ ଗ୍ରୂପ ବାବୁ ଶିବାନାମପୂର ନାୟକଙ୍କ ସେବତରୁ ପ୍ରସାଦ ପଦରେ ଉତ୍ତରପଦାହେବଙ୍କ ସୁରାପରିମାଣର ହେବ ।

ନଗରବାସି ଦୁଃଖକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଚିନିର ମାନ୍ୟବ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ଦୁର୍ଗମ କି ଏବା କଗରବାସିଙ୍କ ବାଧ ଅଛି । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସର୍ବାଧାରଣକୁ

ସାହ୍ୟ ସକାଗେ ଗୋଟିଏ ସବୁ ହେବା ଓ
ସମସ୍ତ ଦେଶରୁ ତେବା ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ଉପରି।

ଇନ୍ଦୋର ନଗରରେ ହୋଲକାର ମହାଶତା
ଯେଉଁ ଲୁଗାବଳ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ହେଲୁ ବସାଇ
ଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ଅଳେକ ଲୁଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ବିଦୟ ହେଉଥାଇ । ଏଣିକି କଳଟି ବଜ ଲାଭକର
ହୋଇଥାଇ । ଏରେ ଗ୍ରାହକ ହୋଇଥାଇଲି
ଯେ କଳରୁ ଲୁଗା ନ ବାହାରୁଣୁ ଆଗରୁଣ୍ୟ ମୂଳ୍ୟ
ଦେଉଥାଇନ୍ତି । ଏ କଳର ସ୍ଵପ୍ରରଶ୍ମଶ୍ରମଶ୍ରମ
କଣେ ଇଂରଜ ଅଟନ୍ତି ସେ ବୋଲନ୍ତି ବ ବିନ୍ଦୁ
ଲୁଗାମାରୁ ଏ ଲୁଗା ଟାଣ ପଡ଼ିବାରୁ ଲୋକେ
ଏତେ ଆଗର ପୂର୍ବକ ହେଉଥାଇ । ଟାଣ
ପଡ଼ିବାର କାରଣ ଏହି ଯେ କେବଳ କପା
ସ୍ତରରେ ଲୁଗା ହେଉଥାଇ । ହୋଟ ଉତ୍ସାହ
କିଛି ମିଳି ନାହିଁ । ଚଳନ୍ତବର୍ଷରେ ଯଦି ବଜାର
ଆଜ ଓ ୧୫ ଦିନରେ ଯୋଡ଼ା ଧୋର ବିଦୟ
ହୋଇଥାଇ ।

ମାନ୍ୟବର ଲେଖଣକୁଣ୍ଠଗବର୍ଷିର ସାହେବ
ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୃତି ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳର ଜଳମାନ ଦ୍ୱାରା ବରି
ପୁନରବରତ ବାଟେ ବରିବଜାନ୍ତି ପ୍ରଥ୍ୟୋଗମନ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ଏହାଙ୍କ
ବ୍ୟବହାର ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ବଡ଼ ଆନନ୍ଦଜ
ହୋଇଥିଲା ।

୧। ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ସମାଜର ଲେଖକ୍ରୁ ଥିମ୍ବେମା—
ମାତ୍ରେ ଅଶୀଯୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ହେଲୁ ଯେ
ବଜଳା ଗବ୍ରୁମେଘଙ୍ଗ ଅଧୀନରେ ଯେ
ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଅଶୀଯୁ ସେହେତୁଙ୍ଗ ପଦ
ସୃଦ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲୁ ଉତ୍ତର ପଦରେ ଶାସକ
ବାବୁ ବ୍ରଜକ୍ରିନାଥ ନିଷ ମନୋମାତ୍ର ଏବଂ
ଶିଥୋକ୍ତ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ଏ ନିଷାନାଥ
ଏ ବାର୍ଷିକାପାଇବାର ସ୍ତର୍ମ୍ଭ ଅସ୍ଵକାଣ ଥିଲେ
ବିଶ୍ଵରବାବୁ ଦିଅଗଲା ନାହିଁ ।

୨ । ଏକାଦଶୀ ଉପବାସ ଯେ କେବଳ
ବ୍ରହ୍ମଚିର୍ଯ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଧାରୀଙ୍କ ବିଧବାମାନଙ୍କର ଧର୍ମୋ-
ନ୍ତି ପାଇ ପ୍ରତଳିଷ୍ଠା ହୋଇଥାଏ ତାହା ନୁହେ
ଏଥୁସଙ୍ଗେ ଗାଣ୍ଡବଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନୀର ମଧ୍ୟ ଯୋଗ
ଅଛି । ତାକୁର ମହେନ୍ଦ୍ରଲାଲ ସରବାର ଏହି
ମରରେ ବିଶ୍ୱାସ ବ୍ୱାନ୍ତି ସଞ୍ଚିତ ସଂକାଳର କୃତ
ଦେଶର ଅମୃମାନଙ୍କର ବୌଧାସି ବନ୍ଦ ଏକା-
ଦଶା ଅରମ୍ଭ କରିଥିବା କହିବେ ଯେ କିନ୍ତୁ
ଉପବାର ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଥିବାକୁ । ହଦେ
ଆଗୁର ବ୍ୟବହାର ସବୁ ଯେ କୁସଂଖାର ମୂଳର
ତାହା ନୁହେ ଅନେକ ବ୍ୟବହାର କରିବାର

ଗୁରୁଥରେ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଜାହା ଦୋଲି ଯେ ସବୁ
ଶୁଣିବା ପାଇଲାମ୍ଭୁ ଜାହା ମଧ୍ୟ ହୁଅଛେ । ଅନେକ
ପ୍ରଥା ଅଛି ଯହିଁରେ ଥର୍ମ ଓ ଅର୍ଥ ବିହିହିଁ
ହାତୁ ।

୩ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଘଣ୍ଟା ହିଂସାବରେ ଏବଂ
ଦୋଷାଗାନ୍ତ ଭଜା କର ଯାଇଁ, ପଥରେ
ଗାଉବାଲକୁ ପରିଚିଲେ ହେ ବାବୁ ଭୁମେ
ଦୋଷାକୁ ଯେତେ ଖରୁକ ମାର କେତେଯେ
ଦୋଷା ନଠେଇ ଗଲେ ଏଥର କାରଣ କଣ ?
ସେ ବହିଲା ଆମ୍ବେ ଦୋଷାକୁ ଏହିପର ଶିକ୍ଷା
ଦେଇଅଛୁଁ । କାବୁ ପରିଚିଲେ କାହିଁବ ? ଗାଉ-
ବାଲ ଉତ୍ତର କଲ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ବେ
ଆମ୍ବ ଦୋଷାର କାମ ଦିଗରେ ଖରୁକ ମାରୁ
କେତେବେଳେ ସେ ହୃଦୟରେ ଯେ ଘଣ୍ଟା-
ରଜାର ସଞ୍ଚୋର ଚଢ଼ିଅଛି । ଯେତେ ବିଳମ୍ବ
ଦେବ ତେଜେ ଲାଗ ହେବ । ଦୋଷା ମଧ୍ୟ
ବେଶୀ ବୁଝ ଜୀବବାକୁ ଧାବ । ଏ ଦେଶର
କଥାନମାନେ ବୋଧନ୍ତୁଏ ଏ ଫିରି ଜାଣନ୍ତି
ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟର ଏମନ୍ଦ କୁଠିଲକୁଣ୍ଡ ଯେ
ବନର ପଣ୍ଡକୁ ସୁଦା ସ୍ଵାର୍ଥ ପରଜା ଶିକ୍ଷ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରଣା ।

ଉତ୍ତରାଧିକା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ନିର୍ମାଣ ସମ୍ପଦ
ବିନୋଧ

ସ୍ବି ଜାଇଲ୍ ଭନ୍ଦରେ କିମ୍ବାଖିତା
ଯେ କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁମୂଳ୍ୟ ଉପାଧି ଅଟେ
ଜାହା ସକାଶାଧାରଣାଙ୍କ ଅବଦର ନାହିଁ, ଏହି
ଅଶ୍ଵଗ୍ରାୟରେ ଆମ୍ବେ ଯତ୍ତ ପଢ଼ିବ ଗୋଟିଏ
ବାଲକା କିମ୍ବାଲକ୍ଷ୍ୟ ହିନ୍ଦ୍ୟାପନ୍ଥ ବରାଥର୍ତ୍ତ ଅଭି
କିମ୍ବାଲକ୍ଷ୍ୟର ହାନି ଅଗ୍ରବ ପ୍ରସ୍ତର ହେବେବ
ବିଷୟରେ ଅସୁବିଧା ହେବାରୁ, ଗୋଟିଏ କୃତ
ନିର୍ମିତର ମୁକଳ କରି ମହାବାଣୀ ହୃଦୀମୟାଳ
ପୁଣ୍ୟକୁ ବିଷୟ ଅବଶର କରିବାରେ
ହେ ମହାନ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ଏକାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ତିମନେ
୫ * ୦ କ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି, ଜାନା ଆମେ
କୁତକାର ପୂର୍ବବ ହାବାର ବରାଥର୍ତ୍ତ ।

ପୁନଃ ଦେଗନ୍ଧିଜୀ ବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଯେବେ କେହି ପୁଣୋତୁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମ
କାନ ବରି ବିଦ୍ଵତ୍, ପ୍ରକାନ ବରନ୍ତି, ତେବେ
ତାହା ବୁଦ୍ଧିରା ପୂର୍ବକ ମୁଖ୍ୟ ହେବ ।

ପଞ୍ଚାଦିକ ନହାଇଥୁ ଏ ବିଷତ୍ତମାନ ଆପଣଙ୍କ
ପରିବାରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ପ୍ରକାଶ କଲେ
ଚିରବାୟର ହେବୁ ।

କଟଙ୍ଗ } ଅପଣଙ୍କ ବମ୍ବ
ସୁରାହାର } ଶ୍ରୀ ଯନ୍ତ୍ର ମାମସୋନ ଶାରତ
ଦେଖାୟ ବାକିବା ବିଦ୍ୟାଲୟର ସେହେଠାର

ପରମ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉତ୍ସଳିତାପିବା

ପଞ୍ଚାଦଳ ମହାଶୟ ମାନ୍ୟବରେସ୍ ।

ଅନୁଶ୍ରାତ ପୂର୍ବକ ଜଳଲିଖିଷ ଦେଇବକଥା
କୁଣ୍ଡି ଅଧିଶ୍ଵର ପ୍ରବାନ୍ତ ସହିବାରେ ସ୍ମାନଦାନ
ଦେବା ହେବେ ଓ ଯଦ ଅଗଣଙ୍କ ଅଧିବା
ପହିଲା କେବାର୍ତ୍ତାର ମହୋଦୟମାନଙ୍କୁ ଏ
ବିଷୟରେ କିଛି ଗୋତର ଥାଏ ତେବେ
ପହିଲାରେ ମହାଶ ହୀନ ବାଞ୍ଚିଲ ହେବା

ଏଦେଶରେ ଗୁରୁବର୍ଷର ମନୁଷ୍ୟ ଅଛିନ୍ତି
ଅର୍ଥାତ୍ କୁହାଣୀ ପଣେଦିଲୁ “ବୈଶ୍ୟ ଧର୍ମରୂପ
ମାତ୍ର ବାସ୍ତବିକ ଶୁଣୁ ବେଳେ ଜାତକୁ ବହୁବାଳୁ
ହେବ ଏଥର ବିଶ୍ୱାସ ପାଦୀ ଯାଇ କାହାହିଁ ଜା-
ଗାରଣ ବି ଏ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ମହାତ୍ମା ଓ ବରଣ
ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ରେଣ ଓ ଶୁନ୍ଦର ଓ ଶାରୀରିଙ୍ଗ ଓ
ମହାନାୟକ ଉତ୍ସାହ ହାତ କରିବୁ ଏପରିପ୍ରେ
ଆପଣାକୁ ଶୁଣୁ ବୋଲି ବନ୍ଦି ବିନ୍ଦୁ ଅଗୋଚ
ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ମରଣାଗୋଚିନ୍ହ
ରେ ବାହୁଦର ବ ୧୦ ଲକ୍ଷଶିର୍ଷକ ବ ୫ ଲକ୍ଷ
ବୈଶ୍ୟର ବ ୨ ଲକ୍ଷ ଶୁଣୁ ଏବମାତ୍ର
ଲେଖା ଅଛି ସେଥିନ୍ଦ୍ରମେ ମୁକୁ ଛଡା ଆଜ
ତିବର୍ଣ୍ଣାଶ୍ୱିଲୋକମାତ୍ରେ ବିମ୍ବମାନୁରୂପ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଗୀତପାଳନ କରିବୁ ଓ ଯେହିଲେ ମୁକୁମାନେ
ନ କରି ବିଠନ ପାଳନ କରିବୁ ସେ ସୁଲେ ଏ
ମାନେ ଶୁଣୁ କିମ୍ବା ହେଲେ ଭାବାର କାହିଁ
ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ ନାହିଁ । ଲବି । ୧୦୩୨୨
ଶତବୀବୀର ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଚୟ

କୃତ୍ୟାମ୍ବଦ୍ୟ ଶବ୍ଦ

ମନ୍ଦିର

ଶ୍ରୀମତ୍ ଗନ୍ଧାରେକ	ବାଲେହର	ଅଞ୍ଜିନ	ଟ ଟଙ୍କା
ବାବୁ ପରମେଦଳ ସ୍ୟ	କଟକ	ବଜାରୀ	୩ ୫
" ହୃଦୟତ ମୁର୍ଖୀ	"	"	୩ ୮
" ବନଦିଶୋଇ ଦ୍ୟାଷ	"	"	୩ ୯
" ପାନମାଡ଼	"	"	୩ ୯
" କମ୍ବଳାଥ ମହାପାତ୍ର	"	"	୩ ୯

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ରୀ ଚିତ୍ର

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ ୧୩

ସଂଖ୍ୟା

ଜାନ୍ମ ରାତି ମାତ୍ରେ ଅଶ୍ଵ ସନ୍ମାନ ମହିନା । ମୁ । ରାତ୍ରିବ କ ୪ ନ ସନ୍ମାନ ପାତ୍ରୀ ଶଳିକାର

ଅତ୍ୟମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟମାତ୍ରାଲ୍ୟ ଡାକମାସୁଲ୍ୟ ୩୫୦

ଏ ସପ୍ତାହରେ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭଲ ବୃକ୍ଷି ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଅବଧି ଅନେକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ରୁଆ ବେହୁତାକର୍ମ ବାଲୀ ରହିଥାଏ । ବିଅଳିପାସଲ ଏକପ୍ରକାର ହୋଇଥାଏ ଓ ଦାସହାର ଦଶପଣ ପର୍ଯ୍ୟଳ ମିଳିବାର ଲୋକେ ଆଶା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଉପରେ ଭାବୀ ବର୍ଷା ହୋଇଥାଏ କାରଣ ମହାନଦୀ ଓ ଉର୍ମିର ଶାଖାମାନ ବିଲାଙ୍ଗା ଦୃଢ଼ି ହୋଇଥାଏ । ଏବର୍ଷ ଏଥିପୂର୍ବ ଏମନ୍ତ ନଦୀ ବରି ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଏଥିରେ ଅନେକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବନ୍ଦ ଭାଗିଥିବ ଅଥବା ଲୋକେ କାହିଁଦେଇଥିବେ ଓ ଉର୍ମିର ବେହୁତାକାର୍ଯ୍ୟର ଅନେକ ସୁକିଧା ହୋଇଥିବ । ନଦୀ ଶୁଦ୍ଧିଗଲେ କାହିଁ ନାହିଁ ଜଣାପଢ଼ିବ । ଗୁରୁତବ ଭାବୀ ପର୍ଯ୍ୟଳାୟ ଭାଇ ରହିଥାଏ ଓ କଣିକିଆମାନେ ବିଜ୍ଞାନରେ ପଡ଼ିଥାଏନ୍ତି ।

ଗରସପ୍ରାଦ ବାବିତୁ ବୃକ୍ଷିର ସରକାର ସମ୍ବାଦରୁ କଣାପାଏ ସେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ମହୁରରେ ବୃକ୍ଷି ହୋଇ ପର୍ଯ୍ୟଳର ଅବସ୍ଥା କିଛି ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ବାଲିଗାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବମ୍ବେଇରେ ପ୍ରାୟ ଭଣା ଅଧିକ ସବ୍ରତରେ ବୃକ୍ଷି ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ସୁଲରେ ଅଧିକ ବୃକ୍ଷିର ଲୋଜା ଅଛି । ମୁକୁବଟରେ ବର୍ଷା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଓ ଗଛବରୁ ଶୁଭୀ ଯାଉଥାଏ । ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ଓ ବର୍ଷବରେ ଜରାପ ପର୍ଯ୍ୟଳର ଅବସ୍ଥା ଭାବିତମ । ମଧ୍ୟ ଭାବିତବର୍ଷର ଅବସ୍ଥା ଭଲ

କେବଳ ବୁଥିଲିଥରରେ ଭଣା ଅଛି । ବିଜ୍ଞାଦେଶ ଓ ଅସାମରେ ବୃକ୍ଷି ଭଣା ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟଳର ଅବସ୍ଥା ଭଲ । କେବଳ ପୁଣୀ ସକାଶେ ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋଜନ । ଉତ୍ତର ପଣ୍ଡିମ ଓ ଅଯୋଧ୍ୟାର ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳରେ ଭଲ ବୃକ୍ଷି ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ପଣ୍ଡିମ ଦିଗରେ ମେତ ଶୁଭୀ ଯାଉଥାଏ । ସବ୍ରତରେ ବୃକ୍ଷିର ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇଥାଏ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଦିନର ପର୍ଯ୍ୟଳ ଅବଗତହେଲୁ ଯେ ଉତ୍କଳଧର୍ମର ସମ୍ବାଦକଙ୍କ ନାମରେ ବାବୁ ସମାଚରଣ ପ୍ରାମାଣିକ ସବ୍ରତିବ୍ୟାର ଅପବାଦର ନାମର କରିଥାଏ । ତଳଜ ମାତ୍ର ତା ୧୭ ରାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଭାବଣ ମୁଦାଲ ଉପରେ ସମନ ହୋଇଥିଲା । ବାଲ୍ୟାଗାଳ ସତ୍ତବ ସତ୍ରକରେ ଉତ୍କଳଧର୍ମରେ ଯାହା ଲେଜା ହୋଇଥାଏ ଭାବିତ ହେବା ଏ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବିଷ୍ଣୁର ଉତ୍କଳଧର୍ମର ଲେଜାରୁ । ସତ୍ରକ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଏହି ଯେ ସମ୍ବାଦକଙ୍କ ଲେଜା ଯାର୍ଥାରେ ସେ ଅଞ୍ଚଳର ବିଦ୍ୟାରୁ ଓ ଭାବୁନୋକମାନେ ଏ ସମ୍ବାଦରେ ସମ୍ବାଦକଙ୍କର ସହାୟ ହେବେ । ଯେମନ୍ତ କି ବାଧାରଣ ହଜ କରିବାକୁ ଯାଇ ସର୍ବାଧାରଣଙ୍କ ସାହାୟ ବିନା ଭାବାଙ୍କର ବୋଣିବି କଷ୍ଟକ ହୁଅଇ ସେପରି ହେବେ କିନ୍ତୁ ବିଳଙ୍କର କଥା ହେବ ।

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଯୁନ୍ନୁଲକୁ ସ୍ଵାହାୟ ସକାଶେ ମେତ ପଣ୍ଡିତ ଟଙ୍କା ଦେବା ବିଷ୍ଣୁ ପଦ୍ମ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁ । ସବେବ କମିଶନର ସାହେବ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ କ୍ଷମତାପନ ସହ୍ୟ କଲିତର ସାହେବଙ୍କ ଆପଣି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ ଭାବାର ଭାବ ମନ ମାନିଲା ନାହିଁ, ସେ ପୂର୍ବ କମିଟିର ମୀମାଂସାକୁ ପୁନର୍ବିରୁ କରିବା ସକାଶେ ଏକ ବିଶେଷ ସଭା ଆହୁତ କଲେ । ଗତ ରୂପବାର ଦିନ କମିଟିଙ୍କ ଅଧିବେଶନ ହୋଇ ଭାବୁ ବିଷ୍ଣୁ ବିଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵର ହେଲା । ଏ ସଭାରେ ଅନେକ ସମ୍ବାଦକଙ୍କ ସଭାରେ କମିଶନର ସାହେବ ସଭାକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ ଭାବ ଅପେକ୍ଷା ନ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟାବର୍ମ ହେଲା । ମେତଙ୍କଣ୍ଡର ଉଦେଶ୍ୟ ଇତ୍ୟାବ ଆମ୍ବେମାନେ ସେପ୍ରକାର ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁ । ସେହିପରି କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ସଭାରେ ଉତ୍ସମର୍ଗେ ରୂପାଇ ଦେଲେ ଭାବୁ ସମସ୍ତେ ଏକମତ ହୋଇ ମାନିଲେ ସେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଯୁନ୍ନୁଲକୁ ଟଙ୍କା ଦେବାର ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇ ଅଛି । ବକଳି ସାହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ସେ ଗତ ସଭାରେ କେବଳ ଏ ବର୍ଷ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟଳ ମେତଙ୍କଣ୍ଡର ସାହାୟଦାନ ହୋଇଥାଏ ବର୍ଷ ଶେଷକୁ ବାଲୀ ଆଠମାସ ରହିଲା ଏ ଆଠମାସ ସାହାୟ ଦିଆଯାଇ । ପୂର୍ବେ ଏ ପଣ୍ଡିତ ଟଙ୍କା ବିଦ୍ୟାକମ୍ପଲେସ୍ କିଛି ସାହାୟ ଦିଆ ହୋଇଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଯୁନ୍ନୁଲକୁ ଥାଠମାସ ସାହାୟ ଦେଲେ ଭାବୁଗ ଦୋଷ ନାହିଁ । ଉତ୍ସମର୍ଗରେ

ଦୁଇ ପଣ୍ଡର ଉଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ ହେବ ନାହିଁ । ତହୁଁ ଏହି ପସ୍ତାବ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଯାହା ଦେଇ କଲେ-
କୁର ବିଜନ ସାହେବଙ୍କ ସକାଶୁଁ ମେଞ୍ଚଣ୍ଟର
ଥପକ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣାତ୍ମକ ବନ୍ଦ ହେଲା । ଏଥିରେ
ଭାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲୁଁ ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ
ଥିଲୁଁ । ମାତ୍ର ଥରେ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି
ଆଏ ଆମାସ ଅନ୍ୟାୟ କରବାକୁ ହେବ ଏ
ସକ୍ରିବ ଅମ୍ବୋମାନେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗର କହି ନ
ପାରୁଁ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ମିଛରିପାଇଠା

ବାଲେଶ୍ୱର ମିଛରିପାଇଠାର ଥିଲୁଁ ବ୍ୟୟ
ହିଂସାବମାନ ଗତମାସ ତା ୨୭ ରଜ୍ୟ ଡେସ୍ଟ୍ରିକ୍ଟ୍
ଗଜେଟରେ ପ୍ରବାରିତ ହୋଇଥିଲା । ତହୁଁରୁ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସନ ୧୯୭୬୭ ଶାଲରେ
ଟ ୨୩୪/୮ ଲମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ପୂର୍ବ
ସକର ବାଜା ଟ ୫୦୭୫ୟ / ଥିଲୁ ମୋଟ ପାରିଲା
ଟ ୮୦୦୨୮୮ / ମଧ୍ୟରୁ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ
ଟ ୨୫୮୮୫୫୫ / ଉପର ହୋଇଥିଲା ଟ ୫୦୩୭୫୫୫ /
ଗରେଯାର ଥିବାରୁ ମାଧ୍ୟ ଦିଅଗଲ ଟ ୪୭୦୭
୫/୯ ବର୍ଷ ଗେଣ୍ଟରେ ଉପର ହେବାରୁ ବାଜା
ରହିଲା । ଶାକ୍ସ ଅଗ୍ରିମ ଅଦ୍ୟ ହେବାର
ବିଦ୍ୟ ଏଥକୁ ଅଠିକାର ଟଙ୍କାରେ ଏକହତାର
ଟଙ୍କା ବାଜା ଓ ଗରେଯାର ହେବାରେ ଟାକ୍ସ
ବନୋବସ୍ତ ଓ ଉପର ଉଚ୍ଚପ୍ରକାଶିତ୍ୟ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖି ଲୋକେ
ବାହୁଦିଵ ଚନ୍ଦରବର୍ଷର ଅନ୍ତକା ବନୋବସ୍ତ ଓ
ଦାରେଗାର ଦେଇନ ବୁଝିରେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ କି
ହେବେ ? କୋଥ ହୁଅଇ ଗତବର୍ଷ ଦାରେଗା
ଉପର କର ନ ପାରିବାରୁ ତାହାରୁ ବଳ୍ପ
ବରବା ସକାଗେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବେତନ ଓ କଣେ
ମୋହରର ମଦଦ ଦିଗଥାର ?

ସନ ୧୯୭୬୭ ଶାଲରେ କରିମାନା ପାର
ଇତ୍ୟାଦି ସହିତ ଟ ୨୦୦୭୫୫୫ ଉପର ହୋଇ
ଥିଲା କହିଲା ଟ ୫୦୭୭୦ ଟଙ୍କା ଯାଇ
ଅବଶିଷ୍ଟିଙ୍କା ପଣ୍ଡରେ କମା ରହିଥିଲା ।
ଶର୍ତ୍ତର ବିବରଣ ଏହିପରି ଅଟରା । ଯଥା—

ସୁଲେଖ
ନଗର ପରିଷାର
ଶାକ୍ସ ଅଦ୍ୟ ଓ ସବରିପିରିପ୍ରା
ସତ୍ତବ କରିମିଶ ବା ମରମତି

ତାକୁରଖାନା ସାହାୟ୍ୟ
ପାରମ ଶପା
ଅଦ୍ୟବୁ ବାଲେଶ୍ୱରର ଅଟରା

ଚନ୍ଦରବର୍ଷ ଅର୍ଥରେ ସନ ୧୯୭୬୭ ଶାଲ
ସବାରେ ଟ ୨୨୨୭୫କା ଶାକ୍ସ ବନୋବସ୍ତ ହୋ-
ଇଥିଲୁ ଓ ଏବର୍ଷ ସକାଗେ ଶର୍ତ୍ତର ଇନ୍ଦ୍ରିଯି
ଚଲିବୁବିପ୍ରବାର ଅଟରା ଯଥା—

ସୁଲେଖ
ନଗର ପରିଷାର
ଶାକ୍ସ ଅଦ୍ୟ ଓ ସବରିପିରିପ୍ରା
ସତ୍ତବ କରିମିଶ ମରମତି
ତାକୁରଖାନା ସାହାୟ୍ୟ
ପାରମ ଶପା
ଗରେଯାର ଅନ୍ତରୁକ୍ତ
ବାଲେଶ୍ୱରର
ଅଟରା

ଶାକ୍ସ ଅଦ୍ୟ ଓ ସବରିପିରିପ୍ରା ଶର୍ତ୍ତ
ଟ ୨୦୦୨୫କା ହୋଇଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ସଦରରେ ଏକଜଣ ବିରତ ମାତ୍ରକୁ ଟ ୧୮ କା
ଏବଂ ଉପର ଉତ୍ସାହ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦାରେଗା
ଟ ୪୦୮ ମୋହରର ଟ ୩୫ ଦୁଇକଣ ଦିଅଦାର
ଟ ୧୭୯ ଏବଂ ଦୁଇକଣ ଚିପରି ଟ ୧୦୬୫ ।

ପାଇବକାର ଟଙ୍କା ଉପର ସକାଗେ ଏ
ମହିମାଚି ଅବଗ୍ୟ ଭାଗ ଅଟରା ଏବଂ ବନ୍ଦର-
ବିରତକୁ ମାତ୍ରକୁ ଟ ୧୦୯ କା ଦେବା ହୁଲେ
ଦାରେଗାର ଟ ୧୦୯ କା ଦେଇନ ଦେବା ଅଟରା
ଅନ୍ୟ ଅଟରା । କଟକର ଦାରେଗା ଶୋଳ-
କାର ଟଙ୍କା ଉପର କରେ ଏହାର ଦେଇନ
ମାତ୍ରକୁ ଟ ୩୦୮କା । ଏଠାରେ ଦାରେଗାର ଦେ-
ଇନ ଟ ୫୦ କା ହୁଲେ ତାହାର ଅପରି
ହେବ କାହିଁ ମାତ୍ର କାଲେଶ୍ୱର ସକାଗେ ଟ ୫୦୮
ଦାରେଗାର ଦେଇନ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତା ।
ଏହିମଧ୍ୟରେ ଶାକ୍ସାଧ୍ୟବଳର ଅପରିଚ୍ଛା
ମାନେ ଅଯଥାର୍ଥ କହ ନ ପାରୁଁ ।

ତାକୁରଖାନା ସକାଗେ ତାକୁରଖାନା ଟଙ୍କା
ସାହାୟ୍ୟ ଦାନକୁ ଅନ୍ତକା ବୋଲିଯାଇନ ପାରେ
ତେବେ ଶାକ୍ସାଧ୍ୟବଳମାନେ ଯେ ଅନ୍ତରୁ ବରନ୍ତି
ଜହାର ରହ ଏହି କୋଥ ହେଇଥିଲା ବେଳେ
ଏବଂ ବନ୍ଦରବର୍ଷ ବନ୍ଦରବର୍ଷ ଗୋ-
ଟି ଏ ପାଇବକାରିଯାପାଇଯା କରିଦେଲେ ତେବେ
ସାଥୀର ଶାକ୍ସରୁ ଉତ୍ସାହ କରିବ ବ୍ୟୟ ବର-
ବାର ପ୍ରସ୍ତୁତକାର କି ? ସେ କି ଆଜ ତୁର

ଲିନଗଳ ଟଙ୍କା ବର୍ଷରେ ଏଥିରୁ ଗର୍ତ୍ତ ବର
ନ ପାରନ୍ତି !

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷ ସାହାୟ୍ୟବାଗେ ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷ ନିମନ୍ତ ଭ୍ରମନ୍ତର୍ଦ
ଧାରଣ ବଲ ଆର ରକ୍ଷାର ଉପାୟ ତଣ୍ଟାନ୍ତି
ବବନ୍ଦୀମେଳା ଯଥାମାନ ସାହାୟ୍ୟର ଉପାୟମାନ
କରୁଥିବାକୁ ତଥାତ ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ
ନାହିଁ । ସବାଧାରିବନ୍ଦାରୁ ଦେବା ତରଣ
କର ଦୂର୍ଭିକ୍ଷ ପାଇବ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାହାୟ୍ୟ
ଦେବାର ଭିତର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିବେଚନା ହୋଇ-
ଥିଲୁ । ଏଥିରୁ ପାଇବ ହୋଇଥିଲା ଏହିରେ
ଗୋଟିଏ ବୁନ୍ଦୁ ସବା ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ହୋଇଥିଲା ।
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବବନ୍ଦୀ ସାହେବ ସବାପରି ହୋଇ-
ଥିଲୁ । ନାନାପ୍ରାକୁ ରେଖା ଧ୍ୟାନ କରିବା
ସବାଗେ ଲକ୍ଷଣ ତଥାକାର ଏ ଏତିବର୍ଷ
ନଗରମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ ମେଘରଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଏବଂ ଭାବିତବର୍ଷର ନାନାକୁଳ ତାରଳାକ
ଯୋଗେ ସମ୍ମାଦ ଧିବା ଏବଂ ଭାବିତବର୍ଷର
ସମ୍ମାଦ ପଦିକାର ଅନ୍ୟକାରିମାନଙ୍କ ଏ
ବିଷୟରେ ଯହ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ତରେଥ କର-
ବାର ପାଇଁ ହୋଇଥିଲୁ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷଟି ବେଳକୁବେଳ
ଯେନକୁ ରୂପକର ହେତୁଥିଲା ତହିଁ ର ପରିଦୟ
ପାଠମାନେ ଏ ପଦିକାର ପାଇଁ ଅଣଥିବାକୁ ।
ଦେଇରେ ମହାମାନ୍ୟ ଗବନ୍ରେର ସାହେବ କ୍ୟାନ୍
କଲେ ଯେ ଗର ମା ୨୬ ରେ ପାଇବକଲେ
ଦୂର୍ଭିକ୍ଷରେ ମର ପଢିଥିବାକୁ ଓ କର୍ତ୍ତମାନ
ପଢିବକଲେ ଦେଇ ସାହାୟ ପାଇଥିବାକୁ ।
ଏମାନଙ୍କ ସଂଜ୍ଞ୍ୟ କୃଷି ହେଇଥିଲୁ ଭିତା
ହେବାର ନାହିଁ । ସମ୍ମାଧପତମାନଙ୍କରୁ କଣା
ଯାଏ ଯେ ଗୁରୁକର କର ହୁନବିଶେଷରେ
ମେ ର ରତ୍ନକୁ ମେ * ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲୁ । ଗର୍ତ୍ତ ସବାଗେ ଯେତେ କରିବ ପ୍ରତିବନ୍ଦି
ପ୍ରସ୍ତୁତକାର ଭାବା ରେଳଗାତି ବହୁଅନ୍ତିବାକୁ
ଅନ୍ତର୍ଦୟ । ଲୋକମାନେ ପରି ତୁବ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର
ଅନ୍ତର୍ଦୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ତା ୧୮ ରଖ ଅଗଷ୍ଟ ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ

୧୩୬

ସକାଗେ ଲୋକେ ଦାନ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଡେଟିଗାର ଗୁଡ଼ା ମହାଜନ ଓ ଜମିଦାରମାନେ ଆଜନରେ ଅଛନ୍ତି ବରଂ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବୁ ଅସ୍ଥିକା ପଣେ ଲାର କର ଅଛନ୍ତି । ତହିଁରୁ କିନ୍ତୁ, ପାହାୟ ଦେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଅନେକ ମହାପ୍ରାଣୀ ବଞ୍ଚିଯିବେ । ଫଳତଃ ଯେପରି କଠିନ କାଳ ହୋଇଥାଏ ତାହା ସମ୍ମୁଖୀୟ ପାହାୟ ଦାନପ୍ରାଣ ନିବାରଣ ହେବାର ସନ୍ଦେହ ଏଥିରୁ ରକ୍ଷା କର୍ତ୍ତା ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସର ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ଯାହାର ଯେମନ୍ତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ସେଯେବେ ତହିଁକି ଗୁର୍ବି କିନ୍ତୁ ଦାନ କରିବ ଅନୁଭବ ତହିଁରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏନୋ କରିବ ଉପକାର ହେବ । ଅମ୍ବର ସୁଦେଶୀୟ ତାତା ଅନୁଭ୍ବରେ ମରଣାପରି ହେବାର ଅମ୍ବେ ଦେଖୁଥାଏ ଓ ଅମ୍ବେ କହିନ୍ତି ହୋଇ ଆକାର କରୁଥାଏ ଏହାଠାରୁ ନିଷ୍ଠାର କାର୍ଯ୍ୟ କି ଥାଏ । ଯେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏ କାଳରେ କିନ୍ତୁ କରିବୁ ତେବେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରତି କଲଙ୍କ ହେବ ନୋହିଲେ ତାହାର କପାଳରେ ଯାହାଥାଏ ସେମାନେତି ତାହା କୁଣ୍ଡିବେ ତହିଁକି ଥାଯାଇ କାହାର ? ଅଭିନ୍ଦିନ ଅମ୍ବେମାନେ ସମସ୍ତକୁ ଅନୁଶେଷ କରୁଥାଏ ଯେ ଶୀଘ୍ର ଗୋଟିଏ ପରା କର ରେଦାଶ୍ଵରକର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତି ।

ଏ ହୁଲେ ବୋଲିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଯେ କିନ୍ତୁ ଯୁଧିମାନେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଦୁର୍ଯ୍ୟହେତୁ ଝଙ୍କାକୁ ସେ ୧୦ ର ଗରୁଳ କିମି ଅଛିବୁରେ କରିବାର ହେବାଦ୍ୱାରା ଅଧିକାର କରିବାର ଉପକାର ଅଭିନ୍ଦିନ ହେବିଲ ଧନୀତ୍ୟମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ଅନ୍ୟ ହେବାର କାହାରୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ସକାଗେ ଦେବା ଦେବାକୁ ସମ୍ମନ ଦେଖୁ କାହିଁ ଅଭିନ୍ଦିନ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଆମୁଖୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରୁଥାଏ ।

ମୟୁରଭିଜନ୍ଦିରୁ ଏବିବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଥାଏନ୍ତି କି ମୋରଭିଜନ୍ଦି ଜଳବା ନିଜଗତ ବାରପଦା ରାଜ୍ୟକାରୀରୁ ବାଲେଶ୍ୱର ମୁକ୍ତାମ ତକ ଶା ମହାମଜ୍ଞା ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମପକାବାଷତକ ପ୍ରସ୍ତୁତିକରିଥାଏନ୍ତି ରହୁଥିବାକୁ ମହାରଜାଙ୍କର ଗୁର୍ବିବାଟି ଠାରୁ ଫୁଲର

ଗାନ୍ଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ରରୁ ମହାରଜା ବାଲେ-ଶୁରକୁ ବର୍ତ୍ତିତାକରେ ଘର ପାରେ ଗତାୟାତ କରୁଥାଏନ୍ତି ଏପରି ଗୋ ୨୦,୫୫ ଟି ପକାର ପୁଲ ମଧ୍ୟ କିମିର ବୋଇ ପ୍ରସୁତ ହେଲାଣି । ବାରପଦା ବଜାରରେ ଗଲ ୨ ସତ୍ତବ କରୁଥାଏନ୍ତି ସେ ଗଲମାନଙ୍କରେ ବରି ଅଛେବରେ ଗତାୟାତ କରୁଥାଏନ୍ତି । ଆଉ ଏକ ଶୁଲ୍କପବଗିର ପ୍ରସୁତ କରିବ ସେଥିରେ ଅନେକପ୍ରକାର ଦେଶୀୟ ଓ ଇଂରେଜୀ ଫଳ ଫୁଲ ଗଛ ଲଗାଇ ଅଛନ୍ତି ଏ ବରିଗ୍ରେ ଗୋଟିଏ ପକାର ବୈଠକାଳା ତିଆର ବରିଥାଏନ୍ତି ଏଥିରେ ଅନୁମାନ ୮୦୦ ବି ୧୦୦୦୦୫୩୩ ଟା ଶରର ଲଗିଥିବ । ଏହିଟା ୩୦୦ ବି ୪୦୦ ଟଙ୍କାରେ ଗୋଟିଏ ପକା ତାକୁରିଗାନା କିମିର ହେଉଥାଏ ଏହି ଏକ ପକା ମୁଲ୍ୟରର ନିଷ୍ଠ ପ୍ରସୁତ ହୋଇ କାହା ଉଠୁଥାଏ ବରିଷା ନିମେ ହେଉଥାଏ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ବରିଥାଏନ୍ତି ।

ଏହିଟି ଶୀଘ୍ର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଉଥାତ ଶୁଶ୍ରାଵ ଶୁଶ୍ରାଵ ଯେ ସିବିଲ୍ସାଫମାନେ ଶୀଘ୍ର ପଦ୍ଧତି ନାହିଁ !

ଶୀଘ୍ର ଏବନବାପାହେବ ବିଶ୍ୱାସକାଳ ନିମିତ୍ତ ପାଠକାର ଏବିତି କଲେବିତର ନିଷ୍ଠ ହୋଇ ଥାଏନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱର କଲେବିତର ଆଗାମି ତା ୧ ଜାନ୍ତାରୁ ଏବମାସର ଛୁଟି ପାଇଥାଏନ୍ତି । ଶୀଘ୍ର ବନ୍ଦସାହେବ ଏହାଙ୍କ ପଦରେ ଏହିଟି ରହିବେ ।

ପୁରୀ ବଦାମର ଶାକୁପଣ୍ଡର ଅବସ୍ଥାଓଡ଼ିଗାର ସବୁ ମିଛିଦିପିଲ ଫଣ୍ଡାରୁ ଭଲ ଦେଖାଯାଏ । ଗଛ ଜୁନମାସ ଶେଷରେ ଉତ୍କଳ ଫଣ୍ଡରେ ଟ ୨୫୫୩୬ ସଞ୍ଚିତ ଥିଲ । ସେହି ମାସରେ ଟ ୨୫୩୫ ଅନମାନ ଏବି ଟ ୨୩୭୦୯ ଟଙ୍କା ଜର୍ଣ ହୋଇଥିଲ । ନଗର ପରିଷାର ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ତମ ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ଉଥାତ ଏତେ ଟଙ୍କା ଜମା ରହିବାରୁ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ କବେଚନାରେ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ବିଷୟରେ ଏ ଟଙ୍କାରୁ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟୟ କଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା ।

ଶୀଘ୍ର କମିଶନର ସାହେବ ଦୋଷାଦା ଦେଇଥାଏନ୍ତି ବି ଉତ୍ତମ ସକାଗେ ଯେଉଁ ୧୦ ଟଙ୍କି ମୁଲ୍ୟର ଉତ୍ସବୁତି କିରୁପିତ ହୋଇଥାଏ ତହିଁମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟକି ୧୫୯ ଟଙ୍କା ମଲ୍ଲର ଗର୍ବେତି ବୃତ୍ତି ଉତ୍ତମାର ଶର୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ମାନେ ସଂଦେଶକ ଅଳ୍ପ ପାଇବେ ତାହାକୁ ଦିଆଯିବ । ଅନ୍ୟ ୭ ଟଙ୍କି ୧୦୯ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ବୃତ୍ତି ଉତ୍ସବୁତି ସମ୍ମାନଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେୟକିର୍ତ୍ତାକୁ ଗୋ ୨ ଟଙ୍କା ଲେଖିବ ବାଣି ଦିଆଯିବ । ଏବି ଜିଲ୍ଲାର ଉତ୍ସବୁତି ସେ କିଛାରେ ଶୁଶ୍ରାଵ ନ ହେଲେ ଅଗ୍ରବିଜ୍ଞାର ଶୁଶ୍ରାଵ ତାହା ପାଇ ପାରିବ ।

ଶର୍ମମାନ ତା ୧୯ ଜାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମା ୧୬୪୭ ଶତମାନ କିମିତ ଶର୍ମମାନଙ୍କ ପାଇସଲ ପାଇ ନାଲକଳ ନେବାର କରୁଲିପୁର୍ବ ହୋଇଥିଲ ଏଥି ପୁର୍ବରେ ଏହିମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମା ୧୬୦୪ ଶତମାନ କିମି ଶର୍ମମାନଙ୍କ ପାଇସଲ ପାଇ ନାହିଁ ।

ଶର୍ମମାନ କରୁଲିପୁର୍ବ ହୋଇଥିଲ । ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏବର୍ଷ ବଜ୍ରି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସବୁତି କରିବାକୁ କରୁଲିପୁର୍ବ ହୋଇଥିଲ ।

ଏଥିମାତ୍ରରେ ନଗଦ ଟଙ୍କା ୫ ୧୦୭୫ କୋ
ଟଙ୍କା ୫ ୭୩୭୮ ଗରମମଲ ଟ ୧୭୭୮୮
ବିଧାସୁଳା ଓ ଲୁଗା ୫ ୧୦୭୭୦ କୋ ଧାରୁ
୫ ୪୫୫୮ କୋ ଅଭିଷ୍ଵର ସାମାଜିକବ୍ୟ
ଅଟିଲା ।

ଏହିମାତ୍ରରେ ଏ ଚିହ୍ନାରୁ ୫ ୨୭୭୩୯୮
କାର ପ୍ରଦୀପ ଶିଶୁ ହୋଇଥିଲା ଏଥିମାତ୍ରରେ
ଆଜି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଟ ୧୪୭୪୫ କୋ ଥାକୁ ଚାହେ
୫ ୧୦୭୪୫ ଅଭିଷ୍ଵର ବାଜେରବନି ।

ବିଜ୍ଞାନପର୍ଦଣରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ହେଲୁ ଯେ ଗତ
ସପ୍ରାହିରେ ବାଲେସ୍ବରରେ ପୃଷ୍ଠାକୁ ହେବାରୁ
ଗୁଣକର୍ମ ଉତ୍ସମରୁପେ କ୍ଲାନ୍ଟାରୁ ଓ ଷେଷପକ୍ଷ-
ରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ତନ୍ତ୍ର ନାହିଁ ମାତ୍ର ଚାର୍ମିଲ୍ଡ
ହେଉଥି ଦୁଃଖକର ବକ୍ଷର ସାମା ନାହିଁ ଓ
ଦେଖିଯାଇମାନେ କୌଣ ଦେଲା ବୁଲା ସୁବିଧା
ନେଇଲ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ତାହାରେ ଭାବୀ ପର୍ଦଣ ହୋଇଥାଏ ଅନ୍ତର୍ଭୂତି
ଅନ୍ତର୍ଭୂତି ଏଥର କାରିଣ ଅଟିଲା । ପର୍ଦଣ
ସଙ୍ଗେ ନିତକ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏକର୍ଷମା
ପୃଷ୍ଠାର ଗୁଣାଥରେ କେବଳ ଅନବଳ ଫଳ
ଦେଉଥାଏ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଏକବିଧି ଆପଣ ମାତାକୁ ବଧ
କର ପାଶୀ ପାଇଥାଏ । ସ୍ବାକ୍ଷର ମନ ହେଲେ
କେତେବେଳେ ଯାଏ ତହିଁ ର ପାମା କୁରି ବରବା
ବିହିତ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଭାବରେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଦାର୍ଥକାରୀ ଉପର-
କରେ ପୂର୍ବ ମରିଲେବଳ୍କ କାରିବୁଣ୍ଡା ବିଆ-
ଯାଇଥାଏ ମାତ୍ର କେବଳିପଞ୍ଜାବର ସରଦାରଙ୍କ
ବିଧରେ ଜାହା ପଦାର୍ଥକାରୀ । କୌଣସି ପ୍ରଦେ-
ଶର ଲୋକ ପାଇନାହାନ୍ତି ।

ଛନ୍ଦୋରରେ ଗଜମାସ ଟଙ୍କା ୨୫୮ଟଙ୍କରେ
ଗୋଟିଏ ନୂଭବପ୍ରକାରର ପ୍ରକାର ହେଲାଇଥାଏ ।
ତତ୍ତ୍ଵ ଦିନ ପ୍ରକଟକାଳରେ ମହାବଜ୍ଞାନ ଆପଣ
ପରବାଘୁଗଣ ଓ କର୍ମକର ଏବଂ ପ୍ରକାଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ଦେଲା ଗତତାରୁ ଏକକୋଣ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ
ରେ ଥିବା କାନଗବାକାନକ ପ୍ଲାନ୍ଟ ବିଟକ
କରି । ସେଠି ରେ ଅଜ୍ଞା ଦେଲା ଯେ କୌଣସି
ଲୋକ ଭିନ୍ନକର ବ୍ୟକ୍ତି ନାହିଁ ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ
ଏକ ଜଳାରୁ ଜାଇବେ । ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସା ଓ ପିଲ
ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦୦ ସମବେଳ ହୋଇଥାଏ । ଭାବ
ମହୋପ୍ରକାଶିତ । ବର୍ଷା ଦେବା କାରିଣ ପ୍ଲାନ୍ଟ
ଓ ପାର୍ଥକାବେଳୀ ଉତ୍ତାରୁ ମହାବ୍ୟକ୍ତା ସ୍ଵପ୍ନରେ
ଲକ୍ଷଳ ଧର କୁଞ୍ଚିତ ତୁମି ଗୁର୍ବକଲେ ଓ ମହା-

ଶ୍ରୀ ଭାବାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଜାରିବାପର୍ଦତ କେଇ
କିନ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ । ଏ ସବୁ କିମ୍ବା ପେଷ
କୁଆନ୍ତେ ବଶ ଏବାରୀ ବର୍ଷା ହେଲା ଓ
ମୋରଙ୍କ ଆନନ୍ଦର ସାମା ରହିଲା ନାହିଁ ।

ବିନୁପ୍ରେଟି ଅଟ ଲେଖିଥାଏ ଯେ ଅମ୍ବ
ବ୍ୟକ୍ତ ବୁଝିବାର ଭାବ ମାତ୍ରମୁଁ ବନ୍ଦିଲେଖାଙ୍କ
ବାଣୀଦେବାର ନୂଭବ କିମ୍ବାନୁମାରେ ଲେଖି
ନୁମା ବନ୍ଦିର ବଢ଼ ଦୀପରେ ପଢ଼ିଥାଏ ।
ଶ୍ରୀ କର୍ତ୍ତା ସରସମାଜ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ
ବିଗର ଓ ମାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିରମାନାଙ୍କ ପୁନଃ
ପୁଣି କରିବାକୁ ମାନନ କରିଥାଏ । ଅନେକ
ମାନେ ଶ୍ରୀବା ମାତ୍ରକେ ଗଜା କଲେଣି ଯେ
ଏହା ଗଜର ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ ଓ ଦୂରଙ୍କ ଦେଇ
ପଢ଼ିବ ନାହିଁ ତେବେ ଗଜା କଟାଯିବ ବିଷ୍ଣୁ
କଟାଯିବ ଏବଳି ଜାଗିବାର ବାଜା ରହିଲା ।

କଥିତ ହୁଅ ଯେ ସନ ୧୯୮୨ ଓ ୧୯୮୩ ମଧ୍ୟରେ
କେବଳ ମୁଦରେ ସାତେ ଉନ୍ନେଇଶ
ଲକ୍ଷ ଲେବ ମର ପଢ଼ିଥାଏ ତ ପ୍ରାୟ ୫ ୨୪,
୧୩,୦୦,୦୦୦କୋ କର୍ତ୍ତା ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି
୧୦୦ ବିଲକ୍ଷ ଉପାର ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷ୍ଣୁ
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଳରେ ଲୋକେ ଏବଳ
ନରିତ୍ୟା କୁରି ସର୍ବ ଦେବ ହେବ ନାହିଁ । ଏମିମଟି
ବିଲକ୍ଷର ଭାବର ଉପାର ହେବ ନାହିଁ । ଏମିମଟି
ବିଲକ୍ଷର ଭାବର ଉପାର ହେବ ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନର ବିଅଳିବାରେ ହେଲୁ ପାଇନାହାନ୍ତି
କେବଳିକା ସବିଲ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାନ୍ତ
ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଏ । ବିଜ୍ଞାନର ବିଅଳିବାରେ
ବେପର ଘର କି ଥିବାରୁ ପ୍ରଗତିକର ବଢ଼ କରୁ
ହେଇଥାଏ । ଏହା ଠିକ ଚିତ୍ରର ପରିପର
ବିଲକ୍ଷ ପାଇନାହାନ୍ତି । ଏହା ପରିପର
କିମ୍ବିତ ପାଇନାହାନ୍ତି । ଏହା ପରିପର
କିମ୍ବିତ ପାଇନାହାନ୍ତି । ଏହା ପରିପର
କିମ୍ବିତ ପାଇନାହାନ୍ତି ।

ଏବଳିଟି ବିଲକ୍ଷର ଏହା ଅନେକାଂଶରେ
ସମ୍ପାଦନ କରି ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବେହାର ହେବାରରୁ ତଥାଯାଏ ଯେ
ଗ୍ରୀବା ରେଇଥିବାର ଦେବା ବିଷ୍ଣୁ ସତ୍ୟ ହେବା
କରିବାର୍ଥ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହେଲାଏ । ବାକିପରିବାରୁ
ଏ ସତ୍ୟବ ବାହାରିବ ।

ବିଲକ୍ଷର ନଗରରେ ଦେବା ପ୍ରାନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନରେ
ବିର୍ଭବେ ଉପରେ କିମ୍ବା ମନ୍ଦିରର କିମ୍ବା ମନ୍ଦିରରେ
ଦେବା ବିଷ୍ଣୁର ଅନ୍ତର ବିଲକ୍ଷର ହେବେଶ୍ୟ
ଅବସ୍ଥେ ମନ୍ଦିର କରିଥାଏ । ଏଥର ଅନ୍ତାୟର
ସରେ ଅନ୍ତାକ୍ଷର ନଗର ସବାରେ ଏହିରୁପ
ଅନ୍ତର ହୋଇପାରିବ ।

କୌଣସି ଏକପ୍ରାନ୍ତରୁ ତାବମୋରେ ଯେତେ
ତାମ ପଠି ଯାଇଥାଏ ଦେବାରେ ତାମ ହେବା
ବିଲକ୍ଷର ଆଜି ଆଜି ସ୍ଵାରରେ ସ୍ଵାରରେ
ତାମ ସେ ପ୍ରାନ୍ତର ପଠାଗଲେ ତାମ ହେବା
ଅର ଥରେ ମାସକ ଲାଗୁଥାଏ । ଗବର୍ନ୍ମେମେଖ
ରିଣ୍ଡ୍‌ପ୍ରାନ୍ତ କିମ୍ବା କରିଥାଏ । ଆଗମା
କାନ୍ଦିରୀ ମାହାତାରୁ ଏପକାର ତାମ ହେବା
ଅର ମାସକ ଗୁରୁତର ହେବ ନାହିଁ । ଏମିମଟି
ବିଲକ୍ଷ ସୁନ ଦେବ ହେବ ନାହିଁ । ଏମିମଟି
ହେବ ନାହିଁ । ଏହା ପରିପର ହେବ ନାହିଁ ।

ପାଯୋହିଅରରେ ଲେଖାଥାଏ ଯେ ଗଜ
ମାନରେ ବିର୍ଭବ ପଟ୍ଟିମ ପ୍ରଦେଶର ଦେବୋତ୍ତି
ଆମରେ କିମ୍ବିଥ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ଲୋକେ
ଜାଗା ଦେଇ ଗମାର ମନେଥାବେ । କୋଷ
ମିଥିକ ଧୂଳୀପ୍ରାଣ ପବନ ପଢ଼େ କୃତି ହେବା
ରେ ଏଥର ହୋଇଥାଏ ।

ପାରମହାତ୍ମାରେ ମହାକାର ସେଇଥାର ସିନ୍ଧୁକ ନିର-
ବିଲ ପ୍ରକାଶ ନାମର ପ୍ରକାଶର ପ୍ରଥମକର ରହିଥାଏ
ଏବଂ ପଦାର୍ଥ ଅନୁମାଦିତ ତ ମୁଦ୍ରାବିତ ହେବାର ନିର୍ମା-
ନ୍ଦିକର ମନମେଘର ଦର୍ଶନ ନମିତ ପ୍ରମୁଖ ଅନ୍ତରେ
ଦେଇ ରହ ପ୍ରମୁଖ କ୍ଷେତ୍ର କରିବାକୁ ନାହା କରିବେ ଯେମାନେ
କଟକ ପ୍ରିୟିକ୍‌କାନ୍ତାକ ବାର୍ଣ୍ଣାମୟରେ ତ କେବାପେଟିଅଟି
ପ୍ରସରେ ତ ଏହା କାହା ପାରାପରାପରା
ଦୋକାନରେ ଅନ୍ତବା ମାହାତାର କରାର ଅଥ କରାର
ଦର୍ଶ କରି ଗ୍ରାହିତ ହେବେ ।

ମଧ୍ୟର ପ୍ରାଚ୍ୟନାମେ ହେବାର ସବା ଦର୍ଶନ
କି ୦ / ବାବମାସର ସହି ମୂଲ୍ୟ ଦର୍ଶନରେ ଏହାକେ ।
ମୂଲ୍ୟ ୫ ୦୦ ଟଙ୍କା
ଶ୍ରୀ ସନ୍ଧାନମ ଦର

ଏହା ଏହ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବିଲକ୍ଷରଟକ ବିଲକ୍ଷର
ପାର୍ଥକାବେଳୀ ଉତ୍ତାରୁ ମହାବ୍ୟକ୍ତା ସ୍ଵପ୍ନରେ
ଲକ୍ଷଳ ଧର କୁଞ୍ଚିତ ତୁମି ଗୁର୍ବକଲେ ଓ ମହା-

ବୁଦ୍ଧ ମାତ୍ରେ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୨୯

୩୩ ଜୟ

ତା ୨୫ ରତ୍ନ ମାହେ ଅଗଷ୍ଟ ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା । ମୁ । ରତ୍ନବନ୍ଦ ୧୧ ନ ସନ ୧୯୭୮ ସାଲ ଶବଦାର

ଅଗିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୫୯
ମଧ୍ୟସଲଧୀର ଡାକମାସୁଲ୍ ଟେ୯୦

ମାନ୍ଦ୍ରାଚର ଦୂର୍ଭିଷ ଦିନକୁଦିନ ଅଗମୟ ହେଲେ
ହେଠାର ଅବସ୍ଥା ସତଃକୁରେ ଦେଖି ବିହତ
ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ କରିବା ସକାଗେ ମହାମାନ୍ୟ
ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନରଳ ସାହେବ ଏ ସପ୍ତାହରେ
ଦେଇଛନ୍ତି ସଭାବଦଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ କେଉଁ ଯାଦା
କରିଥାନ୍ତି । ଦୂର୍ଭିଷ ଶାସାୟ ନିମିତ୍ତ ନାନା
ଶ୍ଵାନରୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ଆସିବାର ଆରମ୍ଭ
ହେଲୁଣି ମାତ୍ର କଥତ ହୁଅର ଯେ ମହାମାନ୍ୟ
ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନରଳ ଦେବା ସାହେବ କରିବାକୁ
ରହୁଥିବ ନୁହନ୍ତି । ଦୂର୍ଭିଷର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଉଣ୍ଡିଯା ସହ୍ୟ କରିବେ ଏହିପରି
ହୁଏ କରିଥାନ୍ତି । ଏବାରଣ ଅବ୍ୟ ଭାବରେ
ବର୍ଷର କୌଣସି ଶ୍ଵାନରେ ଦେବା ସଂଗ୍ରହ
ସକାଗେ ସବ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ପଥକୁ କୌଣସି ସଂବାଦ ଲେଖିବାକୁ ରାତ୍ରି
ରୟ ଓ ଅମଜଳରଥା ଗଙ୍ଗା ବରକୁ ସେସୁଲେ
ସେମାନେ ଲେଖୁନେଣ୍ଟି ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାକ୍ଷାତକୁ
ଆବେଦନ ପଠାଇବା ସକାଗେ କିମ୍ବା ସାହେବି
ହେଲେ ଆମେମାନେ ଶୁଣିପାରୁ ନାହିଁ ।

ଏ ସପ୍ତାହରେ ଆମୋ ବର୍ଷା ହୋଇ ନାହିଁ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ କେବେ କେମନ୍ତ ମେଘ
ଉଠାଇ ଫୀସ୍ ଫୀସ୍ କରି ଦ୍ଵାରା ଖୋପା ପାଣି
ପକାଇଥାଇ ଏତିବିମାଦ । ଗଲିଯା ଜାଲରେ
ପୂର୍ବବର୍ଷରେ ଯତ୍କହିଁତାହାର ପାଣି ହୋଇଥିଲା ତାହା
ବୁଝି ଗଲାଗଲି । ଲୋକେ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ
ଗଲାକ ପ୍ରାୟ ମେଘକୁ ଗହି ରହିଥାନ୍ତି ।
ମୋଟବଳରେ କିମ୍ବା ଶୁଣିଯାଉଥାନ୍ତି କେବଳ
ଗତ ମହାନଦୀ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ ବଢି ବେଜେ
ଶ୍ଵାନରେ କିଲରେ ପଶି ଦୀବାରୁ ବହି ରକ୍ଷାଥାନ୍ତି
ଶ୍ରାବଣମାସ ଶେଷ ହେଲା ଅଥବା ବର୍ଷା ହେଲା
ନାହିଁ ଏହା ଭାଲ ପଦେ, ଦୂର୍ଭିଷର ଅଗଙ୍କା
ହେଇଥାନ୍ତି । ପୁଣି ଏତୁ ପାତା ଦେବଳ
ଏହିଲାରେ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ସମସ୍ତ
ହିନ୍ଦୁଶ୍ଵାନର ଅବସ୍ଥା ଏହିପରି ସବୁତାରେ
ବର୍ଷାର ବିଅଶ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ବିବେବ ରଖିବ
ଜାଣନ୍ତି ।

ଦୂର୍ଭିଷ ସୁଦି ସଞ୍ଚିକରେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ଭାରତୀକ ସଂବାଦ ଅସିଥାନ୍ତି

ସେସମସ୍ତ ଦୂର୍ଭିଷର ଅନୁକୂଳ ଅଟ୍ଟଇ ଚଳିଛି
ମାସ ତା ୧୮ ରତ୍ନରେ ୩୫୦୦୦ ହଜାର ପଦାଙ୍ଗ
ଦଶପଲଟଙ୍କ ଦେଇବର୍ଷକୁ ୩୫୦୦୦
ମଧ୍ୟସଲଧୀର ଡାକମାସୁଲ୍ ଟେ୯୦୦

ମୁଢି ମହାଶକ୍ତି ରମାନାଥାତୀକୁରଙ୍କର
ସୁରଖାର୍ଥ ଗର ସପ୍ତାହରେ କିମନିକାରେ ଗୋଟିଏ
ପଶ ହୋଇଥିଲା । ବଙ୍ଗଲାର ଲେଖୁନେଣ୍ଟି
ଗବର୍ଣ୍ଣର ସଭାପତିର ଅସନ ପ୍ରବନ୍ଧ କରିଥିଲେ
ଓ ସମସ୍ତ ଗ୍ରେହିର ସମ୍ବାନ୍ଦିଲୋକମାନେ ସଭାରେ
ଉପହିତ ଥିଲେ । କଣେ ଦେଖାଇବା କାରଣ ଲେଖୁନେଣ୍ଟି ଗବର୍ଣ୍ଣର
ବାଇକୋର୍କରଙ୍କ ପ୍ରତିକୁ ପ୍ରଥାନ୍ ଇଂରଜର
ପୁରୁଷମାନେ ଦେଖାଯି ଲୋକଙ୍କ ସହଜ ସଭାରେ

ବସିବାର ଶୁଣି ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତର
ହୋଇଥାଏଁ ଓ ଏହା ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ସାମାଜି
ଗୋରବର ବିଷୟ ନୁହର । ପ୍ରକୃତରେ ମୂର
ମହାଶକ୍ତି ସକଳ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କଠାରେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆଦରଣୀୟ ଥିଲେ । ମୂର ମହାଶକ୍ତାଙ୍କ
ସ୍ଵରଣ ଚିତ୍ତ ପ୍ରାପନ କରିବାର ସମ୍ଭାବେ ହିର
ହୋଇ ଉଛି ପାଇଁ ରେତା ସଂତ୍ରତ କରିବାର
ଧ୍ୟୟ ହେଲା ଓ କେବେଳ ତଣ ଦେଖାଯି ଓ
ବିଦେଶୀୟ ମୋରବର ସମ୍ଭାବ ଉଦେଶ୍ୟା-
ନୁହରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସକାରେ ଗୋଟିଏ
କିମ୍ବି କିମ୍ବକୁ ହେଲା । କି ପ୍ରକାର ସ୍ଵରଣ ଚିତ୍ତ
ରହିବ ତାହା ଉକ୍ତ କିମ୍ବି ପ୍ରିର କରିବେ ।

ଗର ସପ୍ରାହର ଭାରତୀୟମାନଙ୍କରୁ ଜଣା-
ସାଏ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ସ୍ଥଳରେ ଥିବା କେବଳ
ତେଜିମୁହୁର୍ତ୍ତରେ ଆଜି ସମସ୍ତ ସଂକାଦ-
ପତ୍ର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ବଳଗରଧୀରେ କୁମ୍ଭମୁ-
ମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଉତ୍ସବାଣ୍ଣର ବିରୁ-
ଦିରେ ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞାପତ୍ରରେ ସାକ୍ଷର କରିଥିଲା ।
ଦେଖାରେ ଏବଧିନରେ ୧୨୭୫ ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ
ଓ ବାଲକ ଅତି କଷ୍ଟରୁ ପ୍ରକାରରେ ଥାଣ
ଆଇଥିବାର ଦୋଷିଯାଏ । ଏଣେ ଭୁର୍ଜର
ସିଂହମାନେ ମହାଜନ ଓ କୁନ୍ଦିଧାରକର
କୁପରମର୍ତ୍ତରେ ବଳକାନ ପରି ଦିକ୍ଷଣ
ପ୍ରଦେଶରେ ଶ୍ରୀଶିଖାନାନଙ୍କ ବଧ କରିବାର
ସଂକାଦ ଅସିଥିଲା । କଥିତ ହୁଅଇ ଯେ
ଏମାନେ ଗୋ ୩୦ ଟା କିର୍ଣ୍ଣାନର ଏକ ୫୦୦
ପୁଲିଘର ପୋଡ଼ିଦେଇଥିଲା । ବଳଗରଧୀରୁ
ପଳାଇଯାଇଥିବା ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି କ
୧୦୦୦ ଟାରୁ ୧୫୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଳିଷ୍ଟ ଥାଣ
ମାରିଥିଲା ବା ଫୋଡ଼ିଯାଇଥିଲା ତ ଗୋଟିଏ
ଗ୍ରାମ କଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ଏବନ୍ତରୁ ପତ୍ର
ଦେଲେ ବୁଝି ପରି କରିବାର କାହିଁ ଅନ୍ତର
କଥିଲେ ବୁଝି ସମ୍ଭାବର କାହିଁ ଅନ୍ତର ।
ସେ ଅନ୍ତରଥାର ଲାଗି ସ୍ଥିରରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ
କି ଥିଲେ ଏତେ ଶିର୍ଦେଶୀ ମହାପ୍ରାଣୀ ବଧ
ହୁଅନ୍ତେ କାହିଁ ।

ବରଳାର କେଉଁ ଜଳରେ କେବେ ଶୁଦ୍ଧ
ଅଛି ଗତ ଦୂର ସପ୍ରାହ ହେଲା ଉଛିର ବିବରଣ
କଲିବାର ଗରେଣେ ଶୁଧା ହେଉଥିଲା । ଗର
ସପ୍ରାହର ଗରେଣେ କଟକ ଓ ପୁରୁଷ ବିବ-
ରଣ ଜଳଲିଖିବୁଥିଲେ ଲୋକାମ୍ଭିଲା । ଯଥା—

କଟକ ଜା ଶ ରଜ ଅଗସ୍ତ ସନ୍ ୧୯୭୭
ଦିନର ଶବ୍ଦରେ ଶୁଦ୍ଧ କଟକ କଟକାରୁ ସେ ୨୩
ମୟୋରରେ ସେ ୧୯୫ ଓ ଦିନିଶବ୍ଦରେ
ସେହିର । କଟକ ଦାରାହାର କଟକାରୁ ସେହିର
ଲୋକାମ୍ଭିଲା । ବିଥିଲ ଫରଲ କଟକ ହେବାର
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ମୂଲ୍ୟ କଣା ହେବ । କଟକ
ମୟୋରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ମହିନ ଗରୁଳ ଥିବାର
ଶୁଦ୍ଧମୁଖ୍ୟ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ । ଗର କଟକ ସବୁ
ରେ ବଜାରବାଟେ ଏକଲକ୍ଷ ଦିନିଶବ୍ଦରେ
ମହିନ ଗରୁଳ ରାଷ୍ଟ୍ରାନ୍ତା ହୋଇଥିଲା । ଶୁଦ୍ଧବାଲି
ଗଞ୍ଜାମ ହୃଦ୍ବବକାଟେ ଅନ୍ତର ୨୦ ଦିନାରମହିନ
ରାଷ୍ଟ୍ରାନ୍ତା ହୋଇ ଥିବାର ଅନୁମାନ ବଳେ ପ୍ରକାଶ
ମାସ ଏକଲକ୍ଷ ମହିନ ରାଷ୍ଟ୍ରାନ୍ତା ହେବ ଓ ଏ
କଟକ ତାହା ସହିତରେ ସହିତରେ । ଯାତ୍ରିକ
ବଳିବାରୁ ଏକ ଦେନ୍ଦ୍ରିଯାତ୍ମକ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ,
କାଶିର ଓ କଲମ୍ବୋରୁ ଅନେକ
ଶୁଦ୍ଧ ରାଷ୍ଟ୍ରାନ୍ତା ହୁଅଇ ଏପ୍ରକାର ରାଷ୍ଟ୍ରାନ୍ତା
ହେବାରୁ ବର ଉଚି ହୋଇ ଅଛି ମାତ୍ର କଟକ
କଟକ ମେରେ ଭାବନା ବରିବାର କରଣ କାହିଁ
ଯେଉଁ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକେ ଶୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ହେବ
ସମସ୍ତକ ଘରେ ଥାନ ଅଛି କେବଳ ସହିତରେ
ଥିବା ଶୁଦ୍ଧ ନ ବରିବା ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକରୁ
କିମ୍ବା ବାହୁଦ୍ଧାରୀ ।

ପୁରୀ ରା ୧୦ ରଜ ଅଗସ୍ତ ସନ୍ ୧୯୭୭
କଲିବାରେ କଟକ ନରମ ହେବାରୁ ରାଷ୍ଟ୍ରାନ୍ତା
କଟକ ପରିଥିଲା । ଏ ସପ୍ରାହରେ କେବଳ
୧୨୨୨ ହନ୍ଦର ଶୁଦ୍ଧ ଓ ୨୫୮ ହନ୍ଦର ଥାନ
କେବଳବାରୁ ପରିଥିଲା । ଦିନ ଭାବା ହୋଇ
ଅଛି ଏ ଅନ୍ତର ହେବିଥିଲା । ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ମହିନ ୨ ୫୪୮ ଓ ଶୁଦ୍ଧବାଲିରେ ୨ ୫୪୮
ମୋଅଧିକରେ ମହିନ ୨୯୮ ଏ ଲୋକାମ୍ଭିଲା
ରାଷ୍ଟ୍ରାନ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କାହିଁ ହେବାରୁ
କଟକ କଟକରେ ୨୨୦୪ ହନ୍ଦର

ଓ ଶୁଦ୍ଧବାଲିରେ ୨୨୦୫ ହନ୍ଦର ରହିଥିଲା (ଏବଂ
ଏକ ପାଇଁ ୨୨ ମହିନ ହେବ)

ଜପରିଶ୍ରୀତ ବିଥିଲାନାନ୍ ହେତେଦୂର ଶିର-
ଶୁଦ୍ଧ ତାହା ପାଠିବାନେ ବିବେଚନା କରିବେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଏତିବ ଶୁଦ୍ଧ ଯେ ଅଗମା
ଫରଲ ଉପରେ ସବୁ ନିର୍ଗର କରଇ । ବାସ୍ତବ-
ରେ କଟକ ଶୁଦ୍ଧ ପକ୍ଷରେ ଏହିକଥା ବୋଲି
ଯାଇ ଅଛି ଯେବେ ଫରଲ ରାଜ କଟକ କଟକ
ଓ ଅବସ୍ଥା ରାଜ ଫରଲ ହେବା ପକ୍ଷରେ
ଅନେକ ସନ୍ଦେଶ ଅଛି ତେବେ ରାଷ୍ଟ୍ରାନ୍ତା ହେବୁ
ବାହୁଦ୍ଧାର ବିପଦରେ ପକ୍ଷବାରୁ ହେବ ।

ଅନ୍ତରବ ବେଠକ ।

ଗର ସପ୍ରାହର ପଦିବାରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର
ବଳେକ୍ତର ଶ୍ରୀଶବ୍ଦ ଉତ୍ସବ ମାହିନକ କୋ-
ଠିଠାରେ ଯେଉଁ ବେଠକ ହେବାର ସମ୍ଭାବ
ଅମ୍ବେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା ଅତି ସନ୍ଦର-
ଭୂଷି କଷାହିତ ହୋଇଥିଲା । ଲାଭକ
ଶିରଶୁଦ୍ଧ ଓ ଦେଶୀୟ ରାଜୁଲେବ ସମସ୍ତର
ହୋଇ ଅମ୍ବେମାନ ପ୍ରମୋଦ କରିବାର ଏହି
ପ୍ରଥମେ ଦେଖା ଗଲା । ଏଠାରେ କାହିଁ କି
ପ୍ରଥମ ନଗରମାନଙ୍କ କିତା ଅନ୍ୟ ବୋଲିବି
ଠାରେ ଏଥର ହେବାର ଶୁଦ୍ଧ ନାହିଁ । କେବଳ
ମେଲନପୁରରେ ଶ୍ରୀଶବ୍ଦ ଦାରାନ ସାହେବ
ଏ ବିଷୟର ଅନ୍ତରାକ କରିଥିଲେ । ଏଥିଥେ
ଏ କଟକ ଅନେକ ନଧାସବାନ୍, ଗାଥୁର୍ ଦୟାବନ୍
ଇଂରାଜି ରାଜୁ ହାତିନ ହୋଇ ଅବିଥିଲେ
ଓ ପିତା ମାତା ଶୁଦ୍ଧ ରେବକ୍ତୁ ପ୍ରତାଳକ ଓ
ବିଷ କରିବାଗ୍ରହ ସମସ୍ତରେ ସେହାହିତ ହେବ-
ଇଥିଲେ ଏମନ୍ତ କ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେମାନଙ୍କର
ନାମ ସୁରଣ କରି ଲୋକେ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାର
କାହିଁ ଓ ତାହାକ ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତର ।
ଅବସ୍ଥା ନାମ ଏକା ବାହିମ କରିବାର ଅନ୍ତର
ଯାହାର ସହିତମାନ ଭାବନା କରି ଲୋକେ
ଅନେକ ହେବିଥିଲୁ । ବିନ୍ଦୁ ଏମାନେ ସମ-
ପ୍ରେ ଲୋକଙ୍କଠାରେ ବାହିମ କୋଲି ପରିଚିତ ।
ଦେଶୀୟ ରାଜୁଲେବକୁ ଅଥର କରି ହୋଇରେ
ସାହାକ ହେବିଥିଲେ ତାହାଙ୍କର ବାହିମ କର
ନନ୍ଦ କଥା ବୁଝିଥିଲେ ଓ ମୂରବିପର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଶୁଦ୍ଧ କରିବାର କାହିଁ
ଯେହିକଥାରେ ଶୁଦ୍ଧବାଲିରେ ଉପରିଶରେ ଯେଉଁ

ମଜଳିର ହୋଇ ଥିଲା ଉଚ୍ଚରେ ଏଥର ସୂର୍ଯ୍ୟାତିଥିର ଶୋଭାର ବିଭିନ୍ନ ସାହେବ ଜାହାରୁ ବିଦ୍ୱାର ଓ ପରିବର୍ତ୍ତର କରିଥିଲା । ବୈଠକ ହେବାର କିଛିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଅପଣା ମାନସ କେହାଁ ଦେଖିଥିଲା ଭାବୁମୁକ୍ତିକାଙ୍କତାରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାରୁ ସମସ୍ତେ ଶୁଣି ମହା ଆନନ୍ଦର ହେଲେ ଓ କପକାରରେ ଏ ଅରିଜନବ ବ୍ୟାପାରଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେବ ଦେଖିବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କର କୌତୁକ ବରିଲା । ବୈଠକର ଆମନ୍ତରାଗର ଯେତେବେଳେ ବାହାରିଲା ଜାହା ପାଠକର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ଵରୁ ବିରକ୍ତ ହେଲେ କାରଣ ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ସାହେବ ସ୍ଵପ୍ନ ପଦମାନ ପଠାଇ ନ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ବାବୁ ରଜଲାଲ ବାନ୍ଦର୍ଯ୍ୟା ସେ ପଦମାନ ଲେଖିଥିଲେ ଓ ଲେଖିବାର ଭର୍ଜିଗୁ ପଦମଣ୍ଡିର ଅନୁରୋଧ ଅପେକ୍ଷା ଅଥବକ ସମନ ପ୍ରାୟ କଣା ଯାଉଥିଲା । ଯାହା ହେଉ ଏଥରେ ପ୍ରାୟତ ବିଭିନ୍ନ ସାହେବଙ୍କ କୌଣସି ଶୁଣି ଲକ୍ଷତ ନ ହେବାରୁ ଆମନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜାହା ମନରେ ନ ସେଇ ରୁଦ୍ଧ ଏ ଗ୍ରାୟ ସମୟରେ ସାହେବଙ୍କ କୋଠିଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ଏ ନଗରବାସୀ ପ୍ରଥାନୀ ଜମିଦାର, ଅଦ୍ୟାତର ବଜା ଉଦ୍‌ବିଳକ୍ଷ ମନ୍ତ୍ରରୁ ଗୁରୁତବର, ସମସ୍ତ ତେଷ୍ଠୀ ବଳେକଟର, ମୁକ୍ତଃପା, ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ଉଚ୍ଚ କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଜଳି ଦେଶୀୟମୁଖେବଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ଏହି ମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ବଣ ହୋଉଥିଲା । ଅର୍ଥ କିମନ୍ତର ଉଚ୍ଚର ବାରକମାଟରୁ ଏମ୍ବେମାନେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କାହିଁ କି ମିଳା ଦିଅଗଲା ଥିଲା ଅଥବା କାହାର ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କାହାର ହୋଇଥିଲା । ଏବେଠକି ଯେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସୁଖକର ହୋଇଥିଲା ଅମ୍ବେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତ କର ନ ପାରୁ । ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଏହି ଅପା ସେ ଏପର ବୈଠକମାନ ସମୟରେ ହେଉଥାର ଓ ଉଚ୍ଚର ଓ ଦେଶୀୟ ଭାବୁମୁକ୍ତିକାଙ୍କର ପରିଷରକୁ ଆମନ୍ତର କର ସଭାବ ବର୍ଦ୍ଧନ କରନ୍ତି ।

ମାକର୍ଷଣ ସାହେବ, ପ୍ରେବ ସାହେବ ଫେରୁ ସାହେବ ହାଶୁଲୀ ସାହେବ ପ୍ରଦର ଉଚ୍ଚରେ କରିବାରେ ମନ୍ତ୍ରର ଉପରୁ ଥିଲେ ପାଶା, ସତରଙ୍ଗ, ଜାପ ପ୍ରଦର ଜେଲରେ ସମସ୍ତେ ମନ୍ତ୍ର ଥିଲେ । ଉଚ୍ଚର ଓ ଦେଶୀୟ ବୋଲି କୌଣସି ପ୍ରଦର ନ ଥିଲା । ସମସ୍ତେ ମିଶାନିଗି ହୋଇ ମହା ଆନନ୍ଦରେ ରୁଦ୍ଧ ଏ ୧୨ ଗ୍ରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ତ୍ର ଥିଲେ । ସାନୀତର ଜାତି ଚର୍ଚା ନ ଥିଲା । ତେବେ ବିଶ୍ଵରୁ ବିତାର ବାଦ୍ୟ ହୋଇ ଥିଲା ଓ ଶ୍ରୀପାତ୍ର ହୋଇ ଥିଲା ଏବେ ବିଶ୍ଵରୁ ଯାଇଥିଲେ ସମ୍ଭାବ ସିଲେନ୍ (ଲଙ୍କା) ହୀପର ତଥା ଯଦ୍ବିଷ ନିସ୍ତର ହୋଇ ଥିଲା ।

ତାହାକୁ ଘର ଗୁମ୍ବରେ ବାନ୍ଧି ଜାହା ଗାଲରେ ପିଠାଖତକା ଗରମ କରି ଦାଗ ଦେବାରେ ସ୍କାର ଜାଲଗ ମନେ କି ହଣ୍ଡା କଠିନ ପରିପ୍ରକାଶ ସହିତ କାରାବାପ ଦଣ୍ଡ ଆଇଥାଛି ।

ବିଲକତା ହାଇବୋର୍ଡର କଳ ଫିଅର ସାହେବ ଅନ୍ତର୍ଦେଶ ହେଲା କରିରେ ଉତ୍ସପା ଦେଇ ବିଲକତା ଯାଇଥିଲେ ସମ୍ଭାବ ସିଲେନ୍ (ଲଙ୍କା) ହୀପର ତଥା ଯଦ୍ବିଷ ନିସ୍ତର ହୋଇ ଥିଲା ।

ଶୁଣିଲୁଁ ସେ ତେମାନ ପାଶା ଫେରୁ ନଗରରେ ରୁଦ୍ଧ କ୍ଷୟଲାର କରିବାର ସମ୍ଭାବ ଯେଉଁଦିନ କଲାକାରୀ ପରିଷର ଆନନ୍ଦର ଏହି ଅପା ସେ ଏପର ବୈଠକମାନ ସମୟରେ ହେଉଥାର ଓ ଉଚ୍ଚର ଓ ଦେଶୀୟ ଭାବୁମୁକ୍ତିକାଙ୍କର ପରିଷରକୁ ଆମନ୍ତର କର ଥକ୍ଷ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଥିଲା ।

ହୁଗୁଳୀ ନମୀଲ ସୁଲାର ହେଉମାନ୍ତର ବାବୁ ବ୍ୟକ୍ତିମୋହନ ମନ୍ତ୍ରିକ ଅଣିଷ୍ଟଗୁ ଉତ୍ସମ୍ଭେଦର ହୋଇ ବାବୁ ତୁବେର ମୁଖ୍ୟଧାକ ଅଧୀନରେ ନିସ୍ତର ହୋଇ ଥିଲା ।

ଲଣ୍ଠିଯାକ ତେଲିଭିତସରେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ତ୍ରାବ କାହାରି ଲେଖାଥାଛି । ପାଠକଙ୍କ କୌତୁକବକାଗେ ଏଠାରେ ଉଚ୍ଚର କଲୁଁ । ଯଥାଜଗେ ମନ୍ତ୍ରାବ ଆଲୁଅପକ୍ଷର ସାତରେ ଦୂର ପାଇରେ ଥାତ୍ର ହୋଇ ବୃକ୍ଷମାନ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଥିବାର ଅପାର ବାଟରେ ରୁଦ୍ଧ ଯାଉଥିଲା । ମାଦକ ବିଲରେ ଗୋଟିଏ ଥିଲୁ ନ ହେବାରୁ ବାଟରେ ଦୂରପାଖ ମାନ୍ତ୍ରି ଶୁଣିଲୁଁ ପ୍ରଥମ ଗୋଟିଏ ଗର୍ବ ଦେବରେ ଧକ୍କା ଲୁଗିଲା । ମନ୍ତ୍ରର ହୁଁକ ଥିଲେ କି ହେବ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଚ୍ଚରାକୁ ପାଶେର ନାହିଁ ସୁତରାଂ ଧକ୍କା ଲୁଗିଲା ମାଦକେ ମୁଣ୍ଡରୁ ଶୋପି ବାହାର କର କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ କିମ୍ବୁ କହି ଅଗରୁ ବରିଲା । ପୁଣି ଗୋଟିଏ ଗର୍ବରେ ଧକ୍କା ଲୁଗିବାରୁ ସେହିପର ବୌଜନ୍ୟତା ପ୍ରକାଶ କର ବାଟ ଉପରେ କିମ୍ବୁ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ବୋଇ ଅଗ୍ରପର ହେଲା । ଅଥବାଦର ଯାଇନାହିଁ ପୁଣି ଗୋଟିଏ ଗର୍ବରେ ଧକ୍କା ଲୁଗିଲା । ଶେଠାରୁ ସେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ କହିଲା “ନା ଏ କିମ୍ବୁ ହେଲା ନାହିଁ, ବିରକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରାବ ଏବାଂ ଦେଇ ଅସ୍ଥାନ୍ତରୁ ମୁଁ କେରେଥରେ କ୍ଷମା ମାଗଥିବ, ଏ ସମାବେଶିତା ବାହାର ସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଏହଠାରେ ବସି ରହୁବ” ।

ଯାକଷୁରରେ ମୋଟ ଚାରିଲ ଟଙ୍କାକୁ ସେ ୧୨ ର ଓ ସବୁ ଚାରିଲ ସେ ୩ ର ବିକିଷ୍ଟ ହେଉଥାର । ସବୁଆଢ଼େ ଏବା ନର ।

। ପ୍ର । ବରୁଆଁ ପୁରୁଷୋଭମ୍ବର ନବାବ ଫକାର ବାରିବ ଅପଣା ପ୍ରାୟ ବାରିବ ଦେଖି

Digitized by srujanika@gmail.com

ଟ ୫୦୦ ଛା ଶେର ଯାଇଥିଲୁ । ଶେରମାନେ
ଧର୍ମପତ୍ର ହାହାକୁ ପୁଲ୍ଲସ ଜହିର ଅନୁଷ୍ଠାନ-
ରେ ଅଛନ୍ତି ।

ସଙ୍କ ୧୯୭୭ ସାଲରେ ଭାରତବର୍ଷୀୟ
ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅଥବା ଜୀବରେ ୪୭ ଖଣ୍ଡ ଜାହାଜ
ଜିଲ୍ଲାମଣ୍ଡଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୨୫ ଖଣ୍ଡ ଜାହାଜ
ବିପଦରେ ପଢ଼ିଥିଲା । ଏଥମ୍ବୁ ଦର୍ଶକାରେ
୨୨ ଜଣ ମନ୍ଦ୍ରୟ ମର୍ଯ୍ୟାନ ଆହୁତି । ସଙ୍କ
୧୯୭୭ ସାଲରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବର୍ଷ
ଏତେ ଦର୍ଶକନା ହୋଇଛନ୍ତି ଥିଲା ।

ତୁରବକୁ ସ୍ଥିତ ଅହନଦ ଖୋଲନେବି-
ଏପରା କାନୁଳକୁ ହୁଇ ହୋଇ ଅସିଥାଗନ୍ତା
ବମେଇରେ ପରୁଷ୍ଵବାବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ୧୯୫୩ ଜୟ
ହରମୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବମେଇରେ ଥବା
ତୁରକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଏହି ଆଉ କେବେ ଲୋକଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ନେଇ ସେ କାନୁଳକୁ ଯାଇଥାଗନ୍ତା ।

ସମୁଚ୍ଛେଣ ହାମରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଜଣେ
ଦେଶୀୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ଯାନ ମାହରୁ ଏକହଙ୍କାର ୪୯
ବେଳନରେ ମହାମୂର୍ତ୍ତି ଦରବାରର ଅଗ୍ରିଷ୍ଠର
ସେହେଠରୀ ପଦରେ ନିସକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ମୁହଁର ପଥାଣିଲାଲ କିବାହର ବ୍ୟୁତି ଲାଗଇ
କରିବାର ଚେତ୍ତାରେ ବର୍ଗବର ଲାଗିରିବା
ଅଛନ୍ତି । ଗଜ ମାସରେ ଅଯୋଧ୍ୟାର ଏକ
ଛିଲୁଙ୍କ ରରେ ଗୋଟିଏ ପରି କରିଥିଲେ ତେ
ସେଠାରେ ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧିର ତାଳୁକଦାର
ଅନ୍ୟ ଉପକର୍ତ୍ତା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉପରୁଷ ଥିଲେ
ମୁହଁରିଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ଦୟାଳ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଏହା ଜହାସିଲ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାର
ବିନ୍ଦୁ ବପିବାର ପୁର ହେଲା । ମୁହଁରିଙ୍କର
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଧନ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ମାନ୍ଦୁକ ପ୍ରଦେଶରେ ସହାର୍ଦ୍ଦ ମଂମାନ-
ଜିର ତଡ଼ାବଧାରଣ ସକାଗେ ଏକଜଣ ସେ-
ହେଠିରୁ ମାନ୍ଦୁକ ଏକହଜାର ଟଙ୍କାରେ କିମ୍ବକୁ
ହେବାର ହିର ଦୋଇଅଛି । ପ୍ରଥମରେ ଏବଂ
କଣ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏ କର୍ମରେ ଲିସ୍ତକୁ ହେବାର
ବମ୍ବାବନା ଥାଏ । ଏ ବ୍ରାହ୍ମଣଟି ଅନେକ ଦିନରୁ
ପରକାଣ ବର୍ମ ବରୁଆରୁଣ୍ଟି । ସବୁ ପ୍ରଦେଶରେ
ଏଥର କଣେ କର୍ମଗର କିମ୍ବକୁ ହେବାର
ତତ୍ତ୍ଵବିବାଦ ।

ବର୍ଷମାନକୁ ଏହିବ୍ୟକ୍ତି ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଙ୍ଗଳୁ
ଲେଖିଥାଇଲି କି ଦୋର ଜଳ ଶାସନ
ପିଲାତ ସହେବ କରିଲ ଆଚ ଘରମ ଜଳ
ଅଟନି । ଜାହାଙ୍କର ସହିତର ଓ ସୁରାସନ

ଦେବ୍ତା ଲୋକମାନେ ଭାବୁ ପ୍ରଶାଂସା କରୁଥିଲୁଣି
ସେ କଚେଶର ସମସ୍ତ ବର୍ମ ଉପରେ ସ୍ଵଧୀନ
ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥିଲୁଣି ଓ ଉହିର ଧଳ ଏମନ୍ତ
ହୋଇଥାଏ ଯେ ଅମଲମାନେ ଉତ୍ତରାଚନେବା
ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ ସେ ଜଣେ ବିକଳଣ
ସିରପ୍ରାଦାର ବାକୁଡ଼ାରୁ ବାହି ଥିଲି ଅଛନ୍ତି ଓ
ଜାହାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥାଉ ଦୁଇ ଏକ ଜଣ
ଯୋଗ୍ୟ କରିବା ଅଛନ୍ତି ।

ହୁଏ କରିଲାଇ ପଦ୍ମା ଓ ନେତାକୁଳମାନ
କର ଗଣ୍ଠରତା ମାଥ କରିବା ସକାରେ ଗବା
ଶ୍ରୀମେଶ୍ଵର ଇଣ୍ଡିଆ ୪୫୦୦୦୮ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି ଦେବା
ର ମଞ୍ଜୁର କରିଅଛନ୍ତି । ଏକଜଣ ଡେବିଟ
ମଲେବେଳେ ଆଧୀଷ୍ଟରେ ଏ ପାର୍ମିସ୍ ହେଲା

ତେଜିଷ୍ଠସୁମ୍ବାଦ ଶଶିଆହୁରୁ କି ରାଜୁନବି
ମୁସଲମାନମାତେ ଦୁର୍ବଳ ସାହାଯ୍ୟ ଫଣ୍ଡରେ
୫ ୨୩୦୦୦ ଲକ୍ଷ ରେବା ଦେଇଥିବାରୁ ଓ
ମଣ୍ଡାଲେ ନଗରରୁ ଏଥରୁ ଅଧିକ ୫ଲକ୍ଷ
ରେବା ସର୍ବ ଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧାନ୍ତରେ ।

ବୁଲ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଫଣ୍ଡରେ ହାରଦ୍ଵାରା ଦିନ
ଶିଯାମ ଓ ୨୫୦୦୦୮ କା ଚେଳା ଦେଇଥିଲା
ଏତଙ୍କା ସହିତ ସେଠାରେ ଓ ୨୫୦୦୦୮ କା
ଦେବା ଉଠିଥିଲା । ପଠାଣମାନେ ଏ ସମୟରେ
ଆଗ୍ରା ବିଦ୍ୟାକ୍ଷତା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଏବୁଥିଲେ ସକଷ୍ଟୁଆରିଟିଙ୍କ ଜୀବନର ସାରାଞ୍ଚ ଦେ
ଉଦୟମ ମଧ୍ୟମ ଶ୍ରେଣୀ ଡାକେନ୍ତରୁ ନମନ୍ତେ ମାହିର ଟାଙ୍କ
ଦେବନନ୍ଦରେ ଏକଳା ହେତୁମାନ୍ତର ପ୍ରେସ୍‌କଣ୍ଟନ୍ ଯେବୁଥି
ମାନେ ଏଥେବେଳେ ପରିପାରେ ଉକ୍ତାନୀ ହୋଇ ଶିଖିବା
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୁରକ୍ଷା ମର କହିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଅବେ
ଦଳ ସବାପେମା ଆଦରଣୀୟ ହେବୁ । କର୍ମଚାରୀଙ୍କମାନେ
ଏ ପ୍ରକାଶପତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତି ସହ ଅବଳମ୍ବେ ବାଲେଦର କଲ୍ପ
ହୁଲ ସମ୍ବଲ ଶ୍ରେଣୀ ଗୋଟିଏ ମହାଶୟକ ନନ୍ଦକା
ଅବେଦନ କରିବେ ।

ଯୋଗ୍ୟତା ଦେଖାଇଲେ କମଳାରୁ ବେଳକ କି
ହୋଇଥାଏବ ମନ ।

୨୧୮ | ୨୭) ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ମୋହନ ପାତେ

ଦର୍ଶକ ।

ବଙ୍ଗଦେଶୀରୁ ସନ୍ତୋଷ ପାଲ ଆମ୍ବଲିଙ୍କ

ବିଜୟନାଥ ପାତ୍ର ଅଳ୍ପମାତ୍ରେ

ମହା ନିରବିଦ୍ୟାଲୀଙ୍କର ଅଗ୍ରଭାବ ୧୯୫୪ ଫେବୃଆରୀ
* ସର ଆର୍ଥିମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଭାବ ସେଇଁ ମାତ୍ରରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦୂରାଖ୍ୟ ଥାଏଁ ସମ୍ଭାବନା ଉପରେ କେବଳମଧ୍ୟ ଦେବୁ ମାତ୍ର
ହେଉଛି ଏବଂ ବରାନ୍ତୀରୁ ନେବା ବନ୍ଦୋଧମୁକ୍ତରେ ବିଭିନ୍ନ
ସାଲ ଆ ୧୯୭୨ ଖା ୨୭ ବି ବିଧାକୁଳୀମେ ସେମାନଙ୍କ
କର ଟଙ୍କା କରିପଣୀ କରିବାରେ ଅଗ୍ରଭାବ ହାଜି ଉପରେ

ଦୂର ପ୍ରସ୍ତର ହାତ ପ୍ରକୁପ ହୋଇଥିଲା ଏହି ମୋହିର
ଦଶବରାତ୍ରି ଦିନ ଯେ କେଇନାହିଁ କଣ୍ଠ ଜାଗ୍ର ନର୍ଧରଣି
ଦେଖିବାକୁ ଲାଗୁ କମେ ବନ୍ଦିବଳ ହୁତା ବେରେ ଏହି ଦିନ
କବେଷ ଫୁଲିବା ଅନ୍ୟରେ ରଚି ଦିନିଶ୍ଚିନ୍ମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ-
ମୂର୍ଖ ମାତ୍ର ଗାହା ଦେଖିଯାଇବେ ଏହି ଟଙ୍କ ଦିନି ଦିନିପରି
ଏହି ମଧ୍ୟରେ ପେରେ^୧ ବିଦୁତ ମାମିଲେଖାତ୍ରକ ସେ କଣ୍ଠି
ମାନକୁ ଏହାହାର ଏହି ଅଳ୍ପ କବରିବ ସେ ମେଲାନଙ୍କ
ମାନର ପାର୍ଶ୍ଵର ସେଇ ତଥା ମେଲାନଙ୍କ ବନ୍ଦି ମାପ
କରୁ ଦିନ ବେମାରେ ଅଛି ମିରନ୍ଦିପାଇଟିର ଫେରୁଦାମୀ
ଗାଲୁ ନିୟମାନୁଷ୍ଠାନେ ଦେଇବ ତଳା ଦେଇ ପାଇ ୧୯୭୭
ମେହିଦା ଅପ୍ରେଲ ମାସ ତା ୧ ବିଷରେ କି ଛାହୁ^୨ ପୂର୍ବ ପାଇନ୍
କରୁ କୁର୍ବା ମାସ ତା ୧ ସତ କି ଛାହୁ^୩ ପୂର୍ବ ପାଇନ୍
କରୁ କୁର୍ବା ମାସ ତା ୧ ସତ କି ଛାହୁ^୪ ପୂର୍ବ କୁର୍ବା କରୁଥିଲୁ
ପାଇ ୧୯୭୮ ମେହିଦା ନାହୁରୁଲୁ ମାସ ତା ୧ ବିଷ କି ଛାହୁ^୫
ପୂର୍ବ କରୁଥି କରୁ ଦେଇଥିବ କି ଦେଇବ କାଳାବାଦର
ଆଶ୍ରାଦିବ ସନ୍ତି ତଥା ସେଇ^୬ କୁର୍ବାକୁ ଉପରିବିନ୍ଦେ
ସେହି କେବୁ ବସା ପାଇଥିବ ରହିମଧିର ସେହି କାଳାବାଦର
ଯେଇ^୭ ଓ ୧୬ ମିନିଟ ତାହା କୋରକ ନିରମ କରି ଦେଇ
ତଳା ଆଦୟ ବସାବା ହନ୍ତେ ଅଳମ କମେ ଅଳାକାନ୍ଦ
ଯେଇ^୮ କାର୍ଯ୍ୟ ବସାବାକୁ ଅଳନିବ ଏହି ତାହା କର ଦେଇବ
କାଳ ତଳା ଆଦୟ ବସାକିବ ପ୍ରକାଶ ଆହ କି ଏହିବିନ୍ଦ
ସେ କେବୁ ଅପରି ବସାବାକୁ ମର୍ଦ୍ଦୀ ସେ ଏହି ମୋହିର
ମାର ଗାଇଥିବ କି ୧୦ ନ ମିଶିତ ମଧ୍ୟରେ ବସିବ କରି
ପରେ କରେ ଧୂଶାରିବ ତାହୁ^୯ ତା ୧୦ ସତ ମାହେ କରି
କର ୧୯୭୯ ମେହିଦା ।

ପ୍ରକାଶ ଆଲକ ପ୍ରଥମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ସ୍ଵାମୀ କହିବିର ମିଳିବ
ଶେଷ ହୋଇଥିବାରୁ ଟଙ୍କା ପଲେବିର ଦାଳ ଦେବନାଥ
ଲକ୍ଷ ଦୂରତ୍ବ ଦାଳକ ଟଙ୍କା ଅଧାର କରିବାରୁ ହେବ ।
ତାହା କହିଛି ଏହାର ମାତ୍ରାରେ ଏହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର ।

H. HANDLEY

ପାରକ୍ଷମ୍ୟାବେ ମହାକଳ ସେଇଥାକୁ ସିଦ୍ଧନ୍ତ ଦର୍ଶନ କରୁଥାଏ ନାମକ ପୁଣ୍ୟକର ପ୍ରଥମକଲ ଜାଗନ୍ନାଥଙ୍କେ ପଦ୍ମ ପଦମ୍ବରେ ଅନୁକୂଳାବ୍ଦ ଓ ମୁଦ୍ରାକ୍ଷରିତ ହୋଇ ନିଯାୟ ଉତ୍ତାନର ଜାମାଖେତ୍ରେ ବନ୍ଦେୟ ମନୀର ପ୍ରତ୍ୟନିଃ ଶର୍ଵନ ଅଛ ଯେ କେବୁ ରତ୍ନ ପୁଣ୍ୟକ କିମ୍ବା କରନାକୁ ମହା ଜନନେ ବସନ୍ତ ବନ୍ଦେୟ କରିବ ପ୍ରକିଳ୍ପନକାଳ ବାର୍ଷାଲୟୁଦ୍‌ବ ଓ ଉତ୍ତିଶ୍ଚାପେତ୍ର ଅଛ ପ୍ରେସରେ ଓ ଶ୍ରୀ କାରୁ ତାତ୍ପରୀକରଣ ବଜାଏଥାଏୟକୁ ଦୋହାରାରେ ଅଥବା ମାହିଦାରୀ କରାଇ ଥାଇ ଦୟାରେ କରୁ କଲେ ପ୍ରାୟ ହେବେ ।

ନିଷ୍ଠାର ଗ୍ରାହକମାନେ ଚକାକୁ ଦଳା ବଲେ ସେମାନେ
ଟିକ୍ / ଗ୍ରାହକମାନୁ ସହିତ ମୂଳ୍ୟ ପଠାଇଲେ ପାଇବେ ।

卷之三

ମନ୍ଦିର

କାନ୍ତ ଦରିଦ୍ରଙ୍କ ବୋଲ	ବିଟଳ	ଦିଲ୍ଲୀ	ଟ ୨୮୦
" ମୁହଁରଙ୍କ କାର	"	"	ଟ ୧୫୦
" ଦୁଇଲାପ ଚୋଲ	"	"	ଟ ୧୫୦
ଯେତେ ଏହି ଦରିଦ୍ରଙ୍କଟିକା ସହିତକିମ୍ବା ଦରିଦ୍ରଙ୍କର ବିଟଳ ବିଦେଶୀଙ୍କ ସାମାଜିକ ମହିଳା ଓ ଗ୍ରେନଡର ଦେଖି			

SUPPLEMENT TO THE UTKAL DIPICA

CUTTACK, SATURDAY, 1st September, 1877.

This supplement is intended for those who desire to express their thoughts in English on various local and general subjects, and will be issued whenever there is matter for it—EDITOR.

THE HONORABLE MR. EDEN ON THE VERNACULAR PRESS.

The utterances of Mr. EDEN at a public assembly convened on the 14th August current at Belvedere for the purpose of bestowing Khilluts and Sununds on some of the native gentlemen of Calcutta, appear to have produced in many quarters a feeling of bitterness. The occasion was one of joy and happiness, and no one ever thought or even dreamed of such unpleasantness in its midst. After having spoken at length on the loyalty of the Bengalees, Mr. EDEN then began to expatiate on the worthlessness and the evil tendency of the Vernacular Press. He remarked, "I have always said that the Vernacular Press in no way represents the feelings of the people, it is not in the hands of men of influence of learning or position with a claim to be considered representatives of native thought, it has no standing or influence in native society, no one believes it, no one trusts it, no one is led by it." His Honor, we believe, must have meant well, when such words as those quoted above fell from his mouth, and far from having any motive to give hurt to the feelings of his audience he must have thought that by pointing out the failings and defects of the Vernacular Press he would thereby be able to improve its tone and character. There can be no doubt that His Honor's intention was good; and we thank him therefore for this frank and honest expression of his sentiments. But we doubt whether His Honor is right in forming so low an estimate of the

status and character of the native Press. Even if he had thought himself right in the matter, it would have been better should he have selected some other place and opportunity for the exposition of his views and giving good advice to the conductors of the Vernacular Press.

Let us now see how far the premises by which His Honor has been led to the inference regarding the question at issue, are correct and well founded. First of all His Honor says that "the Vernacular Press in no way represents the feelings of the people." If this were fact, how could then so many vernacular papers have been started in Bengal? There are about 60 Vernacular Newspapers in Bengal, and their number is year by year increasing, keeping pace with the advance of learning and civilization in the country. If on an average therefore each paper attains a circulation of 800, and is read by 5 men at least, it follows that about 2½ lacs of the intelligent public of Bengal read Vernacular Newspapers; and spend more than three lacs of rupees for the purpose. If the native Press does not "represent the feelings of the people," or "has no standing or influence in native society," why then the number of subscribers is becoming more and more every year? We admit that the Vernacular Press has many shortcomings. But this is owing only to the numerous disadvantages it is laboring under. Still for all that it is unjust to call it disloyal or bearing ill will to Government because it sometimes has taken the liberty of criticising freely any of the measures of Government or the conduct of any Government official. It is true it was sometimes harsh in its criticisms on the conduct of some Govt. officials, but is it not equally true that it has always been lavish in bestowing panegyrics upon many from whom the country has obtained even the smallest amount

of benefit? Gratitude is one of the characteristic virtues of the Hindoos. There is hardly any one among them whose heart does not glow with gratitude when he counts upon the numerous blessings which the British rule has conferred upon us. Even while criticising the conduct of Government officers the Vernacular Press does not lose sight of their eminent virtues, or omit to take notice of their praiseworthy acts. Whatever His Honor may think with regard to the present attitude of the Native Press, there is not the least doubt that it has done an immense deal of good to the country it represents, and that it is also less severe and hostile than the English Press, whose tone and spirit it has latterly imitated. If any Vernacular Newspaper were half so pungent in its remarks against a Governor, as the Statesman lately was towards Sir Richard Temple, there would surely have been no end of invectives against it. But still the Vernacular Press is condemned as "disloyal" and "seditious," while no notice has ever been taken of the conduct of the English Press at all! It is well known to the readers that Sir RICHARD TEMPLE, when Lieutenant Governor of Bengal, used to mix freely with the natives, and devoted much of his time to the study of their national character. It would not therefore be out of place if we take down here the opinion of such an important personage on the character of the Vernacular Press. "I have," says Sir RICHARD in his administration Report, "accordingly paid due attention to this subject and my general conclusion is decidedly favorable in respect to the loyalty and good will of the Bengali press towards the British crown and nation, and towards British rule in the main."

Printed and published at the Cuttack
Printing Co's Press.

144

ଭାରତ ପ୍ରକାଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭ ୧୨ ଗ

ସ ୩୫ ଖ୍ୟା

ତ ୯ ରାତ୍ରି ମାହେ ସିପ୍ରସର ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା । ମୁଁ ବନ୍ଦବ ବ ୮ ନ ସନ ୧୯୭୮ ସାଲ ଜନକାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଡାକମାସୁଲ ଟେଙ୍କା

ଆମ୍ବମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ କହୁଥାକୁ ଯେ ଏବ୍ୟାହ ଯାବ ଏ ନଗରରେ ବୁଝିହୋଇ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟସଲର ଏକ ଜାଗାରେ ବେମନ୍ତ କେତେବେଳେ ବିଛି ବୁଝି ହୋଇଥାକୁ ମାତ୍ର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଚୁର ବର୍ଷା ହୋଇ ନାହିଁ । ପୁଣ୍ୟ ଓ ଜୋରଧା ଅଞ୍ଚଳରେ ବୁଝିର ବିଶେଷ ଅଭ୍ୟକ ଓ ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚଲର ଭାବ ଅଭିନ୍ୟା ଉଚ୍ଚ ଅର୍ଥାତ୍ ଠକାକୁ ସେ ଧୀର ର ଲେଖାଏ ମିଳିଥାକୁ ଥାଏ । ଏହି ପରି ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଫର୍ମଲ ଅବସ୍ଥା ଅବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚଲ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଏଣିକି ଉଚ୍ଚ ବର୍ଷା ହେଲେ ସୁଶା ପୂର୍ବ ଫର୍ମଲ ମିଳିବାର ଆଗା ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।

ବୁରୁଷ ଓ ବୁବିଧାର ପୁରୁ ସର୍କାରରେ ଏ ସାହରେ ଯେତେ ଧ୍ୟାନ ଜାରିକାଯାଗେ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ବୁରୁଷର ସପକ୍ଷରେ ଅନ୍ତର । ବଲକାନ୍ତପଦାତରେ ସିପକାରୀଟି କିବିହାରେ ଫିମାଗତ ସୁବ ହୋଇଥିଲ ସୁଲେମାନପାଣା ରୁବୀଥାକୁ ଅନେକଥର ଅନ୍ତର କରି ପରି ଗେଣରେ ଗତ ମାତ୍ର ତା ୨୭ ରାତ୍ରି ସୁବରେ ସିପକାରୀଟି ହସ୍ତଗତ କଲେ । ଏହିକି ଯୁଦ୍ଧରେ ୪୦୦୦ ରୁବୀଥା ଓ ୧୦୦ ରୁବୁ ଖେନା ମଧ୍ୟ ଘରେଥିଲେ ରୁବୀଥାକୁ ଜଣେ କେନରଲ ମଧ୍ୟ ଏ ସୁବରେ ମଧ୍ୟ ଯାଇଥାକନ୍ତୁ । ରୁବୁ ସେ କୁଣ୍ଡମାନେ ଯେବେ ଅଭିନ୍ଦନ ଏପରିବିନ୍ଦିମ୍ବ

ଦେଖାଇବେ ତେବେ ବୋଥ ହୁଅଇ ରୁବୀଥାକୁ ଲେଉଛି ତାନ୍ତ୍ରବନ୍ଦନା ପାର ହେବାକୁ ପଢିବ ।

ତଳତ ମାସ ଅରମାତାରୁ ପାକଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଲ ପୁଲନା ଓ ପାର୍ଶ୍ଵର ଅର୍ଥାତ୍ ବନ ପୁଲନା ଜାବଯୋଗେ ପଠାଇବାର ମାସୁଲ ଉଣା ହୋଇଥାଏ । ପାକଟ, ତୋ ୧୦ ଲା ଟେଙ୍କାରୁ ଅସ୍ତର ନ ହେଲେ ମାସୁଲ ଏକଅଣା; ତୋ ୧୦ ଲାତାରୁ ତୋ ୪୦ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟେଙ୍କା ଓ ତୋ ୪୦ ଲାରୁ ଅସ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ତୋ ୪୦ ଲା ବିମା ଉଚ୍ଚର ଅପରେ ଟେଙ୍କା ର ନାହିଁ ।

ପାକଟ ଉପରେ ଅଗ୍ରିମ ମାସୁଲ ଦେବା ଓ ଦୁଇମୁହଁ ଜୋଲ ରତ୍ନବାର କିମ୍ବମାନ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ଅଛି ଜାହା ପରବର୍ତ୍ତିକ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ପୁଲନା ତୋ ୪୦ ଲାର ଅସ୍ତର ନ ହେଲେ ମାସୁଲ ଟେଙ୍କା ଲାଗିବ ଓ ତୋ ୪୦ ଲାରୁ ଅସ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ତୋ ୪୦ ଲା ବା ଉଚ୍ଚର ଉଚ୍ଚାଂଶ ସକାଗେ ଉଚ୍ଚାଂଶା ଲେଖାଏ ମାସୁଲ କିଅୟିବ ।

ପୁଲନାର ମାସୁଲ ଅଗ୍ରିମ ଦେବା ନ ଦେବା ପୂର୍ବ ପର ସେହାଥୀନ ରହିଲ ।

ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସରବର ଯେଉଁ ଅସ୍ତରେଣ ହୋଇଥିଲ ଜାହା ଗତ ମାତ୍ରରେ ଗେଣ ହେଲା । ସବୁ ଭାଗିବା ବନ ଗ୍ରାମଙ୍ଗ ମହାରାଣୀ ଉଲଲିତ ନର୍ମରେ ବକ୍ତା କରିଥିଲେ ।

“ବିଦେଶୀୟ ଗ୍ରାଙ୍କ ସହିତ ଅମ୍ବର ସମ୍ବନ୍ଧ ସୁହରବାପନ ଅଛି । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧର ସକାଗେ ଆମ୍ବ ଅନେକ ଯହୁ କଲୁ ମାତ୍ର ଜାହା ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲା ନାହିଁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏନର ସାର୍ଥର ବ୍ୟାବାର ନ ହେବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁରୁଷ ଓ ବୁବିଧାର ସୁବରେ ଅମ୍ବ ଉଦାଶାନ ରହିବୁ । ଆମ୍ବ ସାନ୍ତୁଷ୍ଟରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିବୁ । ବର୍ଷା ରାତ୍ରି ମଧ୍ୟରେ ସନ ସମ୍ବନ୍ଧର ରେଖା ବରଗୁ ପରଗୁ ଯଦି ଏହି ବିବାଦରେ ଗୋଟିଏନର ଶତ ହୁଅଇ ତେବେ ଆମ୍ବ ଅପଣାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବୁ । ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତବର୍ଷର ଭାଷାନଙ୍କ ଦୂରୀଷ କଥା ଶୁଣି ଆମ୍ବ ଅଭିନ୍ଦନ ହୋଇଥାକୁ ଏକ ଦୂରୀଷ ଅସ୍ତରକାଳ ସ୍ଥାଯୀ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧର ହେବାର ଅମ୍ବର ଅସ୍ତର ରିନ୍ଦାର ବାରଣ ହୋଇଥାଏ । ଆମ୍ବ ଆଶାକରୁ ଯେ ଏ ବିଷଦର ପ୍ରକାର ଜମିର ଭାବରେ ଭାବରେ କୌଣସି ତେବେରେ ସୁତ୍ର କରିବେ ନାହିଁ ।”

ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଦୂରୀଷ ସାହାଯ୍ୟ ସକାଗେ ରେଦା ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ସଭାର ବିବରଣ ଅମ୍ବମାନେ ଏଥୁପୁଣ୍ୟ ଲେଖିଥିଲୁ । ଭାରତୀକ ଯୋଗେ ସମ୍ବନ୍ଧର ପାଇଁ ଉତ୍ସନ୍ଧର ଧନାତ୍ମକ ଲେବନାନେ ଅଭିନ୍ଦନ ହୋଇ ଅନେକଟଙ୍କା ଗେବା ପଠାଇଥାକୁ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭରିବାର ମଧ୍ୟ ତେବେ ପ୍ରଦାନ କର

ଅଛନ୍ତି । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଦୂରଲକ୍ଷ ଠଙ୍କା
ଇଂଲାଣ୍ଡରୁ ରେଦା ସ୍ଵରୂପ ଅସିଲାଗି । ଜାରଜ-
ବର୍ଷର ନାନାଶ୍ଵାସରେ ଲେବେ ଦେଖା ହେବାକୁ
ଅଗ୍ରଭାଗ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ପଞ୍ଚାଶ ଲଞ୍ଚ ଲିଟିକ
ରେଦା କରିବା ସ୍ଵର୍ଗିଷିତ ଜ୍ଞାନ କର ନାହାନ୍ତି ।
ଆହାଙ୍କର ମତ ଏହି ସେ ମଳବୋଷରୁ ଯାହା-
ଯି ବିନିତ ଠଙ୍କା ଦିଆଯିବ ଓ ପଢ଼ୁକୁ କିତାନ୍ତ
ବଠିନ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ସଙ୍କଷିତାବଶକ୍ତିରୁ
ରେଦା ସ୍ଵରୂପ ହେବ । ଲଞ୍ଚଲିଟିକଲର ଏକୁପ
ଛବି ପ୍ରକାଶ ହେବାରୁ ରେଦା ସଂଗ୍ରହ କିନିର
ଶ୍ଵାନ ଶ୍ଵାନରେ ସେ ସମସ୍ତ ବନିଷ୍ଠ ହେବାର
ଥିଲ ତାବା ସବୁ ବନ ରହିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଲଞ୍ଚ
ଲିଟିକ ସ୍ଵଧୂମ ଦୂରଶ୍ଵାନର ଦେଖରେ ତୁମଣ
କର ଯାହାମ୍ୟର ବ୍ୟବଶ୍ଵା ବରୁଆଇନ୍ଟି । ଅଛୁ-
ଦିନରେ ରେଦାର ଆବଶ୍ୟକ ହେବା ନ
ହେବା କଥା କଣାପରିବ ।

ଅମୃତାନନ୍ଦ ମନ୍ତ୍ରରେ ଲର୍ତ୍ତ ଲିଖିଲା ବିଜୁ
ଉତ୍ତମ ବୋଲିଥାବୁ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷାରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵା
ରିବା ଗୋଟିଏ ସାମାଜିକ ବ୍ୟାପାର କୁହର ।
ଗବଞ୍ଜିନେଶ୍ୱର ସେ ଭର ନ ନେଇଲେ କେବଳ
ଲୋକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଚଳ ତ ପାରେ ।
ସୁଭଗଂ ରହିଁର ବ୍ୟଧି ସଜକୋଷରୁ ହେବାର
ଉପର । ଅଥବା ସଜକୋଷର ଧନ ଯେମନ୍ତ
ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କର ଭେଦାପକା ମଧ୍ୟ ସେହିପର
ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କର ଅଠର । ବିଶେଷ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷ
ସାହାଯ୍ୟ ଗବଞ୍ଜିନେଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ ଦୀପ୍ତିନିର
କର୍ମ୍ୟ ହେଲାଣି ଅଭିବବ ଏଥିପାଇଁ ଭେଦା
ଉପରେ କର୍ତ୍ତର ନ କରି ବନ୍ଦ ଗଜକୋଷରେ
ଥିବ ନିଆଶୁ ହେଲେ ଧାକ୍ତରୁଥେ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେଖିବା ଭଲ ।

ବାଲେଶ୍ୱର. ଅପକାଦ ମନ୍ଦିରମ୍ଭ ।

ଦିଲ୍ଲିକର୍ଷଣ ନାମରେ ହୋଇଥିବା ଅପାଦା
ନକଦମା ଦେବ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବଡ଼ ଚକ୍ରଳ
ପତ୍ର ଯାଇଥିଛି । ଏ ନକଦମା ଏଇ ସରକ
ଲୋକଙ୍କର ମନକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବ ଆମ୍ବେ-
ମାକେ ଅଗୋ ଜାଣି ପାର ନ ଥିଲୁଁ ମାତ୍ର
ଦିର୍ଘରୁ ଜଣାଗଲୁ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜଣାଇଯାକ
ଏହି ମାମଲା ଦେବ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ତତ୍ତ୍ଵରେ
ମାମଲା ପଞ୍ଜିବା ବେଳେ ଲୋକର ଉତ୍ତ ଏହାନ୍ତି
ହୁଅଇ ଯେ ଜଳମୟ କୋଠରରେ ସକଳରେ
ଛାତା ହେବାର ବିନିନ ହୁଅଇ । ଶୁଣିଲୁଁ ଅଜ୍ୟନ୍ତି
ପୁଣ୍ୟ ବିଷୟ ଏହି ଯେ ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ଲୋକ

ସମ୍ବାଦବକ୍ତ୍ଵ ସଂଗ୍ରହରେ ଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ସମ୍ବାଦବକ୍ତ୍ଵ ବୋଧ କୁଥର ଯେ ମାନ୍ୟବର ଜୀବନବାହେଳୀ ଯାହା ବୋଲନ୍ତ ଦେଖାଯୁ ସମାବସଥ ପ୍ରକଳ୍ପ କେବଳର ଯଥାର୍ଥ ଶ୍ରୀବା ଅଛି ଓ ସମ୍ବାଦବକ୍ତ୍ଵ କୁଥରୁ ବାଜରୁ ଗାଇ ବାଣିଜ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କ ସକାଗେ ସମ୍ବାଦବକ୍ତ୍ଵ ଶ୍ରୀ କରୁଆରୁନ୍ତି ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ସହାନୁଭୂତି ଲାଭ ବଲେ ତେବେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାର ଯେତେ କଥବ ପଢ଼ୁ ଜାହା ବଢ଼ି ନୁହଇଲା ଫଳତଃ ଅମ୍ବେମାନେ ବାଲେସ୍ତର ନଗରବାସିଙ୍କର ବକ୍ତା ଓ ସହାନୁଭୂତିର ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣି ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅନନ୍ତର ଓ ଉତ୍ସାହର ହୋଇଥାଏ ।

ମନ୍ଦବିଦମାଟି ବଡ଼ ଥୁମ୍ମାମରେ କୁଳୁଆଛି ।
ଅର୍ପିଯାଏ ପକ୍ଷରେ ସହିଂ ମାଜଖେଣ୍ଟ ସାହେବ,
ବର୍ତ୍ତନିସ୍ ସାହେବ, ମାର୍ବେଲ ସାହେବ, ବାବୁ
ଉଦୟଗାର୍ଥୀ ବିଂହ ପ୍ରଭାବ ସମ୍ମାନ ଇଂରଜ
ଓ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ସାମ୍ନ୍ୟ ବୁଝାଇ ହୋଇ
ମୃଦୁଲୀ ଉପରେ ଅର୍ପିଯାଏ ହୋଇଥାଏ ଓ
ମୃଦୁଲୀର ଜବାବ କିଥା ଯାଇ କାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ-
ନାଥ ବୁଝି, ପଣ୍ଡିତ ଗ୍ରାଗଚନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟାରହି, ବାବୁ
କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ପାଳ ପ୍ରଭାବ ଦେଶୀୟ ସମ୍ମାନ
ଲୋକଙ୍କର ଜୋବାନବନୀ ବୁଝାଇ ହୋଇ
ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଧାରି ସାକ୍ଷକର ଜୋବାନ-
ବନୀ ନିମିତ୍ତ ଗଲଇ ନାମ ତା ରଖ ଥାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ ।

ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷରୁ ବାଲେଶ୍ୱରର ଜଣେ
ଉଦ୍‌ବ୍ଲାଙ୍ଗ ଓ ମୁକ୍ତାର ଛତା ମେଦମାୟରେ
ସରକାର ଉଦ୍‌ବ୍ଲାଙ୍ଗ ବିପନ୍ନକହାଣ ଦତ୍ତ ବି, ଏଲ
ମବଦିମା ଚଳାଉଥିଲୁ ଓ ମୁଦାଳ ପକ୍ଷରେ
ମେଶ୍ୱର ପା, ଏହି, ମିଥ ବାରଶ୍ୱର କଲିକଟାରୁ
ଆସିଥିଲୁ ଏବି ବାଲେଶ୍ୱରର ବେଚେଜଣ
ଉଦ୍‌ବ୍ଲାଙ୍ଗ ଓ ମୁକ୍ତାର ମଧ୍ୟ ହିମ୍ବକୁ ହୋଇଥିଲୁ ।

ଆମ୍ବନାକେ ପୁଣ୍ଡର ହେଲୁ ଯେ ସ୍ଥାନା-
ଘବରୁ ଧରିଯାଇର ଇତହାର ପ୍ରବାନ କର
ପାରିଲୁ କାହିଁ । ବାରିଷ୍ଟରଙ୍କ ପ୍ରଧୁରେ ଧର-
ସ୍ଥାନ କହିଅଛି ଯେ ଜାହା ଗ୍ରାମର ନିକଟବାହୀ
ଜଣେ କିମୋରାଲାଲ ସରକାର ବାଲ୍ୟାପାଳ
ସତ୍ତବର ପ୍ରଥାନ କଣ୍ଠାବୁର ଥିଲା । ଏ ବନ୍ଦି
ପ୍ରଥମେ ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଅଧି ଧରିଯାବ ବିବାହେ
ରହଥିଲା । ସେଠାରୁ ଅପଣା କଣ୍ଠାକୁ ସ୍ଥାନକୁ
ଗଲି ଗଲା । ଜାହା ଅଧିକରେ ନଦିଧ୍ୟା କିଲାର
୫ । ୭ ଜଣ ବଣ୍ଠାକୁର ଥିଲେ । ସେହି କିଲାରେ
ଧରିଯାଇ କିମୋରାଲାଲର ଘର ଅଟଇ ।

ସତକ କିର୍ଣ୍ଣିଳ ସମୟରେ ଧର୍ମପାଦ ଅପଶା
ନାମରେ ଏକ ଅପଶା କଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ନାମରେ
୪ ୧୯୦୦ ଜାହେବି ସବ୍ୟାକରେ ଜମା କରି
ଥିଲା କହି ପୂର୍ବେ କେବେହେ ଏତେ ଅୟବ
ଠକା କମା କରି ନ ଥିଲା । ଜାହା ପ୍ରତି ନଦୀ-
ଲାର ଉର୍ଣ୍ଣା ହେବାର କୌଣସି ବାରଣ ସେ
କାଣର ନାହିଁ । ଗାହାର ବେଳକ ମାହିବ
୫ ୩୦୦ ଜାହେବି ଏ ଛାଡା ଗୁରୁଗର୍ତ୍ତା ଓ ଘୋଷା
ଗର୍ତ୍ତା ଇଲ୍ଲାଦି ଗାହାକୁ ମିଳଇ । ଗାହାଙ୍କ
ଉପୋର୍ବେ କଞ୍ଚୁ କୃମାକେ ଠଙ୍କା ପାଇଥୁଲେ
ଇଲ୍ଲାଦି ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲାଟ୍‌ସାହେବଙ୍କ ଦରବରେ ତୁ
ଦେଶୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ଗର୍ଭମାର ଜୀବନରେ ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ତର-
ପାହେବ କଲିକତା ଜଗରଣୀ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବେଳ-
ବେଦିଥର ବିବନ୍ଦରେ ଗୋଟିଏ ଦିରବାର
ରତନା ବରିଥିଲେ । ଗର୍ଭ ଜାନୁସ୍ଥାନମାରେ
ଦିଶ୍ଚିନିମାଧ୍ୟାବରେ ଯେଉଁ କଲିକତାବାସିନୀଙ୍କେ
ସମ୍ମାନିତ ପଦମାନାଙ୍କ ପାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ
ଦିକ୍ଷା ପଦର ସନ୍ଦର ଓ ଖେଳର ଦେବା ଏ
ଦିରବାରର ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଦିରବାରରେ ଅ-
ନେକ ଉଚ୍ଚ ଗୃହନିର୍ମାଣ ଓ ଅସର ଉତ୍ସବ
ଓ ଦେଶାଧ୍ୟ ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉପଗ୍ରହ
ହୋଇଥିଲେ । ଦିରବାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ସମାବେହପୂର୍ବକ ସମ୍ମନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଦିରବାରକୁ ସୁଶୋଭିତ କରିବା ପରିଶରେ କୋ-
ଶି ଅନୁସ୍ଥାନର ସୁତ୍ତି ହୋଇ ନ ଥିଲା ।
ବିଗେଷକରେ କଲିକତାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠପାହେବଙ୍କ
ଦିରବାର କରିବା ଅଛି ବିବଳ ପ୍ରାୟ ଅନେକ
ବର୍ଷ ଉଦ୍ବାଧୁ ଥରେ ଏହା ସଫ୍ଟକିର ହେବାକୁ
ଆହୁର ରମଣୀୟ ଦଶଥିଲା ।

ଦିରବାର ଅରମ୍ଭ ହେଲାକୁ ମାନ୍ୟବର
ଜତନବାହେବ ପଦପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଜଣା
କର ଆପଣା ସମ୍ମଗ୍ନକୁ ନାହିଁ ସନ୍ଦରମାନ ବାହୀ
ଲେ ଓ ଯେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ବା ଶଖ ସବାଗେ
ସନ୍ଦର ପାଇଲା ତାହାକୁ ସମୋଧନକର ଘରେ-
ପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଷ
ହେଲାଇଥାରୁ ଲେଧନଶ୍ଶ ଶକ୍ତିର ଗୋଡ଼ିବ
ବର୍ତ୍ତନା କଲେ ଓ ଉତ୍ସବିତଥାରୁ ଅଜର ତେଣାକ
ବିଦ୍ୟୁତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦିଆଯାଇ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦିଲା ।
ଲେଧନଶ୍ଶ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରଳ
ଅନୁବାଦ ଅମେରିକାରେ ପ୍ରଭାଗ କରିଥାଏ

ଆନନ୍ଦର ଖୋଇଥାଲୁ ମାତ୍ର ସ୍ଵାକ୍ଷରବରୁ ତହିଁରୁ
ବିଶ୍ଵଳ ରହ କେବଳ ତହିଁର ସାରଂଗ ପାଠକ-
ମାଳକ ଜଣାଉଅଛୁ ।

ପ୍ରଥମେ ଲେଖିତନୟ ଗବ୍ରୀର ବଜାବାଧି-
ଙ୍କର ଗଜରକ୍ତିକୁ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଗଣ୍ଧା କଲେ ।
ସେ କହୁଲେ ବଜାଲାର ଘୋଷମାନେ ରକ୍ତଭି-
କ୍ରିରେ ଅଥ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ଗଜରକ୍ତିପାଇଁ ବଜ-
ବାଧିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବେଉଁ ଲୋକଙ୍କୁ ଗବ୍ରୀମେଘ
ପମ୍ବାନ ଭରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହୁଦେବାର ଭର
ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନ ପଡ଼ିଲା ଏଥୁପାଇଁ ସେ
ବଜ ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥାଇନ୍ତି କାହିଁକିନା ଏଠାର
ରୂପଲେବମାନଙ୍କ ମନରେ ରକ୍ତଭକ୍ତି ଏମନ୍ତ
ପ୍ରଗାଢ଼ିରୂପେ ରହିଥାଇ ଯେ ରହିମୟରେ
କାହାର ଗଜରକ୍ତି ଅସ୍ଵକ ଓ ବାହାର ଉଣା
ବାରଦେବାର ସହଜ ନୁହିର । ପ୍ରଭେଦକ
ବଜାଲିର ଅନୁଃକରଣ ରକ୍ତଭକ୍ତିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସୁରଗଂ ଗଜରକ୍ତି ହେବୁରୁ ଲଜର ବିଶେଷ
କରିବା କଠିନ ହେବାରୁ ଯେଉଁ ବଜାଲମାନେ
ଦବାନ୍ତରା ଓ ସାଥୀରଣ ହଜାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ରେ ଅସ୍ଵକ ଭତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଦ ଦେବା-
ବକାଗେ ମନୋମାତ୍ର ହେଲ । ଏଥରେ ମଧ୍ୟ-
ଅଳ୍ପଲେବ ଉପାଧି ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ଦୋଷ
ନାହାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହୁଦେବାର ଭର
ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ପତ୍ର ନ ଥିଲା ଏଥୁପାଇଁ ସେ
ଆଜନ୍ତର ଅଛନ୍ତି ।

ଏହିରୂପେ ରାଜରକ୍ତି ସକାଗେ ବଜାଲଙ୍କର
ପ୍ରତ୍ୟେକୀ କରି ସେ କହିଲେ ଯେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
ଏକଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଅଛନ୍ତି କି ଯାହାଙ୍କର
ଭାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୟନ୍ତର ବଜାଲଙ୍କ ଅନିଷ୍ଟ ଘଟିବାର ସମ୍ବା-
ଦିନ । ଏମାକେ ଦେଖୀଥୁଁ ସମ୍ବାଦପଥମାନଙ୍କର
ସଞ୍ଚାରିକ । ଦେଖୀଥୁଁ ସମ୍ବାଦପଥମାନ ପ୍ରାୟ
ରାଜରକ୍ତି ମୁନ୍ୟ ଓ ବିଦ୍ରୋହ ଉତ୍ତେଜକ ଏମନ୍ତ
କି ଅନେକଲୋକ ଏଥର ବକ୍ତ୍ଵରେ କି ଯେବେ
ବଜାଲଙ୍କମାନେ ଅର୍ଥଦୟ ରାଜରକ୍ତି ତେବେ ତାହା
କର ସମ୍ବାଦପଥରେ ବିପରୀ ଉତ୍ତର୍ଭେଦ ବିପରୀ
ଭବ ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ଏଥର ଉତ୍ତର ସେ (ଉତ୍ତର
ମାହେବ) ଏହି ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଦେଖୀଥୁଁ ସମ୍ବା-
ଦପଥମାନ ଦେଖୀଥୁଁଲେବକ୍ଷ ଭବ ପ୍ରକାଶ କରିଲ
ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସଂବାଦପଥ
ଲେଖନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟା କ୍ଷମତା ବା ନିର୍ମାୟ-
ଦା ସେପରି କୁହଇ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୀଥୁଁ
ଲେବକ୍ଷର ଭବ ପ୍ରକାଶକ ବୋଲି ମାନବାକୁ
ହେବ । ଦେଖୀଥୁଁ ସମାଜ ମଝରେ ସେମାନଙ୍କର

ବୌଣସି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ନାହିଁ । ହେବ ଜାହାଙ୍କୁ
ଗଣନ୍ତି ନାହିଁ କେବ ଜାହାଙ୍କର ସମ୍ବାଦ
ପଥରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରଇ ନାହିଁ ଓ କେବ ଜାହା-
ଙ୍କର ପରମର୍ଗାନ୍ତସାରେ କର୍ମ୍ୟ କରଇ ନାହିଁ
ଏଠାରେ ଗତଷ୍ଟତ୍ରସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସଲୋକ ବର୍ତ୍ତିତ୍ୱର
ପ୍ରଭାସ୍ତେ ଯେ ଏପ୍ରକାର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ଵରେ
ଦେଶୀୟ ସମ୍ବାଦପଦ ରହିଅଛି ବହୁ ଦୃଶ୍ୟ-
ର ବିଦ୍ୟା । ଏଥରେ ବନ୍ଦର୍ମିମେଘଙ୍କର ବୌଣସି
ହାତି ହୁଅର ନାହିଁ ସତ୍ୟ ବାରଣ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ
ଲୋକମାନେ ଜାହାଙ୍କ ଆସ୍ତା ବରନ୍ତି ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କ ସୁଖ୍ୟାଚି ପକ୍ଷରେ ଏହା
ଅଜାନ୍ତ ଗର୍ଭତ ଓ କଳଙ୍କ ଅଚାର ଓ ଏଥିପାଇଁ
ଏ ଦେଶୀୟ ସମ୍ବାଦ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଜାନ୍ମ କର୍ତ୍ତା
ବ୍ୟ ଯେ ଏପ୍ରକାର ସମ୍ବାଦପଥରୁ ଦିମନ ଓ
ନିରୂପ୍ୟା କରିବେ । ସେ ଉଦ୍ଧାରଣ ସରୂପ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ମୋଢ଼ସଲର ହାତିମମାନେ
ଦିବାରୁଷ ପ୍ରକାଙ୍କର ମନଳ ସ୍ଵରୂପ ପରିଶ୍ରମ ଓ
ଯହ କରୁଥିବାର ଓ ତଥାରୁ ପ୍ରକାଙ୍କର ଅନେକ
ମଙ୍ଗଳ ଉନ୍ନତି ହୋଇ ଥିବାର ସେ ମୋଢ଼-
ସଲରେ ଦ୍ରିମଣ କର ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ଦୂରାକଷୟ ଯେ ବୌଣସି ହାତିମର ଏପରି
ସୁଖ୍ୟାଚିମାନ ଦେବେ ସମ୍ବାଦପଥରେ କୃତକଳା
ସହିତ ପ୍ରକାଶ ହୁଅର ନାହିଁ ଅଥବା ଦୂର୍ଗାଗ୍ୟ
କ୍ରମେ ବୌଣସି ହାତିମର ଦୋଷ ବା ଅଜାଗର
ର ବିଦ୍ୟା ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ଦ୍ରିମାଗତ ମାଧ୍ୟେ
ଜହିର ଅନୋନ୍ନ ହେଉଥାଏ ଏବଂ ସେ
ସମସ୍ତ ଯେତେବୁର ବିଗାର ପାରନ୍ତି ଜହିରେ
ତୁଟି ହୁଅର ନାହିଁ ଦେଶୀୟସମ୍ବାଦପଥର ଏପରି
କୃତଦ୍ୱାରାରେ କି ହାତିମଙ୍କର ମନ କ୍ଷୁନ୍ଦ ହୁଅଇ
ନାହିଁ ଓ ଏହ ହେତୁରୁ କି ଏଠାଙ୍କଙ୍କ
ସହିତ ହାତିମଙ୍କର ସମ କେବଳାର ଅଭାବ
ଜାଇ ହୁଅର ନାହିଁ ? ଅଭାବ ଏଦେଶୀୟ
ସମ୍ବାଦ ଓ ସମଜାପଦବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ନିଜାନ୍ତ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଦେଶୀୟ ସମ୍ବାଦପଥର ଏପରି
ଗୁରୁତର ଦୋଷ ଜୀବ୍ର କୃତାର ଦେବାର
ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଓ ଏ ଦୋଷର ପ୍ରକାର ଜ
ହେଲେ ବରଳାର ଅବଶ୍ୟ ହେବ ଏମନ୍ତ
ଅଗଜ୍ଞା ହେବାର ସେ (ଇତନ ସାହେବ)
ଉତ୍ସର୍କ ବିଦ୍ୟାମାନ ବନ୍ଦୁଶବ୍ଦରେ କହିବାକୁ
ବାପ୍ ହେଲେ ।

ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ତନ ସାହେବ ଏ ଛଳରେ
ବିଶେଷଗୁଣେ ପରିଚାଳିତ । ତାହାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଚର୍ଚୁ-
କ୍ରିତା ଓ ସହାଯ୍ୟତା କାହାକୁ ଅବିଦିତ କାହାଁ

ବଜ୍ରବସିମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନେକ କାଳରୁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦରେ ଦେଖିବାକୁ ଆର୍ଥିଲେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଧାର ପରିଚ୍ଛ୍ରୟ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ସେ
ଯେ ଦେଶୀୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ର କିଳାଶସାଥକ
ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ବିମ୍ବା ଏଥର ସାଧିକତାକୁ ଦିନର
କରିବେ ଏହା ଅଛି ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ କେହି
ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ । ସେ ଯାହା କହିଥାଇନ୍ତି
ଅବଶ୍ୟ କିମ୍ବା ବରରେ କହିଥାଇନ୍ତି ଏଥରେ
ଅଶ୍ୱମାଦ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଦରବାର ସମ-
ୟରେ ତାହା ନ କହି ଅଜ୍ୟ ସମୟକୁ ଉପ୍ରି-
ଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏହିବର୍ଷ ଦିନୀ
ମହାସନ୍ଧାନକୁ ଦେଶୀୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସମ୍ବାଦକା-
ମାନଙ୍କ ଆମଦଣ କର ବଜ୍ରଲିଟ ସାହେବ
ବିଶେଷ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କରିଥିଲେ ଓ ସେହି ସହି ସହି
ଉଦେଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଦରବାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ସାହେବ ଦେଶୀୟସମ୍ବାଦପତ୍ରକୁ ରାଜବିପ୍ରେସ୍-
ର ଉତ୍ତେଜିତବୋଲି କହିଲେ ଏହାକୁ ଆମ୍ବେମା-
ନେ ଚର୍ଚିତାର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି କହି ନ ପାରୁ
ଦେଶୀୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଅନେକ ଦୋଷ ଅଛି
ଆମ୍ବେମାନେ ମୁକୁକଣ୍ଠରେ ସ୍ଥାକାର କରୁଁ କିନ୍ତୁ
ଦେଶୀୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଯେ ରାଜବିକ୍ରିଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ କା
ବିପ୍ରେସିତାପଥ ଏହା ଆମ୍ବେମାନେ କହ ନ
ପାରୁ । ହାକିମମାନଙ୍କର ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡିଙ୍କର
ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟର ନିନା ବଲେ ଯେ ତାହା
ରାଜବିକ୍ରିଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ କଥା ହେଲା ଏହା ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର
ସାମାନ୍ୟ ବୁଝିକୁ ଆସୁ କାହିଁ । ଇଣ୍ଟରକ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡିଙ୍କ ନିବାୟ ଓ ସୁବିର୍ତ୍ତରେ ଲୋକଙ୍କର
ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭାବୁ ଅଛି ବୋଲି ସିନା
କୌଣସି ହାକିମର ବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର ଅଜ୍ୟାୟ
ଦେଶୀ ଗଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଙ୍କ ଶାଶ୍ଵତାରରେ
ଅଣି ପ୍ରଣାଳୀର ପାଇବା ଥାଇରେ ସମ୍ବାଦପତ୍ର-
ମାନେ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟରେ ରତ୍ନ ଉତ୍ତର । ଯେବେ
ସେପରି ଭାବୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ
କିମ୍ବା ପାଇସ କର ପଦେ କଥା କହନ୍ତା ?
ଦେଶୀୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ରକୁ ଯେଉଁ ଅବୁଜଙ୍ଗତାର
ଦୋଷ ଦିଆ ଯାଇଥାରୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ସଜ୍ଜ
ନୁହଇ । ହାକିମଙ୍କର ନିନା ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ହା
ହୁଅଇ ପରା ବା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ତୁମ୍ହା ହୁଅଇ
ତାହା ପାଠକମାନେ ବିଲକ୍ଷଣ ଜ୍ଞାନନ୍ତି କୌଣସି
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ହାକିମଙ୍କ ନିନା କଥାକୁ ଅନୁକ୍ରମ
କର ଯେନାହିଁ ଏ କଥା ମିଥ୍ୟା ନୁହଇ ମାତ୍ର
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଏବାଦର କର ଦେଇ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବ ଅପଣା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସହି-

ବେଳେନାର ପରିଚୟ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡର ବା ହାକିମବିଶେଷର ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିବାଦ କଲେ ଯେବେ ବିହୋଦିତ ହୁଅଇ ଭେବେ ଇଂରୀସ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଅଥବା ନୁହଇ । ବାସ୍ତବରେ ଦେଖାଯାଇ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଯେତକ ଦୋଷ ଜାହା ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣ ଇଂରୀସ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଶିକ୍ଷା । ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ଭେମାନେ ଆମ ବରୁଁ ଯେ ଶେଟିଲଙ୍ଘ ସାହେବଙ୍କ ବିଧାରୁ ଦେଖାଯାଇ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ସମ୍ବାଦକମାନେ କଲ ଭାବରେ ପ୍ରତିବାଦ କର ଥାଏ ଅପଣା ଯାହା ବିକ୍ଷିପନ ଥିବ ଜାହା ପରିହାର ପକ୍ଷରେ ଯାହାକିମାନ ହେବେ ।

ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଯାଜ୍ଞପୁର ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଲେଖନୀ-ଅଛନ୍ତି; ଯଥା—

ଅପଣଙ୍କ ଜଣାଇଥିଯେ ତେଜିଜାର କିମାନ୍ ପ୍ରେଜାର ଥିବାରୁ ଜାକ ଦେଇ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ଦେଇନ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯାଜ୍ଞପୁର ପାତ୍ରିଆ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ କେତେକବାଲ ହେଲା ତେଜିଜାର ଦେଇ ବ୍ରାହ୍ମମାନ କରୁଥିଲେ ତଳିତ ସନରେ ଏ ଯାଜ୍ଞପୁରନବାଗୀ ଏବଂ ତେଲର ବିଭାଗର ଉପଲକ୍ଷରେ କେତେକ ପାତ୍ରିଆ ବ୍ରାହ୍ମମାନ ପଇସା ମାରିବାପାଇ ତେଲର ବିରନ୍ତି କରିବାରେ ବ୍ରାହ୍ମମାନ ହୋଇ ଅଣେ ବ୍ରାହ୍ମମାନ ଏବଂ ପରିପତ୍ର ମାର କରି ଦେଲା ବ୍ରାହ୍ମମାନ ଏଠାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାତ୍ରିଆ ଓ ବିଶ୍ୱାକ ସାରଣୀପନ ବ୍ରାହ୍ମମାନ ନିକଟରେ ଏକଷୟ କହିବାରୁ ସମ୍ପ୍ରେ ଏକମେଲ ହୋଇ ସୁନ୍ଦରିପାଇ ତେଲମାନେ ଗଜି-ଜାପାନୀ ସୁରୁଷ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କାଙ୍କୁ ସର୍ବର୍ଗରେ କାତ ହୋଇଥିବାରୁ ନିମାନ୍ ପ୍ରେଜାର ଥିବା ଓ ପୁନଃପୁନଃ ଜାମାନଙ୍କ ଦେଇ କେହି ବ୍ରାହ୍ମମାନ କ ଜାରିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କର ସମ୍ପ୍ରେ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ପରି ରହିବାର ସନ୍ଧା ସମ୍ପ୍ରେ ଏହ୍ୟାନର ଶ୍ରୀ କରନ୍ତାଥ ଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦର ନିକଟରେ ଏକଟି ହୋଇ ରହିଷ୍ଟିରେ ସଇରିଥରେ ରହିବା କାହିଁ ସବୁ ବିରୁଥରୁ କେହି ବ୍ରାହ୍ମମାନ ତେଜିଜାର କିଛି କରି କରିବାର କିମା ଜାକ ଦେଇ ଜାରିବାର ପ୍ରମାଣ ହେଲେ ଜାକୁ ଅପଣା ସମାଜରୁ ବହିଷ୍ଟକ କର ପ୍ରାଦୃଷ୍ଟି ରୁକ୍ଷ ସମାଜରୁ କେବାର ଉପଦେଶ ଦେଉ ଅଛନ୍ତି ଜାମାନଙ୍କ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ ସବାରେ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ କି

“ଆପଣମାନେ ଅମ୍ଭ ଜାଇଛ ନିକଟରୁ ନିରଦ ପାଇଁ କାହିଁ କର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଇ କଲିଶ୍ଵର କର ଆମ୍ଭେମାନେ ତେଜିଜାର ହାଣି ଦେବୁ ନାହିଁ” ଏହିପରି ବ୍ରାହ୍ମମାନ ଓ ତେଲ ବ୍ରାହ୍ମମାନ ମଧ୍ୟରେ କାନ୍ଦିବ ବିବାଦ ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇଥାଏ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏ ନିରଦରେ ଗତ ସପ୍ରାହିରେ ମାନାକ୍ୟ-ରୂପ ଲେନିରତାରେ ଅରମ୍ଭ ହେବାର ଦେଖା ଯାଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ଜାହା କ୍ରମଶଃ ବଳବତ୍ତର ହୋଇ ଥିଲା । ଏ ସପ୍ରାହିରେ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଲୋକ ଏ ବେଗରେ ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ିବାରୁ ମୋକ୍ଷ ଉପାର୍ଥ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବୁଝିବ ଅଭିବ ଏଥିର କାରଣ ଜଣାଯାଏ ।

ଦ୍ୱାପିତ ଓ ରସମର କୁଣ୍ଡି ସର୍ବର୍କରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଏ ସପ୍ରାହିରେ ଦେଇଥିଲୁ ପ୍ରେରିତ ପଥ ପାଇଥାଏ ଏକର ମନ୍ତ୍ରରେ ଉତ୍ତର କୁଣ୍ଡିରେ କାହାର ବାରକର ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି ଥର ଥରେ ବେମାନଙ୍କ ଲାଭକାରୀ ପାଇଁ ଗୋଲକ-ବାବୁଳୁ ଅନୁଶେଷ ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ୟର ମନ୍ତ୍ରରେ ରସମର ପ୍ରକାରରେ ହିଚାଇଥାଏ ଓ ବାବୁ ଜାହାକୁ ପାରିବେଶିବ ଦେବାରେ ପକ୍ଷପାତାଜା ବା ଅନ୍ୟକିମ୍ବ ଅନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାର କର ନାହାନ୍ତି କେବଳ ଜଳକୋହମାନେ ସେପରି ନିମା ଉପାର୍ଥ କରିଥାଏ । ଏହା ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ବିଷ୍ୟ କହିଥାଏନ୍ତି ଏ ଦେଶର ଶୈତାଳବଜାର ଓ ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମରେ ଉତ୍ସର ଗ୍ରାମକ ହୋଇ ଉତ୍ସର୍ବୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଏ । ଜାହାର ବିଧା ଠିକ୍ ?

ଟ ୧୦୭୦୦୯ ଟଙ୍କା ଓ ଥାର୍ଡୁପା ଟ ୧୦୮୭୮ ଟଙ୍କା ଅବଶ୍ୟକ ଶୁଳ୍କପ୍ରତିବାଦ ଅଛନ୍ତି ।

ସମ୍ବଲପୁର ବଡ଼ଗଡ଼ ଉତ୍ସର୍ଗ ପୁଲିସ୍ ଇନ୍ଡ୍ରିଆର ସଦାଶିବ ବହୁବାର ପୁଲିସ୍ କାର୍ବାମ ଓ ୧୫୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଦ୍ଦବଣ୍ଣିଶୋଇଥାଏ । ଜାହାର ଉପରେ ତଳେଟି ଅଭ୍ୟଯୋଗ ହୋଇଥାଏ । —ହେଉକଣେନ୍ତବଳ ଓ ବନ୍ଦୁବଳମାନେ କରିଦିଲୁ ଦୁଃଖ ଦେବାର କଥା ସେ ରିପୋର୍ଟ କଲେ ନାହିଁ । —ସେ ଜାହାଙ୍କ ତଳେଟି ଅନ୍ୟାୟ କବଦି ରଣ୍ଟିଲେ । —ଗେରଙ୍କ ମାରବା ସକାଗେ ସେ ଅପଣା ମନ୍ଦ୍ରାଜକୁ ଅଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଭରଗ କବୁ ଏ ଉଦ୍‌ବିରଣ୍ଟି ଅନ୍ୟକ ପୁଲିସ୍ କରିବ ପକ୍ଷରେ ହତକର ହେବ ।

ଗରବର୍ଣ୍ଣପେଶା ଏ ବର୍ଷ ଅଖିକ ଦ୍ୱାରି ସକାଗେ କାଳ ଜଳ ନେବାର ବରୁଲିପୁତ୍ର ହୋଇ ଥାଏ । ଗରବର୍ଣ୍ଣ ଅଗସ୍ତ୍ୟମାସ ମଧ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମା ୨୯୯୧ ଶ କରୁଲିପୁତ୍ର ହୋଇଥିଲୁ ଏବର୍ଷ ସେହି ସମ୍ପ୍ରେ ମଧ୍ୟରେ ମ ୨୩୦୮ ଶ କରୁଲିପୁତ୍ର ହୋଇ ଥାଏ କିମ୍ବା କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ହୋଇଥାଏ ।

ଗତ ଜଳଇମାରରେ ବାଲେଶ୍ୱର ବନ୍ଦରକୁ ଟ ୨୭୪୮୮୮ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ପ୍ରକାର ଅମଦାବାଦ ହୋଇ ଥିଲୁ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତା କୁଣ୍ଡି ଟ ୨୭୭୦୦୦ ସତା ଓ କୁଣ୍ଡି ଟ ୨୭୯୦୦୮ ଟଙ୍କା ଅନ୍ତରି ନାମାପ୍ରକାର ଶୁଳ୍କପ୍ରତିବାଦ ଅଛନ୍ତି ।

ଏହି ନାମରେଇଲୁ ବନ୍ଦରକୁ ଟ ୨୭୪୪୦୮ ଟଙ୍କା ବୁଦ୍ଧି ରଣ୍ଟାକ ହୋଇଥିଲୁ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତା ଧାନ ଗୁଡ଼ିକ ଓ ଉତ୍ସର୍ଗ ମୂଲ୍ୟ

ଏହି ଏହି ଇନ୍ଦ୍ରିଯାକିମା ସବୁରକ୍ଷତା ବନ୍ଦରକୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରତିବାଦ ଦେଇବାର କହିବାକିମାନ ନାହିଁ ଏ ପ୍ରତିବାଦ

କ୍ଷେତ୍ର ମାଲ୍ଲିଙ୍ଗ

ସାପୁଦ୍ଧିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୨୮
ଶତାବ୍ଦୀ

୩୮ ଦିନ ମାହେ ସିତମ୍ବର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମେଁହା । ମୁ । ପରିଚାରକ ପରିଚାରକ ମେଁହା । ସାପୁଦ୍ଧିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ୍ରେ
ବର୍ଦ୍ଦାନ୍ତେମୁଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ୍ରେ
ମଧ୍ୟବଳୀର ଡାକମାସୁଲ ଟ୍ରେ

ପୂର୍ଣ୍ଣାବତାରୁ ବାର୍ତ୍ତିକପୂର୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନ୍ତମାନଙ୍କ ସକାଗେ ବଜାରାର ବାଜବୋର୍ଡ
ଚଳଇ ମାଥ ତା ୧୨ ରଖ ଘୋମବରତାରୁ
ବନ୍ଦ ହୋଇ ଜନମୁର ମାଥ ତା ୫ ରଖ
ଶୁଦ୍ଧବାର ଦନ ଫଟିବ । ମାଥ ବରେମୋ ଓ
ମାଥାରଣ କର୍ଯ୍ୟର ମହିମାମାନ ଆଗାମୀ
ଅନ୍ତ୍ରବର ମାଥ ତା ୧ ରଖତାରୁ ତା ୫ ରଖ
ନବମୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ଉଛବି ।

ଅନ୍ତର ଶୁଦ୍ଧର ଅନ୍ତର ମର୍ଗ ପତିଲେ ସୁନ୍ଦା
ଜାହାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ କିଲମ୍
ଅଛି । ଯାହା ହେଉ ଯେବେ ସୁଲେମାନ ପାଶୀ
ଗୀଏ ରୂପାଧିକୁ ପାଇଁ ଜଣି ଦେବେ ଭେବେ
ରୁବର୍ବ ମଞ୍ଜଳ ହେବ ନୋହଲେ କିଲମ୍
ହେଲେ ରୂପାଧି ସେଜା ବିପ୍ରର ବରିଦିବ ବାରଣ
ସୁନ୍ଦ ସୁନ୍ଦକୁ ସେମ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ହେବା ବନ୍ଦ
ନାହିଁ ଓ ତେବେଦେଲେ ସମ୍ବାଦବା କଠିନ ବା
ଅବମୁବ ବାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ଏପ୍ରାହ ଅରମୂରେ ଯେପନ୍ତର ଅବମୁବ ହେବ କଥା
ଯାଏ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜ ବଳରେ ସୁନ୍ଦ
ଗୁରୁତ୍ୱ । ସିଧା ପାଇଁ ରୂପାଧିମାନଙ୍କୁ
ରୁବର୍ମାନେ ଉତ୍ତରଦେଶର କଥା ଗଲ ସପ୍ତାହରେ
ଲେଖି ଥିଲୁ ମାଥ ତାହା ଠିକ ନିର୍ମାନ
ଦୋର ଏ ସପ୍ତାହରେ କଣାକାର ଅଛି । ବାସ୍ତଵ
ବରେ ରୂପାଧିମାନେ ଏହ ଦାଟି ଓ ଜନିବିଷ୍ଟ-
ବର୍ତ୍ତୀ କେତେବେଳେ ଅନନ୍ତର କରିଥିବା ବିଶ୍ଵାରୁ
ବନ୍ଦା କରିବାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ରୁବର୍ମାନେ
ଏହ ସମସ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ରୂପାଧିକୁ ତେବେ ଦେବାର
ଚେଷ୍ଟା କରୁ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତିଦିନ ଏହଙ୍କଳରେ
ସୁନ୍ଦ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚପୁ ପକ୍ଷର ଦେଇୟ
କିମ୍ବର କାଗ ହେଉଥିଲେହେ ରୂପାଧାର ବଳ
ବିନ୍ଦ ଅନ୍ତର ମର୍ଗ ପତ୍ର ଅନ୍ତର । ଏଥରେ ରୁ-
ବର୍ବ ସେଜାବର ଅଧିନ ନାହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ
ଅଛି । ପଞ୍ଚାନ୍ତରେ ରୂପାଧି ସେଇୟ ବଂଝୁ

ନହିଁ । ଏବର୍ଷର ବର୍ଷା ଅବସ୍ଥା ‘ଗୋକୁ
ପିଇ ଦିଶେ ଜା’ ପର ହୋଇଥାଏ । ଏବା
ଓଡ଼ିଶାରେ ଏପର ନହିଁ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବିମେ
ପଞ୍ଚାବ ରକ୍ଷଣାକାନ୍ତା ଓ ଉତ୍ତରପର୍ବତୀ ଓ
ବେହାର ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏହପରି
ଅଛି । ହେଲେ ଏକଦିନ କୌଣସି ଠାରେ
ଦିନ ବର୍ଷିଗଲ ଯୁଦ୍ଧ ଅଛି ଦିନକୁ କିମ୍ବର
ପଞ୍ଜାବ ଓ କୌଣସି ପ୍ରାନ୍ତରେ ଦେଇଦିନ
ହେଲେ ଅଦ୍ଦୀ ବୃଦ୍ଧି କାହିଁ । ଏବମସ୍ତ ଦେଇ
ଆଗାମା ବର୍ଷକୁ ବର୍ତ୍ତମାର ରଗସା ହେଇ କାହିଁ
ରାତଥାତେ ଫ୍ରାନ୍ତର ଦେବା ପ୍ରକାଶେ ଏକଦିନ-
ରେ ଦୁର୍ବିଷ୍ଣ ପତିଲେ ଅବମୁବ ହୋଇଯାଏ
ଏଥର ରାତଥାତେ ଅଜାନୁଷ୍ଠାନ ଠାବ୍ୟ ରେ
କିମ୍ବର ଫ୍ରାନ୍ତର ଦେଇୟ ସୁନ୍ଦ ଉଛବିରେ ଦେଇ
ଲୋକର ପ୍ରାଣ ଦସ୍ତବ୍ଧି ?

ଜୋରଧାରୁ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ବ
ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ କୌତୁକବଥା ଦେଖା ଗଲ
ଗତ ଅଷ୍ଟାଶତାବ୍ଦୀରୁ ପୁଷ୍ପକର ଅନୁରତ
ବାଜାର ଲେମ୍ବାର ହିରେଇ ଓ କୋଥାର ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରଗନ୍ଧାମାନଙ୍କ ବନ୍ଦତମାନେ ଅପଣା । ଏବେ
ଥାନ ରୂପ ରୂପ ବେହାର କରିବା ସକାଗେ
ହିଲେ ବା ଦୂରହିଲ ବଳଦ ଓ ପୁର ଏକକଣ
ମନ୍ଦିର ରୁଦ୍ଧ ଅଛି ସମସ୍ତ ଲୋକ ସ୍ଥା କାଳକ
ଓ ଗାଇ ବାହୁମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଅସି ଏ ଜୋରଧା
ମନ୍ଦିରେ ଠାବ୍ୟ ଗୋଠ ଓ ବିଶାଖର ବର

ରହିଅଛନ୍ତି ଅସକ୍ତା ମାର୍ଗଶିର ମାସ ପଣ୍ଡ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି ପୁଷ୍ଟମାସରେ ଘରରୁ ବାହୁଡ଼ି
ଦିବେ । ସମ୍ପ୍ରେ ପୂର୍ବରଘୁମରେ ବୃଦ୍ଧାବନରେ
ଜୀବିଲ୍ସ ଗୋପାଳ ଓ ଗୋରୁ ଗାହ ଥିଲା ପର
ରହିଥିବାରୁ ଗୋରୁ ଓ ବିଶ୍ଵମାନେ ଏହିତିରେ
ପାହାଡ଼ରେ ପ୍ରାୟ ଦୂରିଲ୍ସ ହଣ୍ଡାରେ ଚର
ବୁଲ ଲଭା ପଥ ଜାଇ ଅନନ୍ଦରେ ଥିବାରୁ
ବୃଦ୍ଧାବନ ପ୍ରାୟ ଗୋପା ଦେଖା ଯାଇଥିଲା ।
ଏଠା ବିଶ୍ଵମାନ ଗ୍ରା କରୁଣେଇ ଓ ବରୁଣେଇ
ତାଙ୍କୁରଣୀ ଦୂରଭିଜଣିଙ୍କ ଅଞ୍ଜାରେ ବାପ ଓ
ଦ୍ଵିଲୁହ ଗୟ ନାହିଁ । ଗର୍ଭମାନେ ଅନନ୍ଦରେ
ଥାର ଦୂର ଦକ୍ଷ ଓ ଦିଅମାନ ଦେବୀରମାଙ୍କୁ
ଦେଇ ଝକା ହେଉଥିବାନ୍ତି । ଏପରି କଥା
ବୌଧି ଗତଜାତରେ ବାପ ଭଲୁଙ୍କ ଉପ୍ରଭେ
ଦେଖା ଶୁଣା ଜାହିଁ ଉଥରକେନ୍ତର ପ୍ରଗନ୍ଧାମାନ
ଥୋଇଯୁଦ୍ଧରେ ସେଠାରେ ଗୋରୁମାନ୍ତଳୁ ଚଶର
କ ମଳିବାରେ ବରଷକୁ ବରଷ ସେମାନେ ଏ
ଖୋରଥା ମୁକ୍ତାମ ଜୀବିଲ୍ସରେ ବାପ କରି
ଚାରୁମୀର୍ବ୍ୟା ମେଷରେ ପୁନରଗ୍ରୂ ଗମନ କରନ୍ତି ।

ଶୋଇଥା ବନୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉଚ୍ଛ୍ଵେ
ହେଲ ଅରମ୍ଭ ଦେଲାଣି । ଏଥମ୍ବରେ କି କା-
ର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାିଲୁ ବା ହେଉଥାିଲୁ ଅମେମାନେ
କିମ୍ପଦ୍ମ କି ଲାଗୁ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷଣକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଅବସ୍ଥା କିଛି ଶୁଣିଲାପ୍ରକଳ୍ପ କର୍ମ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଅମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ତଥାବ ଓ ବନୋ-
ବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାରେ ହାବିମନ୍ଦ ବେଜନ କୁହା
ଦେବଳ ମାସକୁ ଅଭୈରିବିଜାର ଠଙ୍କା ଅମଲ
କର୍ତ୍ତା ମନ୍ତ୍ରର ହୋଇଥାିଲୁ । ଶୁଣାଯାଏ ଯେ
ତତ୍ତ୍ଵକୁ ମାସରେ ଏହମ୍ବୁ ଅମଲକୁ ବନୋ-
ବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା ହାବିମାନେ ନିୟମିତ୍ତ କରି ଦେଇନ
ଦେଇ ଦେଲେ । ପୁରୀର କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ନିଜ-
ଠଙ୍କୁ ବଳ ମନ୍ତ୍ରର ସକାରେ ସିବାରୁ ସେ କର-
ଫିପୁଳ ଜଳବ କଲେ କି ଏହାଦେଲବେ ଏହେ
ଅମଲ ବାହଁ କି ନିୟମିତ୍ତ ହେଲେ ଓ ଯେବେ
ନିୟମିତ୍ତ ହୋଇଥାିଲାଗୁ ସେମାନେ କି କର୍ମ କରି-
ଅଛନ୍ତି । ଭରବା ହୁଅଇ ଯେ ଏ କରଫିପୁଳ-
ଧାର ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିବ ଦେଇଥିବ
ମାତ୍ର ବଢ଼ ଅର୍ଥର୍ଥର କିମ୍ପଦ୍ମ ଯେ ସେମାନେ
ପୂର୍ବକୁ ଏ କିମ୍ପଦ୍ମରେ ସରକ୍ଷନ ହେଲେ । କି-
ମ୍ପଦ୍ମ ସବିଥିରେ ସେମାକେ ଜୀଣିଆରନ୍ତେ ଯେ
କାର୍ଯ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖି ଆବଶ୍ୟକମରେ ଅମଲ
ପ୍ରଦତ୍ତ ନିୟମିତ୍ତ କରିବାର ଜିତକ କେବଳ ମନ୍ତ୍ର

ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ଜାହା ସବୁ କର୍ମଗଣ୍ଡା ଏବଂ—
ଧରେ କିମ୍ପକୁ କରିବାର ହେଉ ହୋଇଲା
ଥାରେ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଟେଲର ବାହେବ ବିଚନ୍ଦ୍ର
ଓ ବହୁଦର୍ଗୀ ଅଞ୍ଚଳୀ ଏ କଥା ଅମ୍ବେମାନେ
ସୀବାର କରୁଁ ମାତ୍ର ସେ ଅଛିୟନ୍ତି ଉଲଲୋକ
ଓ ଜାହାଙ୍କର ତକ୍ଷଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗଣ ଏ ହେଉଥିବୁ
ସେ ଆଗଣା ଅଧୀନସ୍ଥ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କୁ ଶାସନ
କରିବାକୁ ଜେତେ କମ୍ବ କ ଥିବେ । ଆଉ
ଯେତେ ଜେଷ୍ଠୀ ବା ସବ୍ରତେଷ୍ଠୀ ପ୍ରଭୃତି
କିମ୍ପକୁ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ଥିବାର ସବ୍ସାଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ ।
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିନିନାର ବାହେବ ମଧ୍ୟ ର ଖୋର-
ଧାରୁ ଯାଇଥାଇନ୍ତି ଓ ଶକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ହିଅଇ
ଯେ ସେ କନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ବିଶ୍ଵେ ଦୃଷ୍ଟି
କରି ଉତ୍ସମ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ଦରି ଅପେବେ ।

ଅମେରିକା ନିଜଟ ପୂର୍ବଦରରେ ଅଥବା
ଆମ୍ବିନାଙ୍କର ବହୁଦୂର ପ୍ରସ୍ତରରେ ବେଳୁ ଛା-
ଣ୍ଡୀଯା ପ୍ରାପ୍ତିଶ୍ଵର ନାମରେ ବେଳେ ଗତିବ ପ୍ରାପ୍ତ
ଅଛି । ଉହିରେ ଲଙ୍ଘନକମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ
ଉପକିବେଶ ଅଛି । ଉଚ୍ଚ ଉପକିବେଶର ଅ-
ବସ୍ତା ବନ୍ଧରରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଶ୍ରପାଦିଜ୍ଞାପନ ଗବତ୍ତୀ-
ମେଣ୍ଟ ବଜାଳ ଜିଲ୍ଲାର ହାତମନାକଙ୍କ ତାଣିବା
କାରଣ ସଠାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବିନାହେ
ଶ୍ରାସୁକୁ ମାଜକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବଙ୍କ ଅନ୍ତରହରୁ
ଜାହା ଦେଖି ସରସାଆରଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ନମିତ୍ତ
ଉହିରେ ସାରଂଗ ଜଣ ଉଥରୁ ।

ଭକ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣୁମନ୍ଦଳରେ ଅବସ୍ଥିତ
ବରର ସୂଚିରୁ ଏ ସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାକୃତ ଅବ୍ସା
ନୀ ଏକାପର କୋଲିବାକୁ ହେବ । ଅମୂଳାନନ୍ଦ
ଦେଶର ଜଳ କାନ୍ଦୁ ଓ ଗଢ଼ ସଙ୍ଗେ ଏଠାର
ସଞ୍ଚିତ ସମଜା ଅଛି ରେବେ ବର୍ଷର ଅସ୍ଥକାଙ୍ଗ
ବାଳ ଏଠାରେ ସାମୁଦ୍ରିକ ବା ବାଣିଜ୍ୟ କାନ୍ଦୁ
ପ୍ରାୟ ହେଉଥିବାକୁ ଅସକ ପ୍ରାପ୍ତ ବା ଅସକ
ମାତ୍ର ଅନୁଭୂତ ହୁଅର କାହିଁ । ପ୍ରାପ୍ତର ଭାଗ
୫୦ ଅଂଶର ଅସକ ହୁଅର କାହିଁ ଏକ ରୁଧି-
କାଳରେ ସମ୍ବ୍ରଦ ଗାଇଲକାନ୍ଦୁ ସେବନରେ
ମନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୱ ହୁଅର । ଏଠାରେ ବର୍ଷା
ମଧ୍ୟରେ ପୁର ଗଢ଼ ପ୍ରଥାନ ଗୁପ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ହୁଅର
ପ୍ରାପ୍ତ ଓ ବର୍ଷା ଏମାନନ୍ଦର ଚିପ୍ତମିଳ ପ୍ରତ୍ୟାବା-
ର୍ତ୍ତନର ଉପରେ ପଥଲ ଉପନ ନିର୍ଗର କରଇ
ଅନୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅବାଳ ବା ଅଛିବର୍ଷା ସମାଜ-
ଗୁପ୍ତ ଅନୁବ୍ରତ କରଇ ।

ଏଠାର ପ୍ରଥାକ ଫୁଲ ଆମ୍ବ ଅଟିଲ
ପୁଣେ କଟି ଓ କପା ଫୁଲ ଏଠାରେ ହେଉ
ଥିଲ ମାତ୍ର ଅନୁପର ଦେବ ଲାଭକଳାର
ହେବାରୁ ଏହି ଗୁଣର ଅବର ବଢ଼ିଅଛି ।
ଦୁଇର ପରିମାଣରେ ଗର୍ବଗୀ ଏଠାରୁ ନାହା
ଦେଶରୁ ରଧାନ ହୁଅଇ । ବ୍ୟବସାୟିମାନେ
ବଢ଼ି ଷେତମାନ କୁଳିକଥାର ଅବାଦ ବେ-
ଗୁଣ । ଏବା ଯାମେହାରେ ୧୫୦ ଗୋଟିଏ
ବୃଦ୍ଧି ଷେତର ପରିମାଣ ମାତ୍ରାଙ୍କ, ୭୮,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଏଥରେ ୨୫୫୫ କଣ କୁଳି କର୍ମ ବରୁଥିଲେ
ସୁତରଂ ଏବା ଷେତର ପରିମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ୧୦୦
ମାଣ ହେବ ଓ ୧୭୦ କୁଳ ଏହାରୁ ଅବାଦ
ବରନି ।

୯ ସମୟ ଉପରିବେଶର ଲୋକସଂଖ୍ୟା
ବାରେ ବାରଳୁ ଅଟଇ । ଏମାନ୍ତ ଅସ୍ଵବା
ମାତ୍ର ଦେବାକୁ ଘରର ନାହିଁ ଓ ଯାହା ଟାଙ୍କ
ଦିଅନ୍ତି ଜାହିଁ ର ଅସ୍ଵବାଗ ଦେମାନଙ୍କର ସୁମ୍ଭୁ
ସ୍ଵର୍ଗଭାଗେ ବ୍ୟୟ ହୁଅର । ଏଣ୍ଟିର ଚିହ୍ନାଲ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ ବିଷ୍ଟର ମୁହିର ହୋଇଥିଛି ଓ
ଉତ୍ତମ ଚିହ୍ନାଲ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ନିୟକୁ ଅଛନ୍ତି ।

ସହ ୮୨୪ ମେଘାରେ ଏଠାରୁ ୫୭,
୦୨,୧୧,୮୪୦ କ୍ଷାର ପ୍ରକଟ ଆମଦାନ ଓ ଏଠାରୁ
୫ ୨,୮୨,୧୧,୦୯୦ କ୍ଷାର ପ୍ରକଟ ରାଷ୍ଟ୍ରାନ୍ତିକ
ଖୋଜାଥିଲା । ପ୍ରାୟ ଅଧିକ ବାଣିଜ୍ୟ ଏକ
ଇଂଳଣ୍ଡରୀ ପ୍ରକଟ ପ୍ରାପ ସଙ୍ଗେ ଅପାର ।

କ୍ଷେତର ବାର୍ଷିକ କୁଳଙ୍କପୂର ଶିଖ ହ ହୃଥର
ମାଧ ଭାବୁ ଉପନିବେଶରେ ତେଣେ ଲୋକ
ନାହାନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ଦୁଇ ଅଧେ ଗୁରୁ ବରବେ
ସୁଭଗୁଂ ଅଫ୍ରିକା ଚାନ ଓ ଭାବନକର୍ତ୍ତରୁ
ବୁଲି ଦେଇ ଯିବାକୁ ହୃଥର । ଅବୟ ଅନେକ
କ୍ଷିମ ପଦ୍ଧତି ଯତ୍ନାକୁ ତେବେଳ କୁଲିର ଅଜୀ-
ବରୁ ମୋହୁଲେ ବଜାବିବମାନେ କ୍ଷେତ କର
ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆହନ୍ତି । ସେଉଁ-
ମାନେ କୁଳକର୍ତ୍ତର କରିବାକୁ ଯାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର
ସରସ୍ଵତିକାର ସ୍ଵକିଧା ହୃଥର ସ୍ଵର୍ଗମରେ ସେଠାରୁ
ସିବାପାଇୟ ଜାହାଜରତ୍ତି ଲାଗଇ ନାହିଁ । ମେ-
ଧାରେ ପଦ୍ମହୃଦୟରେ ରହିବା ସବାମେ ଭାବିନ
ଏଇ ନିଳାଇ ଓ ଜାହାଜା ସବାମେ ଭାବିନତାକୁର
ଓ ତାଷୁର୍ବ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳପୂନାନ ରହିଅଛି । ବୁଲି-
ମାନେ ସପ୍ରାତିରେ ୫ ୧୭ ବା ଉଆର୍ଜନ
ବରନ୍ତି ଓ ସେଠାରେ ମନଇଛା ଝର୍ବର୍ତ୍ତ କର
ଏଇକୁ ଧେର ଅସିବା ବେଳକୁ ଗୁଡ଼ିବ ଠକା
ଦେଇ ଅଣନ୍ତି । ଗାନନ୍ଦାପାଇୟ ସନ ୧୮୭

ମାଲରେ ଗୋଟିଏ ବେବା ଅଠବର୍ଷରେ ୨୫୦ ବୁଲ ଅପଣା, ଏରକୁ ଫେର ଯାଇଥିଲେ ଦେଖାନେ ଟ ୨,୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ସବେ ଘେର ଯାଇଥିଲେ ଏପରି ଗରିବଙ୍କ ଟଙ୍କା ବାଜରେ କମା ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହିରୂପେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଉକ୍ତ ଉପରି-
ଦେଶରୁ ଭାବରକର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ବୁଲ ଗଲେ ସେମାନ-
ଙ୍କର ସବସବାରରେ ଲାଗୁ ଅଛି । ବିଶେଷଜଳ୍ଖ
ଦୂରୀସ ସମୟରେ ଏବୁ ପ୍ରାକୁ ଅଥବା
ପରିମାଣରେ ଲୋକ ପଠାଇବା ଅଛାନ୍ତ ସୁଧା-
ନର ଅଛି ।

+ ଉତ୍ତଳଦର୍ଶଣ ନାମର ଅପବାଦ ମୋହଦମା ।

ଜେ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତଳଦର୍ଶଣରେ ଫାର୍ମ୍‌ଯୁଧା
ପକ୍ଷର ଦେଶକ ଶକ୍ତିର କୋହାନବନୀ
ଶ୍ରଦ୍ଧା ହୋଇଥାଏ ଉତ୍ତଳଦର୍ଶଣ ସାମାଜିକ
ପାଠମାନଙ୍କ ଜାଣିବା କାରଣ ଉଚ୍ଚିତ କଲୁ ।
ଯଥ,—

ଶ୍ରାନ୍ତମିକମାହେବ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର—ବାଲେଶ୍ଵର
ଉତ୍ତଳଦର୍ଶନ କାର୍ଯ୍ୟାପାତ୍ରରେ ବେଳେବକର ସାହାଯ୍ୟ
କିନ୍ତୁ ଅସିଥିବା ଟ ୧୮୦୦୦ ଟଙ୍କା ବାଲେଶ୍ଵରାଳ
ସହକ ମରମତ ସକାଗେ ବାଟୁକ୍‌ବସାହେବକୁ
ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା । କଞ୍ଚାକୁରମାନଙ୍କ ସହକ
ଅମୃତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ କରି ଥିଲା । ବାମାଚିର-
ଣଙ୍କୁ ଅମ୍ଭେ ଉକ୍ତ ମସାରେ ଦେଇଥାଏ । ସେ
ଏକାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଭାବ ପାଇ ଥିବାର ଅମୃତୁ ଜଣା
ନାହିଁ । ଅମ୍ଭେ ୧୫୦୦ ଥର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି
ଓ ବର୍ତ୍ତକିତ୍ୟ ସାହେବଙ୍କ ସହକ ଉକ୍ତ ସହକ
ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲୁ ବିଶେଷାଲାନ ସରକାର
ଏକବ୍ୟକ୍ତି କଞ୍ଚାକ୍ଷର ବୋଲି ଅମୃତୁ ଜିହାଇ
ଦିଅ ଯାଇଥିଲା । ସେ ଅମ୍ଭେ ସାକ୍ଷାତରେ
କୌଣସି ଦିଲାଲ ଲେଖି ଦେଇ ଥିବାର ଅମୃତ
ସୁରଣ ନାହିଁ । ଅମ୍ଭେ ଜାଣିବାରେ ସହକ
ଉତ୍ତଳଦର୍ଶନ ମରମତ ହୋଇ ଅଛି । ଅମ୍ଭେ
କାର୍ଯ୍ୟ ସହକ ଏହିମେହେ ମଙ୍କାବିଲ କରି ନାହିଁ
ଅମ୍ଭେ ଜାଣିବାରେ ଟଙ୍କା ନ୍ୟୁଯ୍ୟମରେ ଟଙ୍କା
ହୋଇ ଥିଲା । ପକ୍ଷେ ଏ ସହକ ଅଛି କବର୍ସି
ଥିଲା । ଅମ୍ଭେ ଓଡ଼ିଆ ଜାଣ ଦର୍ଶନର ଦେଖାର
ଏହି ମରମତ ଅମ୍ଭେ ବୁଲିଥାଏ କି ଯେଉଁ ତରଣ
ଉକ୍ତ ସହକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗୁ ଥିଲେ ସେ
ଟ ୧୮୦୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ଅପରି ପୂର୍ବ ଅଛିଥାକୁ
କରି ଅଛନ୍ତି (ଅଥବା ପକ୍ଷରେ)

ଅମ୍ଭେ ଉତ୍ତଳଦର୍ଶନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କରି ନାହିଁ ।
ବସ୍ତ୍ରା କର୍ମ ଜାଣୁ ଓକରିଥିବାକୁ ବସ୍ତ୍ରା
ଜମୀନ କରିଥାଏହି । ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ସାହେବ ଉତ୍ତଳ-
ମେହେ ପ୍ରପୁର କରି ଥିଲେ ଅମ୍ଭେ ସାଥାରଣାବୁପେ
ଜାହା ଦେଖି ମଙ୍କର କରିଥାଏହି । ଅମ୍ଭେ ବାପ୍ରା-
ବିକ ଉକ୍ତ ମସାକୁ ସାଥାରଣାବୁପେ ଦେଖି
ଅଛି । ବସ୍ତ୍ରାରି ହେବାବ ଓ ରିହି ଉତ୍ତଳଦର୍ଶନ
ଅମ୍ଭେ କରିଥିଲୁ ଅଧି ନାହିଁ । ବେବଳ ମୋହ
ହେବାବ ଅମ୍ଭେରେ ଲେଖାଏହି । କିମ୍ବାନିତ
କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲାଇବା ସକାଗେ ଅମ୍ଭେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ
ଡିଅକ୍ଷା ଜାଣୁ । ଡିଅକ୍ଷା ବ୍ୟକ୍ତିରେ
ଅପର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଭାଷାର ଭାବ ଅର୍ଥ
ବୁଝାଇ ପାଇବେ ନାହିଁ । କାଲେଶ୍ଵର ମୋହଦମା
କରିଥାଏ ଅମ୍ଭେ କରିଥାଏ ବ୍ୟକ୍ତିର ପିତ୍ରଙ୍କୁ ୨୫୮ । କଙ୍କର ଗୋଲାଇ କିମ୍ବା
ଲେଖାଏହି ୪୮ । ଏବୁ ଗସ୍ତାଗର । ଗ୍ରଜ ମେହ୍ନା
ଏକମଥ କରିବିବ ପିତ୍ରଙ୍କୁ ୩୮ (ଏହିପରି
ଆଜି ଅନେକ ଦିନ ଲେଖାଇ ଅଛନ୍ତି) ବୁନ୍ଦା-
ବନବନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଲଙ୍କ ପର ଆଜି ଏଠାର
ଦୋଷି କଞ୍ଚାକ୍ଷରକୁ ନ ଜାଣୁ ଯେ କ
ଟ ୨୮୦୦୦ ଟଙ୍କାର କର୍ମ ଅଠମାଟ ମଞ୍ଚରେ
କରିଥିବା (କୁଟୁମ୍ବା) ଅନେକ କଞ୍ଚାକ୍ଷର
କହି ବାଣିଜିଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା
ଅମୃତୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । ଯେହିଲେ
ଉକ୍ତ ମସାକୁ ଦେଖି ନାହିଁ ସେ ସୁଲେ ଉକ୍ତ
ବସ୍ତ୍ରା ସନ୍ତୋଷ ଜନକରୁପେ ହୋଇ ଅଛି କି
ନା କହ ନ ପାରୁ ।

ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ପାଠକାଳୀକା—ଅମ୍ଭେ
ଦର୍ଶନ ପାଠ ରୁହିଥାଏ ଯେ ଅମୁକ
ଚରଣ ଟ ୮୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅପବ୍ୟନ୍ କରି ଅଛନ୍ତି
ଶ୍ରାବିର ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ଅପବ୍ୟନ୍ ଅଥବା ହୁଣ୍ଠ
ବୁଝାଇ କିମ୍ବୁ ଅର୍ଥ ପୋଷ୍ୟବର୍ଗ (କୁଟୁମ୍ବରେ)କିମ୍ବୁ ଅର୍ଥ ବନ୍ଦୁ ହୁଅର ନାହିଁ ।
କୌଣସି ଅଧିକାରେ ଦେଖି ନାହିଁ । ଅମ୍ଭେ
ଅଳ୍ପ ସଂସ୍କରଣ ଜାଣୁ ।

ପଣ୍ଡିତ ସଦାଶିଳ ନନ୍ଦ— (ଦର୍ଶନର ଲେ-
ଖାର ଅର୍ଥ ଉତ୍ତଳଦର୍ଶନର ଗ୍ରାମ) ଶାଶିର ଅର୍ଥ
ନେବା ଜାଇବା ଓ ଅସାଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଝାଇବକ
(କୁଟୁମ୍ବରେ) କୁଟୁମ୍ବର ଅର୍ଥଜୀବ ପୋଷ୍ୟବର୍ଗ
ଓ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁ ହୁଏ ।

ମାତ୍ର ମାରଗେଲ ସାହେବ—(ଉତ୍ତଳଦର୍ଶନ
ପ୍ରାୟ ଦର୍ଶନର ଲେଖାର ଅର୍ଥ କର) କୁଟୁମ୍ବର
ପ୍ରକଳ୍ପ ଅର୍ଥ ଜନକ ସହକରଣ ପୋଷ୍ୟବର୍ଗ
ଓ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁ ହୁଏ । ଶାଶିର ଅର୍ଥ ବନ୍ଦୁ
ନାହିଁ । ଅମ୍ଭେ ବନ୍ଦୁ ହୋଇ ଥିଲା ଏବୁ ମଧ୍ୟ
ମୋହଦମାର ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାର କାରଣ ଅଛନ୍ତି ।
ମୋହଦମାର ଦେଶକ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ
ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାଦୂର୍ବର ଭାଷା ହୋଇଥାଏ ।
ଗର ବୁଥବାର ଗ୍ରାସୁକ୍ତି କମିଶନର ଜମ୍ବୁ
ପାହାର ଦେଶକ ନାହିଁ । ଏହିକିମିଶନର ବ୍ୟକ୍ତି
କରିବାର କିମ୍ବା କରିବାର କାରଣ ଅଛନ୍ତି ।

ବିବାଦ ନାହିଁ ଓ ଜାହାର ଅନ୍ଧକୁ କରିବାକୁ
ଲେଖି ନାହିଁ । ଦେଖାଯୁ ଜମିଦାରଙ୍କଠାତୁ ଏ
ବିଷୟରେ ଅନେକ ତାତୀ ପଦ ପାଇ ଥିବାରୁ
ବର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତିର ବୋଲି ପ୍ରଥାଗ କରି ଅଛନ୍ତି ତ
ଦେଶର ଉତ୍ତଳଦର୍ଶନ ନିମିତ୍ତ ବିଷୟରେ ପଢ଼ିବା
ଜାହାର ଧର୍ମ ଅଟେ ଏପରି ମଧ୍ୟ ବହିଥିଲୁ ।

ଗ୍ରା ମିଥ୍ୟାଶାହେବ — ବସ୍ତ୍ରା ଅଞ୍ଚଳରେ
ଏକଶତିତ୍ ଦୂରକୁ ତିବି ଗୁର୍ବିତ ଉତ୍ତଳ ଗ୍ରା
ସକାଗେ ମାଟିର କରି ଏବହକର କରିବିବ
ପିତ୍ରଙ୍କୁ ୨୫୮ । କଙ୍କର ଗୋଲାଇ କିମ୍ବା
ଉତ୍ତଳଦର୍ଶନରେ ଏହିପରି ବୁନ୍ଦା-
ବନବନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଲଙ୍କ ପର ଆଜି ଏଠାର
ଦୋଷି କଞ୍ଚାକ୍ଷରକୁ ନ ଜାଣୁ ଯେ କ
ଟ ୨୮୦୦୦ ଟଙ୍କାର କର୍ମ ଅଠମାଟ ମଞ୍ଚରେ
କରିଥିବା (କୁଟୁମ୍ବା) ଅନେକ କଞ୍ଚାକ୍ଷର
କହି ବାଣିଜିଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାଏ ।
ଏହିପରି ପ୍ରାଦୂର୍ବର ଭାଷା ହୋଇଥାଏ ।
ଗର ବୁଥବାର ଗ୍ରାସୁକ୍ତି କମିଶନର ଜମ୍ବୁ
ପାହାର ଦେଶକ ନାହିଁ । ଏହିକିମିଶନର ବ୍ୟକ୍ତି
କରିବାର କିମ୍ବା କରିବାର କାରଣ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀରାମ ପାହାର ଦେଶକ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାକୁ
ଲେଖି ନାହିଁ । ଦେଖାଯୁ ଜମିଦାରଙ୍କଠାତୁ ଏ
ବିଷୟରେ ଅନେକ ତାତୀ ପଦ ପାଇ ଥିବାରୁ
ବର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତିର ବୋଲି ପ୍ରଥାଗ କରି ଅଛନ୍ତି ତ
ଦେଶର ଉତ୍ତଳଦର୍ଶନ ନିମିତ୍ତ ବିଷୟରେ ପଢ଼ିବା
ଜାହାର ଧର୍ମ ଅଟେ ଏପରି ମଧ୍ୟ ବହିଥିଲୁ ।

୨୭ ଶ୍ରୀ ହୋଇଥିଲ ଓ ୧ ୧୧ ଶ୍ରୀ ଦେବାନ୍ତି ବର୍ମ ଚରଥିଲେ ।

ମୁଁ ବର୍ଜିନରେ ଶାନ୍ତିମର ବର୍ଷା ହେଉଥିଲା । ତେଣୁକର ଅବସ୍ଥା ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ ଜଣାଯାଏ । ସେଠାରେ କୃତିଲ ସେ ୨୭ ର ଲେଖାଏ ବିନ୍ଦୁ ହେଉଥିଲା ।

ବାର୍ଷିକ ବର୍ଜିନର ବାସୁଦେବପୁର ଥାନା ରହିବାର ରହିମ ପ୍ରଭାତ ବହୁତ ବ୍ୟାପି ହେବେ କଣ୍ଠ ଗ୍ରାମରେ ଗୋବିନ୍ଦନ ବେଗ ଅଭିନ୍ଦୁ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତିମରେ ଏତେ ଗୋବିନ୍ଦନକାରୀ ସବୁ ମର୍ପତ୍ତୁ ଆହୁତି ଯେ ଦୂରଜରେ ବାଟଗୁଲିଙ୍କ ଦୂରକ । ଏକୁ କିମ୍ବା ବର୍ଜିନରେ ମୋଧୁପଳ ଗ୍ରାମମାନ ନିଜାନ୍ତି ବଦ୍ୟ ହୋଇ ଥାଏ, ତହିଁରେ ପୁଣି ଗୁରୁ ଅଛେ ଏହି ସମସ୍ତ ଗବ ପତି ସେ ଶ୍ରାନ୍ତ ଯେଥର ରୂପକର ହୋଇଥିବ ଜାହା ପାଠକେ ସହିତ ଅନୁଭବ କର ପାଇବେ । ଅମୂଳକିରି ଏ ଅନ୍ତିମରେ ମଧ୍ୟ ଗୋବିନ୍ଦନଙ୍କୁ ଶୁଣୁ ଗ୍ରେଷ ଥରୁଥିଲା । ଅମୂଳକିରି ପ୍ରମୋଦ ମେଳକୁର ଯାହେବ ପୁରୁଷଗ୍ରାମ ଏଥର ବୋଣି ପ୍ରକାର ପ୍ରତିବିଧାନ ଚେତ୍ତାକରେ ଅନେକ ଶୈଖି ହେବ ।

ଉ, ଦ,

୧। ସ୍ଵଲ୍ପ ସମାଜରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ମେଲିନ୍ଦରର ଜନିତାର ଗାଁ ଜଗାକିନ୍ତୁ ନାମକ ହଜାନ ଅଧିକରେ ଥୁବ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଅସମୀ ପ୍ରତି ଯାଦବାକାର ପ୍ରାପନ୍ତର ବାପର ଅଦେଶ ହୋଇ ଥିଲା । ଅଗାମୀ ସ୍ଵଲ୍ପରେ ସେଠାର ସମାଜଦାତାଙ୍କ ପଢ଼ରେ ମନ୍ଦିରମାର କ୍ଷୁରକ ବିବରଣ ପ୍ରକାର ହେବେ ।

୨। ଅମ୍ବୋଦୀ ପୁଣି ଦୂରିଜ ହେଲୁ ଯେ ଶୁଭଗୁରୁ ସୀନଙ୍କ ଏବମାତ୍ର ପୁଣି ଶୁଭା ବ୍ୟସରେ ଗବ ମନ୍ଦିରକାର ହଠାତ୍ ପେଟ ଫୁଲ ପ୍ରାଣବ୍ୟାଗ ବୁଝିଥିଲା । ଅତିରକୁ ସୁରାପାକ ମୃଦୁର ବାରଣ ଦେହୁ କହନ୍ତି । ଗବ ବାସପାକାରେ ପରାପର ହୋଇଥିଲା ।

୩। ଅମ୍ବୋଦୀ ପ୍ରଦେଶରେ ହରିହର ଜ୍ଞାନ ବୌଣସି ଶାକରେ ଏବମକୁ କବାହ କର ଥାବୁ ଥରୁବୁ କେଇ ଯାଉଥିଲା । ଶାକ ବ୍ୟସ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ, ଦେହରେ ଜାହାର ଗଜଣା ଓ ପିନ୍ଦକାର ରେସମୀ ଲୁଗା ଥିଲା । ବାହରେ ଯାଇଁ ଜାହାର ଶାମୀ କିମ୍ବ ପତରେ ପରାଣା । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ କିନ୍ତୁ ତକାଳି ଦେଇ, ବେଳେସମାନେ ତୋଳି ପରାଣ ପଲାଇ

ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ତକାଳିମାନେ ସ୍ଥାନ୍ତିରୁ କହିଲେ ଗଜଣା ଦେ । ସେ ଅନ୍ତିମର ସହି ଗଜଣା ବାଢ଼ିଦେଲା । ପୁଣି ସେମାନେ ଜାହାର ପିନ୍ଦକାର ଲୁଗା ଦେବାକୁ ବାପ ବଲେ । ସ୍ଥାନ୍ତି କହିଲ ଲୁଗାରେ ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ପଞ୍ଚଥିର ବୁମ୍ବେ ମାନେ ଯେବେଟିକେ ଅଲଗା ହେବ ଏବଂ ଜଣ୍ଠିର ଅସ୍ତ୍ର ଦେବ କେବେ ମୁଁ ଲଜ୍ଜା ରଖା ବାପ ବର ଅନ୍ତିମ ବନ୍ଦିର ବନ୍ଦି କାଟି ବୁମ୍ବାକୁଙ୍କୁ ଲୁଗା ଦେଇ ପାରିବ । ସେମାନେ ସମ୍ମର ହୋଇ ପଚ କର କିନ୍ତୁ ହେଲେ । ସେ ଏମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ୍ତି ସେହି ଅସ୍ଥାଧାରରେ ଜଣକୁ କାଟି ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ କାଟିଲା, ତୁମ୍ଭୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆହୁତି ହୋଇ ଉପରେ ପଲାଇ ଗଲା । କଣ୍ଠକାଳ ଉତ୍ତାରେ ଜାହାର ଶାମୀ ଅସେ ଉପରୁତ ହେଲା, ତକାଳିମାନେ ଗ୍ରାମର ଗୋବିନ୍ଦକାର ଅହୁତି । ସ୍ଥାନ୍ତି ଯଥାର୍ଥ ବାରନାଶ ଅଛେ ।

ଜେଲକୟୁଷ ଶକ୍ତିଅବ୍ଦିରୁ କି ଥର ହୁଇବ ମୁଁ ମନ୍ଦିରମାନ ପଣିବା ସନ୍ତୋଷ ରଖିଲାଗରୁ ଯାଇ ଅବୁତି । ଏମାନେ ଆମାର ବାସି ଅହୁତି ।

ବୁନ୍ଦାଦେଶ ଅନେକ ଅଂଶରେ ଅନ୍ୟବ ବସାନ୍ତ ହେବୁ ଧାନ ଗୁଡ଼ର ଅଭିନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିର ହୋଇଥିଲା । ଏବେବେଳେ ଧାନ ଗୋଟିଲେ ସହିକରେ ମିଳି ନାହିଁ ରକ୍ତକର ଏବଂ ସଂବାଦ ଦ୍ୱାରା ଜଣାଯାଏ ଯେ କିନ୍ତୁ କାନ୍ଦିଲ ପ୍ରକାର ସମ୍ମାନକାର ସମ୍ମାନକାର ଅଛି ।

NOTICE.

The University Examinations in Arts of 1877-78 will be held on the undermentioned dates.

Entrance Examination and First Examination in Arts on Monday, the 26th November and following days.

B. A. Examination on Monday, the 31st December, and following days.

Applications from candidates for admission to the Entrance and First Arts Examinations must be lodged with the Registrar before the 26th October.

Applications from candidates for admission to the B. A. Examination must be lodged with the Registrar before the 1st December.

School masters and other private students should submit without delay their applications for admission into the Examinations.

Cuttack, } N. K. Das
2-9-77 } Joint Inspector of schools
Orissa Circle.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବିନ୍ଦୁବୋଦ୍ଧା କୃତବ୍ୟ ।

ଏହା ବର୍ଷମେଳିନ୍ଦରର ପାର୍ଶ୍ଵର ପ୍ରକାର ହେବ ।

ବୁନ୍ଦାଦେଶରେ ବାନ୍ଦାମାନ ଏବଂ ବନ୍ଦାଦେଶର ଜାହାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧିକାରୀ ଅନ୍ତିମରେ ଅନ୍ତିମ ଥୁବ ଥାଇବେ ନାହିଁ । ଏଥରେ ଦେଇ ବଳ କଣ୍ଠ ଥାଇବୁ ଦେବାକ ଦେବାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତିମ ଜାହାର ମେଳିନ୍ଦର ଧଳ ଦେଇବାରୁ ଅଧିକ ହେଲା ।

ବନ୍ଦାଦେଶ ପରିବଳ୍କ ହାନିକାର କାନ୍ଦିଲର ସ୍ଵପ୍ନକ୍ଷେତ୍ରେ ଯାହେବ ନିରକ୍ଷିତ ମୁଖ୍ୟମତି ଏବଂ ନିରାକାର ପାଇବେ ।

ମୁକ୍ତ ପ୍ରାଣି ।

ନାମ	ଅତିମ	ଅତିମ
ଶୁଭମାନ	ଦିଲହା	ଦିଲହା
"	ହରମୋଦିନ୍ଦ୍ର	ହରମୋଦିନ୍ଦ୍ର
"	ବନ୍ଦାଦେଶ	ବନ୍ଦାଦେଶ
"	ସତାନକମାନ	ସତାନକମାନ

ଏହା ନିରାକାର ସାମାଜିକ ପରିବଳ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାର୍ଶ୍ଵର ବନ୍ଦାଦେଶ ଏବଂ ବନ୍ଦାଦେଶର ଜାହାର ପରିବଳ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାର୍ଶ୍ଵର ବନ୍ଦାଦେଶ ଏବଂ ବନ୍ଦାଦେଶର ଜାହାର ପରିବଳ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାର୍ଶ୍ଵର

ଅତିରିକ୍ତ ଉତ୍ତରକାନ୍ତିକା ରା ୧୦ ରଖ ମାତ୍ର ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା ।

ସନ ୧୮୭୭ ମସିହାରେ ଲଙ୍ଘନକାର ପାଠ୍ୟାଳ ଶୁଣୁଥି ପରାମାରେ
ହତୀର୍ଥ ହୋଇଥିବା ।

ଶୁଣିମାନଙ୍କର ନାମ ଓ ପାଠ୍ୟାଳ
ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ ।

- ୧ ବରତ୍ରାନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି
- ୨ ଦଗଧାନ ମହାନ୍ତି
- ୩ ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ମହାନ୍ତି
- ୪ ପଦ୍ମବିଜ୍ଞାନୀ
- ୫ ଗଜାଧର ଅନୂଦିତ୍ୟ *
- ୬ ଧନେଶ୍ୱର ସ୍ଵାମୀ *
- ୭ କୃପାଦିତ୍ୱ ପଣ୍ଡା *
- ୮ ଅନନ୍ଦ ରତ୍ନି
- ୯ ଗଜାଧର ଆମ୍ରଦ
- ୧୦ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ
- ୧୧ ଦୁର୍ମିଶ୍ର *
- ୧୨ ଦଜନାନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି
- ୧୩ ଦାଶାନନ୍ଦ ସେନାପତି *
- ୧୪ ଦର୍ଶନ ଯେନା *
- ୧୫ ଦେବରାଜ ମହାପାତ୍ର *
- ୧୬ ଶୁଣିତନ ଦାସ *
- ୧୭ ଧନବନ୍ଧୁ ସ୍ଵାମୀ
- ୧୮ ଦେବନାଥ ପାତାର *
- ୧୯ ସୁମୁଖେତ୍ରମ ସ୍ଵାମୀ
- ୨୦ ନମନ ସାହୁ *
- ୨୧ ଶଶକ ମହାନ୍ତି

ଦୁର୍ମିଶ୍ର ଶ୍ରେଣୀ ।

- ୧ ଅନୁଭୂତ ଦାସ
- ୨ ଗଣନାଥ ଧନ
- ୩ ବ୍ରାହ୍ମନାଥ ସରବାର
- ୪ କମିଲମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରଚର୍ଚୀ

- ୫ ବରତ୍ରାନନ୍ଦ ପାଠ୍ୟାଳ
- ୬ ନର୍ମିଳସ୍ବଲ୍ଲ ପାଠ୍ୟାଳ
- ୭ ଏକନ
- ୮ କଣ୍ଠଶିଥା
- ୯ ବିଦେଶୀରଘୁ
- ୧୦ ବରପଦା
- ୧୧ ଶୁନମେ
- ୧୨ ଏକନ
- ୧୩ ଅଗନି
- ୧୪ କୋବରୀ
- ୧୫ କୋବରୀ
- ୧୬ କୋବରୀ
- ୧୭ କୋବରୀ
- ୧୮ କୋବରୀ
- ୧୯ କୋବରୀ
- ୨୦ କୋବରୀ
- ୨୧ କୋବରୀ
- ୨୨ କୋବରୀ
- ୨୩ କୋବରୀ
- ୨୪ କୋବରୀ
- ୨୫ କୋବରୀ
- ୨୬ କୋବରୀ
- ୨୭ କୋବରୀ
- ୨୮ କୋବରୀ
- ୨୯ କୋବରୀ
- ୩୦ କୋବରୀ
- ୩୧ କୋବରୀ
- ୩୨ କୋବରୀ
- ୩୩ କୋବରୀ
- ୩୪ କୋବରୀ
- ୩୫ କୋବରୀ
- ୩୬ କୋବରୀ
- ୩୭ କୋବରୀ
- ୩୮ କୋବରୀ
- ୩୯ କୋବରୀ
- ୪୦ କୋବରୀ
- ୪୧ କୋବରୀ
- ୪୨ କୋବରୀ
- ୪୩ କୋବରୀ
- ୪୪ କୋବରୀ
- ୪୫ କୋବରୀ
- ୪୬ କୋବରୀ
- ୪୭ କୋବରୀ
- ୪୮ କୋବରୀ
- ୪୯ କୋବରୀ
- ୫୦ କୋବରୀ
- ୫୧ କୋବରୀ
- ୫୨ କୋବରୀ
- ୫୩ କୋବରୀ
- ୫୪ କୋବରୀ
- ୫୫ କୋବରୀ
- ୫୬ କୋବରୀ
- ୫୭ କୋବରୀ
- ୫୮ କୋବରୀ
- ୫୯ କୋବରୀ
- ୬୦ କୋବରୀ
- ୬୧ କୋବରୀ
- ୬୨ କୋବରୀ
- ୬୩ କୋବରୀ
- ୬୪ କୋବରୀ
- ୬୫ କୋବରୀ
- ୬୬ କୋବରୀ
- ୬୭ କୋବରୀ
- ୬୮ କୋବରୀ
- ୬୯ କୋବରୀ
- ୭୦ କୋବରୀ
- ୭୧ କୋବରୀ
- ୭୨ କୋବରୀ
- ୭୩ କୋବରୀ
- ୭୪ କୋବରୀ
- ୭୫ କୋବରୀ
- ୭୬ କୋବରୀ
- ୭୭ କୋବରୀ
- ୭୮ କୋବରୀ
- ୭୯ କୋବରୀ
- ୮୦ କୋବରୀ
- ୮୧ କୋବରୀ
- ୮୨ କୋବରୀ
- ୮୩ କୋବରୀ
- ୮୪ କୋବରୀ
- ୮୫ କୋବରୀ
- ୮୬ କୋବରୀ
- ୮୭ କୋବରୀ
- ୮୮ କୋବରୀ
- ୮୯ କୋବରୀ
- ୯୦ କୋବରୀ
- ୯୧ କୋବରୀ
- ୯୨ କୋବରୀ
- ୯୩ କୋବରୀ
- ୯୪ କୋବରୀ
- ୯୫ କୋବରୀ
- ୯୬ କୋବରୀ
- ୯୭ କୋବରୀ
- ୯୮ କୋବରୀ
- ୯୯ କୋବରୀ
- ୧୦୦ କୋବରୀ

- ୧୧ ସନାତନ ଦାସ *
- ୧୨ ଅର୍ଥୁବରଣ ମହାନ୍ତି
- ୧୩ ବୈବେକୁଣ୍ଠ ପାଣି *
- ୧୪ ଅର୍ଜୁନ ସିଂହ *
- ୧୫ କେଳ ରତ୍ନ ସିଂହ *
- ୧୬ ଜୀବବନ ମହାନ୍ତି
- ୧୭ ପାଧୁତରଣ ମହାପାତ୍ର
- ୧୮ କାନ୍ଦ ତରଣ ଧଳ
- ୧୯ କାନ୍ଦ ତରଣ ଧଳ
- ୨୦ ଶ୍ରୀରମନର ମାହୀ
- ୨୧ ବିଧାଶମ ଧଳ
- ୨୨ ଗଦାଧର ମିଶ୍ର
- ୨୩ ନିଶାମଣି ମହାନ୍ତି
- ୨୪ କମଳତରଣ ଦାସ
- ୨୫ ପରାତିରଦାସ
- ୨୬ କୃଷ୍ଣମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରଚର୍ଚୀ
- ୨୭ ନାଲମଣି ମହାନ୍ତି
- ୨୮ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୨୯ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୩୦ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୩୧ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୩୨ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୩୩ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୩୪ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୩୫ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୩୬ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୩୭ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୩୮ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୩୯ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୪୦ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୪୧ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୪୨ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୪୩ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୪୪ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୪୫ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୪୬ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୪୭ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୪୮ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୪୯ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୫୦ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୫୧ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୫୨ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୫୩ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୫୪ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୫୫ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୫୬ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୫୭ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୫୮ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୫୯ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୬୦ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୬୧ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୬୨ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୬୩ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୬୪ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୬୫ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୬୬ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୬୭ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୬୮ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୬୯ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୭୦ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୭୧ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୭୨ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୭୩ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୭୪ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୭୫ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୭୬ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୭୭ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୭୮ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୭୯ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୮୦ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୮୧ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୮୨ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୮୩ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୮୪ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୮୫ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୮୬ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୮୭ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୮୮ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୮୯ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୯୦ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୯୧ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୯୨ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୯୩ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୯୪ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୯୫ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୯୬ କରାରୀ ମିଶ୍ର
- ୯୭ ଦିବ୍ୟଦିନ ଦାସ
- ୯୮ ଦୂର୍ବିତ ସାହୁ
- ୯୯ କଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର
- ୧୦୦ କରାରୀ ମିଶ୍ର

The 2nd March, 1877. }
Secretary D. C. P. I.
Cuttack.

* ନଷ୍ଟ ଭାବରେ ଶୁଣିମାନେ ବୁଝି ପାଇଅବଶ୍ୟ ।

ମୂଲ୍ୟ ଦେଖ

153

କୁଳ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୨୯

୩୦୭ ଜୟ

ଜାନ୍ମ ମାହେ ସିପୁତ୍ର ସନ୍ଧି ୧୯୭୭ ମସିହା । ମୁଁ ଅର୍ଥିତ ଡିନ ସନ୍ଧି ୨୦୦୫ ସାଲ ଜନନାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲଧିଁର ତାକମାସି ଟେଙ୍କା

କଲିକତା ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଗଜିମାସ ଜାନ୍ମ ରାତ୍ରିରୁ ବଣ୍ଣାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାରତାକ ଫିଟିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଲଜ୍ଜରବାନ୍ତରେ ଥିବା ଜାହାଜରୁ ତାରତାକ ସମ୍ବାଦମାନ ତାକଯୋଗେ ପଠାଯିବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇ ଥାଏ । ତାରଥାର୍ଥିତ ସମୁଦ୍ରରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ । ପଞ୍ଚମ ଯେମନ୍ତ ରାତ୍ରିମାର ଧୂମ ଲାଗିଥାଏ ଏଥରେ ତାରତାକ ମହାଜନଙ୍କର ବଜ ଉପକାରୀ ହେବ ମାତ୍ର ଅଥ୍ୟ ବିରୂପ ହେବ ଅନୁଭାବ କୁମାର ନ ଗଲେ ଜଣାଗତିବ ମାତ୍ର । ଏଥମାରେ ତାରତାକଯୋଗେ ବଣ୍ଣାରିତାରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ପର ଯେ କେବଳ ଦୈବକାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବେ ମାତ୍ର ତିବର୍ଣ୍ଣାଦିଗରୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ସ୍ଵଭାବିତ ଅନ୍ତରେ ଲେବ ଅଗ୍ରେଗଣ ଲଭୁଆଛନ୍ତି ଓ ପାଢା ଏମନ୍ତ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଅସ୍ତ୍ରକାଂଶ ଗେଣୀ ଟେଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ମରାପଡୁଆଛନ୍ତି । ଏବର୍ଷ ରିଥିଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଅସ୍ତ୍ରକ ଯାଦି ହୋଇ ନ ଥିବା ଧ୍ୱନିଷ୍ଟେ ଏ ଗେଗ ଏପରି ରୂପିକର ମୂର୍ଖ ଧାରଣ କରିବା ଅଗାଧାରଣ ବିନ୍ଦାପାର ଅଚାର ବୋଧ ହୃଦୟର ଏ ନିର୍ମାଣରେ ଅନ୍ତର୍ବନ୍ଧି ଓ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଖର୍ବ ହେବାରୁ ଏ ରେଗ ଜାତ ହୋଇଥାଏ ।

ଅନ୍ତମଣ କରିବା ଚେଷ୍ଟାରୁ କରସ୍ତ ହୋଇ ତାହା ପରିତ୍ରଣାଗ କଲେ ଏଣେ ଭୁରବମାନେ ପିରିଗୋପଠାରେ ଥିବା ତାନ୍ୟବନନ୍ଦାର ସେତୁକୁ ବଜିବାରୁ ବସି ଅଛନ୍ତି । ଫଳରଙ୍ଗ ଅବସ୍ଥା ଅସ୍ତ୍ରକାଂଶ ସୁଷିରେ ଭୁରବମାନେ ଜୟନ୍ତିର ବୁଝା ଅଛନ୍ତି । ଏ ରୂପିଷ୍ଟ ଭୁରବରେ ଜନରବ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ କୁଳପତ୍ରରୁ ବନ୍ଧି କରିବା ସକାରେ ମନ ବଳିନି ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାମଣୀ ରାଜମଣ୍ଡଳେଶ୍ଵରୀ ସନ୍ତର ପ୍ରସାଦ କର ତାହା ସିଦ୍ଧ କରିବାର ଉପାୟ ବୁଝା ଅଛନ୍ତି ।

ଭୁରବ ରୁଗ୍ରୀଧା ସ୍ଵଦ ସଂକରିତରେ ଯେ ସମସ୍ତ ସମ୍ବାଦ ଏ ସମ୍ବାଦରେ ତାରତାକଯୋଗେ ଆସିଥାଏ ତର୍ହୁବୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ କ୍ରମାଗର ସୁଦ୍ଧ ଲାଗିରହ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ କେତେକବନ୍ଦ ରୁଗ୍ରୀଧାମାନଙ୍କର ଜୟନ୍ତିର କଥା ଶୁଣାଯାଇ ହଲ ଯଥା; ରୁଗ୍ରୀଧାମାନେ ଲୋକାଜ ନଗରକୁ ପୁନରବର ଅସ୍ତ୍ରକାର କଲେ ଓ ସୁଲେମାନ ପାଶ ଦିପକା ପାଠିବାରେ କିନ୍ତୁ କର ନ ପାର ତାହାକୁ ଶୁଣିଦେଇ ଗଲେ ଓ ଆଉ କେତେକି ସୁଷିରେ ଭୁରବମାନେ ପରସ୍ତ ହେଲେ । ଏ ପରେ ପୁଣି ଭୁରବର ଅନୁକୂଳରେ ସମ୍ବାଦମାନ ଅବିଥାଏ ତାହା ଏହି ସେ ସୁଦ୍ଧାବ ପାଶ କାହିଁଲେବେବୀଠାରେ ରୁଗ୍ରୀଧାମାନେ ରତ୍ନପତକ ବିଲକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଲାଗିଥାଏ । ଲୋକଙ୍କର ସଂସ୍କର ଏ-

ଭୁରବର୍ଷର ସମ୍ବାଦକଳ ନାମର ନକ୍ଷା ଅବସ୍ଥା ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ । କଳିତ ମାତ୍ର ଜାନ୍ମ ରାତ୍ରିରେ କେତେ ଜଣ ସଫାଇ ଶୁଣାକର ଜୋକାନବନୀ ହୋଇଥିଲା । ଅବସ୍ଥା ଶୁଣାକ ଜୋକାନବନୀ ସକାମେ ଗତ କାଲ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏ ଦିନ ସବୁ ଶୁଣାକର ଜୋକାନବନୀ ଶେଷ ହୋଇଥିବ ଓ ଅନୁମାନ ହୃଦୟ ଆଗମା ସମ୍ବାଦରେ ମବଦମା ଶେଷ ହୋଇଥିବ । ଶେଷ ହୃଦୟ ଶୁଣାକରି ଅନେକ ଲୋକ ବ୍ୟକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।

ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ଭୁରବର୍ଷରେ ଫର୍ମାନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକୀ ଶୁଣାକର ଜୋକାନବନୀର କିବରଣ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ତର୍ହୁନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ

ବର୍ତ୍ତାଦୟ ସାହେବଙ୍କର କୋବାଜବଳୀ ପ୍ରଥାନ ଅଛି । ଗତକର କାର୍ଯ୍ୟ ସେବାରେ ଅରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ହେଲା ସେପର ଓ ସେଇ ଦିରରେ ବିଶ୍ଵାସୀ ଦିଆଗଲ ଓ କଣ୍ଠାକୁରମାନେ ୫ଲା ହେଲେ ଯେ କପ୍ତାର କର ବହୁଅଛନ୍ତି । କିଶୋରାଜଙ୍କର ସେ ଚିହ୍ନିଥିଲେ ବାମାଚରଣ ବାବୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଡାହାର କୌଣସି ସଂକରିତବ୍ୟବାର ଡାହାଙ୍କୁ ଜଣା ଲାଗି ଓ କିଶୋରର ଯାମିନ ବାବ୍ରତ ପ୍ରମିଣେଶ୍ୱରନୋଟ ପିଠିରେ ବାମାଚରଣ ବିଶ୍ଵାସୀର କାମ ଲେଖି ନ ଥିବାର ସେ ଘୟଥପୂର୍ବକ କହ ପାରନ୍ତି । ସବୁଙ୍କା ଗର୍ଜ ହୋଇ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଇରୁଥି ବହ ଅଛନ୍ତି । ଥାର ଶୁଭମାନେ ବେବଳ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନର ଅପବାଦିତକ ଅଗ୍ରହ ଅର୍ଥ ବହିଅଛନ୍ତି । ବେବଳ ଉଦୟମାର୍ଗୀଣ ବାବୁ କିଶୋର ଓ ବାମାଚରଣ ବଜୁଜୁବରେ ଏବଧିରେ ବସାରେ ରହିବାର ଦେଖିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବହିଅଛନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଶ୍ରାୟକୁ ଶମ୍ଭ ସାହେବ କମିଶନର କୋବାଜାଳ ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଗେ ବିଶ୍ଵମାନ ହୋଇଥିବା ହମୟୁରେ ସେଠା ଲୋକମାନେ ଡାହାର ବିଶେଷ ସମ୍ମାନ ବରୁଥିଲେ । ଗତରେ ପ୍ରବେଶ ଓ ପ୍ରଭାଗମନକ କାଳରେ ବ୍ୟାମୀ ତୋପମାନ ଦ୍ଵାରା ଯାଉଥିଲ ଓ ଏକଦିନ ବୈଷନାର ହୋଇଥିଲ ଏକ ଲୋକମାନେ ଅପଣା ଧାରେ କଲଗ ମୁାସିକ କବିଲାଙ୍କୁ ବୈଷଣ ରଜିଥିବ ମଞ୍ଜଳମାର୍ଗିର ଅନ୍ତଶ୍ରାକ ବରୁଥିଲେ । ସାହେବ ଏଥିରେ ବ୍ୟା ହେଲୁ ହେଲେ । କିମ୍ବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସେବାରେ ଗଲିବ ତହିଁ ର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ୍ର କର ଥେଲେ । ଅମନ ସଂଖ୍ୟା ବିତ୍ତର ଜଣା କର ଲାହାନ୍ତି ବେବଳ ସରକାରଠାରେ ଥିବା ଅନର୍ଥକ ଜଣା ମୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିଦୟା କର ଦେଲେ । ସୁଲବ ଫାଣ୍ଡିମାନ ବିଶ୍ଵମାନ ଓ ବେତୋଟି ସତକ ଜମିନ ବରିବାର ବ୍ୟାପକୀୟ କର ଥେଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ସବୁ ଅଭ୍ୟବଶ୍ୟକ ଦୋଳ ସମସ୍ତକର ମନୋମାନ ହୋଇଅଛି । ସୁଲବ ଅକଷ୍ୟା ଦେଖ ବିତ୍ତସ୍ତ୍ରରେ ହୋଇ ପ୍ରଥାନ ଗର୍ଭକ ବାବୁ କହିଗୁ ଧାସକୁ ୨୦୦ଲା ପାରିଗେଷିବ ଦିଆଇଅଛନ୍ତି ନିଅର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଶାମାନଙ୍କୁ ବାଗ୍ମୁକୁ ବରିବାକୁ ବିରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ପରିଗେଷରେ ଛହ୍ରଗୁ କ୍ଷାନ୍ତି ହେଲେ । ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ବେବଳନାରେ

ବିହୁ ନ କରିବା ରାଜ ହୋଇ ଲାଗି । ଅମ୍ବୁ ମାନେ ଶତ୍ରୁଥାରୁ ଯେ ପ୍ରାୟ ଗଜାଥିବ ସ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଅର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯେ ସେବକସ୍ବାରୁ ସୁଲବ ଜାନ କରୁଥିବେ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆସ ଲାଗି ସ୍ଵରଗଂ ବିଶାଦାବା ପରି ଅଥବା ବିନା ଅପରିଧିରେ ବନୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବେବଳ ସୁଲବଙ୍କ ପ୍ରଥାର ଅନୁଶେଷରେ ଏପରି କରିବାକୁ ଦେବ ଗବର୍ନ୍‌ମେଣ୍ଟ୍‌କର ଲାହର ବହୁରୁତ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀପୁରୁ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ସାହେବ ତଳିତମାନ ତା ୫ ରିକରେ ବଚୁବରୁ ଯାଦାକର ସେ କଥ ଦନ୍ଦକାରେ ଓ ତା ୭ ରିକରେ ମେଣ୍ଟାଗଲରେ ଅବସ୍ଥାର କର ତା ୯ ରିକରେ ଶୋରଧାରେ ପତ୍ରଶ୍ଵଳେ ବାଟରେ ଭାବ ବର୍ଷାରେ ଦ୍ରୁଗ ପାଇ ଥିବାରୁ ହେବନ କାହାର ସଙ୍ଗେ ସାନ୍ତ୍ଵାନ ବା ବିହୁ ବର୍ଷା କଲେ ନାହିଁ । ଏହାଙ୍କ ଅଗର୍ଥନା ସବାମେ ଶୋରଧାରେ ବୋଶି ଆପ୍ରେଜନ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ସାହେବ ଏବା ଘୋଡ଼ାରେ ବସି ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ ବେତ୍ତାରେ ବୋଠିରେ ଅବସ୍ଥାର କଲେ । ତା ୧୮ ରିକରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ୍ର ସିରପ୍ରାଣ ଦେଖିଲେ । ଶୁଣାୟାବ ଯେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ୍ର ବାର୍ଯ୍ୟ ଶିଙ୍ଗଳା ଡାହାକର ମନୋମାନ ହୋଇ ଲାଗି ୩ ଓ ସେ କାଗଜମାନ ସଂଗୋଧନ ବରିବାର ଦିଷ୍ଟମ ବରୁ ଅଛନ୍ତି । ତା ୧୯ ରିକରେ ରହିବାର ବିଜ୍ଞାନ କର ତା ୨୦ ରିକରେ ତଳିଧୀରୁ ପ୍ରଶ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରଶାନ୍ତ ପାଇଲାଙ୍କୁ ପରିଷ୍ଠାପନ କରିଲେ । ଏବାରୁ ଯାଇ ରହିଥିବା ଗଜା ପ୍ରକାର ବିବାଦ ମାମାନ୍ଦା କରି ବାଣପୂର ଦେଖି ତା ୨୦ ରିକରେ ଶୋରଧାରୁ ପ୍ରଭାଗମନକ ବରିକାର କଥା ଥିଲା । ତହିଁ ଉତ୍ତରରୁ ଚିନିଦନ କୋରଥାରେ ରହି ପରିଷ୍ଠାପନ କରିବାର ଦେଖିବେ ଓ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ୍ର ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ତମାର ପ୍ରଶର କରିବି । ଅଗାରଜଃ ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବାର ପ୍ରଦାନ କରିଲାଙ୍କୁ ପରିଷ୍ଠାପନ କରିବାର ଦେଖିବେ । ସେଇରେ କିମ୍ବାର ପରିଷ୍ଠାପନ କରିବାର ଦେଖିବେ ।

ବୋଶି ବେଗର ପ୍ରାୟଗର ନାହିଁ । ବେବଳ ଗୋରୁକୁ ପାନୁଆରେ ହେଉଥାରୁ ମାତ୍ର ଏବା ମାରିବା ହୋଇ ଲାଗି ।

ଯେହି ସବୁ କିମ୍ବା କୁଳମାନେ ବିବେଗକୁ ପ୍ରେରିତ ହୁଅଛି ହେଠା ମାତ୍ରକୁଟ୍ଟମାନଙ୍କ କାହିବାରଣ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏବ ସବୁ କୁଳପୂର ପ୍ରଶର କର ଅଛନ୍ତି । ଜହିରେ ଲେଖିଅଛି ଯେ ହେତ୍ତାର ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ମେଣ୍ଟ୍‌କର ଲାହର ବହୁରୁତ ଅଛନ୍ତି ।

ମଳ୍ଲୀ

୫	୫	୨	୧	୧
୫	୫	୨	୧	୧
୫	୫	୧	୧	୧
୫	୫	୧	୧	୧
୫	୫	୧	୧	୧
୫	୫	୧	୧	୧
୫	୫	୧	୧	୧
୫	୫	୧	୧	୧

ଏବେଳିମ୍ ପାର୍ଶ୍ଵ ଅନ୍ତରା ହେବ ।

ଇଶ୍ରଲିପ୍ରତି ମଳ୍ଲୀ ଉପରେ

ମୋରା ।

ବିହୁର ଉପର ବୟସର କୁଳମାନେ କିମ୍ବାର ପରିଷ୍ଠାପନରେ ଗୋପନ ପାଇବେ ମଧ୍ୟ ଦେବମାରଙ୍କ ଅନନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ } ହେବାର ଅନନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ } ହେବାର କାହିବାରଙ୍କ ଅନନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ }

ଚଳଇ ମାସ ତା ଟ ରଖିରେ ଶେଷ ହେବା
ସପ୍ତାବ୍ଦ ବାବତ୍ର ଗନ୍ଧିମେଘାଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବୃକ୍ଷ
ଓ ଶବ୍ଦର କଞ୍ଜିମାରୁ କଣ୍ଠାଯାଏ ସେ ମାନ୍ଦ୍ରା-
ଜର ସବୁଜନରେ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥାଛି । ଉଷା-
କପାତ୍ର ମାଲବାର, ଚିରଲପଟ କଟ୍ଟିଲ,
ଗୋଦାବାର, କୁଷା ଓ ବେଲାଶ ଜିଲ୍ଲାମାନ-
ଜରେ ଉତ୍ତମବର୍ଷା ହୋଇଥାଛି । ଫଳର
ଆଗା ଜଳ ଦେଖାଯାଏ ତେବେକ କର ଅବସ୍ଥା
ବୁଝିଥାରେ ଅନେକ ମୂଳରେ
ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷ ଓ କୁର୍ଗରେ ଭାର ବର୍ଷା ହୋଇ-
ଥାଏ । ବମେଇରେ ଘୁରୁତ୍ଵ, ବାଟିବାର,
ବରେଦା, କୋଙ୍କାନ, ବାନ୍ଦେଶ, ନିଷିଦ୍ଧ ଓ
ଦିକ୍ଷାନ୍ତିଲାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିର ଓ ଅଭୟନ୍ତର
ଉପଗାସ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥାଛି । ଦିକ୍ଷା ମରିଛନ୍ତା
ଦେଶରେ ବିହୁ ଉତ୍ସା ଅଛି । ସିନ୍ଧରେ ବୃକ୍ଷ
ହୋଇଥାଏ ମାସ ନନ୍ଦ ବଢ଼ି ନାହିଁ । ବମେଇ
ପ୍ରଦେଶର କ୍ଷେତ୍ର ସାଥାରଣଗୁପେ ପ୍ରକର୍ଜବଳ
ହୋଇଥାଏ ଓ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଭଲ ହେବାର
ଆଗା ହୋଇଥାଏ । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ସବସରେ
ଉତ୍ତମବର୍ଷା କେବଳ ଉତ୍ତରଗୋଦାବାରରେ
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସା ଅଛି ବିଶ୍ୱରରେ ଶବ୍ଦର ଅବସ୍ଥା
ଭଲ । ମାଲବାରର ସବସରେ ଉତ୍ତମବର୍ଷା
କେବଳ ଶୁଆଲିଥର ଓ ନିମଚରେ ଉତ୍ସା ।
ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥା ଦୁଃଖ ଅଛି । ରକ୍ତପୁରାଜା
ପ୍ରଦେଶର ଅବସ୍ଥା ବିଶ୍ୱର ଭଲ ଦେଖାଯାଏ
ଓ ଏହି ମୂଳରେ ଭଲ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ ।
ବଜଳାର ସାଥାରଣ ଅବସ୍ଥା ଭଲ । ସବୁଠାରେ
ଉତ୍ସା ଅୟକ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ । ବେବଳ
କୁତବେହାର, ଚିକାରଣ, ପାଟନା, ସାହାବାଦ
ଓ ପୁରୀରେ ଅୟକ ଜଳର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି ।
ଆସନ ଓ ବୃକ୍ଷଦେଶର ଅବସ୍ଥା ମଜଳ । ଉତ୍ତର
ରପ୍ତିମରେ ବହାରିମ, ଏଲାହାବାଦ, ହାନ୍ଦିଷ
ଓ ଅଗ୍ରାରେ ଭଲ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ କେବଳ
ପୁରୀନ୍ତିଲାମାନ ଓ ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ଉତ୍ସା । ପଞ୍ଜା-
ବର ବେତେକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଭାର ଓ ବେତେକ
ପ୍ରାନ୍ତରେ ଉତ୍ତମବୃକ୍ଷ ଦେବାରୁ ଫଳର
ଅବସ୍ଥା ଅନେକ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଏହିକୁଷେ
ଦେଖାଯାଏ ସେ ଏକେଦିଲେ ଉତ୍ତମଦେବତା
ଅନୁକୂଳ ହେଲେ ଓ ଅର ଉତ୍ତମାସ ପାଇ
ନେଲେ ସମସ୍ତ ମଜଳ ହେବ ।

ମାନ୍ଦାକ ଧାଇମ୍ବରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ମା-
ନ୍ୟବର ବା, ଗମାଏନ ଗାରଙ୍ଗ ଦକ୍ଷତାର

ବିବାହ ଉପଲକ୍ଷରେ କଳାହସ୍ତାର ରଜା ବର
ଓ କନନାକୁ ଏକ ଶାଲ ଏକ ପଗଡ଼ ଓ ଏକ
ଧାରୀ ବ୍ୟବବହାର ଦେଉଥିଲେ । ଫେରିଦେଲେ
ରଜାଙ୍କର ଦୁଃଖ ହେବାର ଆଗରା କରି
ଗମାଏନଗାର ଭକ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ୟମାନ ଗ୍ରହଣ କରି
ମାନ୍ତ୍ରାଜଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟକୁ ସହିଶେଷ ଜଣାଇ
ଦ୍ରୁବ୍ୟବୁ ପଠାଇଦେଲେ । ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟାର୍ଜୀ ରଜାଙ୍କ
ଜଣାଇବା ସକାଶେ କହାଅଛିନ୍ତି ଯେ ସରକାରୀ
କର୍ମଚାରୀ ରେତି ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ
କରା ନାହିଁ ଥାଏ । ବର୍ତ୍ତିତ ମଞ୍ଚରେ ପୂର୍ବ
ଗୁରୁଠା ଫୁଲ ବା ଫଳ ଅଟଇ । ଅତିଏବ
ରଜା ମଞ୍ଚ ରକ୍ଷଣଭାବରେ ଏପରି ରେତି ବା
ଉପଶ୍ରୋକ୍ତ ଦେବା ଭାବର ନୁହଇବୋଲି
ଦୂରିରୁଷେ ଦ୍ରୁବ୍ୟଙ୍ଗମ କରି ତହିଁରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ରହି
ବେ । ସବୁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଯେବେ ଏହି-
ପରି କରନ୍ତେ କେତେ ପୁଣ୍ୟବିଷୟ ହୁଅନ୍ତା ।
ମାତ୍ର କିମ୍ବା କେତେମତରେ ତଳୁଆହୁଯେ ତହିଁ-
ର ଥୟ ମିଳୁ ନାହିଁ । ମାନ୍ତ୍ରାଜଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ କେବଳ ଦୂର ଏକ ଫଳ ଫୁଲ
ଦ୍ଵାରା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଆଜିବିଛି ନେଇ
ନ ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେତେମୁକ୍ତରେ ସାମାଜିକ
ଫୁଲ ଫଳଠାରୁ ସଜବ ପଦାର୍ଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଖି
ସୁରୂପ ଗୁମ୍ଫାର ହେଉଥାଏ । ଦିଶେଷରେ ହାବି-
ମଙ୍କର ମଧ୍ୟବଳ ଗସ୍ତ ସମୟରେ ରେଖା ଓ
ବେଠି ଦୂରର ବୃଦ୍ଧି ଦେଖାଯାଏ । ଗର୍ବସପ୍ରାହର
ହିନ୍ଦୁପେତ୍ରିଆଙ୍କରେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍‌ବିରତ
ଲେଖାଅଛି ତାହା ଏହି ଯେ ଲର୍ତ୍ତ ଉତ୍ତଳିକ
ବ୍ୟାଗର ମଧ୍ୟବଳ ଗସ୍ତ ସମୟରେ ଜଣେ କାହିଁ
ତୁଣୀକୁ କାନ୍ଦିବାର ଦେଖି ତାହାର ଦୃଶ୍ୟ ପରି-
ର ବୁଝିଲେ ଯେ ସାହେବଙ୍କ ଗୁବର ଦୂର
ନେଇ ମଲ୍ଲ ଦେଇ ନାହିଁ ଅଥବା ସାହେବ
ଗୁବରକୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଶୁଣି ସା-
ହେବ ଗରତ୍ତଣୀକୁ ମୂଲ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କିଛି
ଦେଇ ଗୁବରକୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ପୁଣି
ଏହି ଏକ ହାବିମ ଏମନ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଯେ ମୂଲ୍ୟ
ଦେବା ଭେଣିବାର ଗୁବରକୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଅନ୍ତି
ଓ ତାହାଙ୍କ କଥାରେ ରଷେଦ ଯୋଗାଇବା
କଣ୍ଠିକୁ ମାରିପିଷ୍ଟବା କରନ୍ତି । ଯେବେ ଏ
ବିଷୟରେ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଅନୁସାନ କରନ୍ତେ
କେତେଥାତ୍ର କେତେ କଥା ବାବାରନ୍ତା ।
ଏ ଜିଲ୍ଲରେ ଶ୍ରାସ୍ତକୁ ଗୁବନସା ସାହେବ ରଷେଦ
ବିଷୟରେ ବଡ଼ ବଠିନ ଦୁଷ୍ଟ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳିଲେ ସମ୍ମତ

ବୋର୍ଡରୁ ବିହି ସରକୁଳିଥର ବାହାର କଲେ
ରଲ ଟ ଅନ୍ତା ।

ମୟୁରଙ୍ଗ ବିହାରୀ କଣେ ବନ୍ଦ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି
ସଥା;—

୧ । ଏଇଦେଶରେ ବରଷା ଫିମେ ଫିମେ
ଦେଉଥିଛି କିଛି ବୁନ୍ଦତ୍ତରେ ବରଷା ନାହିଁ ମଧ୍ୟ
ହତ୍ତି ଆଦୀ ହେଲା ନାହିଁ ।

୨୦ ଧାନବିଶେଷ ହେବାର କିଛି ଦେଖା-
ଯାଏ ନାହିଁ କାରଣ ପ୍ରାବଳୀ ମାସରେ ଜୀବ
ହେବାରୁ ସେହି ତେଜରେ ଧାନଗଢ଼ କିଛି
ବାୟକ ହେବାର ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ଏହି କା-
ରଣରୁ ଘରିଲା ଭାଇ ମେ ୩୨ ର ହୋଇଥିଲା
ବର୍ତ୍ତମାନରେ ୨୨ ର ହୋଇଥିଲା ।

୩ । ମହାଗୁଜାଙ୍କ କଚେଶ୍ଵର ନାମରୁ ଓ ବିଶୁର
କାର୍ଯ୍ୟଥାଦି ଅଛି ଉତ୍ତମ ଆମ୍ବେ ଦେଖାଅଛୁ ।

୪ । ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆଜି ବାଲ ବାଉକୁର
ଓ ପାଲକୁର ବିଶେଷ ହେଉଥାଏ ମହାବ୍ରତା
ଗୋଟିଏ ହାସପାଳ କରିଥାଏନ୍ତି ଯେ ଉଦ୍‌ଧୂଗ୍
ଅନେକ ମଲୁ ଆଗେଗା ପାଉଥାଏନ୍ତି ।

୫ । ଗୋଟିଏ ରେଗ ଯେ ସେ ବିଶେଷ
ଉତ୍ସାହକ ବିଧାପାର ଅଟେ କାରଣ ଜାହାର
ନାମ ବୁଆଡ଼ିଆ ବିମାରୀ କି ଜହାରେ ସବୁ ସର୍ବାର
ଦାଆ ହୋଇଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦାଆ ଯେ
ଏକି ଗୋଟିଏ ଛଙ୍କାର ଆକୃତ ଅଟେ ଜହାରୁ
ପୁନରୂପ ଘାଣି ପ୍ରବେ । ସେ ଗେରିମାନେ ମହା-
ଚାକ୍ର ଡାକ୍ତରଙ୍ଗାନାରେ ଅନେକ ଆଗ୍ନି
ପାଉଅଛନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

କଟ୍ଟବର ସୁଲିପ ଇନ୍ଦ୍ରାଜର ମନୀ ଅଛିଲ
ଗାନ୍ଧି ଏକ ଗତିଜାତର ଇନ୍ଦ୍ରାଜର ମନୀ
ଅମ୍ବର ବାହୁ ଦ୍ୱାଳୟଶ୍ରୋଣୀକୁ ପଦୋନ୍ନତ ପାଇଥା-
ଛିଲି । ଏହାଙ୍କର ବେତନ ଉଚରଣ୍ଠଙ୍କା ଲେଖାଏ
ହେଲା । ଏ ଦିନେ ଉତ୍ସବକୁ କର୍ମଗତି ଅନ୍ତରି ।

ଅବ୍ୟାପ୍ତି କରି ବାହେକ ବାଲେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଦୀର୍ଘମନ୍ଦିରା ବିଗୁର କରିବା କାରଣ ଯାଥି
ତଥାରେ ବୋଲି ମିଳ ହୋଇଥାଏ ।

ଏଥର କଟକର ଦୋଷ ମିଷଳ ସାମାନ୍ୟ
ପ୍ରକାରର ଥିଲା । ଏଣଗରର ଯେଉଁ କାରୁଳଙ୍କ
ମନ୍ଦମା ପୂର୍ବେ ଆମ୍ବେଜନେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଓ
ଯହିଁରେ ଏକଜଣ ବାନ୍ଧ ଆଶାଭରେ ମରି

ଯାଇଥିଲୁ ଉହିଁରେ ତନିଜଣ ଅବାମୀ ଦୌଗକୁ
ଅସିଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରକଣ ଖଲୁସ
ପାଇଲେ ଓ ଏକଜଣକୁ ଦେବଳ ଛଥମାସ
କାର୍ଯ୍ୟବାସର ଦଣ୍ଡ ଦେଲା ।

ଗର ରହିବାର ଏ ଜଗରରେ ଉତ୍ସମର୍ଦ୍ଦୀ
ହୋଇଥିଲ ଓ ସେହିଦନ୍ତୁ ମେଘାଜ୍ଞନ ହୋଇ
ଥିବାରୁ ଅନ୍ୟକଣ୍ଠ ପ୍ରାକରେ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥ
ବାର ଅନୁମାନ ହୁଅର ଓ ଭବିଷ୍ୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣ
ହେବାର ମଧ୍ୟ ଆଶା ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ଘରଳର
ପ୍ରତି ବୃଦ୍ଧି ରହି ଉତ୍ତା ହେବାର ଦେଖା ଯାଉ
ନାହିଁ ଓ ମେଘକର କଷ୍ଟ ବଢ଼ିଥିଲା ।

ଗ୍ରାସୁକୁ ଗନ୍ଧ ସାହେବ ବାଲେସୁରର ଜୀବନ୍ମାଳିଷ୍ଟେ ଏବଂ ଗ୍ରାସୁକୁ ଫଳଜଳର ସାହେବ
ଯୋଦିବୁ ଚାରିଆଜା ଘରର ଏକଜିକୁଣ୍ଡିକ
ଜିଞ୍ଜିତିଥିବ ଓଡ଼ିଶାରୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଦର୍ଶକ ସାହାଯ୍ୟ
ବର୍ମରେ ସିବାର ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛିନ୍ତି । ଫଳଜଳର
ସାହେବଙ୍କ କର୍ମ ଉଠିଗଲା ଓ କାରିଆଜା ମହ-
କୁମା ମହାନଦୀ ପକିଜନ ସଙ୍ଗେ ମିଶି ଗଲା ।

ଆମେହାନେ ଶୁଣି ଅଜଣନ୍ତ ପଢ଼ିଲୁଛି ହେଲୁ
ଯେ ଏହିଲୁର ସବ୍ ପ୍ରାକାର ଚୌଥୀଶଙ୍କର ବିଗଦି
ଉପରେ ବିପଦ ପଡ଼ୁଥାଏ । ସେବଳ ଚୌଥୀଶଙ୍କ
ବଂଗର ଶୈଖ ଅଂଶର ଦୂରକଣ କାଶବାବ
ଦୟା ପାଇବାର ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଠାଏ । ସପାହରେ
ମୁଣ୍ଡ ଅବଗତ ଦେଲୁଣ୍ଠାଏ ଯେ ଚୌଥୀଶଙ୍କ କାବି-
ଜାଥଦାସଙ୍କ ପୂର୍ବ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ମାରପିଯାଇଛି
ବେଳାଏ କରଦ ରତ୍ନିବା ଅପରାଧରେ ଏକ-
ମାସ କାଶବାବ ଓ ୫ ୧୦୮ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦତ୍ତ
ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ପୁରୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ବିବରଣେ
ଅଧିଲ ହେବାରେ ରହୁ ବାହାଲ ହୋଇଥାଏ ।

ଏତିବାର୍ତ୍ତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ପକ୍ଷ କି ଯେ ଏଥ୍ୟପୂର୍ବେ
ଏ ଜଗରର ତେପୁଣି କେବର ଖଲୁ ଶୁଳ୍କ
କଞ୍ଚାମାଳାରେ ବିଶ୍ୱାସାରକତା ବରକାରୁ
ଆହାଙ୍କ ଅର୍ଥମୋଗନତେ ଦୂରମାସ କାର୍ବାନ
ଏବଂ ୪ ୩୦୫ ଲକ୍ଷ ଅର୍ଥବର୍ଣ୍ଣ ପାଇ ଆହି ।

ଗର ମାସ ତା ୧୯ ରୁହରେ ଉଚ୍ଚପୁର କୁତ୍ତିବେଳାର ପକଳା ଓ ଝାଲଦାରେ ଏକାବେଳିବେ କୁମିରକ୍ଷେ ଥୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚପୁରରେ ଏହାର ବଳ ସବ୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ମାତ୍ର କୌଣସି ଅନ୍ଧକୁ ଘଟି ଜାରି ।

ସନ ୧୮୮୯ ସାଲରେ ଭାରତବର୍ଷର ଲୋ-
କିଶୋର ଆଜି ଥରେ ମୁଖ୍ୟ ହେବାର ଆଜି
କିଲାତିର ବେଳିପା ଅନ୍ତେଷ୍ଟଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀରୁ ଆ-
ବିଶ୍ୱବରୁ ଉହିର ବିନାର ସକାଗେ ଆଗମା

ଶୀଘ୍ରକାଳରେ ଗୋଟିଏ କଲିଞ୍ଚି କରିବଜାରେ
ବସିବା ବାବନ ବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି
ଏହି କଲିଞ୍ଚିର ସର୍ବମାନେ ମୟ ହସ୍ତକୁ ହୋ-
ଇଥିଲା ।

ମାତ୍ରାକର କର୍ମଗୁରମାନେ ଦୂରୀଷ ହେଉଥିବା
ଭାଗ ପାଇବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ତହିଁକି
ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡ ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ଦୂରୀଷ
ସମୟରେ ସରକାରୀ ଗୁରୁମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋ-
କଙ୍କ ସହିତ କଷ୍ଟ ଦେଇ ବରବେ ୧୮୦ ଏହି
ଶିଥିମ ସମୟରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେବ ସ୍ଵଭାବୁ-
ଅଧିକା ବିକ୍ଷି ଦିଆଯାଇନ ଥାରେ । ଓଡ଼ିଶା
ଦୂରୀଷ ସମୟରେ ଠିକ ଏଥର କଷ୍ଟଗୁଡ଼ ବିନ୍ଦର
ହୋଇଥିଲା । ସବୁ ଖୁବି ମାହେବ ଧନସତିବ
ଦେଇବା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବାହାରିଲା କି ୧

ମୃତ ମାର୍ଗମାନ ସାହେବଙ୍କ ଜୀବୁ ପଞ୍ଚଦିର
ଦୂଷି ଠେ ୧,୩୦,୦୦୦ କୋର ନୀଳ ଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଦକ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଅଛି ।

ଇଣ୍ଡିପ୍ୟୁନିଯନ୍ତ୍ରିତ କାମକ ଲଙ୍ଘନ ପାପା-
ହିକ ପଢ଼ିବାରେ ଶ୍ରାସୁକୁ ରାବନୀର ପାହେବଙ୍କ
ପ୍ରତିମର୍ତ୍ତ୍ଵ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଏକ ଜାହାଙ୍କର କା-
ର୍ଯ୍ୟର ଅନେକ ପ୍ରଶଂସା ମଧ୍ୟରେ ଲେଖାଥାଏ
ଯେ ଡେଣ୍ଟା କଜଳା ପୂର୍ବେ ପୃଥିବୀ ଥିଲା ଏ
ମହାଶୟ ଜାହାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଯୋଗ କରି
ଦେଲେ ଏହି ଏହାଙ୍କ ମନୟରେ ବାଣିଜ୍ୟଅନେକ
କିମ୍ବାର ହେଲା । ଡେଣ୍ଟାମାନେ ଏହାଙ୍କ ପିତାରୁଙ୍କ
ମାଜ୍ୟ ବରୁଥିଲେ ଓ ଶୀଘ୍ର ସେ ଡେଣ୍ଟାକୁ
ଫେରିଦିବାର ଅଛି ଜାହାଙ୍କ ଗେବମାନେ
ଦେଖି ବଢ଼ି ଅନନ୍ତର ହେବେ । ଏହର କଥା
ଯଥାର୍ଥ ଅଣେ ବେଳି ବଳ ପୂର୍ବକ ଜଳକର
ଅନୁକର ପ୍ରସାଦ ପଥର ହେବାରୁ ଡେଣ୍ଟାଙ୍କର
ମନ ଉଠା ପଡ଼ିଥାଏ ।

ପ୍ରେସିପାତ୍ର ।

ଶାଳ ଗ୍ରାସକୁ ଉତ୍ତଳପାପିକା ପ୍ରକାଶ ମହାଶୟଦ
ମହାଶୟଦ ।

ବିମୁକ୍ତର କେତେକ ପଞ୍ଜିକ ଉକାଯୁ
ଜୟନ୍ତୀଯାତ ଘର୍ଷିକାର ଏକ ପାଣ୍ଡିରେ ହାନି-
ଦାନ କଲେ ଚିରବାୟତ ହେବୁ ।

ମୁହମ୍ମଦ ପ୍ରକାଶ ମହିଳାନ୍ୟାଃକରଣ
କ୍ଷତି ମୁକୁଳ ମୁକୁଠୋକୁଳ ପ୍ରକାଶର ମନ୍ତ୍ରିକର
ଆମାନ୍ ଶ୍ରୀ କୋଠଦେଶାୟପୁର କ୍ଷତି ମୁକୁଳ
ଶ୍ରୀ ବିଜକାନ୍ତ ଗାସଟିଂକ ମହୋଦୟ ବିମାପତ୍ର
ଆମରେ ନିଷାମନିମାଲାଲିଙ୍ଗ ଆମାନ୍ ଶ୍ରୀକରଣେ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଅର୍ଦ୍ଧ ଶାହୀଯାନ୍ତରେ ଏକ ଅପଗର୍ଭ ଚନ୍ଦା
ସୁକୁମାର ଧନ୍ତାଗାରକୁ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଗୋଟିଏ
ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳୀର ଉତ୍ତଳ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସଂସ୍ଥାପନ
କରି ଜହାନ୍ତରେ ପରିଚ୍ଛନ୍ଦ ନ ହେବାରୁ ଉପରିବଦ୍ଧ-
ର୍ତ୍ତରେ ଏକ ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳୀର ଇଂର୍ଜୀ ବିଦ୍ୟାଲୟ
ସଂସ୍ଥାପନ କରି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଚନ୍ଦା ପ୍ରଦାନ
କରିବାକୁ ସମ୍ମୁଖ ଅଛିରୁ ଏଥର ଆଜନ୍ତର
ବିଷୟ ଯେହେବୁ ବେଳାକାଳ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ଗଡ଼ିଛାଇରେ ଏପରିବାର ଗୋଟିଏ
ଇଂର୍ଜୀଲୟ ଲର ଅବହିନୀ ହୋଇ ଜାହାନ୍ତ ଅଭିନବ
ଆମ୍ବମାନେ ଏବିବାର୍ଥ ଓ ବୃତ୍ତାଙ୍କଳ ପୂର୍ବକ
ସବଧାକ୍ଷିମାନ୍ ବରୁଣ୍ଣାମୟ ଶାଶ୍ଵତ ଜଗନ୍ନାଥରେ
ବିବତ୍ତରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ ଯେ ଜିନ୍ଦଗି ଗର୍ବକୁ
ସିଂହ ମହୋଦୟ ଦାର୍ଢଙ୍ଗା ଏବଂ ମହେଶ୍ୱର
ଶାଲୀ ହୋଇ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଜାନାବିଧ ମହୋ-
ପକାର ସାଥକ କରି ସୁକୁମାରଙ୍କର୍ତ୍ତବ ଶରସ୍ତାଦୂନ
କରନ୍ତି ରତ୍ନ । ୧ । ୧୭

କବେଦନ ବଣ୍ଟମୁଦ

ଶ୍ରୀ ହୋମନାଥ କାନ୍ତିକାଳ
ଶ୍ରୀ ପାରେଣ୍ଟ୍ର ହାସ୍ତକ ।
ଶ୍ରୀ ସର୍ବକାମ ମନ୍ଦାନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାନ

ସବୁପାଞ୍ଚରାକ ଜାଗିବା କାହାର ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ ତେ
ଆମ କବିତ କେବାପାଇବାର (ଅର୍ଥାତ୍ ପଢ଼ିଲେ କେତେବେଳେ
ଏଣ୍ଟିକି ଆସି ଦିଲା ଅଛିମୁକ୍ତରେ ଶାସ୍ତ୍ର ବାବୁ ସବାଜନ ସମାଜ
ହୋପାନ୍ ଧାରାର ଫଟିରେ ସବାଜନ ପାଦବୀ ପାଇଁ ଆମେ
ଦାନାଦାର ହେବା ସବାଜନେ ଉତ୍ସବ ଆହୁଁ) ଯେଉଁବାଜନଙ୍କ
ଘେରୁଁ ଅଂଶର ଅଛନ୍ତି ତାହା ସବୁ ପୂର୍ବିକିରଣ ଏହି
ବିକଟରେ ଆସେ ହୋପାନାକୁ କୃତ୍ସମାନକୁ ହୋଇ ଆହୁଁ ।
ଅବେଳା ଆର କେହି ଏ କରସ୍ତରେ ଦୃଷ୍ଟିଷ୍ଠର ନ କରିବେ
ଯେ ହେତୁ ତାହା ସବୁ ଆହର ନିଜ ରତ୍ନର ହୋଇ ଥିବାର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଳ୍ପ ଆର କାହାର ଏଥରେ କହି କରିବା
କାହୁଁ । ଲାଭ । ୫ । ୧ । ୨୭

ଆ ପରିଲେଖାର ମହାନ୍ତରୀଣ ନିରାମ୍ଭି ।

ସିନ୍ଧୋଦା ଛୁରଗୁ ।
ଏହା କବର୍ମିନେଷ୍ଟିବହାର ବାର୍ତ୍ତିଲଙ୍ଘରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ

ବୁଦ୍ଧାମୁଖର ଏହା ସାମାଜିକ ଏକ ଉତ୍ସବର ପିଲାଙ୍ଗରେ ସମାଜ ଉପାଦାନ ଜୀବନ । ହିନ୍ଦୁରେ ବନ ଏକ ପୌତ୍ର ମୂଳ୍ୟ ଓ ୨୦ ଦିନ କାହାରୁଠା ଏହା କଥା ହେଉଛି ।

କରିବା ସମ୍ଭବ ହାବନୀ ଏ ଦିଶାକେଳ ପାଇଛିର
ମୁହଁରେଖାଗ୍ରେ ବାହେବି କିଟକିଟୁ ମୁଦ୍ରଣହୃଦ ଅବେଦ-
ନପଥ ପାଇଲେ ପାପ ଦେବ ।

ଏହି ଏହି ସମ୍ବଲପିଦ୍ଧ ସହିତକଟକ ଫଳଦାନକୁ ର କଷକ
ଟିକ-ବନ୍ଧାନକ ସମ୍ବଲପୁରେ ମୁହଁର ଓ ପ୍ରସରତ ହେୟ ।

କୁଳ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ ୧୨ ଗ
ସ ୩୮ ଜୟ

ତା ୨୨ ଇଣ୍ଡିଆ ପ୍ରିସ୍ଟର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମେୟାର ୧୯୭୭ ମସିହା । ମୂ । ଅର୍ଥିକ ବିଦ୍ୟା ନ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଶନିବାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟସଲାଖୀର ଡାକମାସୁଲ୍ ଟେୟ୍ୟ୍ୟ

ଉତ୍କଳବର୍ଷର ନାମର ନବଦିନା ଏହି ସପ୍ତାହରେ ଶେଷ ହେଲା । ଚିନିତ ମାସ ତା ୧୫ ରିଗରେ ମୁଦ୍ରାଲ ପକ୍ଷର ଗାହାଙ୍କ ଯୋବାନବନୀ ଶେଷ ହେଲା ଓ ତା ୨୭ ରିଗରେ ମୁଦ୍ରାଲ ଦିଲ୍ଲି ଦସ୍ତାବକ ଗୁହ୍ନାତ ହୋଇ ତା ୧୫ରିଗରେ ମବଦିନା କଷ୍ଟତି ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଦ୍ରାଲ ଉପରେ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଦ୍ଧଦଶ ଏବଂ ମୁଦ୍ରାଲକୁ ମର୍ତ୍ତା ଦେବାର ଅଞ୍ଜି ହେଲା । ଗ୍ରାସ୍ତକୁ ଜଳ ସାହେବ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରାୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଗାଳ ମୋରଥିବ । ମାତ୍ରିତ୍ରେଷ୍ଟଙ୍କ କଷ୍ଟତି ନ ଦେବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ମବଦିନା ସମ୍ଭାବରେ ଆରବିନ୍ଦି ଜୁହ ନ ପାଇଁ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ବନ୍ଦିକୁ ଗ୍ରାସ୍ତକୁ ରେବନସା ସାହେବ ଆମାନୀ ଜବମ୍ବର ମାସରେ ଏଠାକୁ ଫେର ଅସିବେ ବୋଲି ଗର ସପ୍ତାହରୁ ଜଳିବ ଉଠିଅଛି ଓ ଆମ୍ବାନେ ଏବାକୁ ଆମ୍ବାକର କହ କହ ନ ପାଇଁ କାରଣ ଗ୍ରାସ୍ତକୁ ତାଙ୍ଗୀଧର ସାହେବ କିଲାରୁ ଫେର ଅସିବାର ଅନୁମତ ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଅକୁବରମାସରେ ତାହାଙ୍କର ହୃଦୀ ଶେଷ ହେବ । ସେ ଫେର ଅସିଲେ ବୋର୍ଡରେ ରହିବେ ଓ ରେବନସା ସାହେବଙ୍କର ଡେଟାପ୍ରତ ଯେମନ୍ତ ନମତା ସେ କିମାତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକୁ କମିଶିକର ହୋଇ ଏବାକୁ ସମ୍ଭାବ ହେବେ ନାହିଁ । ସୁରକ୍ଷା ନବମ୍ବରମାସରେ ଏଠାକୁ ଫେର ଅସିବାର ପ୍ରତ୍ଯେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ବାରକମାସ୍ତର ମହିନୀମାସରୁ ଉଣା କରିବାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟକ ଚିତ୍ରକ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଗର କଲିବତା ଗଜେଟରେ ଯୋବର କୀରଣାମା ଉଦିତନ ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ସରବେ ଉଦିତନ ଅଛି ଶୀଘ୍ର ଉଠିବାର ଅଞ୍ଜି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଯୋବର କାରଖାନା ଉଦିତନ ଉଠିଯାଇ ଗ୍ରାସ୍ତକୁ ଫଳକରିଷାନେବ ମାନ୍ଦ୍ରାଜକୁ ଗଲେ । ବାଲେଶ୍ଵର ସରବେଉଦିତନର କର୍ତ୍ତା ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ଏବକିଲ୍ଲୁଧିବ ଉଠିନ୍ଦ୍ରିୟର ବର୍ଣ୍ଣାବ୍ୟାସ ସାହେବ ମୋଳପରିଷୁରକୁ ବଦଳ ହୋଇ ଗଲେ । ଉତ୍କଳ ନଗର ନୂତନ ଉଦିତ ଗନ୍ଧକ ଉଦିତନର ସଦରମକାମ ହୋଇ ଅଛି । ଏହି ଅଞ୍ଜି ସଙ୍ଗେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଓ ବୈଜିତାଣୀ ଉଦିତନମାନ ମିଶେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ-ବୈଜିତାଣୀ ନାମରେ ଏକ ଉଦିତନ ହୋଇ ଏବକିଲ୍ଲୁଧିବ ଉଠିନ୍ଦ୍ରିୟର ଯେ କାମ୍ଲିଷାହେବକ ଅଧୀନରେ ରହିବାର ଅଞ୍ଜି ହୋଇଅଛି । ଏବୁପେ ଉଠିନ୍ଦ୍ରିୟ ଏକାବେଳକେ ନିର୍ମା ନହିଁମା ଉଠିଗଲା ।

ପ୍ରାନ୍ତରେ ବୃକ୍ଷ ହେଉଥିଲେହେଁ ଦୁର୍ଗମ ବିନ୍ଦୁ ଉଣା ହୋଇ ନାହିଁ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନରିଲ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଦୁର୍ଗମ ସାହାଯ୍ୟର ବାହୁଦୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁମାନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଗର ନେଇଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ନତରେ ଉତ୍ସମର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟତି ଦୁର୍ଗମ ରହିବାର କାହାଣୀ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରୁ ଧାଠ କରି

ତେ ବର୍ଷା ଜ ହେଲେ ଆହୁର ଅନ୍ୟକଦିନ ରହି ପାରେ ପ୍ରାୟ ଜଥାବେଠି ଟଙ୍କା ଖର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଗଲାର ଏଣିକ ପ୍ରତିକାର ଅଧିବେଠି ଲେଖାବେ ଖର୍ତ୍ତ ହେବ ଓ ଦୂର୍ଗମ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟରେ ରେବରୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟେ ହେବାର ଅନୁମାନ ହୋଇଅଛି । ପଢ଼େ ଯାହା ହେବ ସମ୍ଭାବିତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ସକାଗେ ଖର୍ତ୍ତ ଆଗର୍ବଳ ଗର୍ଭା ନାହାନ୍ତି ଏହା ଇଂରଜ ଶାସନର ଅର ମହିତ ଗୁଣ ଅଟର । ଦାନଗୀଳ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ ସମୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ସକାଗେ ରେବା ଦେବାକୁ ଅଗ୍ରହ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଭରତବର୍ଷର ଅଜେବ ସ୍ଥାନରେ ରେବା ସଂଗ୍ରହ ହେଉଥାଏ ଓ ବିଲାତରେ ସାଗେଣୋଲ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରେବା ହେଲାଣି ।

ଆମ୍ବେନ୍ ନେ ଅଭିନ୍ଦନ ଆନନ୍ଦର ସହି ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ମୟୁରଭଙ୍ଗର ମହାଶ୍ରଦ୍ଧା ମାନ୍ଦ୍ରାଜଦୁର୍ଗମ ସାହାଯ୍ୟ ସକାଗେ ପାଞ୍ଚବଜାର ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ମୟୁରଭଙ୍ଗ ଓଡ଼ିଶା ସହାଯ୍ୟର ବିନ୍ଦୁ ଅଟର ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ମହାଶ୍ରଦ୍ଧା ଉପରିଲିଙ୍ଗ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଯଥାର୍ଥରେ ଆରବିନ୍ଦି ପାଞ୍ଚବଜାରର କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରମାଣ ବିଷୟରେ ଏହି ଯେ କୌଣସି ଗବର୍ଣ୍ଣ-ମେଣ୍ଟ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅନୁଗ୍ରହ ବା ପ୍ରାର୍ଥନାମାନରେ ଏ ଦାନ ନ କର ଦୁର୍ଗମପ୍ରତ୍ୟେତିକ ବିନ୍ଦୁକ ଦୁଇଜନର କାହାଣୀ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରୁ ଧାଠ କରି

ଦୟାପ୍ରତିକରେ ଏହା କର ଅଛନ୍ତି । ଆମେ-
ମାନେ ରବିଷାକୁ ଯେ ଡିଶାର ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ
ବିଜ୍ଞାନେ ଏ ପ୍ରଶାସନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ବିଳା-
ଶିଳ୍ପ କରିବେ । ଏଥି ସଂଗ୍ରହ ଆମେମାନେ
ବାଲେଶ୍ୱରର ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କର ପାଠ
କଲୁଁ ଯେ ବାବୁ ଗ୍ୟାମାନଙ୍କ ଦେ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ଓ ବାବୁ ଶିଖରମଣି ଦାସ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଅଛନ୍ତି ଏହି ମୁଲର ପିଲାମାନେସୁଣା ରେବା
ସଂଗ୍ରହ କରୁଥାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ବାଲେଶ୍ୱର
ଦୀର୍ଘ ସବାମେ ଭେଦା ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ
ଡିଶାମୟରେ ଅଗ୍ରମର ହୋଇଥାଏ ଏଥିପାଇ
ସେଠାମେକେ ଧନ୍ୟବାଦ ପାଇବାର ଉପଯୁକ୍ତ
ବିଷକ୍ତ ଓ ଧୂରକଳର ପ୍ରଥାନୀ ଜନିଦାର ଓ
ମହାଜନମାନେ କି କରୁଥାନ୍ତି ? ବାଲେଶ୍ୱର-
ଙ୍କ ପରି ଥରେ ଟଙ୍କାର ଲୋର ମୁହିବାକୁ
ସାହର କରିବେ ନାହିଁ କି ? ଅଛେଲ୍ଲ ଧନର
ପ୍ରକୃତ ଫଳ ପାଇବାର ସୁଯୋଗ ଏଥିରୁ ବନ୍ଦ
ମିଳିବାର କଠିନ ।

ବେଳେ ରୂପୀଧା ଯୁଦ୍ଧ ପଞ୍ଜକରେ ଯେ ସମୟ
ସମାବ୍ଲବ ଏ ସପ୍ରାବରେ ଭାଇଭାଇ ମୋଖେ
ଅଧିଅଛି ଉତ୍ତର ଦେଶାୟାଏ ଯେ ପ୍ରତି-
ଦିନ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିରହିଥାଏଛି ଏ ଉଚ୍ଚଧୂପକ୍ଷ ଭଣା
ଅଧ୍ୟକରେ ଜୟ ପରିଜୟ ଲାଭ କରୁଥାଇବୁ
ସୁହର ପ୍ରଥାନ ସ୍ଵାଜ ଫେବନା କଗର ହୋଇ-
ଅଛି । ଏ ନଗରକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସକାରେ
ଶାଠେବଜାର ରୂପୟ ସେନା କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତି
ଓ ଏହାଙ୍କର ପୁଣିଗତ କୋପ ଅଛି । ରୂପୀଧା
ସେନା ଅଗ୍ରାହିଜାର ତିବିଶତ ତୋପ ନେଇ
ଏମାଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ରୂପୀଧାକେ
ଯେମନ୍ତ ବଳରେ ନଗରକୁ ଆନନ୍ଦ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ତୁରସ୍ତମାକେ ନନ୍ଦ ବୈହିପର ରୂପୀଧାଙ୍କ
ତିଥିଦେବାର ତେଜ୍ଜ୍ଵାରେ ଅଛନ୍ତି । ବଳତମାର
ଜା ୧୭ ରିଙ୍ଗରେ ଲକ୍ଷ୍ମି ନଗରକୁ ଜଳଜଳିଛନ୍ତି
ସମ୍ମାଦ ଆସିଅଛି, ସଥା—

ବୁଦ୍ଧିମୂଳର ସରକାରୀ ସଂକାଦିତୁ ଜ୍ଞାନ-
ସ୍ଥାପନା ଯେ ବୁଦ୍ଧିମୂଳନେ ଶ୍ରୀବିଜୁଜାର ପାଶିବାକୁ
ଅନୁମତି କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ବୃତ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଦୀର୍ଘତା । ତା ୧୯ ଜାନ୍ମରେ ଅନୁବରତ ଭୋଗ
ଦିଗା ଯାଉଥିଲା ଓ ସେହିଜ ଫେବୃରାଇ ନଗର
ଆଗ୍ରା ଥିଲା । ବୁଦ୍ଧିମୂଳନଙ୍କ ୩୦୦୦ ସେନା
ମର୍ଗ ପଢିଥାଇନ୍ତି । ମୋହି କ୍ଷତି ୩୦୦ ସରଦାର
ଓ ୧୦୦୦ ସିଂହାସି । ମୋହି ରୌମାଲାପ ସେନା

୨୭୧୦ ନମ୍ବର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସୁଚକ୍ରିୟା ରୂପୀରୁ
ପକ୍ଷରୁ ୨୦୦୦ ସେଲା ନମ୍ବର ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ବୁଝିବ ସରବାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ତା ୧୯୮୫ରେ ବୁଝିବ ପେନା ଚିତ୍ରୋବାବୁ
ଶତଦେଶ ବାଦଲରେ ଥିବା ହେଲାର ପୁଣ୍ଡି
ସାଙ୍କ କିମିତା ଗଲେ ।

ପୁଲେମାନ୍ ପାପା ତା ୧୯ ବିଜରେ ଜାର-
ତାକମୋଗେ ସଠାଦ ପଠାଇଅଛି ଯେ
ସିଥକା ଘାଡ଼ରେ ବୁଝିମୁକ୍ତ ଉପରେ ଶାନ୍ତିର
ଜୀବ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉଥିଲା ।

ମହିମନ୍ତ୍ର ପାଦା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି ଜା ୧୯
ରିକ୍ଷରେ ଦୂରପ୍ରମାଣେ ଦୁଃଖପ୍ରକଳ୍ପର ନ ଏ ମର
ପଳଟନକୁ ପରିପ୍ରକଳ୍ପ କରି ଜାହାଙ୍କର ଅନେକ
ଲୋକ ଜନ୍ମ କରିଥାଏନ୍ତି ଓ ବାନିବାଲମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଗଲେ ।

ବେରେକର ଅଶ୍ଵାରିଗନ୍ଧମାନେ ଜୟଳର
ବରୁଆଛନ୍ତି ।

ଏହି ହମ୍ପ ସଂବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଅବସ୍ଥା କୁରିମାନଙ୍କର ବିନିମୟ କରିଗା ହୋଇ
ନାହିଁ ଓ କୁଣ୍ଡଳିକର ଅନ୍ୟକୁ ସଂଖେତ ବେଳା
ଥିଲେବେଳେ କାହାକୁ ଆଖିବାକିମ୍ବା ହୁଲରେ ପଶୁ-
କଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟାଙ୍କରିବାକୁ ପାଇଲା ।

ଗର ବୁଧବାର ସୁଇଅଁ ଥିଲା । ସନ୍ତୋଷ
ମାଳ ଦିବାଧୂ ହୋଇ ସନ୍ତୋଷାଲ ପ୍ରସରେ
ଡିଇଶାକୁ ସମର୍ପଣ କରିଗଲା । ସୁଇଅଁ ଡିଇଶା-
ରେ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମଦିନ ସ୍ଵଭବିଂ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରଥାନ ଦିନ ଆହୁର ଏକନ ଗଜା ତେ ଚମେହା-
ରମାଙ୍କର ମହା ଉତ୍ସବର ଦିନ ଆହୁର ।
ନୀତନ ହେବାକାରସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହିଥାର ତେ
ପ୍ରକାମାନେ ଚନ୍ଦିଦାରଙ୍କୁ କ୍ରୋଦୀ ଦେଇ ରାତ୍ରି
ପବାଗ କରନ୍ତି ତେ ଚମେହାରମାନେ ଭାବାଙ୍ଗ
ଆହୁର ପାଇଁ ମେହିନେ ହେବା

ଏ ନଗରରେ କେତେକଣ ବଜାଁ ଉନ୍ନିଦାର ଓ
ଏକପ୍ରକାର ବୁଝିଲେ କ୍ଷମା ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ୧୦
ସବୁଥାରଖକୁ ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କର ପଦାଯାୟ ବୋଧ
ହିଅର ଲାହଁ । ଏଠାରେ ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କ ଏହିକି
ଦେଖାଯାଏ ଯେ କାନ୍ଦିମାଳଙ୍କ ନୂକରମାନେ
ପାଇ ଚେତ୍ତିହଳକୁ ଓ କିମ୍ବା ବୃକ୍ଷର ଛାନ୍ତି
ବଜାଁ ପାରୁକ ଘରେ ଅନେକ ପାଇ ତମା
ହିଅର ଓ କହିରେ ପୂର୍ବ ଗୁରୁ ଟଙ୍କା ଗର୍ତ୍ତମନ୍ତ୍ର
ପଥଥାଏ ମାତ୍ର ଯାହାକର ଯଥାର୍ଥ ପଦ ଦେଖା
ନେ ବୋଧିବ ଉତ୍ସବ କରିଥାର ଦେଖାଯାଏ

ଜାହଁ । କଟକରେ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଅବଗତ ହୋଇଥାଏଁ ଯେ ବେଦ୍ରୁପତାର ପୂର୍ବ
ପ୍ରଥମ କମିଶାରଙ୍କ ସରେ ଅଜଣାନ୍ୟ ପଦିଷର
ସୁର୍ଥରେ ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ଯଥାବତ୍ତର ପ୍ରକାରରେ
ହୁଅଇ । ସେମାନେ ଦେଖାଇ ସମସ୍ତ ଭୃତ୍ୟେ-
କଳୁ ଆମହିତି କର ନୁହିଁ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ସେମା-
ନିକର ଚିରକୁ ପରିମୋଷ ବରନ୍ତି । କଟକ ଓ
ଫିଦ୍ଦିଲିର ବେଳେକ ସ୍ଥାନରୁ ଭଲା କରୁଥିଲା
ଏ ମାତ୍ରାପିଲ ଅଣାଇଥାଏଁ । ଏ ନଗରର
କମିଶାରମାନେ ଏପରି କିଛି ବରନ୍ତି ଜାହଁ ଓ
ଏଠାରେ ଯେ ବନ୍ଦ କମିଶାର ଅଛନ୍ତି ଜାହା
ସମ୍ବାଧାବଶ କମିଶାରକୁ ଜାହଁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଏ ସମସ୍ତ ଦେଖି ହିବେଳିନା କରୁଁ ଯେ ଏଠା-
ରେ ଯେବେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ବେଳିଲ
ଆପଣା ସ୍ଵାର୍ଥ ସେଇ କିମ୍ବା ସାମାଜିକତା ଦିଗରୁ
ଯାଏଁ ଜାହଁ । ବେହି ବେଳେବେଳେ ଆପଣାର
ହୁଇ ଗରିବଙ୍କ ବନ୍ଦ ସେଇ ଅମୋଦ ବରନ୍ତି
ମାତ୍ର ଜାହା ଜାମାଯୁ ନୁହେ । ସାମାଜିକ ଅବ-
ସ୍ଥାର ଲୋକେସୁଦ୍ଧା ଜାହା ବରଥାଏଁ । କୌଣସି
ପର ଉପଲକ୍ଷରେ ନଗରର ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର
ବ୍ୟକ୍ତିଗତଙ୍କୁ ଆମହିତି କରିବା ମା କ୍ଷାତ୍ରା
ରଙ୍ଗରେ ଦୂର ନ୍ଯାୟକାରୀ ମନ୍ତ୍ର ଦେବା ଓ
କ୍ଷାତ୍ରା ନ୍ୟାୟ ସହାୟକ କରିବା ଏଠା କମି-
ଶାରମାନେ ଶିକ୍ଷା କରି କାହାଏଁ । ଆପଣା ଚୈ-
କରେ ଅପେ କିମ୍ବା ଥାଏଁ । ଗ୍ରାୟକ୍ତ ବିଜନ-
ମାହେବ ଏହିପାର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସାମାଜି-
କତା ସ୍ଵପନ କରିବାକୁ ଦେଖା କରୁଥିଲା
ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ କରିବ କରୁଁ କି ଯେପୁଣ୍ୟ
ଏମାନେ ସୁଦେଖାୟକ ସହିତ ନିତି ପାରୁ ନାହାଏଁ
ଯେପୁଣ୍ୟ ବିଦେଶୀଧୂଳି ସହି ବିପରୀ
ନିର୍ମିତିକେ ?

ମହାରାଜେ କନ୍ତରମାସ ତା ୫୯ ରଜ ଦିନ
ପ୍ରକରିତ ସମୟର ମହାକଳ ଗୁରୁଗାତ
ଶୁଦ୍ଧିକ ଲୁହ ହୋଇଥାଏ ଶାମରେ ବିଶି-
ଖିଆ ଅଛେବ ଦେଠା ଉପର ଘରଥାବ ହେହୁ-
ଠାରେ ବିଶ୍ୱ ଦୁଃ ବରଂ ଅନ୍ୟଶ୍ରାନ୍ତରୁ
ଦେଠାରୁ ଧାର ଶୁଦ୍ଧିକ ଆସେ ସେ ଶାମରୁ
ହେବେହେ କିଛି ଉପର ଶ୍ରାନ୍ତ ନାହିଁ । ଏ
ସମୟର ପଦ୍ମଶୁଭ ଶାଲେଷରର ଦୁଃ
ମହାକଳ, ବମେର ମହାକଳ ମାଙ୍ଗୋପାରୁ
ଦେବା ସଜାଗେ ମାହାରୀରୁ ଶୁଦ୍ଧିକ ଅଗିବାର
ଅଭିନ୍ଵ ବଳେ ସତରଂ ଦେଠାରେ ଶାମବାହିନୀ